... U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
TIRUVANMIYUR MADRAS 41

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவான்மியூர்ப்புராணம்.

இஃது

தசாவதானம்

பேறை - ஜெகநாதப்பிள்ளையவர்கள் மாணாக்கர்

அஷ்டாவதானம்

பூவை - கலியாணசுந்தரமுதலியாரால்

இயற்றப்பட்டு,

மெ - அ - ரு - அ - ரு.

இராமநாதஞ்செட்டியாரவர்கள்

பொருளுதவியால்,

ஷை முதலியாரவர்களின் மார்க்கநண்பராகிய

பிருங்கி-இராமசாமிமுதலியாரவர்களது

சென்னை

இந்து யூனியன் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

மன்மத வருஷம் - வைகாசி மீ

1895.

சிவமயம

சூசீபத்திரம்.

எண்.	படலம்.		பக்கம
க	கடவுள்வாழ்த்து	...	க
உ	திருநாட்டுப்படலம	...	சு
ந	திருநகரப்படலம	...	உக
ச	நைமிசாரணியப்படலம	...	நந
ரு	புராணவரலாற்றுப்படலம	...	நஎ
சு	வான்மீகாபூசித்தபடலம	...	ச0
எ	இரட்சசுசென்மநாசப்படலம	...	ருகூ
அ	பார்த்தசாரதிபாபநாசப்படலம	...	சு0
கூ	சந்திரன்காமநாசப்படலம	...	எரு
க0	சூரியன்பூசைபுரிந்தபடலம	...	கூஉ
கக	இந்திரனசாபந்தீர்ந்தபடலம	...	கூசு
கஉ	பிரமன்றிருவிழாச்செய்படலம்	...	க0உ
கந	வேதம்பூசைபுரிபடலம	...	ககக
கச	காமதேனுவருள்பெறுபடலம	...	கககு
கரு	இயமன்பழிதீர்படலம	...	கஉக
கசு	இராமன்வரம்பெறுபடலம்	...	கஉஅ
கஎ	மருந்தீசப்படலம்	...	கநந
கஅ	திருமணக்கோலங்காட்டியபடலம்	...	கநகூ
ககூ	பிருங்கிதரிசனஞ்செய்படலம்	...	கசரு

சிவமயம்.

திருவான்மியூர்ப்புராண வசனசுருக்கம்.

வான்மீகர்பூசித்தபடலம்.

தாமரைமலரி லெழுந்தருளியிருக்கு நான்முகக்கடவுளின் புத்திரருட் சிறந்த தவத்தினை வாய்ந்த வியாகிருதி யென்பவர் பெற்றெடுத்த பிரசேதசு என்னு முனிவரனானவர் வானப்பிரஸ்தரூப வாழ்ந்து வருகையில் இவருக் கொரு புத்திரன் பிறந்தனன். இவன் சிறுவயது முதல் பிதாசொல்லைக்கே ளாதவனாகிக் கல்வி முதலியன பயிலாது காட்டிலுள்ள மறவர்களுடனே கூடிக் கொண்டு அவர்கள்செய்யுந் தீமைகளினன்குபழகிப் புண்ணியத்தினைச் சிறிது நினையாது தனது குலத்தொழிலை முற்று மறந்து, இரவும் பகலுங்கொலை புரிதலையே விரதமாகக்கொண்டு உலகாயதனுபச சஞ்சரித்துவருவன். வேடுவர் கூட்டத்திலே கூடிக்கொண்டு காட்டிலே சென்று வேட்டையாடுவன், பெரிய விருட்சங்களிலேறி மிருகங்களிருக்குமிடமறிந்து அவை வரும் வழியில் வலைகளை கட்டி அவற்றுளகப்படு மவைகளைக்கொண்டு செல்வன், காட்டின்வழியே போகிறவர்கள்மேல் புலிப்போல பாய்ந்து கொல்லுவன். இவ்வாறு வாழுகையில் ஒருநாள் ஒரு பெரிய கானத்தினுணுழைந்து ஒரு சிங்கத் தினைக் கொன்று திரும்புகையில் வழியிலொரு மரத்தில் ஒரு பெரியவர் காலமேலாகவும் தலைகீழாகவுந் தொங்கக்கண்டு ஆச்சரியமுற்று "இவனிவ் வண்ண மிருப்பானேன் ஏதோ சாதனம்பண்ணுகிறான்போலு மிவனையிக்கண மே மாய்ப்பேன்" என்று ஒருபாணத்தை யவர்மீது விட்டனன். அது இரண்டு துண்டாயப் போயிற்று, மறுபடியுஞ் சிலவம்புகளைப் பிரயோகித்தனன். அவைகளுந் தூளாயின. வேடன் நோக்கிப்பயந்து "ஓ! ஓ! இவன் தேவனோ அல்லது முனிவனோ! என்று அத்திரங்கள் சிறிதேனுந் தீமைசெய்யவில்லை யே, அந்தோ! இம்மகானை நான் கொல்லத்துணிந்து மிகப்பாவியானேன், தவத்தினைக்கெடுப்பு முலகில் பெரியகாரியமொன்றுமில்லை, என் காலமுழு வதினையும் வீணாய்க்கழித்தேன், இனியுண்மைப்பொருளையறிவது எங்ங

ணம், பிராமண குலத்திற் பிறந்தும் வேடுவனாய்த் திரிந்து கெட்டேன், இவரைத் தரிசித்தமாத்திரத்தி லெனக்குச் சிறிது நல்லறிவு விளங்குகிறது, இவர் தமது கண்களைத் திறந்து என்னைப் பார்ப்பாரேல் நான் புனிதனாய் விடுவேன்" என்று தன்னுள் நினைந்து தன் கரத்திருந்த வம்புகளைத் தூரத்தே யெறிந்துவிட்டு அவர் சமீபத்தில் சிலகாலங் காத்துக்கொண்டிருந்தனன்.

மரத்தினை யாதாரமாகக்கொண்டு தொங்கு முனிவர் ஒருநாள் கண்விழித்துத் தனது சமீபத்துள்ள வேடுவனைப் பார்த்து, "அட துஷ்ட! பிராமண குலத்திற் பிறந்து தந்தையின் வழியே காலத்தைக் கழியாது உலகத்திற் கோரணியனாக வாழ்ந்து நல்லவர் நடுங்கப் புல்லர்களுடனே கூடிக்கொண்டு புலாலினையேயுண்டு கெட்டாய் நீ யெவ்விதம் முயல்வாய் மாமிசப் பருவம்போலவுள்ள நீ யெப்போது சாவாய் பாவி" யென்றனர். உடனே வேடன் பயந்து நடுங்கிச் சமீபத்திலோடித் திருவடியில் வீழ்ந்து "சுவாமி! ஏழையேன் செய்த குற்றங்களை யெல்லாம் பொறுத்து நானினியுய்யவேண்டிய வழியை யருளவேண்டு" மென்றனன். முனிவர் கேட்டுக் கூறுவாராயினர்.

"வேட! நின் பூர்வ ஜென்மத்து நல்லூழின் வழியால் நினக்குச் சிறிது அறிவு இப்போது விளங்கியது, நீ புன்மை நீந்து உய்வதற்கு ஆதாரமாக விருப்பது யோகமேயாம், அவ்வியோகங் கூடுதற்கு முந்திப் பஞ்சேந்திரியங்களின் வழியாகச் செல்லுகின்ற புத்தியை யொருவழிப்படுத்தி நாளடைவில் உலகத்தை மறக்கும்படிப் பயின்று நின்று தத்துவங்களை நன்குசோதித்து இவைகட்குச் செயல்கள் நீங்கிடையாதென்றும், இவைகளைச் சேட்டிப்பிக்க விவற்றின் வேறேயொன்றுள தென்றும், அதுவே யான்மாவென்றும், இவ்வான்மாவும் பளிங்குபோன்று சார்போதனாய் விளங்குவதால் இதனை நிமலத்தைப் போக்கி தன்னின் வேறாயிருப்பதொன்றுண்டு அதுவே பரமான்மாவென்றுந் தேர்ந்து, இப்பரமான்ம தரிசனம் இருபுருவத்தின் மத்தியிற் காணும் பொருட்டு மூலாதாரத்துள்ளதாகும் மூர்ப்பாம்பைச் சட்டாக்கினியான மெல்லென வெழுப்பிச் சந்திரமண்டலத்துட்டாக்கச்செய்து அவணின்று மொழுகும் அமுதத்தைப் புசித்து கோடியுகங்களை நொடிநேரமாகக் கழித்து அட்டமாசித்திகளுங் கைவரப்பெற்று யோகத்து வீற்றிருப்பாய் பெரியவ" னென்றார்.

வேடுவன் கேட்டவுடன் சந்தோஷித்து விடைபெற்றுத் திரும்பிக் கங்காதீரத்தின் சமீபத்து ஒரு ஆசிரமம் வகுத்துக் கிழக்குமுகமாவிருந்து யோகத்திற்கு ஆரம்பித்தனன் தனது குருசொன்ன நிலையினிலிருந்து, ஆயிரம் வருடம் யோகங்கூடினன் இவ்வேடுவன்மீது புற்று வளர்ந்து விட்டு [illegible]

த்தில் அனேக வாலவிருட்சங்கள் முளைத்தன. அம்மரங்களின் கீழுமே லும் அனேகமான மிருகங்களும் பட்சிகளும் வாசமாயின.

இவனிவ்வாறிருக்கையில் நாரதமுனிவரொருநாள் சத்தியலோகஞ் சென்று பிரமன் சந்நிதானத்தில் வந்து யாழ்வாசித்து நின்றனா. வேதன் கேட்டுச்சந்தோஷித்து, முனிவ! உலகத்திலேதாகிலும் அதிசயமுளதோவென்றனா, நாரதா பணிந்து ஐய! நானொன்றுங் கண்டேனில்லை, இனியே தாகிலு நடக்கவேண்டிய வதிசயங்களுளவேல் தேவரீர் தயைசெய்கவென்றனன். திசைமுகன் முனியை நோக்கி யாழ்வல்லோய்! கேட்டிடுதி, சில தினங்கட்கு முந்திக் கோதாவரித்தீரத்தில் கௌதமனிருந்தனா, அங்குநாரதனாவந்து அவனைப்பார்த்து முனிவ! நீமிகவிளைத்தனை எங்கெங்கே க்ஷேத்திரங்களைத் தரிசித்துக்கொண்டு எந்தெந்த தீர்த்தங்களிலாடிவந்தனை அவ்வவ்விடங்களிலேதாகிலும் விசேஷங்களுளவோ கூறுதியென்றனன். மே சவ! நான் வருமவழியிலொருகுன்றில் நான்கு குரங்குகள் விபூதிபூசிக்கொண்டு வில்வவிதழ்களைக்கொண்டு சிவபூசைசெய்துகொண்டிருந்தன அச்சமயத்தில் ஒரு வேட னவ்வழியேவந்து அவைகளைப்பிடித்துக்கயிற்றாற்கட்டிக் கொண்டேகினன் அவற்றுளொரு குரங்கு அவ்வேடனை நோக்கி எங்களினாலுனக்கு யாதொரு பிரயோசனமுமில்லை, நாங்கள் எங்கள் சிவபூசை முடித்துச் சுவாமியின் நிர்மாலியங் கொண்டுபோய்க் கொடுத்த பின்னரே எம்மனைவியா புசிப்புண்பர், குட்டிகளும் பால் குடிக்கும், இலையேல் வழிபார்த்துப் பார்த்து இறந்துவிடுமென்றது உடனே வேடுவன் மனதிரங்கிக் கட்டவிழ்த்துவிடுத்த தன்வீடேகினன் அந்நான்கு குரங்குகளும் பின்னா ஒரு மரத்திலிருந்துகொண்டு பேசவாரம்பித்தன நாம் என்ன செய்வது இந்த மாசிமாதம் சோமவாரம் சிவராத்திரி வரப்போகிறதாம் அன்று இரவில் நான்கு சாமமுஞ் சிவபூசை செய்தல் மிகபுண்ணியமென்று சில முனிவர் பேசிக்கொண்டார்கள். நாமெப்படிச்செய்வது வேடுவனுடைய கயிற்றின் கட்டினால் நாமிக மெலிகின்றோமே என்றன வென்றார் கௌதமர் வார்த்தையைக் கேட்டவுடன் நாரதனன், வாரும் நாம் போய் அவற்றைப் பார்ப்போமென்று முனிவருடன் அவ்விடம் போய் மரங்களின்மீது இருக்குங் குரங்குகளைத் தன் கண்களாற் கடாட்சித்து அவற்றின் துன்பத்தைப் போக்கினன். அவைகள் வலிவுற்றுச் சுகமாய் வாழ்ந்தன.

இரண்டொரு நாளாயினவும் சிவராத்திரி தினம்வர அக்குரங்குகள் நான்கும் ஸ்நானஞ்செய்து விபூதிதரித்து வில்வ விதழ்களைப் பறித்துக்கொண்டு சமீபத்துற்ற சிவாலயத்திற்குச்சென்று அச்சிவாலயத்துள் முன்னமே புலத்திய முனிவர் கதவை மூடிக்கொண்டு சிவபூசை செய்து கொண்டிருந்தனர். குரங்குகள் மூன்று சாமத்திருந்துங் கதவு திறவாமையால் கோபங்கொண்டு கதவைப் பெயர்த்தெறிந்து உள்ளே பிரவேசித்தன. புலத்தியா

கண்டு கோபித்து நீங்கள் என் சிவபூசைக்கு இடையூறு செய்தமையால் உட னே அழிந்துபோகக் கடவீரென்று சபித்தனர். குரங்குகள் புலத்தியனர் நோக்கி முனிவ! அடுத்த சன்மத்தில் நின்குலத்துடனே எங்களால் மாயக் கடவையென்று சபித்து விட்டிறந்தன. நாரதமுனிவே! சிவபூசையின் மத்தியில் கோபித்துக் கொண்டமையால் புலத்திய முனிவன் அசுரனாகிய இராவணனாகப் பிறப்பன். குரங்குகளுங் கூட சிலகாலம் என்னுலகில் வாழ்ந்த பின்னர் உலகில் வாலி, சுக்கிரீவன், அனுமான், அங்கதனாகப் பிறந்து இராவணனுக்குப் பகையாவர். நந்தியெம்பெருமான் சாபத்தால் விஷ்ணு வானவர் இராமனாகப் பிறந்து அவ்விராவணனைக் கொல்லுவர் என்றனர். இங்ஙனம் கூறிய பிரமனை நாரதன் வணங்கி, பங்கயனே! விஷ்ணுவிற்கு நந்தியெம்பெருமான் சாபமேன் வந்தது திருவாய்மலர்ந்தருளவேண்டுமெ னக் கூறவர் ஒருகாலத்துப் பிருகுமுனிவரானவர் மூன்று லோகங்களை யுஞ் சஞ்சரித்து வருகையில் ஒருநாள் வைகுண்டத்திற்குச் சென்று நாராய ணனை எழுந்தருளியிருக்கும் இடத்திற்குச் சமீபிக்க வாயலிலிருந்த கருடன் தடுத்து முனிவரே யுள்ளேபோகற்க, எனது தலைவன் தன் நாயகியோடு சரசலீலை செய்கின்றனன் என்றது. முனிவன் கேட்டு சிவ! சிவ! இதென்ன கொடுமை இப்பொழுது பிரதோஷ சமயமாயிற்று இவ்வமயம் எத்தகையோருஞ் சிவதரிசனார்த்தமாகவும் சிவபூசையாற்றவும் இருக்கின்ற னரோ, இவ்விஷ்ணுமாத்திரம் காமார்த்தராயிருப்பது என்னே! என்று கோபித்து உடனே யவ்விடம் விட்டுப் பெயர்ந்து கைலாயத்தை யடைந்து நந்தியெம்பெருமான் திருவடியில் வீழ்ந்தெழுந்து தோத்திரித்து, சுவாமீ! இப்பிரதோஷகாலத்தி லெல்லாவகைத் தவரும் சிவத்தியானத்துட னிருக்கின்ற னர் வைகுண்டத்தில் விஷ்ணுமூர்த்தி மாத்திரம் இலக்குமியுடன் கலவித் தொழிலிலிருக்கின்றனன் இவனுக்கு வருங்கதியாது கட்டளையிட்டருள வே ண்டுமென்றனர் நந்தியெம்பெருமான் பிருகுவை நோக்கி, முனியே! இத்தகைய நிலைமையை யிகழ்ந்த நாரணன் மண்ணினில் மனிதனாகப் பிறப் பன் இவன் மனைவியையொரு இராக்கதன் கொண்டேகுவன். பின்னர் குரங்குக்கூட்டங்களைக்கொண்டு அசுரனைச்செயித்துப் பிரதோஷவிரதமனுஷ் டித்துச் சிவபூசையியற்றி வைகுண்டஞ் சேர்வனென்றனன் முனிவன் கேட்டுச் சந்தோஷித்துப் போயினன் நாரதர் இக்கதையினைப் பிரமனிடத் திற் றெரிந்துகொண்டு விடைபெற்றுத் திரும்புகையில், என்செய்வேன் இக்கதையினை யுடனே யாரிடத்து நம் சொல்லேனாகில் என் தலை வெடித்து விடுமே யென்று அங்குமிங்குமோடி யலைந்து ஒரு வனத்தில் ஒரு ஆலமரத் தடியில் ஒரு புற்றிருக்கக்கண்டு அதனுள் யாராவதிருப்பரென்றெண்ணி அப் புற்றில் தன் வாயைவைத்துப் பிரமா தனக்குச் சொன்னவற்றை யெல்லாம் சொல்லிவிட்டுப் போயினர்.

புற்றினுக்குள்ளிருந்த வேடன் யாவற்றையுங் கேட்டுணர்ந்து வெளி வருங்காலத்தை யெதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கையில் இவ்வேடனது யோகத் தீயின் சுவாலை யெங்கணு மெரிக்கக்கண்டு தேவர்கள் பிரமாவிற்குச்சொல்லப் பிரமன் புற்றினை யடைந்து தெய்வதச்சனாகிய மயனைக்கொண்டு மரமுத லியவற்றைக் களைந்து வான்மீகமுனியே! வெளிவருகவென்றனர். வேடன் முனிவடிவோடும்வந்து வணங்கக்கண்டு முனியே நாரதர் நினக்குக் கூறிய கதையை யொரு இதிகாசமாக வியற்றுகவென்று கட்டளை யிட்டேகினர். வான்மீகமுனிவ ரங்ஙனமே செய்து பல முனிவரோடும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கையில் ஓர்நாள் அவ்விடத்தில் மார்க்கண்டேயர் வந்தெழுந்தருளினர். இவரைக் கண்டவுடன் வான்மீகமுனி சாஷ்டாங்கமாக வீழ்ந்து பணிந்து சமீபத்திருந்து தானியற்றிய இதிகாசத்தினைக் காட்டித் தன் யோக வரலாற்றினைச் சொல்லினர். மார்க்கண்டேய முனியை நோக்கி நீ யென்ன காரியஞ் செய்தனை, ஆயிரம் வருடம் யோகமிருந்ததனாலென்ன பிரயோசனம், அனேக மலைகளும் மரங்களும் எத்தனையோ கோடிகால மவுனமாக விருந்து யோகஞ்செய்கின்றன. அவை கண்ட விலாபமென்ன, ஒருநாள் செய்யும் சிவபூசைக்கு இது சமமாமோ பசுக்களின் கதைகளை ஆயிர ஆயிரமாக வியற்றிடினும் பதியாகிய சிவபெருமான் சரித்திரத்தைச் சொல்லுமடியார்க் குண்டாகிய புண்ணியம் வருமோ, சிவபூசை யொன்றினாலன்றோ சகல புண்ணியத்தினையும் பெறலாம், சிவபூசையில்லாத வீடு புலைச்சேரியாகும் அப்பூசையில்லா வீட்டினிலுண்பவனும் புலையனாவன் வேதங்கள் கொண்டாடும் விபூதிருத்திராட்சம்பூண்டு சிவபூசையியற்றி மூர்த்திதலந் தீர்த்த முறையாகத்தெரிசிக்கின்ற பெரியோரைக் கண்டவர்களும் புண்ணியராவரோ என்றனர்.

இந்தப் பிரகாரஞ் சொல்லிய மார்க்கண்டேயரைப் போற்றி அடியில் வீழ்ந்து அந்தோ! கெட்டேன்! கெட்டேன்! யோகத்தைச் சாதகமென் றெண்ணாது சாத்தியமென் றெண்ணினேன் பதிநூலறியாது பசுநூல் பேசினேன் அடியேன் கதியாது உய்யுமாறு திருவருள் புரிவாய் என்றலும் மார்க்கண்டேயர், முனியே! நீ இந்த வுலகத்தினைப் பிரதட்சணமாக வருவாயேல் எவ்விடத்து "நானிங்கு இருக்கிறேன்," என்ற அசரீரி கேட்கிறதோ அதுவே சிறந்ததலமாமெண்ணி அவ்விடத்துச் சிவபூசை செய்து உய்வாய் என்று கூறிப்போயினர். உடனே வான்மீகமுனிவர் பூமிமுழுவதினையும் வலமாகச் சுற்றி வருகையில் அசரீரிகேட்டது. கேட்டவுடன் துணுக்கலித்து ஒன்றுந் தோன்றாது சிறிதுநேர நின்று தெளிந்து அந்தத்தலம் பாலாற்றினுக்கு மேற்குக் கடற்கரைக்குச் சமீபமாக விருக்கக்கண்டு அவ்விடத்திருந்து சிவபூசை முறையே யியற்றிக்கொண்டிருக்கையில் சிவபெரு

மான ஒரு வன்னி விருட்சத்தின்கீழ்க் காட்சிகொடுத் தெழுந்தருளத் தரிசித்துத் தோத்தரித்து நின்ற முனிவரனைப்பார்த்துச் சுவாமியானவர் அறிஞ! நினக்கு வேண்டும் வரங்களைக் கேட்டிடுதி யென்றனர். வான்மீகர் பணிந்தெழுந்து ஆண்டவ! நின்னைத் தரிசித்த மாத்திரத்து என்பாவமனைத்து மொழிந்தது நான் பூசித்த இச்க்ஷேத்திரத்தினுக்கு என் பெயரால் திருவான்மியூர் என்று வழங்கவேண்டும், தேவரீர் சிரசிலுள்ள கங்கையினின்றுஞ் சிலநீர்த் திவலைவிட்டதுண்டாக வேண்டுமென்றனன். அக்கணமே முதல்வன் தனது சடாபாரத்திலுள்ள கங்கையினின்று நீர்ச்சிந்த அது ஐந்து துளிகளாய் பூமியில் வீழ்ந்து கிழக்கில் சனமநாசனி யென்றும், தெற்கில் காமநாசனி யென்றும், மேற்கில் பாபநாசனி யென்றும், வடக்கில் ஞானதாயினி யென்றும், நடுவில் மோட்சதாயனி யென்றும், ஐந்து தீர்த்தங்களாயின. சிவபெருமான் முனியே நினவிருப்பத்தின்படி ஐந்து தீர்த்தங்களை யுண்டாக்கினோம் நீ இந்த ஞானதாயினியிற் படிந்து சகல ஞானங்களையும் பெற்று வாழக்கடவை! இன்றையதினம் பங்குனிமாதம் பௌர்ணமியாகையால் வருடந்தோறும் இத்தினத்தில் நம்மைத் தரிசித்தார் யாவருக்கு மோட்சந்தருவோம் நீ யெப்போதும் நம்மைத் தரிசித்துக்கொண்டு இவ்வூரில் வாழ்வாயாக வென்று கூறிமறைந்தனர்.

வான்மீகர் பூசித்தபடலம் முற்றிற்று.

இரட்சசு சென்மநாசப்படலம்.

நான்முகக் கடவுளின் கொட்டாவியிற் குரங்கு ரூபமாய இரட்சசு என்பவன் பிறந்து, சத்தியலோகத்திற் சஞ்சரித்து வந்தனன். பிரமாவானவர் தனது உலகத்தி னொருபக்கத்தில் கலியாண தீர்த்தமென்று ஒரு தடாகமுண்டாக்கி இதில் யாராவது முழுகுவாரேல் அவர்கள் பெண்ணுருவமடைவரென்று ஆணையிட்டு வைத்தனர். ஒருநாள் இரட்சசு அத்தடாகத்தின் கரையிலுள்ள ஒரு மரத்தின் சமீபம்வந்து அம்மரத்தின்மீது ஒரு கிளியிருக்கக் கண்டு அதனைப் பிடிக்கத் தாவியேறுகையில் அது பறந்துபோய் விட்டது, அம்மரத்தினுனியினின்றுங் குளத்தைப் பார்க்க அசனுள் தன்னிழலைக்கண்டு ஓ! ஓ! இதில் என்னைப்போ லொருவனிருக்கிறான் அவனை யிப்போதே கொல்லுவேனென்று அபிப்பிராயங் கொண்டு குதித்து ஒருவனையுங் காணாமல் கரையேறத் தான் பெண்ணுருவாயிருக்கக்கண்டு வெட்கிச் சமீபத்திருந்த வொரு காளிகோயிலைக்கண்டு வணங்க அத்தேவி வெளிவந்து இரட்சசே! உனக்கு வாய்ந்த பெண்ணுருவம் நின்றந்தையாலதான் மாறும் அதுவரையிற்

ஆறுமாதம் பெண்ணாகவும் ஆறுமாதம் ஆணாகவுமிருப்பா யென்றனள். இரட்சசு அவ்விடம் விட்டுத் திரும்பி, எனது ஆணுருவத்தைக் கிரகித்துக்கொண்டு எனக்குப் பெண்ணுருவத்தைக் கொடுத்தவன் இந்தக் குளத்துக்குளிருந்தவன்தான் அவன் எந்தவுலகத்திலாவது ஒளித்துக்கொண்டிருப்பான் அவனை இப்போதே தேடிக்கண்டு பிடிப்பேனென்று, இந்திரனுலகஞ் சென்று தேவேந்திரன் சபைக்குப் போனவுடன் அவன் கண்டு மோகித்து இரட்சசையிட்டுக்கொண்டுபோய் தனது மாளிகையிற் புணர வாலி பிறந்தனன். இரட்சசு அவ்விடம் விட்டுத் திரும்பச் சூரியன்கண்டு காதலாகித் தனது உலகத்திற்குக் கொண்டுபோய் ஆலிங்கனம் செய்யச் சுக்கிரீவன் பிறந்தனன். பின்னர் இரட்சசு அங்குமிங்கு மலைந்துகொண்டிருக்கையில் வேதன் நாரதமுனிவரை யழைத்து, முனியே! எனது கொட்டாவியிற் பிறந்த இரட்சசு பெண்ணுருவமாய் அலைந்துகொண்டிருக்கிறபடியால் நீ சென்று பிடித்துவந்து நான் பல வரங்கள் பெற்ற தலமாகிய திருவாளமியூரிற்கொண்டுபோய் சென்மநாசனி யென்னுந் தீர்த்தத்தில் முழுகுவித்துப் பெண் சென்மத்தை நீக்கி என்னுலகம் கொண்டுவருவா யென்றனர். அங்ஙனமே நாரதர் தேடிப்போய் சந்திரனுலகத்திற் கண்டுபிடித்துக் கொணர்ந்து பிரமன் கட்டளைப்படி செய்து சத்தியலோகத்திற் சேர்த்தனர்

இரட்சசுசென்மநாசப்படலம் முற்றிற்று

பார்த்தசாரதிபாபநாசப்படலம்.

நாராயணமூர்த்தி வடமதுரையிலே வசுதேவனுக்குந் தேவகிக்கும் புத்திரனாய்ப்பிறந்து, ஆயர்பாடியி னந்தனிடத்து மவன் மனைவி யசோதையிடத்தும் வளர்ந்து பலராமனுக்குத் தம்பியாய்க் கிருஷ்ணனென்னும் பெயர் பூண்டு வளருகையில் இவன் மாமன் கஞ்சன் கேள்வியுற்று இவனால் தன்னுயிர் நீங்குமென்று அசரீரிபாலுணர்ந்து, இவனைக்கொல்லும்படி பூதகி யென்னுமரக்கியை யனுப்பினன். அவள் அழகிய பெண்ணுருவங்கொண்டு குழந்தையை மடிமீது வைத்துப் பாலூட்டப் பாலுண்ணுவதுபோல வவளுயிரையுமுண்டனன். தொட்டிலினித்திரை செய்கையிற் காலுதறியுதைக்கையில் அவ்வுதையுண்ட சகடந்தூளாயின அச்சமயத்து ஒருவன் கண்ணனைத் தூக்கிக்கொண்டு ஆகாயத்திலெழும்பவு மவனை விழிபிதுங்கத்தாக்கிக் கொன்றனன் தவழ்ந்து விளையாடி மண்ணுண்ணக்கண்ட யசோதை யொரு சிறுகோல் கொண்டோச்ச வாய்திறந்தழ வாரம்பித்தனன் அப்போதவன் வாய்வழியே சர்வாண்டங்களையுங் கண்டு வியப்புற்று உடலே மறந்து எடுத்தணைத்து முத்தமிட்டுக் கீழேவிட்டுத் தயிர்கடையச் சென்றனள். கண்ண

னயலார் வீடுகளிற் சென்று உறியைத்தாவி வெண்ணெய் முதலிய திருடி யுண்ண தாய் பிடித்துவந்து உரலுடன் சேர்த்துக்கட்டிவைத்தனள் உரலை மெல்லவிழுத்துக் கொண்டு சென்று இரண்டு மருதமரங்களி னடுவிற்றுக்க அம்மரங்கள் முறிந்து வீழ்ந்து பழைய வடிவங்களைப் பெற்றுப் போயின. கண்ணன் பசுக்கூட்டங்களை மேய்த்துக்கொண்டிருக்கையில் ஒரு அசுரன் கன்றுருவங்கொண்டுவரவு மதனைத் தூக்கி விளாமரத்தின்மீது வீசிக்கனி யுதிர்த்து அவ்வசுரனுயிரைப் போக்கினன் மற்றோரசுரன் பட்சியுருக் கொண்டுவந்து கண்ணனை விழுங்குதலு மவன் வாயினுழைந்து இரண்டாகப் பிளந்துவிட்டனன் மலையடிவாரத்தோர் நாள் இராக்கதனொருவன் வாயைத் திறந்துகொண்டிருக்கக் கண்ணன் குகையெனவெண்ணி நுழைந்து உண் மையறிந்து உடனே கொன்று அவன் சாபத்தை நீக்கினன் பிரமாவான வர் பசுக்கூட்டங்களையும் இடையர் பிள்ளைகளையும் கவர்ந்துகொண்டு மறைய உடனே அப்பிரமன் வெட்கமடைய யாவரையுஞ் சிருஷ்டித்துக்கொண் டனன். யமுனை தீரத்தின் சமீபத்துற்ற வோர்மடுவின் விஷநீரை ஆயர் பிள்ளைகளுண்டு மடிய அவர்களை யெழுப்பி அம்மடுவிலிருந்த காளிங்கனென் னும் பாம்புமேலேறிநடித்து அப்பாம்பின் மனைவியர் வேண்ட விடுத்தனன், கண்ணனைப் பார்க்கும்படி வந்துகொண்டிருந்த நந்தனை அக்கினிவளைந்து கொள்ள அவை முழுவதினையும் வாரியுண்டனன் தன்னோடு விளையாடிக் கொண்டிருந்த பிள்ளைகளையுந் தீசூழ அதனையு முண்டனன் இடைப்பெண் கள் தங்கள் ஆடை முதலியவற்றைக் கரைமீது வைத்து மடுவிலிறங்கி ஸ்நானஞ் செய்து கொண்டிருக்கையில் கண்ணன் அவர்கள் வஸ்திரங்களை யெடுத்துக்கொண்டு சமீபத்துற்ற ஒரு புன்னை மரத்திலேறி யிருந்து அவ் வாய்ச்சியர் பலவிதமாகக் கேட்டுங் கொடாமல் வெளியேவந்து நிர்வாணமாய் நின்று அஞ்சலித்தவர்க்கே கொடுத்து யாவருக்குங் காதலூட்டினன். அவர்கள் மயங்கிக் கண்ணனைச்சூழ்ந்துகொள்ள அவர்களோடும் பற்பலவகை யான லீலைகளைச் செய்தனன். யமுனை தீரத்தொருநாள் வேய்ங்குழலை வாயி னில் வைத்துக் கண்ணன் பாடுதலும் குடத்தியர்கள் கேட்டோடியும் வந்து பிரவசராய் வேண்ட அவர்களொவ்வொருவரோடுந் தனித்தனிசையோ கஞ்செய்து சந்தோஷிப்பித்தனன் சரஸ்வதி தீரத்தில் தனது சுற்றத்தின ரோடும் பிராமணரோடுஞ் சென்று சிவபெருமானுக்குத் திருவிழாக்கொண் டாடி மகிழ்ந்தனன். தனது தந்தை நித்திரை செய்கையில் ஒரு பாம்பா னது விழுங்கக்கண்டு அதனைக்கொல்ல அது பழையவரக்கனுருவைவாய்ந்து விடைபெற்றேகின. தான் யமுனைதீரத்திலுலாவி வருகையிற் சங்கசூடா னென்பவன்வந்து தாக்க அவனைக்கொன்று அவன் கரத்திருந்த மணியை யெடுத்து பலராமற் கீந்தனன். தபசுநிலையுள ஏருதுருவந் தாங்கிவந்த வோ ரவுணனை யோரறையால் வீழ்த்தினன்.

இத்தகையவரிய செயல்களைக் கஞ்சன் கேள்வியுற்றுக் கேசி யென்பவனைக் குதிரையுருவத்தோடு மனுப்பிக் கண்ணனை மாய்க்க வுத்தரவளித்தனன். அவ்வாறுவந்த குதிரையின்வாயில் கரத்தைக் கொடுத்துத் தூக்கி வீசி யெறிந்தனன். மயன், எசசன், வியோமனென்பார் கானவா மக்களைக் கொண்டுபோய் ஒருமலையின் முழையிலடைக்கக் கண்ணனுடனே மீட்டுக் கொண்டனன் கஞ்சனிவையனைத்தையு மறிந்து கோபாவேசத்தனாய், மல்லாகளை யழைத்து இங்குவருங் கண்ணனோடு யுத்தஞ்செய்து அவனையுமவனண்ணனையுங் கொல்லுவீர்களென்று கட்டளையிட்டு அவர்களை யிட்டுக் கொண்டு வரும்படி அக்குரூரனென்பவனை யனுப்பினன் அவன் சென்றழைக்க வவன் பின்னே பலராமனோடு கண்ணன் மதுரைக்குச் சமீபம் வந்து வழியிலெதிர்பட்ட அரசனது வண்ணானைக்கண்டு ஆடைகேட்க அவன் மறுக்கவுமவனைக் கொன்று கலைகளைப் பறித்து யாருக்குமீந்து தானுமுடுத்திக்கொண்டனன் பின்னர் அரசனுக்கு ஆபரணமணிவோன் பலலணிகளோடும் வர வாங்கிப் பூண்டுகொண்டனன், கூனியொருவள் பல சந்தங் கொணர்ந்து எந்த வேற்று அவள்கூனை நிமிர்த்தி விட்டனன் உடனே யரசனது விற்சாலையினுழைந்து அங்கிருந்த வில்லுகளை முறித்துச் சபையினுழையு வெதிர்த்த குவலயாபீடமெனனும யானையை வாலைப்பிடித்துச் சுழற்றி மோதிக்கொன்று முன்வந்த மல்லரை வீழ்த்திச் சிங்காசனத்திருந்த கஞ்சன்மீது சிங்கம்போற் பாய்ந்து உயிரைக் குடித்தனன் தேவாள் பூமாரி பொழிந்து ஆர்த்தனர்

பின்னர் கண்ணனும் பலராமனுங் காசிக்ஷேத்திரத்திற்குச் சென்று சாந்திபனி முனிவரிடத்து எட்டெட்டுக்கலைகளையு மறப்பந்து நான்கு தினங்களில் கற்றுத் தேர்ந்து அவருக்குப் பாதகாணிக்கையாக அனேக வருடங்களுக்கு முந்தி முதலையாலுண்ட அவர் குமாரனை யமலோகத்தினின்றுங் கொணர்ந்து கொடுத்து மீண்டு மதுரையிலேவாழ்கையில், சராசந்தன் எதிர்த்துப் பதினேழுதரந் தோற்றனன் கலவயவனென்பான் பலசேனையோடு மதிர்க்க அவனுக்குத் தோற்று விட்டவன்போலு மோடி ஒரு குகையில் வருசெய்துகொண்டிருக்கு முசுகுந்தன் பின்னர் மறைந்தனன், கலவயன் கண்ணனைக் காணுது முசுகுந்தனை உதைக்க வவன் கண்விழித்தெரித்தனன் பின்னர் அவ்வரசனுக்கு வேண்டிய வரங்களீந்து திரும்புகையில் சராசந்தன் வரக்கண்டோடி யொருமலையின் முழையினுழைந்தனன் சராசந்தன் அம்முழைக்குத் தீவைத்து விட்டேகவுங் கண்ணன் குதித்து வெளிவந்து மதுரையைச் சார்ந்து சமுத்திரத்தின் மத்தியிற் பன்னிரண்டுயோசனைகளாநீளத்தில் துவரையென வொருபட்டணமுண்டாக்கி வாழ்ந்து வருகையில், ‘யெர்ந்த நாட்டுச் சுகவிரோதயன் மகளைப் பலராமற்கு விவாகஞ்செய்வித்து, சிசுபாலனுக்குக் கொடுக்கவேண்டு மென்றிருந்த விதாப்ப நா

டு உருக்குமணை முதலானவர்களை அவ்வுருக்குமணியுள்ளிட்டோர்மேல் இச்சைவைத்து யுத்தஞ் செய்து சாணூரன் முதலான பேர்களைச் செயித்து, சத்தியபாமை, காளிந்தி, சாம்பவதி, மித்திரவிந்தை, சத்தி, இந்துமதி, இலக்குமணை இவர்களையு மணந்து, பதினாறாயிரங் கோபிமாரோடும் வாழுகையில், சாம்பவதிக்கு மாத்திரம் புத்திரனில்லாத குறையால் உபமனிய பகவானை யடுத்துச் சிவதீட்சை பெற்றுச் சிவலிங்கபூசை செய்து சாம்பனே முதலான குமாரர்களைப் பெற்றிருந்தனன்.

இங்ஙனம் வாழுங்கையில் அஸ்தினபுரியில் பஞ்சபாண்டவர்கள் துரியோதனனால் நாடிழந்து வனவாசஞ் சென்று திரும்பி வந்து கேட்டும் நாடு கொடாமையால் சாரங்கபாணி துரியோதனன்பால் தூதாகச் சென்று சமாதானஞ் செய்யமுடியாததனால் பாரத யுத்தத்தில் அருச்சுனனுக்குச் சாரதியாக இருக்க இசைந்து யுத்தத்திற்கு ஆரம்பித்த போது களத்தில் இருதிறத்தாரும் வர அருச்சுனன் பகைவரைப் பார்த்துக் கண்ணனைச் சாரதியை நோக்கிச் சொல்லுவான்: மைத்துனா! இங்கிருக்கின்றவர்கள் யாவருஞ் சுற்றத்தார்களாகக் காணப்படுகின்றார்கள். இவர்களை யெல்லாம் கொன்றுவிட்டு எதற்காக நாம் வாழப்போகிறோம்? இவர்களையின்றி வையாண்டவர் ஒருவரையும் காணோம். ஆகையினால் இவர்களை யெல்லாம் கொன்றுவிட்டு இந்த மண்ணை யாளேன் என்றனன். சாரதி அருச்சுனனை நோக்கிப் பார்த்தனே! இவ்வுலகில் வியவகாரத்திற் சத்தியமென்று சொல்லும் கருமங்கள் யாவும் பாரமார்த்திகத்தில் யாதொரு பயனுமில்லையாய் முடியும். பலகுடங்களிலுள்ள ஆகாயமுற்றும் ஒன்றாயமே போல சீவகோடிகள் யாவும் பிரமமேயாகும். இந்த உண்மையையறியாது அறிவீனத்தால் பேதம் பாராட்டிக் கருமங்களிற் கட்டுண்டழிவர். நானும் பிரமம், நீயும் பிரமம், இனைசையாவும் பிரமம், பஞ்சபூதங்களும் பிரமம், பந்துக்களும் பிரமம், சொல்லியவும் பிரமம், எல்லாம் பிரமமேயாகும். ஏகமாகிய பிரமந்தானே போக ரூபமாக நின்று அப்போகத்தை யாவருக்கும் ஊட்டுதலால் நீயேன் வீணாக சோகமுற்றாய்? உடனே யுத்தஞ் செய்குவா யென்றனன்.

இந்தப்பிரகாரம் மருட்டலுற்று அருச்சுனன் வீராவேசத்தோடு பதினெட்டுநாள் கண்ணனின் பலசந்திரங்களால் யுத்தஞ்செய்து வெற்றி புனைந்து தன் தமையன் தருமனுக்கு முடிசூட்டினன். இவ்வகையிற் பாரதப்போர் முடியுங் கண்ணன் தன்னுடைய நகரநோக்கிச் செல்லுகையில் வழியிலு முனிவர்கள் கண்ணன் திருவடியில் வீழ்ந்து பற்பலவிதமாகத் தோத்திரித்து வணங்கி எதிரே நின்று, முனிவர் கூறுவர், பார்த்தசாரதியே! இவ்வுலக நன்மையின் பொருட்டு நீ அவதரித்தாயாயினும் உன் நியமத்தை மறந்து வஞ்சகப்போர் முடிப்பித்தனையன்றி, கின்னர தோழன் அருச்சுனனுக்கு வெற்றியுற அச்சமயத்தில் அவனை மருட்டிச் சற்காரியமாகிய சிவபூசை யாதியன முற்றுக

கேட்டபோதும் அதை விசாரத்தினுக்கேயென்று கூறினை, வேதவுண்மை நீயறிந்திருந்தும் அவன் மயங்கும் வண்ணம் அசசமயங் கூறினையாயினும், இதுண்மையென மறைவாக நம்பிக்கெடுத்தற்கேதுவாயினமையின், நினக்குப்பாவம் வந்தெய்தியது, அதையொழித்தற்கு வகைதேடுதி யென்றனன். கண்ணன் அந்தோ! என்செய்கேன் விளையாட்டுக்காரியம் வினையாக முடிந்தது, இதையொழித்தற்குத் தேவரீரே உபாயங் கூறவேண்டுமென்ன, முனிவர், கிருஷ்ணா! எத்தகைய பாவங்களையும் போக்குவது சிவலிங்க தரிசனமேயல்லாமல் வேறில்லை. இத்தகைய தரிசனமும் சிறந்த தலங்களினேரிடில் மிகப்புண்ணியமாம். ஆதலின் சிறந்த திருவான்மியூர் சென்று பாவநாசத்தீர்த்தத்திற் படிந்து சுத்தனாகு கென்றனன். உடனே விடைபெற்றுத் திருவான்மியூரடைந்து பாவநாசதீர்த்தத்தின் மூழ்கி விபூதியணிந்து உருத்திராக்ஷம் பூண்டு மருந்தீசனைத் தோத்தரித்தனன். சுவாமி யெதிர்வந்து கண்ணா! என்னைத் தவிர வேறு பொருள் இல்லையென்னும் மறையுண்மையைத் தேர்ந்து வேறு விபரீதப்பொருட்படுத்தியருச்சுனனை மயக்குவித்தாயாகலின் நினைப்பாவம் பற்றியது. அதைப் பாவநாசதீர்த்தம் நீக்கியது இனி என்னுக்குள் வைகுண்டமடைதியென்று மறைந்தனன். பார்த்தசாரதி உடனே பலதரம் பூமியில் வீழ்ந்தெழுந்து வான்மியூரை வலம்வந்து மீளத் திருமயிலையிலுள்ள கோகடிகைத் தூரத்திலுள்ள ஒரு அல்லிக்கேணிக்குச் சமீபத்திற்றங்கித் தினமும் வாழ்ந்து, இரவுதோறுஞ் சென்று மருந்தீசனை வணங்கி வந்தனன். இவ்வண்ணம் பார்த்தசாரதிப்பெருமான் தங்கிய இடத்தைத் திருவல்லிக்கேணி யென வின்றும் வழங்குகின்றனர். அடியார்கள் சென்று போற்றிசெல்வமுதலிய பெறுவர். சிலகாலத்தின் பின் கண்ணன் வணங்கி வான்மியூரீசனுக்குப் பலதிருவிழா முதலிய செய்து தரிசித்துத் தந் நகரைச் சேர்ந்தனன்.

பார்த்தசாரதிபாவநாசப்படலம் முற்றிற்று.

இந்திரன் பாவநாசப்படலம்.

அத்திரிமுனிவர் தன் புத்திரனாகிய சந்திரனைப் பிரகஸ்பதி முனிவரிடத்திற் கல்வி கற்கும்படி விட்டனர். சந்திரன் அவ்வாறே படித்துவருகையில் அவன் றனது குருவின் பிரகஸ்பதியின் மனைவியாகிய தாரையை மோகங்கொண்டு அவளுக்கு வேண்டிய உபசாரங்களைப் பல முறையும் நடத்தி வருகையில், [illegible] தனக்குள்ளே சால்வானேயிருந்தான். அந்தோ! [illegible] இதைச் சொ[illegible]

வனே. ஆனால் இந்தத் தாரையினழகைப்போல மூவுலகத்துங்கண்டதில்லை. இவளைப் படைக்குங் காலத்தில் பிரமன் இவள்மீது மோகியா திருந்ததும் அதிசயமே யாகும். தானாக வலியவந் தணைந்தால் என ஊழானது மிகக நல்லதே. இவளைக்காணுந்தோறு மன்மதன் பாணங்களால் வெகு துன்பப் படுகிறேன். இவளோ தனது அங்க முழுவதையும் நன்றாக மூடுகிறதில்லை. நானே அவசரப்பட்டால் என்னதீமை விளையுமோ, இந்த வாசையைக் நடப்பதற்கு எந்த ஞானம் தலையெடுக்கும், இவள் வீடே குபேரன் வீடு இவள் தரிசனமே பெரிய தவம், இவள் பெயரைச் சொல்லுதலே மந்திர ெ பம், இவள் சையோகமே அத்துவிதம் என்று இவ்வாறு இருவரும் சந்த ... கள் கிட்டாமல் வாழ்ந்து வந்தனர்.

இவ்வாறிருக்கையில் இந்திரனானவன் விருத்திராசுரனைக் கொன்ற பா வத்தைப்போக்கத் தானியற்றும் அசுவமேத யாகத்தை நடத்துதற்குப் பிரக ஸ்பதி பகவானுக்குத் திருமுகமனுப்பினன். இதைக் கண்ணுற்ற முனி வன், தனது மனைவி தாரையை நோக்கிப் பெண்ணே! இந்திரன் யாக காரி யமாக வென்னை யழைக்கின்றான் போய்வருகிறேன். நீ நமது ஆசிரமத்தில் ஜாக்கிரதையாக விருக்கக்கடவை, தலையை வாரிக்கொள்ளுதல், வாசனை ெ ண்ணெய் தடவல், திலதந்திருத்திடுதல், உயர்ந்தவஸ்திர முடுத்திடுதல், வ சனை புட்பஞ் சூடுதல், ஆபரணமணிதல், மிகக வன்னமுண்டிடுதல் இவை முதலிய, நாயகனில்லாத காலத்திற் கற்புடைய மாதர்கள் செய்யார்கள், ந இந்தத் தருமங்களை யனுசரித்து வாழ்வதுடன் நினக்கு வேண்டுங் காரியங் களை நமது சந்திரனைக்கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுவாய், அவன் வயதிற் சிறியவனாயினும் புத்தியிற் பெரியவனே யாவன். இவனை வேறாக நினை யற்க, இல்லற நடத்துவதில் நிபுணன் நின்னை விழியினிமைபோலக் காப் பன், எனக்கு விடைதருவா யென்றனன்.

தாரை இவ்வார்த்தைகளைக் கேட்ட மாத்திரத்துத் தலைகுனிந்து, தலை யைப் பெருவிரலினாற்கீறிக் கண்ணீர் சிந்த, வலது கரத்தைக் கன்னத்தில் வைத்துக்கொண்டு விம்மி விம்மி யழுது சொல்லுவள்: நாயக! நினது வீப தவார்த்தை போதும், இது உனக்கே யழகாயிருக்கிறது. நின்னைப் பிரிந் தனியாக வெப்போதாவது நான் வாழ்ந்த துண்டோ? ஏழையின்மீது ஏத வது கோபமுண்டோ? தங்கட்கு மனந்தா னெப்படி துணிந்ததோ? போய் வருக வென்று எப்படி சொலவேன் சொல்லேனேல், யாகத்தைத் தடுத்த பாவம் வரும், தேவரீர் தீர்த்த யாத்திரை செய்தத்தாலும், தீட்சைவகித்துக் கொண்டிருந்ததினாலும், உபாசனை முதலிய விரதங்களினாலும், முனிவர் கூட்டத்துடன் வாழ்ந்ததலினாலும், எனது ருதுதினங்களாலும் பல்நாள் நட கக்கு ஆலிங்கனமில்லாத நாள்கள் கழிந்தன. இருந்த காலத்தும் இத்தகை

அவதிவாயககுமேல நான் எவவாறு சகிதது வாழ்வேன, நினனைத தடுபப னேல் என கறபில் பஙகவரும் ஆயினும் எததனை நாளைகருள் வநதிடுவீரெ ன்பதை யாகிலுஞ் சொலலுக வென றனள

"பெணணே! யாக முடிநதவுடன வநது விடுவென, முப்பதுநாள எப்படி யாகிலுங கழிதது விடுவாய, போகவிடைதருவாயென்று தேவமநதிரி சென றனன் சூரியனு மேறறிசைச சாயநதனன குருவிறுடன சநதிரன வழித துணையாகச சிறிது தூரமபோய வருவதறகுள் தாரை சகியாது அதிசீககி ரம் அறுசுவையோடுங கூடிய அனனமுதலிய சமைததுப் பொன பாததிரங களிலமைதது வைதது, வாசப்பொடியுடன வெநநீா தயாாசெயது, தெருவா யறபடியில வநது எதிாபாாததுக கொணடிருநதனள் வநத சநதிரனைககணடு பால! நினகுரு தனது மனைவியைப் பாதுகாககுமபடி சொனன சொலலை மறவாது என வாாததையினையுந தடடாது இருககககடவை, பொழுது போயிறறு எழுநதிருபபாயென வழைததுககொணடுபோய ஒருஆசனததிருத தித தனது கைவளையல கலகலென்ன முகததில நீாருமப முததுமாலைச சிககுணண ஆடையைச சுடையளவுத தூககி நனறுகச செருகிககொணடு ஸ்நானஞ் செயவிததுக கலையாறறுடைததுக குடுமிககு வாசனையூடடி, வஸ திர முடுததுப புடபமுடிதது அனனம படைததுப் பருபபிடடு நெயவாாத துப பலவிதசறிகளுடன உணணச செயது விசிறிகொணடு விசிறி மிருது வான சரசவாாததைகள பேசிககொணடிருநதனள

சநதிரன உணடபின்பு எழுநதிருநது தாரை தனனிடததது அதிக மோ கமாயிருககிறுளெனற குறிப்பறிநது சமீபததுள்ள ஒரு நநதவனததிற போ யிருநதனன தாரை யுடனே * துவாவிரையோடு ஓமாலிகையிலூறிய நீரிறகு ளிதது, சரிகைமேகலைபூணடு, படடு இரவிககை யணிநது, வாசனை சடவிப் பலவாபரணநதரிதது, புடபஞ்சூடிககொணடு சநதிரன தஙகு நநதவனநோக கிவர வாரமபிததனள சிறிது இரவிககையைத தளாததித தனது சிறிது பிதுஙக அடிககடி கரததால தலையைததடவிக கொண்டு, பககததிருககும் செடிகளில புடபஙகொயது, சிறிது வாயககாலகளைததாணடி மரததுனிழ

* துவாவகைபதது - பூவம திரிபலை புணாவன சருஙகாலி, நாவலொடு நான்மரம. விரைவகை ஐநது - கொட்டநதருககநதகரமகிலாரம, ஒட்டிய வைநதுமவிரை - ஓமாலிகைவகை முப்பததைநது - இலவஙகம பசசிலைக கசசோலமேலம், குலவியநாகணஙகோடடம - நிலவிய, நாகமதாவரிசிதக கோலநனஞரி, வேகமிலவெணகோடடமேவுசீா - போகாத, கததூரிவேரி விலாமிசசைசகமரேணுகமாஞசியுடன, எணணுஞசயரோகமினபுகழு - கனனி யிளய, புன்னைநறுநதாது புலியுகிாபூஞசரளம், பினனுதபாலமபெருவகுளம- பனனும, பதுமுகநுண்ணேலம்பைஙகோடுவேரி, கதிாநகையாயோமாலிகை.

விற்சென்று வண்டுக்கூட்டங்களின் பாட்டுகளுடன் தானும்பாடி, பல சரசத்துடன் சென்றனள். சந்திரன் கண்டு சகிக்கவொண்ணாத பரவசத்தாற் புத்தி திகைத்து ஓ! ஓ! நமது தவமே திரண்டு உருவாய் வருவதுவோ, என ஊழின் பெருமை நன்று! நன்று!! மூவுலகத்தும் இத்தகைய வுருவமுமுண்டோ, வச்சிரத்தினாலேயே யமைந்த தேகமோ, இது பிரமன் படைப்பிலடங்குமோ, நட்சத்திரக்கூட்டங்களெல்லாம் இவள்முன் என்னவாகும், இவள் தேகத்திலுற்ற அங்கமொன்றினை இன்னதற்குவமையென மதிப்பவர் ஏழை யறிவையுடையவரேயாம். இவள் தேகத்தினழகைக் கவர்ந்து கொண்டு உலகத்திலுள்ள பொருளனைத்தும் பிரகாசிக்கின்றன. இத்தகைய வழகி தனித்து இங்கு வருவாளேல் மன்மதனாயினும் சரணமடைய மாட்டானோ, இவளழகின் சாயையால் இந்த நந்தவனம் முழுவதும் மிகவழகாகத் தோன்றுகிறது என்று இப்பிரகாரம் வியப்புற்றுத் தனக்குள்ளே சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கையில் தாரை சமீபித்து வந்து குஞ்சிரிப்புடன் வாசனை கமகமெனக் குந்தித் தனது மனக்குறிப்பைக் காட்டினள்.

சந்திரன் கண்டு பரவசமாகி உடலஞ் சில்லென்ன, தனது காதலையுள்ளடக்கிக் கொண்டு ஆண்மையைவிடாது என் தவம் பலித்துவிட்டது, இவள் தனிமையாயினள் ஆயினுமாசரை நம்பப்படாது இன்னமுந் தடுப்பேன் இவள்போற் குறிப்பின்படி நடப்பேன் என்று எண்ணிக்கூறுவான் தாரையே! நான் தனியாயுள்ள இடத்தில் நீ வரலாமோ, வீட்டில் வேலையில்லையோ, நாயகனில்லாத சமயம் இத்தவிதமாக வலங்கரித்துக்கொண்டிருப்பது கற்புடையார்க்கழகாகுமோ, நாமிருவருஞ் சுத்தமாக விருந்தாலும் அன்னியர்கள் ஏசாரோ? அதிசீக்கிரம் போகவென்றனன். இந்தப் பிரகாரங் கூறிய சோமனைத் தாரைநோக்கி உடுபதியே! நின்னிடத்து நான் வந்தாலுலகமென் சொல்லும், உன்னைக் காணுதற்கே அலங்காரம் பூண்டேன், வீட்டுவேலைகளை யியற்ற வேறு காலமில்லையோ, உன்னைக்காட்டிலும் வேறு செயலென்ன விருக்கிறது, என்னைப்போலுஞ் சகிப்பவரொருவருமில்லை, பூர்வதவத்தின் நல்வினையால் உன்னைத் தனியே யிங்குக் கண்டேன். உன்னுடைய கட்டழகை எண்ணி எண்ணி மோசித்தேன், நினது மார்பைத் தழுவ விம்மிய தனங்களை என்றுகரங்களால் அடக்கி அடக்கி யாண்டுவந்தேன், மன்மதனாற்பட்ட துன்பத்தைக்கூற என்றிறமாமோ, வஞ்சமில்லாது கூறுவேன் நின்னழகு என்னைக் கொளுத்திவிட்டது, அதனால் நினது சரணடைந்தேன் துரையே! உடனே ஆலிங்கனஞ் செய்கவென்றாள்.

சந்திரன் கேட்டுத்திகைத்துப் புளகாங்கிதங்கொண்டு, கூட்டியசெய்வதைக் கொண்டாடி மீட்டுஞ்சொல்லுவான். தாரையே! நீ நல்லமரபிலே பிறந்

தாய தேவகுருவின மனைவியானுடைவிடங்களில் அழுந்தும்படியாகவுந யாயினை, நீயிவவாறு நடததல் உலகதரந்தாள, பாடாள், முழநதாள், அல் சிப்பையேல தேவா நகையாரோ நாம கழுதது, கபோலம, வாய், கண், நோயுளனேனும, தீமையுளனேனும, மம அமுததிலை யாராயநது, சஙகு நாயகனுய வாயந்தபினனா அவனேூரனவும், கணகள் சிவப்பேறவும், இசறகு மாறுபடடால தாயுநதனமபவும, கணடததில மயில், புறு, சிகிவிட முயலுவாாகள, சுறறததாா செமபோதது எனகிற எணவித யால இந்த வபவாத நமககென்னததிறகு ஈ்யகாமவலவிககொடிபோல்ப்

காளை சநதிரனை நோககி அமபுலியே! நீ காரமைவததல, நிற்றல், னககுந செரியும், நீ சொலலுதல் மீனுககு நீநதகககாமபு,கோழி, பூனை, லும், இககதைகளை யெலலா மொருபககம சட்டிவைப்பாாய ஆவியொடு யோகமே ஆனநதம, அவாகளது மலையை யொதநத னங்களேதியபோது யாத நீ குறறஙகூறிக காலததை வீணாககழிககினறாய, விசடமாவேநது தை யிதுகாறும போதும, உன ஆசையை யடககிககொணடு வெளியேப் பிறகு பேசுகினறாய, சரணமெனறடைநத வெனனை அவமாவிடுதல் பாவமாகும், இநதத தேகமுணககடிமை எனன அவமானம வநதாலும எனக கு துனபமிலலை எனனழகை யெல்லாங காட்டினிலவாககழிநதிட்டேன நினனதாரததைத தநதால நினககு மிகப்புணணியம, சினனயது முதல் நானினனை வளாததேன பெரியவனாயினபின என் சொல்லைத் தடுககினறாய, உனனையணையுமுரிமை யெனககுணடு எனபது மறநதனைபோலும, நீ படிததபடிபபின சாமாாததியததை யிஙகுககாட்டவேணடாம,நாயகன சொலலைத் தடுததல் பாவமெனறு சொல்லினை, உனனை நான நாயகனுக கொணடபினபு உன சொல்லைததடுததததுணடோ, நாயகனிடததுமனைவி விடுக கொளளும விருப்பததை முடிககாதிருததல் நாயகனுககழகாகுமா ஆசையால நீயே தவறிவிடடாய தாருகாவனததிலும, ஆயாபாடியிலும நடநத சஙதை நாமறியோமா, பிரமா தான் பெறற சரஸவதியை மனைவியாககொணடான, கணணன தனது அததையாகிய ராதையை யணைநதிட்டான, கவுதமன பததினியை இநதிரன புணாநதான், பிருநதையை விஷணு சோநதான இவாகளெல்லாந தேவரெனறு முனிவரெனறு இனனமுமிலலையோ, மாதர்கட்குத தககபடி இனபததைக கொடுகக சததியிலலாத மெலிநத முனிவாகள் தஙகள மனைவியா பிறரைநாடிச சுகததையனுபவிப்பரெனறு பனையோலைகளி லெழுதிப் பயமுறுததி வைததிருப்பதை யுணனைபோனறோா நமபி பலனிழநதாா, இது உணமை மாதாகள் சுகததை யுணராத முனிவாகள தவஞசெயது தேகததைச சுமையாததாஙகிக கொணடு காட்டிலறிரிவா. புதுமணப பெணகளை யணைநது வாழ்வதிலுஙகல்வியிலே தோயநதுளள நலலாா சையோகமே பேரினபம. இநத வுண்மையை என்

ப்புராண

ம பாவததை நானேற்றுக்கொள்ளு
கும புண்ணியததை நீயேறறுககொள
ல, இனி யொருககணமும தாளேன
ழ்ப்பதிற பிரயோசனமிலலே, இதுவை
வழஙகாயென று அதிசிககிறஞ் சநதிரன

கட்டிககொண்டு பரவசமாய மூர்சசித்துச்
தளிநது பெருமூச்சிட்டு அதரமுண்டு பலதர
னறு முதநுமாலேசள சிககுணண, குழலவிழ காற
யாவையரும்ப வலமிடமாகப்புரண்டனா பினனா தாரை
சுறறு ஆடையோடு மற்றைய வாடையைததோளின்மீது
கொண்டு அவிழநது வீழ்நத கூநதலே இடது காததிலேநதி வலது
ாற சநதிரன காததைப்பிடிததுககொண்டு தன்வீட்டிறகுள்சென று கட்
டிலேறியவுடன, சநதிரன தாரையை யணைதது அவள முகததில் புனன
கையரும்ப ஆபரணம பிரகாசிககச்செவவாய துடிதுடிகக, தனஙகள் விமம
இரவிககையவிழ இடை நநெநெங்க, சரசசல்லாபஙகளோடு, விழிகள் சிவகக
இரண்டுபெயோதரஙகளே வருடி, ஆடையையவிழத் தெறிநது நிதமபததைத்
தடவி, கூநதல அவிழநதுசோர, கொடிபோலச சுறறல, மரததைப்போலே
றல், எள்ளரிசிபோற கலததல், பாலநீரபோ லொன்றுபடல், தொடையா
னெருககல, குறிகள சோததல, கொஙகை யழுததல, நெற்றி பொருததல
என்ற எணவகை ஆலிஙகனஙகளே நடாததி, நுசலே நீவி, முததமிட்டு
உசசி, கொஙகைகளினடு, சகனம, முதுகு, கனனம், பிடர், நெற்றி, தொ
டை இவவெட்டிடஙகளில முறையே கைவிரல குவிததுததட்டல, குட்
தல, அஙகையாறறட்டல, பையககுததல, தாசசனியாலூனறல், தாசசனி
யாலு மததியமததாலு நெருககல, மேறபடி விரலகளே மடககிப பறறு
குறடுபோலப் பிடிததல', தாசசனியாறறருவுதல் என்ற எண்வகைததாட
னஙகளேசசெயது, கண், கபோலம, கொஙகை, நெறறி, கைமமூலம், நிதம
பம், வாயிதழ், உநதி என்ற எட்டிடஙகளிலினுஞ் சுமபனமியறறி, கழுதது
னிடததுந தனததினிடததும வளேவாகவும், கடிததடததில் எதிரெதிராகச
சோததும, மேறகூறிய மூனறிடததுந நுனிவளேவாகவும், கொஙகையினடிப்
புறததிலொன்று, மேறபுறததில மறறைய நாலுரேகைகளும, கொங்கைக
ளின முகட்டிடததுஐநதும, கொஙகையீனமீதும அலகுலினும் பின்பு
றததினு மூஙகிலிலேயைப்போலும அறுவகையாக நககுறிகளேயிட்டு, அத
ரததில் சிவபபுறவும, கபோலததும அதரததும வடுபபடாமலும, கபோ
லததில பலலுமிதழும பொருநதவும, அதரததில பல்லைதககவும, கைம்

மூலம், நெற்றி, மார்பு, தொடை, இவ்விடங்களில் அழுந்தும்படியாகவும் நகக்குறிகளை யமைத்து, பெருவிரல், புறந்தாள், பரடாள், முழந்தாள், அல்குல், நாபி, மார்பு, முலை, கைம்மூலம், கழுத்து, கபோலம், வாய், கண், நெற்றி, உச்சி என்ற பதினைந்திடங்களினும் அமுதநிலை யாராய்ந்து, சங்கு [illegible]யல் நெறியவும், பாதச்சிலம்புகலீரெனவும், கண்கள் சிவப்பேறவும், அதரம் வெளுப்புறவும், வியர்வை யரும்பவும், கண்டத்தில் மயில், புறா, அன்னம், காடை, வண்டு, குயில், கோழி, செம்போத்து என்கிற எண்வித புட்குரல்களைக்காட்டியும், கற்பகத்தைப் பின்னியகாமவல்லிக்கொடிபோல் பின்னிக்கொண்டு, மல்லாந்தல் ஒருக்கணித்தல், உட்கார வைத்தல், நிற்றல், குனிதல் என்ற ஐவகைக்கரணங்களோடும், குதிரை, பாம்பு, கோழி, பூனை, புலி முதலிய பலநிலைகளையும் புரிந்து, சிந்தையுடன் சிந்தையாய ஆவியொடு ஆவியாய ஒன்றுபட்டு ஆனந்தக்கடலின் மூழ்கிப் பேரின்ப மெய்தியபோது சூரியன் உதயமாயினன், இருவர்களும் கட்டில்விட் டிறங்கி வெளிவந்து நீராடி வேறுகலையாதி யணிந்து அடிசிலுண்டு நாளுளுஞ் சுகபோக மனுபவித்து வருகையில் இவர்கட்கு அஷ்டமத்திற் சனியென்ன தேவகுருவும் வந்து சேர்ந்தனர்.

தனது நாயகனைத் தரிசித்த தாரை எதிரோடி வணங்கிக் காலலம்பி அந்நீரைக் கண்ணிலொற்றிப் பீடத்தெழுந்தருளச் செய்து சமீபத்திருந்தனள். கணவன் மனைவியை நோக்கி ஏதாவது குறையுளதோவென்றனன். தேவரீரில்லாத குறையொன்றே யென்றனள். பின்னர் சந்திரன் வந்து வணங்க விபூதியீந்து நீ யெவ்வாறு காலங்கழித்தனை யென்றனர். தேவரீர் வருகையையே யெதிர்பார்த்துக்கொண் டிருந்து தாரை சந்தோஷிக்க நினது பணி தப்பாமற் செய்து வந்தனன் என்றான். குருகேட்டுச் சந்தோஷித்து வாழ்கையில் இருவருக்கு நடக்குஞ் சல்லாபங்களாற் குறிப்பிற்றோந்து பயமுற்றதைக் கேட்கத் தாரை யுண்மையைச் சொல்லி விட்டனள், உடனே இருவரையும் சபிக்க ஆரம்பித்தனர். தாரை பணிந்து ஐய! நடுநிலையை நாடுங்காலத்தில் தவறாதவர்கள் ஒருவருமில்லை, எதுவும் ஊழ்வினையின்படியே நடக்கும், குற்றம் செய்தவர்களன்றோ பரிகாரமும் ஆகமத்திற் கூறப்பட்டுள்ளது, பிரமன் முதலியோரும் மனங்கலங்கினரேல் ஏழை யெம்மாத்திரம், ஏதோ சிறுவர்கள் மயங்கி விட்டோம் மன்னிக்க வேண்டுமென்று வணங்க, தேவகுருவும் மனைவியின் குற்றத்தைப் பொறுத்துச் சந்திரனை நோக்கி நீ க்ஷயரோகத்தால் மெலியக்கடவை யென்று சபித்தனர். சந்திரன் அவ்விடம் விட்டுத் திரும்பித் தன் தந்தையிடஞ் செல்லுகையில் வழியில் நாரதரைக்கண்டு வணங்க, முனிவர் சந்திரனைப் பார்த்து, பால! என்னகாரியஞ் செய்தாய், காமமே பொய் கொலை களவு முதலிய பலதீமைகளுக்குங் காரணமாகும்

காமததாலிநதிரன் ஆயிரஙகண்கள் பெற்றான, காமததால் குபோ னொருகண் ணிழநதான, காமததா லாரணன அடைநத சாபஙகட்கு அளவில, காமத்தா லுண்டாகும் பாவங்கள பல. ஆகையால உனக்குக காமஙகாரணமாக உண் டான சயரோகமொழியத திருவானமியூாச் சென்று காமநாசனிதீாததது மூழ்குவையேல எலலாவினையுமொழியும என்றவுடன், முனிவாிடம விடை பெற்றுச் சென்று அததீாததத்து மூழ்கிச சொக்கநாயகியுடன மருததீசனைத தோததரிததுத தனது நோயநீங்கப் பெறறுத திரும்பித தனது தநதை அத திரிமுனிவாிடஞ் சென்று வாழ்நதனன்.

சநதிரனகாமநாசப்படல முறறிறறு.

சூரியன்பூசைபுரிநதபடலம்.

சூரியன பிரதி தினம் உதயமாகுநதோறு மநதேகமெனனுந தீவி லுளள இராககதாகள அறுபதினாயிரஙகோடிபோ வநது எதிாததுயுததஞ் செயதுவநதனா. அதனாற சூரியன சகிகக முடியாது ஒருநாளோட வாரம் பிததனன் தேவாகணஙகளா அசசமயததிலாகாயததில் அசாீாியுணடாகிச் சூரியனே! ஓடவேணடாம, சம்புததீவிலே பாலாறறின் வடககிலே சமுததிர தீரததிலேயுளள திருவானமியூா க்ஷேததிரததினை நாடி அஙகு எழுநதருளி யிருககு மருநதீசனை வணஙகில இராககதா பயமொழியு மெனனச் சொலலி யது. சூரியன கேட்டு எனனசெயவது எனனுடைய தொழிலைவிட்டு எஙங னஞ்செல்வேனென்று தககிததுககொணடிருககையில, நாரதமுனிவரொழுந் தருளி, சூரியனே! நினது தமபியாகிய அசனியெனபவனை யழைதது நின்க் குப் பதிலாகத் திருவானமியூருக கனுபபுவை யென்று சொலலிப்போயி னா, அஙஙனமே சூரியன அசனியையாழைப்பிததுககூற அவனுமஙஙனமே சென்று திருவானமியூரடைநது ஓரிரவினுககுள சூரியதீாததமென வொன் றுண்டாககி மருநதீசனை வணஙகிப் பலவரமேறறுச சூரியனுககு அறிவித துச சென்றனன் பினனா சூரியன தனனுடைதிககு மிராககதரா எதிாத துசசாடித தோற்கடிததுச் சுகமே வாழ்நதனன இசசூரிய தீாததததிலாடு வோரும இததீாததஙகொண்டு சுவாமிககு அபிடேகஞ் செயவிப்பவரும் தேவரேயாவா, எவாகளெனனெனன விரும்பி முழுகினுமவையாவுமடை வா, மநதிரஞ் செபந தருப்பணம, மகேசுரபூசை, இததடததருகிற் செயில் ஒன்றுககாயிரம பலனதிகமாகும், இததடததினருகிலிருககுந தருக்களின் மீது இரநீாபடுதலினால அவையுமோட்சததையே யடையும, பிரதிதினமும்

யுதனுள் மூழ்கித் திருவான்மியூரிலுறைவார் சிவமே யாவார். சூரியன் இர வில் பூசித்த தலமாகலின் சுவாமி இன்றளவுமே றகுமுகமாக விருக்கின்றனா.

சூரியனபூசைபுரிந்தபடல முற்றிறறு.

இந்திரன்சாபந்தீர்ந்தபடலம்.

அசுரர்களுக்குள் தலைமையினை வாய்ந்த அகிதவுடடிரனென்பவன் தவ மியற்றிப் பிரமனிடத்துப் பலவரங்களைப் பெற்று உலகங்களை யெல்லாஞ் செயித்து விண்ணுலகிற் சென்று இந்திரனோடு யுத்தஞ்செய்ய ஆரம்பித்த னன் தேவேந்திரன தன்னாலானவரையில் போர்புரிந்து முடியாமல அவ் வுலகத்தைவிட்டு மண்ணுலகத்திலிறங்கி இமயமலையின சமீபத்திலுள்ள பிருகுவின பன்னசாலைக்குவந்து சோர்ந்தனன் முனிவர்கண்டு எதிர் வண ங்கி அழைத்துக்கொண்டுபோய் ஆசனத்திலெழுந்தருளச் செய்து, நடந்த வரலாற்றினை விசாரித்து வருத்த முற்றுத் தனது ஆசிரமத்திலேயே வைத் துக்கொண்டிருந்தனர் ஒருநாள் பிருகுமுனிவர் புத்திரியினது அழகைக் கண்டு சகியாது இந்திரன் சமீபத்திற்சென்று ஒருமுத்தமீந்தனன் இதைக் கண்ணுற்ற பிருகுமுனிவர் இந்திரா! நீ இராக்கதனுகப் போகக்கடவை யென்று சபித்தனர், அங்ஙனமே வாசவன் இராக்கதனுயக் காட்டில் வாழ் ந்துகொண்டிருந்தனன். தேவர்கள் தங்கள் தலைவனை யிழந்ததால ஒருங்கு டப் பூமியிலுள்ள முசுகுந்தனைவேண்டலும அவன் உடனே விண்ணு ஞ் சென்று அகிதவுடடிரனைக் கொன்றுதான் அரசாட்சி செய்து வந்த னன்.

இந்திராணியானவள் தனது நாயகனைப் பிரிந்த துக்கத்தால் சத்திய லோகஞ் சென்று பிரமனிட முறையிட, பிரமன தேறுதலகூறி யனுப்பிய பின், நாரதனை யழைத்து அதிசீக்கிரஞ் சென்று தேவேந்திரன் கொண்ட இராக்கத உருவைமாற்றிவைபபா யெனனலும், முனிவர் இசைந்து பல விடங்கள்தேடி இந்திரனைக்கண்டு பிடித்துத் திருவான்மியூருக் கிட்டுக் கொண்டுபோகவும், எலலையை மிதிப்பித்தவுடன இராக்கதவுருவ மொழிந் தது. வாசவன் ஊருட்சென்று சென்மநாசனித் தீர்த்தத்தில் முழுகிச் சுத்த னுகி மருந்தீசனைப் பற்பல விதமாகத் தோத்தரித்து விடைபெற்றுத் தன்னு லகம் சென்று முசுகுந்தச் சக்கிரவாத்தியைக்கண்டு அரசாட்சி யேற்று வாழ்ந்தனன்.

இந்திரன்சாபந்தீர்ந்தபடல முற்றிறறு

பிரமன்றிருவிழாச்செய்படலம்.

கற்பமொன்று முடிந்து மறுபடியும் உலகமுற்பத்தியாகையில் நாராயணன் உந்தியினின்றும் பிரமன் பிறந்து தந்தையை வணங்கி நான் செய்ய வேண்டிய பணியைக் கட்டளையிடவேண்டு மென்றனன். விஷ்ணுவானவர் வேதனை நோக்கி மைந்தனே! எனக்கு நினக்கு மற்றையவுயிர்களுக்குந் தந்தையாயுந் தாயாயுந் தமராய் விளங்கும் பெருமானை நோக்கித் தவம்புரிந்து இந்த வண்டத்திலனந்தகோடிகளைப் பழையபடி செய்விப்பா யென்றனர், பிரமன் நாரணனைத் துதித்துப் பிரபுவே! வேண்டிய பலனை யதிசீக்கிரத்தின் கொடுக்குந்தானத்தை அடியேனுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்ன, நான்முகனே! வேதங்கள் கூடிப் பூசித்த வேதாசலத்திற்கும், நமது அம்மையார் மயிலாகவிருந்து வணங்கிய திருமயிலைக்கும் மத்தியிலுள்ள திருவான்மியூரினை நாடுதியென்று தந்தை கூறவு மிசைந்து பிரமாவானவர் அந்தத் தலத்தினை யடைந்து பதினாயிரம்வருடந் தவமுஞற்ற சுவாமி வெளிவந்து பிரம! நினக்கு யாதுவரம் வேண்டுமென்ன, இவ்வுலகத்திலுள்ள உயிர்வருக்கங்களைப் பழையபடி சிருட்டிக்க வேண்டுமென, அங்ஙனமே தந்தோம் நீ யாவையும் படைத்த பின்னர் இத்தலத்தில் நின்பெயரால் தட முண்டாக்கி எனக்குத் திருவிழா நடத்திவைக்கக் கடவாயென்று சொல்லி மறைந்தனன்.

அந்தணன் அங்ஙனமே எல்லாவற்றையு முண்டாக்கித் திருவான்மியூரில் பிரமதீர்த்தமென வொன்று எடுத்து அந்நீரால் சுவாமிக்குத் திருமஞ்சனஞ் செய்து பின்னரொருநாள் அகத்தியராதி முனிவர்களை யழைத்து அவர்களைக் கொண்டு ஆகமங்களை யெல்லா நன்குக விசாரித்து அவற்றிற் குறித்தபடி திருவிழாச் செய்யத் தொடங்கினர். தேவர்களெல்லாரு மொன்றுகூடி மருந்தீசற்குப் பல ஆபரணங்களையும் பல பீதாம்பரங்களையும் அணிந்தனர், மாடவீதியை யலங்கரித்தனர், தேரினைச் சிங்காரித்து வைத்தனர், எங்கணுந் தோரணங்கட்டினர், நவரத்தினங்களிழைத்த தம்பங்களில் வாழை கமுகு முதலிய கட்டினர், பூப்பந்தர்கள் சந்திகளில் தூக்கினர், வீதிதோறுங் கோலமிட்டனர் பங்குனிமாதத்தில் கொடியேற்றிப் பல விழாவாற்றி, முதனாள் முதல் பத்துதினங்கள் வரையில் பலபல வாகனங்களினிலேற்றி ஆனைமுகன் ஆறுமுகன் சண்டேசன் அம்மையாருடன் அரனுக்குத் திருவிழாவாரம்பித்து, காலையில் வீதிவலம் வந்த பின்னர் இரவில் மறையவர் வேதபாராயணம் சொல்லவும் நாரதாதிமுனிவர்கள் யாழ் வாசிக்கவும், குங்கிலியதூப மெங்கும் வீசவும், அடியார்கள் நாமாவளம்

ம், வெண்குடை நிழற்செய்ய, கவரி ஆலவட்டம் சாந்தாற்றி நெருங்க கொடிகள் தாங்கவும், எவ்விழுதற்கிடமின்றிப் பலர்சூழ்ந்தனர் சூரி சந்திரன் நட்சத்திரம் யானை சிங்கம்போன்ற நீவட்டிகள் முன்னும்பின் ...மந்த, பேரிகை, யாழ், கைப்படகம், பறை, முரசு, குடமுழவு, சின் ...பூரி, எக்காளம், சங்கம், தாளம், தண்ணுமை முழங்கவும் வெளிவந்த ...வீதிக்கோறும் கும்பம்வைத்தனர், வேதியர்கள் அட்டமங்கலத்துடனே ...களில் தேங்காய் தாம்பூலம் காசு கற்பூரத்துடனே வந்து தீபாராதனை ...பயவும், சிலவடியார் ஆடவும், சிலவடியார் பாடவும், மறைமுதல்வன வந் ...தான், கறைமிடற்றோன் வந்தான், வானமியூர் மருந்தீசன் வந்தான், என்று ...லபலவிதமாகத் தோத்தரிக்கவும் இத்தகைய ஆடம்பரத்துடன் நான்கு ...வீதியும் வந்து கோபுரவாயிலடைந்தவுடன் ஆதிசைவர் நிவேதனத்துடன் ...தீபாராதனைகாட்ட, அரமபையாதியர் தாளவிசைமருவிய நடனமிட ஆலத்தி ...மூற்றி எச்சரிக்கை சோபனம்பாடினர், நந்தியெம்பெருமான் முன்னரேக ...லயத்துட் பிரவேசித்துப்புண்ணியன் எழுந்தருளினன் இவ்வகையாகப்பத ...தினமும் பலவாகனம் விமானந்தோறுமதலியமீதிறகொண்டாடிசசமுத்திரத் ...தமாடி அந்தத் நாள் மவுனபலிதூவிப் பிறபூசையுமாற்றித் தூக்கியவி ...டக கொடியை யிறக்கினர் மற்றொருகாலத்தில் தெப்பவிழா கொண்டாடி ...ர் இத்திருவிழாக்காலங்களில் பிரமாவானவர் அனேகமானபூதானம், சுவா ...தானம், அன்னதானமுதலிய செய்து சுவாமியின் சந்நிதானத்தில் வணங ...கிநின்றான் மருந்தீசன் வெளிவந்து, பிரமனே! நீ நடத்திய திருவிழாவைக ...கண்டு மகிழ்ந்தோம் என்னவரம் வேண்டுமென்ன, சுவாமி! இனி இத்தலத் திருவிழாசெய்பவரும், செய்விப்பவரும், தரிசித்தவரும், இயன்றமட்டும் ...விசெய்தவரும், வேண்டியபணியியற்றினவரும், சகல செல்வங்களுடன் ...ந்து பின்னர் முத்தியடைதல்வேண்டுமென்றனன் அங்ஙனமே யாகுக ...னக்கூறி மறைந்தனன் பின்னர் பிரமன் சத்தியலோகஞ்சென்று வாழ் ...ந்தனன் மற்றொருகாலத்தில் இந்திரன் விஷ்ணுமுதலியவர்களும் திருவிழாச் செய்து மகிழ்ந்தனர்.

பிரமன்திருவிழாச்செய்படல முற்றிற்று.

வேதம்பூசைபுரிபடலம்.

சோமுகனென்னு மசுரன் தவமியற்றிப் பலவரங்களை யேற்று எட்டுத் ...திக்குகளையும் வென்று தன்னை யெதிர்ப்பவரொருவருமின்றி விண்ணுலகிற் சென்று தேவர்களை யெல்லாம் வாட்டிச் சத்தியலோகம் புகுந்து புயங்க

னைத் தட்டித்திசை முகனமவுனமுற்றிருக்க அவ்விடத்திருந்த வேதங்களை யெல்லாம் வாரிக்கொண்டுவந்து சமுத்திரத்திலே சேற்றிற் புதைத்துத்தான கடலிலொளித்துக்கொண்டனன். மறையவன் வருத்தமுற்று விஷ்ணு வினிடத்தில் கூறவும் அவன் மிகுகோபம் வாய்ந்து, பெரியதோர் மீனுருவமெடுத்து கடலிற் பாய்ந்து தேடிச் சோமுகனைக்கண்டு அவனைக் கொன்று வேதங்களைப் பிரமனிடத்தில் கொடுத்துவிட்டனன் மீனுருவம் பெற்ற நாரணன் இத்தகைய அரியகாரியஞ் செய்தார் என்னைக் காட்டிலு வேறொருவருண்டோ வென்று கருவங்கொள்ளத் தான்கொண்டமீனுருவ நீங்காது வெறிகொண்டு சமுத்திரத்தைக் கலக்கி உபத்திரவஞ்செய்யப், பிரமன் முதலியோர் கயிலையையடைந்து முறையிட, கண்ணுதற்கடவுள் கிருபைகூர்ந்து தனது சமீபத்திருந்த சாத்தனுரை யழைத்து நீபோய விஷ்ணுவாகிய மீனின்செருக்கை மாற்றி வருவாயென்றேவலுஞ் சாத்தனும் போய்க்கடலிற்புகுந்து அம்மீனின் கண்களைப்பிடுங்கி மமதையைக்கெடுத்து வந்து சிவபெருமான் திருவடியில் கண்களை வைத்து வணங்கினன் முதல்வன குஞ்சிரிப்புட னெழுந்தருளி யிருந்தனன் விஷ்ணு தனது மயக்கமொழிந்தவுடன் தனது மீனுருவத்தை மாற்றச் சமுத்திரவழியே சென்று திருக்கோணமாமலையை யடைந்து பூசித்துத் தனது பழைய வுருவத்தினை யேற்று வைகுண்டஞ்சென்றனன்

வேதங்கள் பிரமாவை நோக்கி ஐய! நாங்கள் அசுரன் கரத்திற்பட்டதனுலுண்டாகிய பாவத்தைப் போக்கடிக்கத் தவமியற்றவேண்டு மொருதலத்தினைத்தெரிவிக்கவேண்டுமென்றன நான்முகன் வேதங்களே! உமமிடத்திலெழுதப்பட்டுள்ள உயர்ந்த தலத்தினை மறந்தீரோ வென்ன, ஆம், ஆம், ஞாபகத்திற்குவந்தது அந்தத்தலத்திறுக்குப்போய வருவோமென்றுவிடைபெற்று மனிதவுருவம் வாய்ந்து தென்தேயநாடித் திருவான்மியூருக்குச் சமீபிக்கையில் அரிய சோலை முதலிய சூழ்ந்த இடத்தைக்கண்டு அங்கேயேயிருந்து தவமுஞற்றி அங்குச் சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டை செய்து, திருவான்மியூருக்குச் சென்று தினமுந் தரிசித்துவருகையில் ஒருநாள் சங்கரன் பிரத்தியட்சமாகி உங்களுக்கென்ன வேண்டுமென்ன, பெருமானே! அசுரனுல் எங்கட்குவந்த பாவம் போகவேண்டும இத்திருவான்மியூர் எல்லையினில் நாங்கள் தவமியற்றிய இடத்திற்கு * வேதசிரேணி யென்றும் இத்தலத்திற்கு வேதபுரியென்றும் வழங்க வேண்டுமென்றன அங்ஙனமே யாகுகவெனக் கூறிக்கரந்தனன்.

வேதம் பூசைபுரிபடல முற்றிற்று

---

* இக்காலத்தில் இவ்வூர் வேளச்சேரி என்று வழங்குகிறது.

காமதேனுவருள்பெறு படலம்.

வசிட்டமுனிவர் ஒருகாலத்தில் இந்திரனிடத்திற்குப் போய் தேவேந்திரனே! காசித்தலத் தெழுந்தருளியிருக்கும் விசுவநாதனை ஒருமண்டலமபிடேகித்துப் பூசை செய்ய வெண்ணங்கொண்டேன் நின்னிடத்துள்ள காமதேனுவை யென்பாலனுப்புவையேல், தினம் வேண்டிய பால் பெறுவேனென்றுகூறி அதற்கியைவுப் பசுவோடும் வாரணாசியடைந்து நாடோறுஞ்சதாசிவத்திற்குப்பாலபிடேகஞ்செய்துவந்தனர். ஓர்நாள் அப்பசு காசியைவிட்டுகானகங்களில் மேய்ந்துகொண்டே கயிலைச்சாரலடைந்து ஓர் சோலையினழகினைக்கண்டு ஓர்நாளமுற்று மவ்விடமே யிருந்து மற்றைநாள் காசிவந்து சேர்ந்தது. வசிஷ்டர்கண்டு கோபித்துக் காட்டுப்பசுவாகப் போகக்கடவதென்று சபித்தனர். காமதேனு சாபமேற்றுத் தெற்கு நோக்கி வந்துகொண்டிருக்கையில் திருவான்மியூரெல்லைக்குள் வரலும் தனக்கு நல்லறிவு பிறந்து ஓ! ஓ! ஏதோவதிசய மிவ்விடத்துள்ளதென்று எண்ணி அங்குமிங்குநோக்க ஒரு புற்றுக்குள் சிவலிங்கப்பெருமா னிருக்கக் கண்டு வியப்புற்றுத் தன் மடியினின்றும் பாலைப் பெருமான் றிருமுடியிற் சொரிந்து தினமுமெல்லையுள் வாழ்ந்து வந்தது.

இங்ஙன நிகழுகையில் அடுத்த * சைதையென்னு மூராயாண்டு வரும் வருகிய சத்யூவென்னு மரசன் தனது ஊரிலுள்ள பயிர்களைக் காட்டுமிருகங்கள் அழித்து வருதலைக் கேள்வியுற்று வேடருடன் சென்று வனத்திலுள்ள மிருகங்களை யெல்லாங் கொன்று திரும்புகையில், சிங்கமொன்றினைக்கண்டு துரத்திக்கொண்டேகையில் அது வான்மியூ ரெல்லைக்குட் சென்றது. அங்கு மேய்ந்துகொண்டிருந்த காமதேனு அந்தச் சிங்கத்தினைக்கண்டு தாவித்தன் கொம்புகளாற் குத்திக் கொன்றுவிட்டுப் புற்றுக்குள்நுழைந்து கொண்டது, அரசன்பார்த்து ஆச்சரியமுற்று என்னே! என்னே! சிங்கத்தினைப்பசுவென்றகதையை யான் கேட்டதில்லை, இதனுண்மை யறிவேனென்று புற்றுக்குச் சமீபித்துப் பசுவைப் பிடிக்க வெண்ணிப்புற்றைச்சுற்றிலுஞ்சேனையைச் சூழச்செய்து ஒரு சிறு அம்பைப் புற்றுள் பிரயோகித்தனன். காமதேனு திடுமென வெழும்பித் தன்குளம்பை லிங்கத்தின் மேல் வைத்துத் தாண்டி வெளிவந்து யாவரையும் கொன்றுவிட்டுப் பழையபடி யுட்புகுந்து, சுவாமியின் மேனியில் குளம்பு பதிந்திருத்தலைக் கண்டு பயந்து அனேகமான தோத்திரங்களைப் புரிந்து நிற்கச் சுவாமி வெளிவந்து தேனுவே! பயப்படற்க நின்னது அடியை நமது கந்தன் பாதமெனக்கொண்டோம். நமது

---

* இந்நகரிப்போது சைதாப்பேட்டை யென்று வழங்குகிறது.

மேனியில் வாய்ந்த சுவட்டினைக் காஞ்சியில் காமாட்சிதந்தவளைத் தழுவி முலைத் தழும்பினைப்போற் பெற்றேம் நினது பாலால் நம்மைத் திருமு அபிடேகித்தனையாகலின் நாம் வெண்மேனி பெற்றுப் பாலவண்ணனென்னும் பெயரைப்பூண்டனம். நீ சுகமாயப் பழைய வடிவத்தை வாய்ந்து விண்ணுலகஞ் சார்ந்து வாழுதி என்று கட்டளையிட்டபின் இறந்த அரசர் முதலியோரையுமெழுப்பித் தாமறைந்தனன்.

சத்தியூவரசனெழுந்து விம்மிதமடைந்து, தன் மந்திரிமுதலியோரை யழைத்து அமைச்சர்களே! நானினி இத்திருவான்மியூரினை விட்டுவருவதானில்லை எனது புத்திரனுக்குப் பட்டங்கட்டி நீவிரெல்லாமவனுடனிருந்து, சைந்யத்தையாளக்கடவீரென்றனுப்பியபின் தான் நீராடிப் பூதிபூசி உருத்திராக்கமணிவடந்தாங்கிப் பாலவண்ண நாதனைப்பணிந்தேத்திப் பலரை யழைத்துப் பொருளீந்து மண்டபங் கோபுரங் கோயில் முதலியகட்டி, வீதி வகுத்துச் சைவர்களைக் குடியேற்றி நகரமுண்டாக்கித் திருவிழா நடத்தித் தரிசித்து வாழ்ந்து ஒருநாள் மோட்சதாயனி எனனுந் தீர்த்தத்து முழுகிக் கயிலையை யடைந்து சிவகணத்துள் வாழ்ந்தனன்.

காமதேனுவருள்பெறுபடலம் முற்றிற்று.

இயமன்பழிதீர்படலம்.

வேதாகமங்களை யெல்லா நன்குபடித்துத் தேர்ந்த மிருகண்டுமுனிவர் மருத்துவதி யென்னு மனைவியோடு வாழ்ந்துவருகையில், புத்திரனில்லாக் குறைவால் காசிப்பதியினையடைந்து தவமியற்றி ஒரு புத்திரனைப்பெற்றனர். அப்புத்திரனுக்கு வயது பதினாறு என்று விசுவேசனருளியும், கவனியாது புத்திரபாக்கியமடைந்த வொன்றே சிலாக்கியமெனா வெண்ணி நாளொரு மேனியாக அப்பாலனை வளர்த்து வருகையில், பதினாறுமாண்டு நெருங்கவுந் தாய் தந்தையர் கவலையின் மூழ்கித் துன்பப்படுகையில் பாலன் மார்க்கண்டன் தாய் தந்தையர்களைப் பணிந்து கூறுவானாயினன்: நீவிர் துக்கப்படுவதினா லென்னபயன் அந்த வெம்பயமொழிப்பதற்கு முன்னமே யறிந்துள்ளன யாவுஞ் சிவாஞ்ஞையின்படியே நடக்கும் எமனுனை யொன்று மென்னைச் செய்யாது விடைகொடுப்பீராக வென உத்தரம் பெற்றுத் தென்றிசை நோக்கி நடந்து திருக்கடையூ ரடைந்து பற்பல விதமான அரியபுட்பங்களை யெல்லாங் கொய்து அமுதகண்டீசனை யருச்சனைசெய்து

ரண்டிருக்கையில் எமன் அவ்விடஞ் சமீபித்து அழைக்கவும், மார்க்கண் இலட்சியஞ் செய்யாது பூசைசெய்துகொண்டிருந்தனன். நமன் கோபி பலவிதமாகப் பயங்காட்டியும் பயப்படாமையால் உடனே பாசக்கயிற் வீசிப்பிடித்தனன். மார்க்கண்டேயன் சம்போ சங்கரா மகதேவா இரட்சி இரட்சியுமென்றலற அக்கணஞ் சிவபெருமான் வெளிவந்தருளி எமனை டியுதைத்து மார்க்கண்டேயன் பயமொழித்துக் கருணைகூர்ந்து மறு டியு மெமனை யெழுப்பி மறைந்தனரே.

காலனெழுந்து பலதரம் பணிந்து முனிவனை வாழ்த்தி விடைபெற்று டக்குத்திசையை நோக்கிச்செல்ல, வழியிற் கண்ணுற்ற நாரதரிடத்து ந்த யாவற்றினையுமுரைக்க அவர் மறலியே அஞ்சிக்கிறாய் சென்று இதோ மீபத்துற்ற திருவான்மியூரடைந்து பூசிப்பையேல் உன்பாவமொழியு மனக்கூற, அங்ஙனமே அவரும் எல்லைக்குச்சமீபத்திற்சென்று வேதசி ரேணி என்னுமிடத்திலடைந்து அவ்விடத்தே தனது காத்துத்தண்டத்தை நிறுத்தி அதனையே சிவலிங்கமாகப் பாவித்துப் பூசித்துத் தடமொன்றுண் டாக்கி இரவுதோறுஞ் சென்று மருந்தீசனை வணங்கிவருவன் ஒருநாள் பால்வண்ணநாதன் வெளிவந்து காட்சிகொடுத்து என்ன வேண்டுமென, சுவாமீ! உன்னடியை வணங்குவோர்க்கு எமபயமில்லையென்பதை யறிந் தேன் மார்க்கண்டேயனால் பட்டபாடு சென்மந்தோறுமறவேன். வேத சிரேணியினில் நான் தாபித்த இலிங்கத்திற்குத் தண்டபாணியென் வென பெயர் வழங்கவேண்டும் அச்சிவலிங்கப்பெருமானை வணங்குவார்க்கு மந்த காசம் வயிற்றுளைவு, மேகம், குட்டம், வாதம், காமாலை முதலிய எல்லா ரகளும் ஒழிதல் வேண்டும் என்றனன் உன் விருப்பத்தின்படியாகுக என்று கூறி மருந்தீசன் ஆலயத்துட் சென்றனன்

பின்னர் காலன் வேதசிரேணியினிற் றண்டபாணிக்கடவுளுக்குப் பிர மோற்சவமுதலிய பலதிருவிழா நடத்திப் பலவரங்களை யேற்றுத் தன்னுல கஞ் சென்றனன்.

இயமன்பழிதீர்படலமுற்றிற்று.

இராமன்வரம்பெற்றபடலம்.

அயோத்திமாநகரிலே அரசாட்சி செய்த தசரதசக்கரவர்த்தி தனக்குப் புத்திரனில்லாது வருந்துகையில் தனது குருமுனிவர் கட்டளைப்படி யொரு யாகம் வளர்த்தனன். அவ்வியாகத்தினின்றும் ஒரு பூதமுதித்துக்கொடுத்த ஒதனத்தைத் தனது மனைவிமார்கள் மூவருக்கும் ஈந்தனன் அம்மூவருக்கு நான்குபுத்திரர்கள் பிறந்தனர் அவருள் மூத்தவன் நாராயணமூர்த்தியின் வ தாரமாகப் பிறந்தமையால் அவரருமையையெண்ணி இராமனென்று பெய ரிட்டனர். இவ்விராமன் றனது தம்பியருடன் வளர்ந்து சகலகலை

களும் பழகி விஸ்வாமித்திரன் பின்னர் சென்று தாடகையைக்கொன்று அம்முனிவர் வேள்வியை நிறைவேற்றி அகலிகையின் சாபத்தை நீக்கி மிதிலியையடைந்து சனகமுனிவர் உத்தேசப்படி அவரிடத்திருந்த வில்லையொடித்துச் சீதையை மணந்து அயோத்தி நோக்கி வருகையில், எதிர் வந்து வாதுகூறிய பரசுராமன் தனுசினையொடித்து செறிந்து வாழுகையில் இராமனுக்குத் தந்தை மகுடஞ்சூட்ட எண்ணியதைக் கேள்வியுற்று, தன் அரசாளவும் இராமன் காட்டிற் கேகவும் கைகேசிகூற, அவ்வார்த்தையைச் சிரமேற்று மனைவியோடும் தம்பியோடும் தெற்கு நோக்கிக் காசிமுதலிய க்ஷேத்திரங்களைத் தரிசித்துக் கொண்டு தண்டகாருணியம் வந்து வாழுகையில், அவ்விடத்து வந்த இராவணன் கண்டு மாரீசனை யேவ அவன் பொன்மானுருக்கொண்டு சீதை முன்னுலாவினன். அதைப்பிடித்துக்கொடுக்கும்படி இராமனைவேண்ட அவன்பின் தொடர்ந்து வெகுதூரஞ் சென்று முடியாது அம்பினாலெய்து கொன்றனன், அப்போது அது சீதாவென்று இராமனோசைபோல கூவி மாண்டது சீதைகேட்டு இலக்குமணனை யேவுதலும் அவன் போனவுடனே, இராவணன் சந்நியாசி வேடங்கொண்டு வந்து பிச்சைகேட்டுச் சீதையைத் தூக்கிச் சென்றனன் இராமனுந் தம்பியும் வந்து பார்த்துச் சீதையைக் காணாது புலம்பி யொருவாறு தேறிக் கிழக்கடலோரமாகப் பிரயாணப்பட்டுச் சீகாளத்தி, திருப்பதி, திருத்தணிகை, திருவிற்கோலம், திருப்பாசூர், திருவூறல், திருவொற்றியூர், திருமுல்லைவாயில், திருவலிதாயம், திருமயிலை முதலிய தரிசித்துக்கொண்டு திருவான்மியூரை யடைந்து ஆச்சரியமுற்றுச் சந்தோஷித்து அபிஷேகத் திரவியம் பல சேகரித்துத் திருமஞ்சனமாட்டி யருச்சித்துப் போற்றித் தரிசித்தனன் அப்போது ஆகாயத்தில் அசரீரியுண்டாகி, இராம! அஞ்சலை நினக்குத்தக்க வலிமையையீந்தோம் இராவணனைக் கொன்று சீதையை மீட்டுக்கொண்டு அயோத்தி சேருவாயென்னக்கேட்டு ஆனந்தித்துத் தெற்கு நோக்கி நடந்தனன்.

இராமன்வரம்பெற்ற படலம் முற்றிற்று

மருந்தீசப்படலம்.

அகத்தியமுனிவர் இமயமலையினின்று சிவபெருமான் கட்டளைப்படி பொதியமலையை நோக்கிச் செல்லுகையில், பல தலங்களைத் தரிசித்துக் கொண்டே சென்று மாணுக்காட்டுத் திருவான்மியூரருமைகளை யெடுத்துச் சொல்லி நடந்து அந்த க்ஷேத்திரத்தினையடைந்து, பாலவண்ணர் சந்நிதானத்தில் நவரத்தினமாகத் தோத்திரிக்கப் பெருமான் முன்காட்சி கொடுத்து என்ன வேண்டுமென்ன, சுவாமி! அடியேனுக்கு இவ்வுலகத்திலகண்ணுள்ள சகலவித பதார்த்தங்களின் குணமனைத்து மெனக்குத்தோன்றி இன்ன

நோயினுக்கு உபயோகமாகுமென்பதையும், அறிவிக்கவேண்டு[illegible]னர். அங்ஙனமே யாகுகவென்றருளி, மேலுமணிமந்திரம் ஔடதங்களுண்மைகளையுஞ் சில வெடுத்துக்கூறி, நன்கு தெரிவித்தனர். கேட்ட [illegible]தியர் சந்தோஷித்துப் பணிந்து சுவாமி! அடியேனுக்கு மருந்துக்களின் [illegible]மையைப் போதித்தமையால் தேவரீருக்கு இன்று முதல் மருந்தீச[illegible]ன்ற பெயரும், தரிசித்தார் யாவருக்கும் நோய் வாராமையுமாகிய வரந்[illegible]ண்டுமென்றனர். அவ்வாறே கிருபை புரிந்தனன்.

மருந்தீசப்படல முற்றிற்று.

திருமணக்கோலங்காட்டியபடலம்.

இமயமலையிற் றனக்குப் பெருமானன்று தந்த வாக்கின்படி திருமணக்கோல காட்சியை நினைக்க அங்ஙனமே அவரெதிரெழுந்தருளினர். அகத்தியர் ஆனந்தித்துப் பற்பல வகையான மடக்கு, யமகம், பதுமபந்தம், அஷ்டநாகபந்தம், இரதபந்தம், கோமூத்திரி, சுழி[illegible], [illegible], காதைகரப்பு, மாத்திரைச்சுருக்கம், பிறிதுபடுபாட்டு முதலிய வற்றால் பாடித் தோத்திரித்து விடைபெற்றுப் பொதியமலைக்கேகினர்.

திருமணக்கோலங்காட்டியபடல முற்றிற்று.

பிருங்கிதரிசனஞ்செய்படலம்.

மகா கைலாசத்தின் ஒரு பாங்கர் எழுந்தருளியிருந்த பிருங்கிமுனிவர் [illegible]நாள் தனியேயிருந்து சிந்திக்கலாயினர். [illegible] பாபூத்தி அனைத்துகிய போகங்களை யூட்டிப் பரி[illegible] [illegible]கண்டியின் கீழ்வைக்கும் பெருமானொருவனேயாம், [illegible] [illegible]ணியெப்போதும் பிரிந்திருப்பதில்லை [illegible] ஆகையால் குணத்தைக் குணியென்றும் குணியை [illegible] சொல்வதிற் குற்றமில்லை குணகுணி பேதமுண்டாவது காரியத்தை நோக்கியேயாம். ஆகையால் வேறு வேறாகப் பிரிப்பது தோடமாகும் குணமாகவுங் குணியாகவு நிற்பவன் குணமிலாத சிவமொருவனேயாம் ஆதலின் சிவத்தை யல்லாது வேறொருவரைப்பணிவது கூடாதென்று, [illegible] முதல் கைலாயத்திற் சிவபெருமானை மாத்திரம் வணங்கிக்கொண்டு வந்தனன். ஒரு நாள் அம்மையார் சுவாமியை நோக்கி நாயக! பிருங்கி, தேவரீரை மாத்திரம் வணங்கி என்னை வணங்காது, செல்வதற்குக் காரணமென்னவென்று வினவ, பெண்ணே! உன்னை யென்னைக்காட்டிலும் வேறாக நினையாது அபேதம் பாராட்டி வணங்குகிறோமென்றனர். அங்ஙனமானால் நீர் மாத்திரம் இவ்விடத்திராது உன் பக்கத்து என்னையும் வைத்திருப்பானேன். அபேதமாக

நினைக்கின்றவன் என்னை மாத்திரம் வணங்கி நின்னை வ
படாதார் அவனுண்மை யறியவேண்டும் என்னை நின்
பொருத்திப் பாகிபாகஞ் செய்வாயென்னலும் அங்ஙன மிசை
மற்றொருநாள் பிருங்கிவந்து தரிசித்து ஒருருவாயிருப்பதைக்
பாரிசமாக விருந்து சுவாமியை மாத்திரம் வணங்கி வண்டு
ருவிற்றுளைத்துப் பெருமானைப் பிரதக்ஷணஞ் செய்துகொண்
விட்டான் அம்மையார் கண்டு கோபித்து அடுத்தநாள் வந்தபோது அவன்
சத்தி யனைத்தினையுங் கவர்ந்து கொண்டனள். உடனே பிருங்கி
யின்றிசாயக் கண்ணுதல் மற்றொருகால் கொடுக்க மூன்றுகாலோனின்றதன்
அங்ஙனமிருந்த முனிவனைக்கண்டு சுவாமி சொல்லுவார்

பிருங்கியே! வேதாகமங்களினுண்மையை நீ நன்கறிந்திருந்தும் நமது காரியமாகிய சத்தியின் இரகசியந் தேராது அழிகிழந்து அவலமுயினை, கதிரொளிபோல் காரியகாரணமிருந்தும், காரணஞ் சூக்குமமாகவுங் காரியந் தூலமாகவுமிருக்கும், காரணத்தினின்றுங் காரியம்வந்திலதேல் உலகு நடவாது. காரணத்தை நோக்கிக் காரியத்தைக் கைவிடுதல் கன்மமன்று காரியத்தை நாடியே காரணத்தை அறியவேண்டும் எவற்றினையும் விளக்கலாலே காரணத்தினுங் காரியமே வலிது, எல்லா நலன்களையு மடைந்திடற்குக் காரியமே காரணமாம் என்றனர் இவை முதலியவற்றைக் கேட்ட பிருங்கி முனிவர் நன்று! நன்று! அந்தோ இவ்வுண்மைகளை யறியாது சத்தியை வணங்காது சத்தி யிழந்து கெட்டேன் ஊழ்வலி பெரிது! பெரிது! என்று அம்மையப்பரை வணங்கி விடைபெற்றுத் தன்குறையைத் தீர்ப்பதற்குத் தென்றிசையை நாடித் திருவான்மியூருக்குச் சமீபத்தி லரையோசனைத் தூரத்திலுள்ளதொரு மலையைக்கண்டு அதன் வளப்பத்தைநோக்கி யாச்சரிய முற்று மதன்மீதேறி ஒரு பாறையின்மீது குந்திக்கொண்டிருந்தனர் அப்போது அம்மலையின் குகைகளினின்றுஞ் சில முனிவர் வந்து வணங்கினர் அவர்களைப்பார்த்துப் பிருங்கிமுனிவர் நீவிர்யாவரென்ன, நாங்கள் நைமிசாரணியவாசிகள் சூதரிடத்துத் திருவான்மியூர்மகிமைகளைக் கேட்டகாலத்து அத்தலத்தைத் தரிசிக்கவேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொண்டனம் அங்ஙனமே செய்வீரென்ன விடைகொடுத்து முக்காலோடுங்கூடிய பிருங்கி முனிவர் அவ்விடம் வருகிறவரைக்கும் வாழ்க்கடவீரென்று கட்டளையிட்டனர் அங்ஙனமே மருந்தீசனை நிதம் வணங்கிக்கொண்டு இம்மலையில் வதிகின்றோமென்றனர் பிருங்கிமுனிவர் கேட்டு மகிழ்ந்து அம்மலைமீது ஒரு சிவலிங்கப்பெருமானைப் பிரதிஷ்டித்து வணங்கிய பின் அம்முனிவரோடு திருவான்மியூரடைந்து பால்வண்ண நாதனைப் பணிந்து தரிசித்து அனுக்கிரகம் பெற்றுத் திரும்பி * அம்மலையிலேயே சிலகாலந் தங்கியிருந்து பின்னர் கைலாயஞ் சென்றனர்.

திருவான்மியூர்ப்புராண வசனசுருக்க முற்றிற்று.

இவ்வசனசுருக்க மிந்நூலாசிரியர் மாணாக்கருளொருவராலெழுதப்பட்ட.

* இம்மலைக்குப் பரங்கிமலை யென்று இக்காலத்தில் வழங்குகிறது.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவான்மியூர்த்தேவாரம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளியது.

பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கரையுலாங்கடலிற்பொலிசங்கம்வெள்ளிப்பிவன்
றிரையுலாங்கழிமீனுகளுந்திருவான்மியூ
ருரையுலாம்பொருளாயுலகாளுடையீர்சொலீர்
வரையுலாமடமாதுடனாகியமாண்பதே (௧)

சந்துயாந்தெழுகாரகிற்றண்புனல்கொண்டுதண்
சிந்தைசெய்தடியார்பரவுந்திருவான்மியூர்ச்
சுந்தரக்கழன்மேற்சிலம்பார்க்கவல்லீர்சொலீ
ரந்தியினொளியின்னிறமாகியவண்ணமே (௨)

கானயங்கியதண்கழிசூழ்கடலின்புறந்
தேனயங்கியபைம்பொழில்சூழ்திருவான்மியூர்த்
தோனயங்கமராடையினீரடிகேள்சொலீ
ரானையங்கவுரிபோர்த்தனலாடவுகந்ததே (௩)

மஞ்சுலாவியமாடமதிற்பொலிமாளிகைச்
செஞ்சொலாளர்கடாம்பயிலுந்திருவான்மியூர்த்
துஞ்சுவஞ்சிருளாடலுகக்கவல்லீர்சொலீர்
வஞ்சநஞ்சுண்டுவானவர்க்கின்னருள்வைத்ததே (௪)

மண்ணினிற்புகழ்பெற்றவர்மங்கையர்தாம்பயின்
றிண்ணெனப்புரிசைத்தொழிலார்திருவான்மியூர்த்
துண்ணெனத்திரியுஞ்சரிதைத்தொழிலீர்சொலீர்
விண்ணினிற்பிறைசெஞ்சடைவைத்தவியப்பதே (௫)

போதுலாவியதண்பொழில்சூழ்புரிசைப்புறந்
தீதிலந்தணரோத்தொழியாத்திருவான்மியூர்ச்
சூதுலாவியகொங்கையொர்பங்குடையீர்சொலீ
ரேதிலாரொருமூன்றெரியூட்டியவியம்பதே (௬)

வண்டிரைதத தடமபொழிலின னிழறகானலவாயத
தெண்டிரைககடலோதமலகுந திருவானமியூரத
தொண்டிரைதெழுநதேததியதொல்கழலீரசொலீர
பண்டிருககொருநாலவாககுநீருரைசெயததே (௭)

தககில்வநத தசககிரிவன றலைபததிறத
திககில்வநதலறவவடரததீர திருவானமியூரத
தொககமாதொடுமவீற்றிருநதீரருளெனசொலீர
பககமேபலபாரிடமபேயகளபயினறதே. (௮)

பொருதுவாரகடலெணடிசையுந தருவாரியாற
றிரிதருமபுகழசெலவமலகுந திருவானமியூரச
சுருதியாரிருவாககுமறிவரியீரசொலீர
ஒருதுமேல்கொடுநினறுகநதிலபலியேறறதே (௯)

மைதழைததெழுசோலையில மயிலாலசோலைகணடினஞ
செயதவததொழிலாரிசைசோ திருவானமியூர
மெயதவப்பொடிபூசியமேனியினீரசொலீர
கைதவசசமண்சாககியாகடடுரைககினறதே (௧௦)

மாதொர்கூறுடைநறறவனைத திருவானமியூ
ராதியெமபெருமானருளசெயய வினவுவா
ரோதியனனெழுகாழியுணஞானசமபநதனசொ
னீதியானினைவாரநெடுவானுலகாளவரே (௧௧)

திருசசிறறமபலம

பண - கௌசிகம

திருச்சிற்றம்பலம்

விரையாகொனறையினாயவிடமுணடமிடறறினனே
யுரையாபலபுகழாயுமைநஙகையோாபஙகுடையாய
திரையாதெண்கடல்சூழ திருவானமியூருறையு
மரையாவுனனையல்லாலடையாதெனதாதரவே.

இடியாரேறுடையாயிமையோாதமமணிமுடியாய
கொடியாாமாமதியோடரவமமலாக்கொன்றையினாய
செடியார்மாதவிசூழ திருவானமியூருறையு
மடிகேளுன்னையல்லாலடையாதெனதாதரவே.

கையாவெண்மழுவாகனலபோறிருமேனியனே
மையாரொணகணலாளுமையாள்வளாமாாபினனே
செயயாசெஙகயல்பாய் திருவானமியூருறையு
மையாவுனனையல்லாலடையாதெனதாதரவே

பொன்போலுஞ்சடைமேற்புனறாங்கியபுண்ணியனே
மின்போலும்புரிநூல்விடையேறியவேதியனே
தென்பாலவையமெலாந்திகழுந்திருவான்மிதன்னி
லன்பாவுனையல்லாலடையாதெனதாதரவே. (௪)

கண்ணாருநுதலாய்கதிர்சூழொளிமேனியின்மே
வெண்ணாவெண்பொடிநீறணிவாயெழில்வார்பொழில்சூழ்
திண்ணார்வண்புரிசைத்திருவான்மியூருறையு
மண்ணாவுனையல்லாலடையாதெனதாதரவே. (௫)

நீதிநினையல்லானெறியாதுநினைந்தறியே
னோதிநான்மறைகண்மறையோன்றலையொன்றினையுஞ்
சேதிசேதமில்லாத்திருவான்மியூருறையு
மாதீயுனையல்லாலடையாதெனதாதரவே (௬)

வானார்மாமதிசேர்சடையாயவரைபோலவருங்
கானார்னையினீருரிதத்தாயகறைமாமிடற்றாய
தேனார்சோலைகள்சூழ்திருவான்மியூருறையு
மானேயுனையல்லாலடையாதெனதாதரவே (௭)

பொறிவாயநாகணையானொடுபூமிசைமேயவனு
நெறியாரீர்கழன்மேன்முடிகாணபரிதாயவனே
செறியார்மாமதில்சூழ்திருவான்மியூருறையு
மறிவேயுனையல்லாலடையாதெனதாதரவே (அ,௯)

குண்டாடுஞ்சமணர்கொடுஞ்சாக்கியரென்றிவர்கள்
கண்டார்காரணங்கள்கருதாதவர்பேசநின்றாய்
திண்டேர்வீதியதார்திருவான்மியூருறையு
மண்டாவுனையல்லாலடையாதெனதாதரவே. (௧௦)

கன்றாருங்கமுகின்வயல்சூழ்கருகாழிதனி
னன்றானபுகழான்மிகுஞானசம்பந்தனுரை
சென்றார்தமமிடர்தீர்திருவான்மியூர்தன்மேற
குன்றாதேத்தவல்லார்கொடுவல்வினைபோயறுமே (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளியது.

திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விண்டமாமலர்கொண்டுவிரைந்துநீ
ரண்டநாயகன்றன்னடிசூழ்மின்கள்
பண்டுநீர்செய்தபாவம்பறைந்திடும்
வண்டுசேர்பொழில்வான்மியூரீசனே (௧)

திருவான்மியூர்த்தேவாரம்.

பொருளுஞ்சுற்றமும்பொய்ம்மையும்விட்டுநீர்
மருளுமாந்தரைமாற்றிமயக்கறுத்
தருளுமாவல்லவாதியாயென்றலு
மருளறுத்திடுமேவான்மியூரீசனே. (௨)

மந்தமாகியசிந்தைமயக்கறுத்
தந்தமில்குணத்தானையடைந்துநின்
றெந்தையீசனென்றேத்திடவல்லிரேல்
வந்துநின்றிடுமேவான்மியூரீசனே. (௩)

உள்ளமுள்கலந்தேத்தவல்லார்க்கலாற்
கள்ளமுள்ளவழிக்கசிவானலன்
வெள்ளமும்மரவுமவிரவுஞ்சடை
வள்ளலாகியவான்மியூரீசனே. (௪)

படங்கொள்பாம்பணைப்பானமதிசூடியை
வடங்கொண்மென்முலைமாதொருகூறனைத்
தொடர்ந்துநின்றுதொழுதெழுவார்வினை
மடங்கநின்றிடுமேவான்மியூரீசனே. (௫)

நெஞ்சிலைவாநினைக்கநினைக்குறா
பஞ்சினமெல்லடியாளுமைபங்கவென்
றஞ்சிநாண்மலர்தூவியழுதிரேல்
வஞ்சந்தீர்த்திடுமேவான்மியூரீசனே. (௬)

இணங்குநாலயன்மாலுமறிகிலாக்
குணங்கடானபரவிக்குழைந்துக்கவா
சுணங்குபூண்முலைத்தூமொழியாரவா
வணங்கநின்றிடுமேவான்மியூரீசனே, (௭)

ஆதியும்மரனுமயன்மாலுமாய்ப்
பாதிபெண்ணுருவாயபரமனென்
றோதியுள்குழைந்தேத்தவல்லாரவா
வாதைதீர்த்திடுமேவான்மியூரீசனே (௮)

ஓட்டைமாடத்திலொன்பதுவாசலுங்
காட்டிலவேவதன்முன்னங்கழலடி
நாட்டிநாண்மலர்தூவிவலஞ்செயில்
வாட்டந்தீர்த்திடுமேவான்மியூரீசனே (௯)

பாரமாகமலையெடுத்தான்றனைச்
சீரமாகத்திருவிரலூன்றிஞ
ஞாவமாகவழைத்தவனேத்தலும்
வாரமாயினன்வான்மியூரீசனே. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவான்மியூர்ப்புராணம்.

கடவுள்வாழ்த்து.

திருமுடிவிநாயகர்

ஒருமுடிவினைமுமறியாதுயாமறைகளபுகழநதமோதிநிறக
...ளமுடிவினமௌலியனுமெழிறசரோருகததேவுமேத்திவாழ்தத
வருமுடிவிலனுவ... ...மிறைமகனுபபிரணவததினுகமான
திருமுடிவிநாயகனிருபோதுமுமபோதுஞசிநதிததுயவாம (௧)

நடேசர்

நசிதமாதியசஞசலததுழலுமானவரினசபுககறுககு
ஞசிதமாஞசிவகாமியமமைமகிதமருஙகுறறுமபலஙகளிபபச
ஞசிதமேவியசிறறமபலததுபபோரானநததிருநடஞசெய
தஞசிதபாதததமழைககணகுளிரததரிசிததுமகொளவோமால

மருந்தீசர்

தருநதீசவிநயவிளாஙகையுமையாமெயபொருடகுமுதலவிகூநத
திருநதீசநததமிசைககுநயமனைததுஞசெவியாரவினபஙகொணடு
பெருநதீசவிதாமதிமுககணனுகபாவலாயுமபெட்பினுரு
மருநதீசனமலரடியைமுடிபுனைநதுகொடியவினைமாசுதீரவாம. (௩)

சொக்கநாயகியம்மை.

சொக்கலக்கமறையின்பொருளுணருமடியர்மனமேவியெனறுஞ
சொககவாறுடனிருநதுமலமொழியுஙகாறுமருடசததியான
சொககனாபுடைமருவியைநதொழிறகுஙகாரணமாயநணணிவாழுஞ
சொககநாயகியமமைசெஞசரணநெஞசாரததுதிததுவாழ்வாம (௪)

பால்வண்ணர்.

மாலவண்ணமாலயனாதியவமராமுனிவராகண்மயங்கிவேத
நூலவண்ணமேயுணராதாகமத்தினைவழியேத்துநோன்மைக்காக
சேலவண்ணவிழியுமையாளோடமர்ந்துநாளுநாளுஞ்சீர்த்திபலகும
பாலவண்ணமெய்வண்ணமவ்வண்ணமேனியனைப்பரவுவாமால். (

திரிபுரசுந்தரி

அரிபுரமோடயனரியாதியபுரமுமதிக்கவேமனமறியவெண்ணமை
கிரிபுர[illegible]ருமவ்வணவொருகணத்துமுனையத்துகினகனுமைய
பரிபுர[illegible]றிருவடியைப்பணி[illegible]வாக்களி[illegible]ருளைப்பணிவாயா
திரிபுரசுந்தரிதனைத்துதிக்குதாளவெருசிரசுசிரக்குமால (

நட சிறைமூர்த்தி

பொருந்தியநாலருக்கணாலுகையிலேந்தியெரி[illegible]சத்வகைமேடு[illegible]மென
பருந்தசைகயவா[illegible]துவிநடப்பதியநடாசத்துணையையருணையாய்நந்த
திருந்தியநற்பெருந்து[illegible]பயிலாமரிவாசகாப்புமுரனதெதிர்நதமே
குருந்தடியிலெழுந்தருள்குருவடிவைமுடி[illegible]சொண்ணுவம்யாம்

விநாயகர்

வேறு

நேயப்படிக்கறைருந்திடை[illegible]நற்றொக்குயி[illegible]ணி
[illegible]பயக்கொதனறுமரிணமை[illegible]நங்கையர்[illegible]கை[illegible]
கூடப்படிக்[illegible]டைப்பருமொபொறிமுகம[illegible]மூலனீர்முறைந்
நாமப்படித்துயவாமனறுநலமெயலாசாணைப்பி[illegible]ம்பிற (

அறுமுகக்கடவுள்

வேறு

மகமாறுடைப்பவிமபவாகணமயில்பூமுன்கையமுறைந்த
வகமாறுடையவசுராக்களையணிமேலதுறுக்கரையாடுதிர
சுகமாறுடையகுஞ்சரியினறுமணக்கோட்டுபூஷிமைந்திட்ட
முகமாறுடையபெருமானைமுனமுறிந்தாளைமுனைவுத்துமே. (

வயிரவர்

வேறு

ஏமந்தந்தசைமுகனைத்தலையிலொன்றுபறித்தினிதயுகேகசி
வீமமுறவொருகோடிவிண்ணோவிண்செந்நீரேற்றுவிப்பதவேண்ட
வாமனனவெண்கங்காளமவாங்கியவற்செருக்கொழிந்துவாகைபூண்
டாமரைவிலெயருங்கடவுளிருபாதமலர்கருத்துக்கொள்வாம் (

நந்திதேவர்.

முந்திய வலவினைக்குழுவின் மையவா வெண்கயிலைத் திருமுன்னருராரந்து
வந்திசெய மிடைந்தவிண்ணோர் வரவாதமுறைமையினை வகையிற்கூறுந்து
பந்திபுறகொகுவித்துப்பயனிரப்பவேத்திரத்திணைப்படையேந்தாநகு
நந்திதிருத்தாண்மலர்கண்ணுஞ்சிரத்துக்கணிகலனாக்குவாமால் (௧௧)

தமிழாசிரியர்

வேறு

ஏந்தநிலையினையருந்தடவுழுந்தரவு சாமைந்தூபாந்திய
யிகந்தினிலேசனருளின்பொருங்கடியவலென்றுமேத்துவான்
மகத்துவமுமலொருதமிழ்ப்பயிரினேத்தவொத்தெனாமலை
பகந்தியமுனிவரடியிணைமுடியினைமைந்திட்டாமரோ (௧௨)

ஆளுடையபிள்ளையார்

வேறு

அரசம்பத்தவர்கோனமணப்பூடொப்பித்தசன்மருங்கணான
மரமயக்கெனத்தனந்தருந்தந்தமிழ்ப்பிள்ளையொன்றி
முரசயந்தாரசிலிகைப்பொலிமுதியஞானப
பரசமயக்கோளரி யிள்ளையாரைப் பந்தம்பறுத்துமே (௧௩)

ஆளுடையவரசு

வேறு

முன்றுறைந்துறையிரறெனறவுற செய்தனமீதம்பந்து நின்றருள
ஏழலாருயரும் கடவாயினைநெறிபடுக்கட துயனைக்துறையிறம்சாரந்து
தொழுவாருமாலமதையமுதமெனவுட்கொண்டருளங்கிவாயந்த
வழுவாரப்படைபேர்த்துமவாசேபபெருந்தகை யைப்புள்ளங்கொள்வாம

ஆளுடையநம்பி

நந்தாத்திறகடிவட்கங்கடவுளைக்காத்தாண்ட கருணைத்தேவை
மந்தாகினி நாயாட்டினைவீதியாரூரின்மங்குறபோத
லந்தாரமேரிடைப்பாவைப்பாலனுப்பியுடறணிந்த பாங்கொவங்கள
சுந்தரமூர்த்தியினமணாறகோலமதைமனமார நமதாருசத்துடக்கொள்வாம

ஆளுடையவடிகள்

ஆணிப்பொன்னம்பலத்தில் நடத்தாண்டவஞ்செயர்நாள்செய்
மேவரியிற்சென்னியின்மணிணப்பிட்டுக்கசுமப்பித்தமீனவனற
பாணிப்பிரம்புகொடுவடிப்பித்தும்பரனருளைப்பரவவிதந்த
மாணிக்கவாசகரடியவர்க்கடிமைகளைமகிழ்ந்துவாழ்வாம (௧௬)

சண்டேசுரர்

வேறு

தந்தையேயாதியதமாகளாயினுஞ்சங்கரன்றனை
நிந்தையேசெய்திடிற்றடிந்தவர்தமமினீங்குகபாவப
பந்தமேயில்லைபுண்ணியமாகுமிப்பாரினிலென்றுச
சிந்தைநேயத்தசண்டேசரவண்பூங்கழற்சேர்துவாமரோ. (௧௭)

அறுபத்துமூவர்

வேறு

மின்போலொளிருஞ்சடைப்பெருமானவிழியின்மணியுந்திருநீறு
மன்பாற்போற்றியவர்தமஞ்சக்கரத்தைக்கொண்டாடிப்
பொன்பாற்பெண்பாற்புவியின்பாற்போகத்தாசப்புணையொழித்த
வொன்பானேழுமுனிவரையுமுறைப்பாயவினையைக்களைப்பாமே

ஒன்பதின்மர்

ஏன்பதிட்டமப்பணிபூண்டுசிவைகளிக்கமன்றிலாடமியற்றுமபெம்மான
றன்பதியாதியப்பணிந்துமனங்கசியவுடல்குழையத்தனித்தமோன
வன்பதிகமாநிலவவருணமயமாந்திருவிசைப்பாவருளுந்தூயவ
வொன்பதின்மரொணகமலச்செஞ்சரணநெஞ்சரணத்தொளிருமாமால

சந்தானகுரவர்

இந்தானனவமமைபாகர்வேதாகமத்திந்ரியையந்தஞான
முந்தானசுந்தரத்துவித்தவுண்மைத்தமிழ்மொழியிலுலகமோங்கத்
தந்தானசிவபோகத்தேதிளைக்குமபெருஞ்செல்வஞ்சார்ந்தவெங்கள
சந்தானகுரவர்திருத்தாளகடமைநங்கடமைதலைக்குக்கொள்வாம

சேக்கிழார்.

வேறு

அருணமலமொழிவிக்குந்தமபெருமானோடிரண்டறக்கலப்புவித்தொளிருந்
தருணமிகுஞானத்தொண்டர்தஞ்சரிதைசெவ்வியவொளிர்கிழகனகப்
பாருண்மலிமனறத்திறைதருமொழியாற்புகலவித்தபுண்ணியநாம
ருணமொழித்தேவரழகியகமலவமலவொண்ணடியடைக்கலமே

திராவிடமகாபாடியமுனிவர்

வேறு

நந்தாநதப்புறச்சமயப்பிணக்கறுத்துப்பேருவகைபிறங்கியல்ட
நந்தாநதமீதெனவேமெய்கண்டசாத்திரத்துமுடித்துக்காட்டி
நாந்தமியார்வருக்குமூட்டுவிப்பான்றுறைசையினிலைத்தவெங்கள்
தாந்தபானுவெனுஞ்சிவஞானமுனிவரர்தாள்சிந்தைசெய்வாம.

போதகாசிரியர்

சகவாதவற்போலவியலிசைநாடகக்கலையிறறன்னேரின்றி
யிகவாதபரஞானசசோபானவகையனைத்துமறிகிங்கூடி
யசஞ்ஞதனபபோதகாசிரியனுகியெனுளமாநதபேறைறச
சகநாதநாவலனற்பெருமான்றனிணையடிகளசிநதைசெயவாம்.

கடவுள் வாழ்த்து முற்றிற்று

அவையடக்கம்.

தனணிகரிற்றிருவானமிந்நலமானமியந்தகைமைசநிரிஞயநது
மனனுபுகழுயாதமிழிறபுராணமுறைகூறுகெனமகிழ்மையுறற
முனனெனிருஞசடைபபெருமானடியவாகளனபுடனேவிளமபுமாறறு
றனனுமனதிலகழுவிநபபமுளைநதிடவுமீதுரைககததுணிநதிட்டேனால்

நிதிககிழவனளகையினிலவைசியாசெயவாணிபததைநிகரவநதப
பதிககுலவுமொருமிடியனவிறகுவிறறுபபயனடையுமபானமைபோலுந
துதிககவருதொணடைமணடலராதிபபுலவாமுனநதுணிநதுநினறு
மதிககலிலாச்சிறியேனுமபுராணமெனவொன்றியற்றியகிழநதாமால.

வாமுதலுயாதிணையோரபுரிநதிட்டதிருததொணடினைசெயகைமான
ராவலுடனெஃறிணையுமவிதியறியாதேயியற்றவாணடபெமமா
ருவலாகளகறபனையோடலஙகாரநயமேவநவினறபோனறு
கூவலினமணடூகததுககததுமெளியேனறமிழுஙகொளகிறபாரால

அவையடககம முற்றிற்று

சிறப்புப்பாயிரம்.

பட்டாஙகிலுளபுலவாவியநதுதமிழநயமனைததுமபணபிறறேறச
சட்டாயவானமியூரபபுராணமதுநவரசமுஞசுரககவுணமைத
திட்டாந்தஞானநறகலைபலவுநனிதோநதுதிகழுமபூவை
யட்டாவதானகலியாணசுநதரககவிஞனறைநதிட்டானால்.

ஆகசசெய்யுள் - ௨௭.

திருநாட்டுப்படலம்.

கங்கை தங்கிய சடைமருந் தீசக் கண்ணுதல்
மங்கை சொக்க நாயகி யாருடன் மருவித்
தங்கும் வான்மியூர்த் தலத்தினைத் தழீஇத் தலத்தின்
பொங்கு தொண்டை மண்டலத் தணிநலம் புகலுவாம். (௧)

துண்ட மாமதிக் குழவியை மிலைச்சிய துன்னிருட்
கண்டன் நீறணி மேனியி னழகினைக் கடுப்ப
விண்டனிற் பற்பல படலையை மானவே விளங்கி
கொண்டல்க ளெழுந்தன விரைவினிற் கீட்டிசைக் குணித்தே.

வெண்டிரை யலைத்து மணித்திரள் கொழிக்கும் பயன்பல
கொண்டிடுந் தரங்க வாரிகளி முகட்டினைக் குறித்தே
தொண்டலம் வைத்தாங் கரிபல வுரிஞ்சுறு தோற்றத்
துண்டன நீரினை யெழிலிகள் வயின்வயி னாங்கே. (௩)

துங்க நாயகி தருநிற மேனிபோற் றோன்றித்
தங்கு நந்தியம் பொருப்புழை விருப்பொடு சார்ந்தே
யங்கண் சூல்கொடு பொய்மென வெழும்பியே யார்த்து
மங்குல் விண்ணிடை யெங்கணுங் கெழுமின மதர்த்தே (௪)

அறிவினை யாணவ மலமது மறைக்குறு மாங்குச்
செறிதரு வான்சுட ராதிய தேசினைக் கவிர்த்து
வெறிகொளும் வல்வினைத் தொடர்பினுந் தொல்லநாள் விளங்கி
மறிபடு மாறென மின்னின வானங்கு மங்குல். (௫)

அசுத்த மாயையி னெழிவியெனு மடவிடப் புறுக்க
நசித்துப் போமவகை தீதுசெய் நகாவன் வொழித்து
விசித்திடு வில்லினிற் பூட்டிடு மம்பென விரைந்து
வசித்திடு முலகினின் மழையினைப் பெய்தன மாரி. (௬)

ஐந்திணை நானில மடங்கலு மளியுறப் புயலாற்
றந்திடு நீரவாம் பற்பல தகைமைய வாயின
பந்தந் துறந்திடு முயிர்களின் பக்குவம் போன்று
வந்திடு மோரமல மாயையின் வகைகளை மானும். (௭)

இன்னவா றகில மாண்புற விருமழை பெய்து
மன்னிய மேக முன்னிற வெண்மையை வாய்ந்த
துன்னிருட் சத்தி மலமயத் தொடருருச் சுமந்தும்
பின்னருந் தன்னடி வாய்புறு பெருமையே போலும். (அ)

குளிர்பெயல் பாரி நீர்நிறைக் குளங்கடோறு
மொளியுறு மருவித் தாரை யொண்மையி னடருவ
வரிபெறு புலிமா தேவி யணிமுலை யதன்மேல்
வெளிறிய நாவி மாலை விளங்குவ நேரும். (௯)

விரையுறு சந்தன நல்லகில் வெண்ணிற மருப்புப்
புரையறு நித்தில மரகதம் பாதிய பொதிந்து
வரைபெறு வளமெலாங் கவர்ந்து வழங்கிய வொலியின்
றரையினி னடிவரு திழிதரு தனிநதி வெண்ணீர் நந்தம். (௰)

வேறு.

அருவிக ளென்ன வந்த வவையெலா மொன்றாக் கூடி
மருவிய பாலி யாறு மணமிசை யோடா நிற்கும்
பெருகிய சமயத் தோர்கள் பேணுறும் வழிபா டெல்லா
மொருவனுக் கைவனுக் கொற்ற வொருவனை யடைதல் போன்றே.

நறுமலர் வெண்மை தாண நிலவிடு படிக நூல
வெறுதிடு மடிய ராடப வெழிலுறு சடைமேல் வட்ட
சாற்றிய தகைநதி சூடிச் சாருநந் தியினமேற் றங்கிப்
போற்றிட வரலாற் பெம்மான் போன்றிடும் பாலி யாறே. (௧௨)

உயர்கில களபஞ் சந்த மொண்மணம் வீசுமாலை
வியனுறு நயிர்செய பாகேன மேலுற வாயை மூடி
யியறுறை கலையைப் போர்த்துங் கெழிலுடன் வருதற்றேற்றம்
பெயாசிவ பூசை யாற்றப் பெயர்டி யார்போனம் பாலி. (௧௩)

மலைதரு வந்து தோன்றி மகிழிணைச் செய்து நாளு
மலைகட லுலகின் மாக்கட கழுகிப சுத்தி செய்து
நிலைமை கொடெய்வப் பெம்மான் றன்னிட முறையப்பெற்றே
புலைவரு வடிவேற் கண்ணுஞ் ஞுமையினை மானும் பாலி. (௧௪)

தேனினை யுண்டு தேக்கித திகழணி யாரம பூணடு
கானிணா வேங்கைத தூசு கவினுற நனகு சுறறிக
கூனிய சிலையா யானைக கோட்டினைக கொண்டங கேநதிக
கோனிவ னெனன யாருங் குலவவந ததுவண பாலி. (கரு)

வேறு

இநத வகையி னெஙகணு மோடி
முநதக குறிசசியின் முழஙகுபு சென்று
சநத விதனைச சவாரை வாட்டிக்
கநத வெடசியைக கவினுறச சூடி (கசா)

முலலையைக் கணடு முளிதயி ருண்டு
நலலவா கறவை நையய வழிததங
கெலலையி லானிரை யீரததுடன் கொணடு
மெலலவா வஞசியை மிலைநது நடநது (கஎ)

வயலுள மருதம வநதவண மளளா
செயலுறு கரைகள சிதைநதிட மோசசி
வயனுற மோதி வளாநெலை வாரி
யியமுறக் குதுமலை யினிதி னணிநதே. (கஅ)

நெயதலை நணணி நீடிய சேபபா
செயதிடு மளனைச செவவை மழிததே
பெயதிடு முடையின் பிழையைப போககி
யெய்திடக கடலு மெதிருற வநதே (ககூ)

அலையுமென காததா லாசிறை யேந்தி
நிலையுறு பயததா னிறைநது நிறகத
தலைமைகொள பாலி தானு முவநது
கலநதுற வாடிக களிததநதை யனறே. (உ0)

திருபபயி றெண்டை தெயவநன னாடடுப
பருப்பத மாதி பாறபெருஞ செலவத
திருப்பினு மதிக மீநது புரநது
விருப்புடன் செங்கோல விழைநதது பாலி. (உக)

வேறு.

ஆலிகொள் மழையின்றி யருப்பம்வந் துற்ற ஞான்றும்
பாலியின் பெருக்கா லெங்கும் பயன்பல வோங்கி நாளுஞ்
சோலிய வறங்க ளெல்லாங் குறைவற நிலைத்து நிறகு
மேலியல் புற்றிருந்த மேதகு தொண்டைநாடு (உ௨)

வனபுறு மனத்த ராகி வாழ்வுறு சமயத் தோரு
மினபுடன் சைவ ரூசொற் றிறைவனே தெய்வமென்று
வனபுகொண் டேத்து யாரு மாளுடைய பிள்ளையார்
மெனபுபெண் ணாகி வந்த திருந்தமிழ் தொண்டைநாடு (உ௩)

நறவது கொப்ப ளிக்குந் துழாய மாலை யானும்
விறலகெழு பிரமன் றானும் வீற்றிருந்து ஏத்தி யுய்யு
முறனுறுங் கயிலைப் பெம்மா னுடன்... மலை வந்திங்
கறமெலாம் வளர்க்கப் பெற்ற தழகிய தொண்டைநாடு (உ௪)

முருக்கிதழ் நிறத்து ரீரின் முதவடிக ளெளரி யோடு
திருக்கினி லிருக்கு மெம்மா னீந்தோர் வேதத் துற்ற
பெருக்கமே யொருபகு பூத்துப் பிறங்குநன் னீதி நூலிற்
றிருக்குறட் டந்த வெந்தை செனித்தது தொண்டைநாடு. (உ௫)

வியுமுதுகு காட்ட மன்ரவன் படைப்புநீங்கத்
றவிகட் கெல்லா ஞானத்துலவிய ராகி...
பாலருந் தேவதேவன் பேற்றினை யடைந்து வாழ்ந்த
நலகெழுந் திருவெண் காடா வீட்டது தொண்டைநாடு. (உ௬)

ருவிய வுலக மூன்று மண்ணுவீன் சைவப் பேறே
பருகுறச் செய்து செல்வப் பெருந்தமிழ் வேதஞ் சொற்ற
ருவளர் கொண்டார் சீர்த்தி தெரிக்கவந் தவத ரித்த
ருண்மொழித் தேவ ரன்பி னமர்ந்தது தொண்டைநாடு. (உ௭)

வபபெருந் தேவன் வாழுஞ் சிவாலயஞ் சிறப்புந் தக்கோர்
வபணிப் போகச் செய்யும் பணபுறு பூசைப் பொறபு
வபபுறு நாளுங் காணு முயரிய விழாவி னோப்பு
வப்புட னென்று மோங்கி நிலைத்தது தொண்டைநாடு (உ௮)

ஊரெலாஞ் சிவால யங்க ளூரெலா நால்வர் பாட்டு
நீரெலாந் தெய்வத் தீர்த்த நிலையெலா ஞான யோகம்
பேரெலாஞ் சிவநா மங்கள் பேறெலா முத்தி வேட்கை
யேரெலாங் கொண்ட திந்த வெழிலுலாந் தொண்டை நாடு (௨௯)

அறிபவ [illegible] வா கூட்ட மமைப்பது தெய்வக் கோட்டஞ்
[illegible] குவிப்பது சொன்ன ராசி
[illegible] பெத்துவ தாரூர்
[illegible] தொன்மையாந் தொண்டை நாட்டில்.

கற்பவர் சுத்த சைவங் கவினுறு புண்மை நூலே
நிற்பவர் மனுவாற் சொற்ற நியதியைக் கடைப்பிடித்தே
யறமென் றுரைப்ப தெல்லா மாயிழை யார்நு சுப்பே
பொற்பெலா மாய்ந்தவிந்த புண்ணியத் தொண்டை நாட்டில்.

எந்தநாட் டினுங்கா ணாத வெழிலுடைப் பொருள்க ளெல்லாஞ்
சந்ததம் வாய்க்கப் பெற்றுத் தன்னிகரின்றி யோங்கு
மந்தரத் தேவர் தாமு மாசைமேந் தொண்டை நாட்டி
னைந்திணை வளங்கள் சற்றே யறிந்தவா றுரைக்க லுற்றாம். (௩௨)

குறிஞ்சி

வேறு

விரும்பிய பொருளினை நாடியே வேட்கை யுற்றவர்
பெரும்பொருள் வேற [illegible] பெற்றிடினுங் கொள்ளா ரவர்போற்
றிருந்திய சந்தன [illegible] சிதைவுறச் செய்பது
பொருந்திய புனையிரு [illegible] டியைப் போற்றுவர் வேடர் (௩௩)

படர்தரும் பைந்தினை விதைத்திடப் பாரினைத் திருத்துபு
சுடரிய வொளிவிடு மணிபல தோன்றினு மவைதமை
யடர்தரு கல்லுடன் வாரியே யகற்றுவர் குறவ
ரிடர்செயு முலகினை மதித்திடா விருந்தவர் செயல்போல் (௩௪)

பொருந்திய தினைக்கதிர் கொய்ய [illegible] மெருவ
முருந்துறழ் மூரல் [illegible] பினை [illegible] டனு
மிருந்து [illegible] கூடித்
திருந்த வுள்ளன குறிஞ்சியந் திணைப்புல மெங்கும் (௩௫)

மதிநுத லாடவ ரொயிலினை மகிழ்வுடன் காண்டலும்
வதிதரு மயிலினை மேங்கியே வாட்டமுற றசைதர
வெதிருற நினறிடு மவைகளை யிவாதரக கடிந்திடார
கதிதரு மநநிலக கடவுளின காரியென வெணணியே (கசு)

மலேயுறு சலசல வெனநீர் வருமொலி யதுகேட
டலேதாக கரியின மிரிதரு மணுகுற வவவயின
மலேகளின முழைகளிற றவமுறு மாதவா தமைவிட
நிலேதரு மாணவ விருளின மோடுவ போலுமே. (கஎ)

விண்முகங் குடைபட வோங்கிய வேயவளா மலேயின
கணணுறுங தானுயிற றிரிதருந தந்தியூ தத்தைத
திணணிய மழைமுகிற கணமெனச சிறைமயி லகவுவ
தணணிடும வெயிலசெறி வேனிலா ளினறு மிகவே. (கஅ)

அராவவிழிக கொடிச்சியர் பணவைமேல வயின்வயி னிருந்து
மராவிடு தழலினற குலேநதிடு வணணிறு வினத்தின
தரீறனவழி யாசினி யாதிய சிதறிட வசுமபினுற
நிராவவளா யானேயும வழுக்கியே வீழ்வன கடிதே. (கக)

அநதுணணிடைக குறிச்சியர் முலேகளுக கெதிரென நுவலுங
கதிணணிய கரிகளின கோடவை தேயவுற வேலியாப
புந்துணணிடுங் குறவாக ளெஙகணு மேனலே விளேவித
துநதுணணுவா நுவணே நுண ணிழுநுட னுவபபினிற கூட்டி (உ0)

அருவிகள பலதிசை விழுதிமி ரடுகசல வேயின
துருவிய முத்தமு மதமா மருப்புறு மாரமு
மருமெழின மூலே நிகாபபன வெனமுனிந தெஙகணும
வெருவுறக கொடிச்சியர் கவண கொடு வீசுவர் வன்பரே. (உக)

வயவெள்ளிய சுடாவடி வேலுடை யயாகுகப பெருமான
மயவெள்ளியெ மனனையை மணநதிட மகிழ்வுட னனறு
கயவெளளிய பலவிலோ யாட்டினைச செயதிடப பெறற
மியவெள்ளருள குறிஞசியின பெருமையை யெவரிசைப பவரே. (உஉ)

முல்லை

வேறு

மழவிடை யேற்றலான மானினைத் தாஙகலா
னிழறரு மாதவியு மிதழியு நீடலாற
றொழுவரு மாலுடன றொடாபு கொளளலா
லழகிய வன்புல மரனை யானுமே. (சரு

மல்லிகை வெடசியோ டாதிய மலாநிரைப
வலலிகண மயங்கியே வனநதனிற படருவ
புலவிய பனவிற மயிரிறுற புரிநதிடு
மெலலிய கடபளம விரிததன போலுமே. (சசு

கயலினைப பழிநதிடுங் கணணுறு மிடைசசிய
ரியலினுக குடைநதவ ணேங்குறு முறையினந
தயிாகடை யோசைநயிற றளமபிய பாடியிற
றயிலுறு தலைகுவ துறநதவா செயலபோல. (ச௭

குழைதரு கட்சியிற குலவிய கோாசை
மழைவளா நாளினில வாபபொதிந தறையுமா
விழையிடைக குடதநிய செழினமண மகருடன
விழைவுடன் கொளுசிடு மிழறறலை விருமபியே (சஅ

ஆனின மேயநதிடு மமலையுந துவரைபாந
தானியம விததிடு மாவுழம பெருகினைப
பானிய மநிததிடு மோசையுட பான்மொழி
மானினி யாாசெயுங் குரவையின் மடஙகும. (சகூ

அவயவ முழுநிறை மணடாகள் வாழநதிடு
நவமிகும பசுநிரை நாடொறுங காத்திடுந
தவமிக வாயநததாற றரணியின வாழபவ
ரவரையு மணடவென றழைத்திட் டாரரோ (ச

வேயலி னுறசெயு பெனகுழ லோதிடு
மாயாசா தாரியி னுனிரை யாதிய
வாயசை யின்றியே மயஙகுவ களியான்
மீயகத தேயுறை மேலவா போலுமே. (ச

வெட்டிய மடுப்புனல் விரும்பிமாந் தாமலுங்
கட்டிய வேலியைக் கடக்கவெண் ணுமலு
நட்டிடு கூழினை நாடிமே யாமலு
மிட்டமொ டுலாவுவ வெங்கணு முயல்கள (ரு0)

தக்கவாக் கணுப்பலன் றந்திடு நெற்கௌயே
மிக்கவா கொண்டுடன் மீநலஞ் செய்வார்போ
லைக்குலக் கோவாத் ளளித்திடும் புல்லினை
விக்கவுண் டாத்தரும வேண்டிய வமிழ்தமே (ருக)

உலகினை வயினதி லொடுக்கு நாரணன்
னலமிகும் பாடியை நாடிவந் துதித்தே
யுலவிய முலலையி னுயரணி முற்றும
பலபல வாகப் பகருவ ரெவரே (ருஉ)

மருதம்

வேறு.

...ரனடிக் கன்பு பூண்ட வடியவ ரருளபோ லோங்கு
...ரநிரை சோலைச் சூழல் வயின வயினமலகி நீடந்
...ரமிகு ஞானமோனா தமமனத் தெளிவு போன்று
...ரனமிகு வாவியேரி நிறைந்தன மருத வைப்பில (ருங)

...யவாக் கனபி னீந்த வரும்பொருள் ளளாந்து நாளும
...மிசை யனந்த மாகப் பலித்திடுந் தனமை போனறு
...டியவும் பாலி நீத்த மொய்த்தப்பல காலக ளாகிக்
குடிவள மோங்க வென்றுங் குலாயது மருத வைப்பில (ருச)

அங்கணுயிரயாம வேந்த னவன்புக ழோது மோதை
துங்கமோ டொளிரும பாலி துழைந்துபாய கின்றவோதை
சங்கினங் குமுறு மோதைத் தண்ணுமை முழங்குமோதை
யெங்கணு மாகி வானத் தேகுவ மருத வைப்பில. (ருரு)

வயலெலாஞ் செந்நெ லோங்கும் வரம்பெலா முத்தமோங்கு
மயலெலா மரைகளோங்கு மவைகள் லனன மோங்குங்
கயலெலா மடையி லோங்குங் கருங்கவ ரிகளே யோங்கு
மியலெலாங் கொண்டதிந்த வெழிலுறு மருத வைப்பில. (ருசு)

சாலையில மயில்களாடுந துறைகளி லிப்பியோடு
லையிற கருமபுகூடு மறலிடை மணிகணீடு
லையில வணடுபாடும வதியிடை வாளைபாடும
வலையின மூழ்கி யெனறும வியனுறு மருதவைப்பில. (௫௭)

வினன மலாகடோறுங கசிநதுசிந தியநற றேனு
ரவினின வழிநதேனுங வருககைகயி விழிநதேனு
மவிய கதலிததேனும விரவியோ சாறு யோடி
ரவிய பாவி யொதது வழஙகுவ மருதவைபபில. (௫௮)

றநதரு தொண்டை நாட்டிற செறிநதிடு மளளரியாரும
றநதரா சடகதி யைநது புலனகளைக காததுவாழ
றநதா மறைநூல வலலோா மனனவா வணிகரோஙக
றநதரு விளையின மூளவ ரனுதின மருதவைபபில (௫௯)

வேறு

கநதாத திணைமுல காவியை யிணைவிழி
யநதாத நகலிடை யநதளிா நிகாநடல்
சுநதரி துணைமுலை சோயப புலவிடு
மிநதிர னைதொழு தேததின ருழவாகள. (௬௦)

பொருநதிடு புனலிளைப புகழுடை மளளாகள
வருநதிடப பலபல வரமபினைக கோடடியே
திருநதிய காலவழி செறிநதிடச செயதலா
விருநதது பணைதொறு மீரமதாகவே (௬௧)

கயைபயிற புடவா காளைகடமமைநதிய
யுலபாவ வவசனை யுழுதிட முயஙகுவா
லபபது வினையினைக காஙகொடு வித்துவாா
கலைபபட வஙகுாஞ சார்நது களிபபரால். (௬௨

யாததிப நீரினை யாணடு மளளாகள்
ோததிடு நாலகளிற குறித்துக் கவிழத்திடச
சேநதுறு நெனமுளை செவவிதி ஞடியே
காததிடு மகவெனக காககவுறறனா (௬௩

பாணிறத் தொளிரிய பரந்த நெனமுளை
நீணிற மரகத நீள்கொழுந் தாமெனா
வாணினை நோக்கியே வளர்ந்த மென்பயிர்
கூனிய சங்கினங் குலவிய பணைகளில (௬௪)

வாரினார் நாற்றினை வயன்று நட்டனர்
சீரிய வினைதருஞ் செம்மை நோக்கியே
யாருயி ரனைத்துமுற் றறிந் தவ்வறநினைப
பாரினி னுட்டுறும் பரமற் போலுமே. (௬௫)

உத்தமச் சைவாக ஞானறிய செயமெலா
நித்தமு மோங்கியே நிலைக்கும் பான்மைபோல
பைத்தபூம் பணைணயிற பயிரெலாம் வளர்ந்தன
வுய்த்தநற் பாலியி னுணை புனலூட்டவே. (௬௬)

அருளுடை மாந்தரு மாதியர் கூழினை
மருளாது வாய்ந்திட மயங்குவ ரதுபோல
மருவுபைங் கூழினீள் மலர்முத்த களைபல
வருகின விடையிடை யடர்ந்து மிக்கவே (௬௭)

பங்குவ நோக்கியே பாச மொழித்திடுந
தக்கதி ரோரைநபோற சார்ந்த களைகளை
யொக்கவே யொழித்திட வுழத்தி மாரெலா
மிக்கவந் தெய்தினார் மெனபணை முற்றுமே (௬௮)

களைகளைப பிடுங்குபு கரைக்கண் வீசலும்
வளைகளவந் துழத்தியர் மலரடி முட்டிட
விளமுலை குலுங்கவே யிமமென வேவெரீஇக
களமாகப் பேட்டிடக் களித்து மகிழ்வரால். (௬௯)

தங்கடஞ் சாயைக்கண டண்வயற் றேன்றுங்காற
செங்கய லெனறதைச் சிந்தையி னுடியே
பங்கயக் கரங்களாற் பற்றப் பதைத்தன
ரங்கதைக் காண்கிலா தயர்ந்து வெள்குவார். (௭௰)

ஆம்ப லெனத்திரி யாயிழை மாமுலை
தேம்படு மரையெனச் சேர்ந்து முசுறக
காம்பினைக் கண்டுதொர் கருதிற வண்டெனப்
பூம்பணைச் சுரும்பினம் பொலிந்து மயங்குமால் (எக)

அன்னமென் னன்னடை யாறறுக்கா லாட்டியா
ளன்னிய பறபல மலர்களி னைபபருஉப
பின்னமுற யுலாதரப பெயாதது வீசின
ரன்னவை தமமுறுப பழகினைக் கவர்தலால். (எஉ)

கழனிவாய்த தோன்றிய களைகளை நீககியே
யுழவாகண் மாதரா ரொதுங்குபவ் வவரது
குழலுடன சென்றன குவவுச சுரும்பின
நிழனமலாச சேக்கைக ணீஙகப பெற்றதால். (எங)

அடர்கொடும பறறெலா மகலப பினனரு
டிடமுட னேஙகிடத திகழதரு நலம்போற்
படரிய களைபல பாற்றலும பைங்கூழ்
மடலுடன வளாநதன வான்முக நோககியே (எச)

வேறு

லவியிற சாலச் சேருக சனிஞரிற றலைநிமிர்ந்து
வலைநற் புலவா மான வரவாச சிரமவ ணங்கி
நலலவா பழககந் தனனு ளொடாறு மனநத மாக
வொலலென நறுநதணசாலி யுபாவன படுகா தோறும. (எரு)

தளைதொறு நிலநத சாலி தககநெற கதிாகண் முறறித
திளைநரத தரையிற சாயநது திகழ்தரு மமயநததஙக
கிளையுட னரிநரியாருங் கெழுமியே நனைனுயதது
வளைதருங் குயஙகை யேநதி வநதனா வினையின மூண்டோர.

அரிநதனா நிரையாய் நினறே யடுககினா வேறு வேறு
வரிநதனா தலையிறறூககி வைததன ரோட்டமாகத
திரிந்தனா களனை நாடிச சேர்நதனர் மேரு மானப
புரிந்தன ரிகட்டமமைப புகழுறுங் களமரிட்டம. (எஎ

நெற்பொலி போாக டமமை நீண்மலை யென்ன நோககிப்
பொறபுறு மேகயோகம போநதன வென்னு மாபோல்
பற்பல மேதிநேரப் பந்தியி னிணைததங் கோட்டிக்
கறபுய மளளா வைககோல கழிததனா நெலலினின்றும. (எஅ)

பங்கமில சுதத சைவா பகாதரும வாதிற ரேற்று
மங்குபுன மததரி யாரும வயின்வயி னிரிவா போனறு
பொங்குநெற பொலியை வாரிப பொளளெனக் காலிற றாவத்
தங்கிய பதடி யெலலாந தலைதநலை பரநத வமமா. (எகூ)

கொறறவாக காறிலொனறு கூறுசெய நீநத பினனா
மறறநெற சகடமேறறி மகிழ்வொடு பணைககட சேர்த்து
முறறுமஞ் சிகையிறகூட்டி மொழிபிதுாக கடன்க ளாறறிச்
சுற்றமொ டிருநது வாழவா தொலகுடிக களமரென்றும (அ0)

சிவனடி யாரைக காணிற செனறெதி கொணடு வந்து
தவிசினி லிருததி முன்னாத தககவா றிருநது வேண்டு
நவமணி யாதி யீநது நறசுவை யடிசி லூட்டி
யிவாதரும வழிபா டாறறி யின்புறுங குடிக ளெங்கும். (அக)

செநநெலின் வண்மை கணடு செங்கரும பிவையே யென்றுங்
கன்னலின் வளபப நோககிக கணடன கமுகே யென்றுந
துன்னிய கோலத தாரைத தோனறுவ தெங்கே யென்று
மின்னண மயரச செயயு மெழிலவள முறறு மெஙகும. (அஉ)

இந்திர போகந் தானு மிளைததிட் விலலந தோறு
மைநதரு மாத ராரு மகிழவுட னுைககற பேணிச
சந்திர சேக ரன்றன றணணடி போறறி மள்ளா
சந்ததம வாழும் வைபபுச சாற்றலாந் தகைமைத் தேயோ. (அங)

நெய்தல்

படிமிசை வேறு வேறுப் பரவிய சமய மெலலா
முடிவினிற் றன்னிச் சார முயங்கிடுஞ் சைவம போனறு
வடிவுறு நதிக ளியாவும வயின்வயிற றேன்றி யோடிப
படிதர் வேற்று நீடும பயோததி நெயதறன்னில. (அச)

பகைவரிற் பகைவர் கூடிப் பணபுகொண் டமாதல போன்று
திகையினைக் கலையாக் கொண்ட திகமபரற கனறு நஞ்சு
மிகையுறத தந்து நீடுமெ விரிகடற கரையின பாங்காத
தகையறும் பொயமமை சொறற தாழையும வளாந்தவன்றே.

கடன்மருங் கணைந்து நலல காறறினைக கொள்வாா தமமு
னுடனெழு மீனி னுறற மொழிதர நெய்த னுக
மடல்கெழு தாழை ஞாழன மருவிய புனனை கோங்கு
படர்தரு வாச மீயும பனனெடு நாளு மாஙகண. (அசு)

பெரியனாக கேட்குமுன்னே பெருமபொருளீவாாப போனறு
விரிதரப பரதர் நாட வியன்றிைாக கரஙக டமமா
லரியதோர் சஙக முதத மரதனம பவள மாதி
பரிவுட னீவ தாகப பாாபபரக் கடலவா ரததே. (அஎ)

நிலமகிழ நிதியந் தேடி நீளகடல சென்ற சேர்பபா
பலதின மாகி யினனும படாதர விலலை யெனனு
வலமுற விமமு நெய்த லாயிழை மாாகள் சேணிற
கலனுறு கூமபைக் காணக களிபபினிற றேயவா மாதோ (அஅ)

பெருகிய சிவபோகததின் பெருககினிற குளிதத மேலோா
மருவிய வுலகந் தோன்றா மகிழசசியின வதிவா போல
வரியதொா நிமிஙகி லஙக ளாதிய மீனக ளெலலாங
கரியமா கடலுககுள்ளே களிதுயில் கொள்ளு மமமா (அகூ)

உப்பினை யளங்க டோறு முமணாக ளமைமககு யோதை
கபபலை யோடடவெண்ணிக கனவிதை விரிககு மோதை
வெபபுற வுணககு மீனை வேடடுணை வருநாக காக
மபபுறப படுததுமோதை யாாகலி யொலியின மேலாம், (கூ0)

பெருகிய கடலினீாைப் பேணிடாா பட்டி னததா
ரருகுறு கேணிநீா யருநதுவர் தாகந் தீர
வுருவினிற பெரியரேனு முதவிடாா தமமை நீத்து
மருவிய சிறியரோடு மகிழுநா குணததைக கணடே. (கூக)

கருநிற வமணர் மேனாட் கடலுழைக் கட்டி விட்ட
வருணிறை யரசைத் தாங்கி யருங்கரைப் பாங்கர்ச் சேர்த்த
வருணனை தெய்வமாக வாயந்திடு நெய்தல் மேன்மை
சருவமு மோர்ந்து நன்கு சாற்றுவைக் குநர்க ளியாரே. (கூஉ)

பாலை.

வேறு

எயிற்றியர்க ளெழினலத்திற் கிரிந்திட்ட தூதுணங்கள்
குயிற்றியபற் குடிநிறைந்த குறும்பினிடை வாழாமே
வெயிற்றலையி லேயிருந்து வேறினி வேண்டாமே
வயிற்றுணு வனற்றினொரு வளப்பருந்தை யுண்ணிடுமால். (கூ௩)

பொரிகெழுவற கலைநிறையும் புறவயிரக் கோங்காதி
சொரிமலர்கள் விரவிமிகச் சுரமுழுது மலருவன
வெரிதழலுக் காற்றும விடாப்பட்டுச் செலவழுங்குஞ்
சுரிகுழலார் மெல்லடிக்குச் சுகமதனை விளைத்திடவே. (கூ௪)

நெருங்கிவள ரிருப்பையினி னிறைந்ததழை யிடையிடையே
மருங்கமரும் வெண்ணிறத்த மலர்களினத் தொளிர்நோக்கம்
பெருங்ககனத் தியங்குபல பெயரெழிலி னனந்தலையி
லருங்கதிரே யுடுவினைய வழகொருங்கு காட்டிடுமால். (கூ௫)

பலபாவை யளித்துவளர் பயில்குரவு தமைநோக்கி
மலடாகுந் தமதஞரை மாற்றிடுவான் மனத்தெண்ணி
நலனுருஞ் சண்டிகைமு னன்மலர்க ளினனுசொரிந்து
பலனுகத் தவஞ்செய்து பாடலங்கள் பலகிடுமால். (கூ௬)

நல்லுதகப் பொருட்சிறிது நாடிடுதற் கரிதாகி
யில்லையிதற் கொப்பெனவே யெரியெறிவெங் கடத்தினுழைச்
செல்வுழி யங்கெய்திடுவார் தேக்குமவிடாய் தீர்தருவா
னெல்லிமரன் றந்திடுவ நெறிதோறு நற்கனிகள். (கூ௭)

எத்தகையு கொற்றவரு மெழில்வென்றி வேண்டுநரோ
வித்தகைய செம்புலத்தி லிருங்கோட்டங் கொண்டருளுஞ்
சத்தியினை யேபணிந்து தக்கவரம் பலபெற்று
மெத்தியநல் வாகையினை யேசூடி மேவுவரால். (கூ௮)

கலலாரிற பயின்றுவிட்டாா கற்றுரினகுணமனைத்து
நலலார்வத தறிந்திடுவா நாணிலததி லஃதொபபச்
செல்லாரு நாணிலததுச சீாமையெலா நனிதேற
வெல்லாரும வெயிலெரிககு மிருமபாலே யோஙகுறுமால. (௬௬)

திணைமயக்கம்.

வேறு

வயலகளிடையிடைந நுயருஞ்சுவைககழைகடமையலேத நவயமாசம்மை
வயன்களமாககவையடிததாடபகடென்றுமிசமயாவினமறிககசசெல்வ
ரியலவரைசசானுவினகதலியினிதயிலவந தடுததவெருமைதமமை
யயலுறையுஞசிறறாராமபலெனவேநெருங்கியயாவுதிர்வாா.

தஙகள்விழிக்குறழ்வென்றுபபாததியாகளகயறகுழுவைததாமுணகக
வங்கவைகள்குப்புறவேயடுததசுனையிறபாயுமாங்கெருஞானறுந்
தங்குமலாத்தேன்றிமிறுமிகவெரீஇறனைசசியாகடலையினமொயப்பச
சங்கையுறககொண்டவிடைசுமையாற்றுதரிதலங்கிததளாாநிறபா.

பாங்குபெறுங் திணைககுரலைக குரீஇயினஙகள் வாயிடுகெகிப் பறந்துசென்று
வாஙகுமயற்சோலைகளிலிருநது கொறிததிடும் பான்மை வயஙகுமோாபா
லோஙகிய செங்நெற்கதிாக ணனிமுறறித இடபமுற வுதிாநத முததங
கூாங்கவணில வைததெறியககுறிஞசிநிலககொடிசசியாகளகொள்வரோாசாா

பொதுவியாகள் கடைகினற ததியோதைக கஞசுமுயல புககு ஞாஙகா
முதிாபரன்மு ரமபிலவளா வரகாதி கறிததுணண முயஙகு மோர்பா
லதிாகருமபா லையினோதை கேட்டலும்பல் கருமந்தி யலமநதோடி
வெதிாவளாமா வரைகளினிற குடியிருநது விளஙகுவனவஙங ஞோர்சார்.

நகாதனிலனவிலவா முயருபரி களிலுலவு நல்லாா தஙக
ளகவிதழகளலாதரூஉம வெணமுலலை யமைநதிட்ட வணிகூநதற்கு
மிகமலைசசாாத தமமிறினம விளைவிககு மகிலாதி கொன்றுதீயிற்
புகவியறற வெழுநதபுகை மணமவீசி யெந்நாளும பொருந்துமாமால்.

செநநெலினையளநதிநது வெண்முதத மிகவாஙகிச் செருககுற்றுரு
மன்னுமா லதிமலாக ளுதவிமது வாங்கியுண மகிழகொள வாருங
கொனனெயிற்றி யாககுணவைத தநதரசா மைந்தாபுருக கொள்ளுவாரு
மின்னபரி வருததனைக ளியறறிவாழ் பவராக வெங்கு நீடும். (௧0௫)

நானிலத்தின் பொருளனைத்து மிவ்வாறு நனிமயங்கி நண்ணுந்தன்மை
வானிலத்துப் புலவர்களு மெடுத்துரைக்க வியலாது மயக்குவிக்குந்
தூநிலத்துப்புகழ்தொண்டைமண்டலச்சீரொருசேரத்தோன்றுமென்றன்
பானிலத்த வறிவதனுக் கெட்டுமௌ வேயிங்குப் பகர்ந்திட் டேனால. (க௦சு)

நிகரரிதா மெழிற்பாலி நாடதனின் வளமுழுது நீணிலத்திற
பகரவலார சிவஞான முனிவரரே யிவ்வுலகம பரவு மேனமைப்
பகரமனைத் தினுமோங்கூந் திருவானமி யூரெனனப படர்ந்த சீர்த்தி
நகரணிக ளொரு சிறிதிங கெடுத்துரைத்து வினைப்பாச நடலை தீர்வாம்.

திருநாட்டுப்படலம்
முற்றிற்று

ஆகச்செய்யுள் - கநசு

திருநகரப்படலம்.

கல்வி வல்லுநாக கருண்மருந் தீசர்தங் கருணை
செலவி வாழ்தன்மற் றங்கவ ளெண்பயன் சிறப்புச
சொல்வி ராவிய ஞானமிங் கிவையெலாந் துளங்கி
நல்விரு ஞாதமே நலகுமவ வான்மியூர நகரம். (க)

மறைக ளாதிய விஞ்சைக ளோதிடு மதிய
ரிறைக ளேறறிடு மனனவ ருதியத் தானே
நிறைவின் மேம்படு வைசிய ராதியா நீடு
நறைத ருந்தருப பொலிவது வானமியூர நகரம. (உ)

பான னோர்விழி மடந்தையோ டுறைதரு பரம
ஞன வன்சர ணனுதினம போற்றிட வமரந்த
மோன யோகிக ணிலைபல நிலவுவ முற்றும
ஞான மேயுரு வாந்திரு வான்மியூர நகரம. (௩)

கல்வி வேணடுநர் கனகம வேணடுநர் காதற
செல்வி வேண்டுநா சேய்கள் வேண்டுநர் தேர்ந்த
பல்வி தப்பொருள் வேண்டுந ரவையெலாம் பகுக்கு
நல்வி ழாததினம் வளர்திரு வான்மியூர் நகரம. (௪)

வஞ்சமுற்றவர் வறுமை பெற்றவர் மறந்து
மஞ்ச லாபவா புன்றொழி லாய்பவ ரணங்கு
விஞ்ச வாழுநா தேடினுங் காணகிலா வியனார
நஞ்ச தாசிவன் வளர்திரு வான்மியூர நகரம். (௫)

வேறு.

வண்டு செயவன வண்ண மிலஞ்சியில
வண்டு செய்வன வணண மிலஞ்சியில
விண்டு மேவுவ வீசுத ஞெசசியில
விண்டு மேவுவ வீசுத ஞெசசியில. (௬)

அரிகள கூடு மரிமண டலத்தினை
யரிகள் பாடு மரிமென் றுடைவையி
லரிக ளோடு மரிகளை யீாதகுமே
யரிக ணீடு மரிமலை யென்னவே. (௭)

கோவு லாவுமங் கூலத தருகுவண
கோவு லாவுமங் கூரரி ததநிடைக
கோவு லாவுங் குளிாதண பணைவயின
கோவு லாவுமவண் கொணடலக ளீடடமே. (௮)

வேறு.

மாதங்க மேவிடு மாமழையின் மாவணி
மாதஙக மாாதரு மாடங்க ளெஙகணு
மாதங்க மணணிடு மந்தண மாதிய
மாதங்க மாாசிரன் மன்விழா வோங்குமே. (௯)

வேறு.

அன்பெனும பூமிமாட்டிங் கமுதகிய வருள்காழ் வித்தே
யின்புற நாளுமோங்கி யிலகிடும பான்மை நேர
வென்பணி யீசன் வேட்கு மெழிற்றிரு வான்மி யூரை
முன்புற யாண்டுஞ் சூழ்ந்து மொய்த்தன பொங்காச் சோலை. (௧௦)

விரியலர் காவி ணீழல விளங்குறத் தமமுட் காடடி
யரியவிண சோலை நாண வமாந்ததண் பொய்கை தோறும
பிரியமொ டன்னஞ சார்ந்து பீடுற வாடுந் தோற்றம்
பெரியதோர் சிவவே டத்தர் பெடபுடன் குடைதன் மானும. (௧௧)

அயில்விழி மாத ரார்த மழகினைக கவர வெண்ணூப
பயிலும்பைஞ் சோலை யாவும பைந்தளி ரிணர்த்து நோக்குங்
குயிலகிளி மறைந்து நின்று குளிர்மொழி கற்பாளுடு
மயிலின மொயிலைக் கற்று மகிழ்வுற நடந்து பார்க்கும். (கஉ)

மல்லிகை முல்லை கொன்றை மருவுசண பகமா மாதி
யெல்லையில வாசம வீச வியங்குபூந தணடலைககண
மெல்லிய வாழை பூகம் வெள்ளிய தாழை வேழ
மல்கிய வேதிலினன வளனெலாங காட்டா நிறகும (கங)

தேன்மலி கொன்றை யநதாாச சிவபெரு மானூா தங்கும
வான்மியூா நகாககு நோா வயஙகுமோா தலமுண டென்பார்
பான்மலி காமதேனு பரவிய கலுழி பாயுங
கான்மலி வயமாக கொபபென் றுரைததிடுங் கயவாப போலும்.

மருவிய காசி யாரூர் மன்னிய வருணை தில்லை
யிருமபெரு வீடடைச் சூழி லிறநதிடு ற பிறககி லுன்னி
லருளபெறக காணி லென்ப ரரியவித தலததி லிவவா
றருகிய பேத மினறி யளிததிடு மெவாககு முத்தி. (கரு)

முகமஞ்ச சொலவ தனறு முபபுவ னததுள ளாரு
மிகமலி செலவங் கலவி விருமபிய ஞான மாதி
யகமகிழ் வுடனே வேடடங கடைகுவா சாத மாகப
புகழுபல வோஙகு மிககப புணணிய வானமி யூரில. (கசா)

மறவியைச செய்யும பாச மலததிடை மூழ்கி நாளும
பிறவியங கடலிற பட்ட பேதையா பிணியைப போககி
யுறவியைக் காக்க வேணடி யுயா்மருந தீசன் வாழ்த
றுறவிகட் காக்க மான தொனமைய வானமி யூரே. (கஎ)

புறநகர்.

யானைக்கூடம்

வேறு.

விண்ணெறி யசைதரு மேக ராசிகண
மண்ணிய மண்மிசை மதர்தது லாவுவா
னணணிய வோவென நகாப்பு றமபெலா
மெண்ணில கரியின மெஙகுந் திரிவன. (கஅ)

ஐங்கர னெமமுறழ் வாஞ்சிரங் கொணடனன்
சங்கரன் போாத்தனன் சரும நீட்சியை
யெங்களுக் கிணையவா வெவ்விலங குண்டெனுப்
பொங்கி னுலாவும புகர்முகத துமபிகள். (௧௯)

பைமபொனிற் கிமபுரிப பானிறக் கோட்டின
குமபம திலகுறக் கொண்டிடு மோடைய
வமபின் மதத நன வளாமுழ மேழின
வுமபலி னுலைக ளோஙகுவ வோாசாா (௨0)

குதிரைப்பந்தி.

குரைகட லலையெழு குலங்க ளியாவுமே
தரையுழைப பிறழ்வுறச சாாநத வாயெனு
வரையறு தேததுநல் வாசமாவின
நிரைநிரை சூழ்நதெதிா நிலைதது வாழ்வன (௨௧)

ஒற்றையஞ் சக்கரத தொணகதிாத தேரிணைப
பற்றியங் கீாததிட வேழெனும் பரியினுங்
கொற்றம தாமெனப் பலவுருள் கொண்டதோ
வெறறியி னீாப்பன வியன்பரி தனித்தனி. (௨௨)

ஐங்கதி கொணடிடு மாழியுந் தாணடிடு
மெங்குள திசையினு மிமைககுமுற் பாய்நதிடு
மங்குரம பங்கதது மழுநதிடா தோடிடு
மஙகலக குதிரைகளை மநதிர மோாசாா. (௨௩)

தேர்நிலை.

சுந்தரப் புரவிக டுணைவினங கீாத்திட
வுந்திய கொடிபல வுயாவி னசைத்து
மந்தர மசைவுற வங்தென வான்றெடு
பந்தியிற் றேரினம பறபல வோர்பால. (௨௪)

வீரிருக்கை.

தேர்கரி பரியுடன் றிகழுறு காலா
ளார்தரு பல்படை யாய வனைததுஞ்
சீாபெறச் செய்து சிறந்திடு மாக்கள்
சேர்தரு சேரியஞ் சேக்கைக ளெண்ணில. (௨௫)

மாபுறத் தட்டுவா வாட்கனை வீசுவ
ரோபெறு மஞ்சுவ லேந்துவர் தூணிக
ளோர்வடு வேனுமங் குடற்கொ ளாதவா
சீர்பெறு வீரர் சிலம்ப மனவில. (உசு)

வேறு.

அணிகிம புரிவா ரதிகூர கணைவாள
மணிகல் லணையின் மததிகை புரசை
திணிகொள் படைக டிறமுள மறறும
பணிசெய் சேரிகள பலவா மவணே. (உஎ)

இடைநகர்

வேறு

வெணமை யாமணற குன்றுகள விளஙகுவ வோர்சார்
வணமை மாமல ரோடைகள வயஙகுவ வோாசாா
தண்மை செயயுமுய் யானனங தஙகுவ வோாசா
ரொணமை மாமணி மாடங்க ளோங்குவ வோாசார். (உஅ)

வம்பவி ழுங்குழன் மாதராா வணடலாட் டயருங்
கம்ப லைத்தெழுஞ் சோலையிற் காளைகள கூடியே
யைமபொ றிக்கும் விருநதளித் தானநத மாகியே
யுமப விறறனா ணிகரின்றி யோங்கி யுலாவுவா. (உகூ)

பொருந்து பறபல பூவையா புருடரோ டென்று
மிருநது வாழதரு மாடமீ தெழிலுற விழைத்த
திருந்து மாமணி வொளியினிற் றினகரன பரிகள்
வருந்த விழிகவித திடருவ வணசுடர் முடடி. (௩0)

ஓங்கு மொணவிழி காதள வோடுறு மடவார்
தாங்கு குழலிருட் கனமெனச சங்கை கொணடாலு
மாங்கு மாமணி மேடைக ளணிசெயுங் குன்றம்
பாங்கு மேவுறு மயிலினம பரிவுட னென்றும. (௩க)

சந்த ணிந்திடு பூணமுலை துயலவரத் தாங்குங்
கந்[illegible]வார்குழற் கொப்புகண மண்மிசைக் கழல
முந்து மாமுக நீர்த்துளி முத்தெனத் ததும்பப
பந்த டித்திட முயங்குவர் பைந்தொடி நல்லாா. (௩உ)

நீங்க ளேசரா ணுமெனு நேடிடு மாடவர்
தாங்கள் பூமியி லிலைதரு தனமையீ தாமெனுத
தூங்கு மாமணிப் பொற்குழை துணைச்செவித தாங்கிட
வோங்கி யாடுவர் பூவைய ரூஞசலாட் டதனை. (௩௩)

சாந்த மாமதி சாரலூற தணபுனல காலக
காந்து சநதிரக் கல்லினிற் கட்டிய மேடைமேற
காநத ரேடிள மாதாபொற் கடடிறகண டுஞச
லார்ந்த பாறகடற பின்னைசீாத் துணைவனு மாமால. (௩௪)

சூட கமபுனை மாதராா சுடாவிடு மணிசெய
மாட மேலவர வவர்முக மதியென வுனனி
நேட ராகவா நடையினை நீளுறச சூழநதே
யோட வெண்ணுறும பிணிமுக வொண்மயி லெனறே. (௩௫)

சொலலுஞ் செலவத்தே யளகையின் றுன்னக ரமால
புல்லும் போகததுப போகிவண பொன்னக ரேயு
மொல்லு நானிலத தொணபொரு ளியாவுமிக கோங்கிக
கல்லு மினமையைக் கனவினுங காணகுறு மிடியே. (௩௬)

காந்து மாமணிக் கதிர்விடு மாளிகை தோறுஞ
சாந்து மான்மத வாசமுந தமனியப பொடியும
பூநது ணர்த்திர ளாதியும பொலிதரக் காணூப்
போந்த விண்ணவா தமமனங கவருமெப போதும. (௩௭)

உண்ணகர்.

அகழி.

வேறு.

விருமபுற விண்ணின வாவும வியன்முகிற் படலை யாவும
பெருமபுறக கடலீ தெனறுப பெரிதுவந திறஙகி யாததுக
கருமபுன னிரமப வுணடு கறுத்திடு மேன்மை மிக்குத்
தருமொரு கிடஙகு சூழந தனிநகா மதிற்புறமபே. (௩௮)

கடற்க யங்கண டிடடாலுங் காளையர் மனங்க வர்ந்த
தடங்கணாா நெஞ்சி னுழஞ் சாறறுவ ரிருந்திட்டாலு
மிடங்காக ளொனறுே டொன்றங் கிகலுறத் தாக்கி யல்குங்
கிடங்கரி னழுவ நோக்கிக் கிளப்பெவர்க் காகுமம்மா. (௩௯)

நவநவ மலாகள் பூத்து நாடுநீ ருளளேய் வானே
யுவள்வரால முதலே ஞண்டங குலவிடுங் கிடங்கைக்காணி
னவ்யவ வெழிலே மிக்க வணிபெறக காட்டி யென்றுங்
கவாபடு நெஞ்சின் வஞசங கணடிடும வேசை போலாம. (௪௦)

மதில்

அணடரி னுலகின் மட்டு மணிபெற வுடைததா யோங்கி
யெண்டிசை பரவு மேக மினிதுறச சூழப் பெற்று
மண்டிய விரவி யாதி வலனகொடு வருவானீளக்
கொணடதோா மதிலின் செமமை குணிபபிட வரிதே யாமால்.

சொக்கநா யகியாரோடுந தோய்ந்தள விலாவு யிர்கரு
மிககவே யருளே யீயும வியனமருந் நீச ஞாதங்
தொககநற் புகழே போனறு தொலவிசும பகடுகீணடிங்
கொககவே போய தமமா வொண்டிற ஞெசசியிஞ்சி. (௪௨)

வநதெதிரத் திடுவ மெனஞ வளேநதிடுஞ சேனேமீது
குநதமவார் வாளிசூலங குயங்கதை பிணடி பாலஞ
சிந்தியேயவாக டமமைச சிதறறுமெண் ணிலமெய் யாய
வொநதிரங் காணபாா தாககை யெண்ணகில லாரோ யென்றும்.

வேறு

ஓங்கு மாமதின மீதுமிக கோஙகிப வெண்டுகிற கொடிக
ளாங்கு வானமிசை நிலவிப வணிநல முறறுமே நோககி
யீஙகிவ் வான்மியூ நகரினே யிமமியு மொவவுறு தெனறே
பாங்கு ளாாகளுக கசைவிறு பலதர மனிததுறக் காட்டும. (௪௪)

பரத்தையர் வீதி.

வேறு.

பலபலநற் குறிபதிததல பாணிகொடு தட்டிடுத
னலமுறமெ யணேநதிடுத ஏனிலீலே புரிந்திடுதல
நலவிநல முணராத காளேயர்கண முனமறிப
நிலவுசுவ ரோதியங்க ணீண்மணிமா டங்தோறும. (௪௫)

மாடகயா ழிசையோடு மணிக்குரலின் னிசையெழுபபிப்
பாடகமென் சிலமபடியாா பயிலரங்கம் பலவற்று
நாடகஞ்செய் தாடவளா நயப்பிபபின் னீயாத
நாடரிய பொருளேற்று நாடறிய வாழுவரால. (௪௬)

தலமுழுதுந் தந்தாலுந் தனஞ்சிறிதுங் கட்டாத
குலமகளிர் குறையதனைக் குவலயத்து ளாரறிய
நிலவுதன முழுவதூஉ நேர்பவர்கடெ லாமளிக்கு
நலமுடைய கணிகையரி னன்கொடைக ளெவாகுண்டே. (சஎ)

தவமுடைய ரேனுமுடற் றசைதிரைநதோ ரேனுமனத
தவமொழிநத வறத்தினவழி யணைநதிட்டோ ரேனுநீர்க்
குவவுநோய் மிக்குறற கூடுடைய ரேனுமிங்
கிவர்விழியிற் பட்டாராக ளிவர்சரணே கதியாவர். (சஅ)

தஙகுமாந தர்கள்பலருந தமமுடலம பொருளாவி
யிங்கிவர்பாற் சரணமடைந் திடுவரெனி லககணமே
யங்கையினி லோடேந்தி யடியவாபா லியாசிககுஞ
சங்கரனுா சாரூபந தந்திடுவ ரிதுசரதம (சகூ)

பலபுருடர் தமையணைவர் பரதநியர்க ளென்றறியாச
சிலபுருடர் வைதிழிவு செப்புவரேற சுவாககத்துத
தலமருவு புலோமசையின் றன்மைபல வாவகுதது
நலமருவ வதிகுவரோர் நாணமினறி யெஞ்ஞான்றும. (ருo)

உள்ளவகத் தன்பிலரா யொளிநகைசொன் னயங்காட்டித
தெள்ளியர்க ளேனுந்தமைச சேருமவரை மிகமயக்கி
யெள்ளாதி நெய்பொருட்போ லிருமபொருளுக கிசைந்தவகை
கள்ளநலங் கொடுக்கின்ற கணிகையரை மதிபபாகொலோ. (ருக)

ஆயிரமா டவர்கடித்த வதரமே யாயிடினும்
வாயின்வரு முமிழ்நீரை வளமறைய ராதியருந்
தூயவமு தாக்கொளலாற் சுந்தரநற் பொதுமகளி
ரேயவமுற் கடவுளினை யெந்நாளு மொத்தனரால். (ருஉ)

திருமகளெஞ் ஞான்றுமிவா தேகத்துப பொலிகுவடு
மருமலர்வெண டாமரையாள் வதிவளிசை தருநாவில்
வருபுருடர் மருங்கிருந்து மன்வேண்ட வதிதருவர்
மருவியசு பாங்கமுள வரைவின்மா தர்களென்றும. (ருங)

வைசியர் வீதி

வேறு.

வெள்ளிய முத்தின் கோவை விளங்குமா ணிக்க வாரந்
தெள்ளிய பவளத் தொங்க றோமர கதத்தின் றாம
மொள்ளிய நீலக் கோதை யுயரிய வயிர மாலை
யெள்ளரும பலவும யாத்த விணையிலங் காடி பலல. (௫௪)

வரைபடு பொருளி னீட்டம வயஙகிடு மலையை மானுங்
குரைகடற பண்ட மியாவுங் குலவுவ வீரை யென்னத்
தரைபடு செலவ முறறுந் தயங்குவ பரவி யெங்கு
நிரைநிரை பஃறு ரங்க ணிலவுவ கான மொததே. (௫௫)

பன்னிரு நாட்டி னுள்ளா பலபல கூலங கொள்வான
முனனுவ ரெங்கு மாக மொழிகுவா தநதந தீஞ்சொல
சொனனிக ழுணமை தோந்து துலைதடு மாறற மின்றி
யின்னதிங் கிலலை யென்று தியாவுமே நொடையின் விற்பார.

ஒவ்வொரு நாய்கர் பானு முணடுபல கோடி கோடி
யவ்வுழை வருவார்க கெல்லா மளிபபது கோடி கோடி
யெவ்வெவ ரொன்று கேடகி னிகைப்பது கோடி கோடி
யிவ்வகை யீவ ரேனு மிமமியு மனங்கோ ணாரே. (௫௭)

இலலையெனுஞ் சொலலை யென்று மிவவுழி கேட்டதின்று
விலைதரு பவர்கட் கெலலாம வேண்டிய வீவா நனகு
மலைபல குவிந்தா லன்ன வயினவயிற பண்ட மோங்கி
யலையென மேலு மேலு மருமபொருள் வநது நேருமம. (௭௨)

வணிகர்பீ டிகைக டோறு மகிழ்வுட னரிப்பா தமபான்
மணியுநன் முத்துங் காசு மாழையுங் குவித லானே
யணிபெறு தனத னென்ன வழகுடன் வதிவ ரென்னிற்
றிணியுறு வளனை முற்றத் தெரிப்பவர் யாவ ரேயோ. (௭௩)

எந்நகர்க் கூல மியாவு மீண்டிட வெந்த ஞானறு
மணினுவ குப்ப லாக மாடமார் வளங்கடோறு
நனனரிற் கூர்ந்தி யார்க்கு நலகுவ பணடம பல்ல
விங்கர் போன்று காண்ட லெங்கணு மில்லை யாமால். (௭௪)

முயறலின் ஞொள்கல கொள்ளா முனிவினை யென்றுங் காட்டார்
பயனில வார்த்தை வாளாப் பகர்ந்துகா லதனைப் போக்கா
ரயலவர் பொருள்க டம்மி லதிகமுங் கொள்ளா ரீயா
ருயரிய வணிகா சீரை யுரைபபவர் முற்று மியாரே. (௬௧)

வேளாளர் வீதி.

வேறு

வருபல விருநதைக் கண்டெதி ரோடி மனமகிழ்ந் தவரை வேற்றும்
பெருகிய வனபான் முகமனுங கூறிப் பிரியமொ டடிசிலை யருத்தி
யருகுமா துலாத மவாகடெ நல்கு மறமவளாத தோங்கிடவாழுந
தருபுக ழுயாவே ளாளாக ளென்றுந தஙகிவாழ் வீதிகள் பல்ல. (௬௨)

சாற்றருந தமிழிற் றககநல் விளைவுந் தண்ணலம யொருந்துறு வாழ்வு
மேற்றருந தெய்வத் திருமுடி மிசையே யிலகிய கஙகைநற் குலத்துத
தோறறிய புகழும புனிதமு மருளுந துலங்கிடப் பெற்றனராகி
நீறறையே பொருளாக கொணடிடு சைவ நிகரிலகா ராளாகளெங்கும்.

உழுதுணுந தொழிலே யுரிமையிற் கொண்டிங கொழுக்கினி லிம்மியும்பிறழா
தொழுகிமற் றரைய ராதியா நீட வுபகரித தோஙகியே யென்றும்
பழுதறு தருமம் பல்வகை புரியும் பழையவே ளாளர்க ளெங்குங்
கெழுவுமோ கையினுற் பெருமையிறக வினறு கிளாநதுறை வீதிகளெங்கும்.

ஓங்கிய மறைய ரரசர்களாதி யோரிரு கரநிரை நீட்டப்
தங்குறு தருமந் திறைமுதற் றனம பணபொடு மளிததுநூல் விலககுந்
னை யொழிககுஞ் சிவனடி மறவாச சிநதனை யுடையவராகி
ஆயிரா துலகைக் காததிட வாழ்வ ரிணையிலவே ளாளாகளெஙகும்.

வாயில்
தூயவ : வரவே தம்முனு வென்று வஙகவாத் தோர்நதள வளாவி
கற்றை வாாசடை முடியார் மகிழ்மருந தீசனென் றுன்னி
ரேயவ யொழித்தங் கவரவர்வேண்டு மருமபொருள் பலவுமே யீந்து
திருப ம் புகழ்பூ வைசியர் மறுகு வயினவயிற் காண்குறலாமே. (௬௬)

மருர்தம் பேர்கா ரணவிடு குறியாச் சந்தத மிசைந்து மிக்கருளாங்
வருவாகன் னீர்மை பொலிதரு மடத்துத் தேசிகவிறைமையைப் பூண்டு
மபலகை யரசுக் கொருமுடி சூட்டு முயரிய தொழிலினை யேற்று
பலவகை தெரிந்த சைவவே ளாளர் மேம்படு புகழ்ச்சியே புகழ்ச்சி.

அரசர்வீதி

வேறு.

எட்டிசை தன்னி லேனு மிருமபகை யுணடென் றோரி
லத்தரு ணத்துச செனறே யடுசம ராற்றி வென்றி
பெறறிடு சேனை வேலைப் பெருக்கென நிறையப்பூமி
முற்றுமோா குடைக்கீ ழாள மொய்மபுடன் வாழ்வா மன்னர்.

எத்தகை வலதத ரேனு மிகறகளம வந்து நேரே
பததியி னின்று ஞாடபு பணணுவ ராயிற்றமமை
நிததமும வீர சொாக்க நிலைபபுறச் செய்வோா தமமின்
பத்திரு மாட ஞெள்ளல பற்பல பிறஙகு மாங்கண். (௬௯)

காிருளேய்க்கு மியானை கடிதுற நடதது வாருஞ்
சாரியின் புரவி யேறிச் சதிரபெறத் தாவுவாரும
பாரினைக கிழிககுமாபோல பலஙாி யோட்டுவாருஞ்
சேரிய வரசவீதிச செழிப்பினைச செபபப போமோ. (௭0)

மறையவர்வீதி.

அரன்றிரு முகத்திற் றோனறி யநாதியிற்றீக்கை பெற்றுச்
சிரமறை யாகமங்கள் செபபுமுப் பொருளையாய்நது
வானறனைத தொட்டுப பூசை வகைபெறச் செய்துபோறறு
முரனுறு மாதிசைவ ருறைபல வீதி யாங்கண. (௭௧)

அறுதொழி லாள ராநின் றருமறை வளஞ்சிறப்ப
வுறுமக மோமம் யென்று முயாிய வேள்வியாற்றி
மறுவறு தேவர் நாடு மகிழவீ சிந்து வைகு
மறுகினி லோங்கு மிலலம் வானமு மகிழ நிற்கும. (௭௨)

முஞ்சிநா ணரையிற் றுங்கி முடிகொளு மயிணஞ் சோாந்த
பஞ்சின்முப புரிநூ ளூலபு பண்டைய முமம லங்க
டுஞ்சிய தென்னக காட்டுந் தோற்றமுக் கோலை யேந்து
மிஞ்சிய மறைவ லாாகள் மிடையுமா வீதி பலல. (௭௩)

சரணெனச் சார்ந்தாா தங்க டரத்தினை யாய்ந்து நன்கு
முரணறு சமய மாதி முறைபெறு தீக்கை யாற்றி
யரணெனும பாச மாற்றி யரனரு ளின்பு காட்டுந்
தாண்ணியிற குரவ ராளுா சார்வுபல் சிறக்கு மங்கண். (௭௪)

மடம்.

கல்வியிற் றேர்ந்து ஞானக் கடலினிற் றிளைத்து நாளும்
புல்லிய காம மாதி புன்சமழக் கறுத்து மேலா
நல்லதோர் சைவ வேட நண்ணிய முனிவர் மலகுந்
துல்லிய மடங்க ளெங்குந் தோன்றிடும் பல்ல வாங்கண்.

கல்விச்சாலை

துலக்கமுற் றிலகு ஞானத் தொடர்பினுக் கேற்ற தான
கலக்கமில் விஞ்சை தேர்ந்த கவியர சாய மேலோர்
நலக்கம்போற் பொலிந்து ஞான்று நண்ணுமாணவர்கட் கம்பா
விலக்கண விலக்கி யங்க ளியம்பிடுங் கழக மெண்ணில. (௭௬)

சத்திரம்

கருப்பெனு மாற்ற மீண்டு கனவினு முணரா வண்ணம்
பருப்புட னெய்பால் பண்டு பாயசம் பண்ணி காரம்
விருப்பமர் கறிக ளாதி விளங்கிட வடிசி லூட்டு
மிருப்பிட மென்ன வோங்கு மினியசத் திரங்க ளெங்கும். (௭௭)

தண்ணீர்ப்பந்தல்.

வெறிகமழ் வேரும் பூவும் விரவிய துடியுஞ் சுக்குஞ்
செறியெலு மிச்சஞ் சாறுந் தெளிதரு நன்னீ ரோடு
நெறிபெற மோரவி ளாவி நேர்பவர்க் கெல்லா மீயு
மறிஞர்க டருநீர்ப் பந்த ரளவில வீதி தோறும். (௭௮)

மண்டபம்.

அண்டர்நா யகனு ராகு மருமருந் தீச னாதாங்
கெண்டையங் கண்ணியோடு கிளாமணி மாட வீதி
கண்டிடும் விழாக்க டோறுங் கணப்பொழு தெய்ப்புநீங்க
மண்டபந் துறுமி யோங்கி மலிவன நியமமுற்றும். (௭௯)

திருமதில்.

அரியயர்க் கரிய வெங்க ளருமருந் தீச னும்
பெரிதுவந் தருளுஞ் சொக்க நாயகப் பிராட்டி யாரும்
பரிவொடு வாழுங் கோயிற் பருமதில் வளரும் பொன்னங்
கிரிமுடி காண்பா னீண்ட கீண்முதற் றிசையி னம்மா. (௮௦)

திருக்கோபுரம்.

வாபாரத் துழைமே னின்று வானமே நிவந்து தாவுங்
கோபுரக் காட்சி கண்டோ யாவரோ குணிக்கற் பாலார்
பாப்பலத் திருவா ராபபண் வண்ணியி னுருவ மாகித்
தாபிதச் சோண சைலத் தானுவாத் தயங்குமாதோ. (௬௧)

விடைக்கம்பம்.

குணையின் படிவ மான கணைநுதல் பாதங் காண்பான்
வருபவர் தங்கட் கெல்லாம் வழங்குநன் விடைகட் டமைத்
தருமொரு விடையைத் தாங்கிச் சந்நிதி முன்ன ரொன்று
முருவவார் கொடியொன் றோங்குமுயாககனத் தைநக்கிணடே (௬௨)

திருவிமானம்

வெள்ளியங் கிரியின் ஞாங்கர் மிகக்கொளி சுடரக் காலு
மொள்ளிய சிகரம் பொன்னா லுறைதர வோங்கிற்றெனவு
விள்ளருங் கலசப் பந்தி விரிசுடர் விட்டு நீட
மள்ளலுற் றுயர்வி மான மலிந்திடும் விசும்ப ளாவி. (௬௩)

யாகசாலையும், பிறவும்

மண்டபஞ் சினக ரத்து ணிரலுற மலிந்து நிற்கு
முண்டிட்டற் கமுத மைக்கு முயர்மடைப்பள்ளி யோங்குங்
குண்டமுற் றவிரு மியாக சாலைகள் குலவ நீடு
மண்டரும வேட்கை கொளளு மழகமர் தடமு முண்டால. (௬௪)

திருக்கோயில்.

வேதிய ரான வாதி சைவர்கள் விரும்பி வேதத்
தோதுமா கமங்க ளுண்மை யுணர்ந்தருச் சித்துப் போற்ற
மேதகு மக்கட் கெல்லா மிக்கருள் பொழிந்து காக்கு
நாதனும வானமி யூர னுமுவீற் றிருக்கும் கோயில. (௬௫)

திருநகரப்படல முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் உ௧௬.

நைமிசாரணியப்படலம்.

கலைமக ளுறைந்து கமல மேயந்தா
மலைமகள் வாழ்தர வரங்க மாயதா
மலைமகண் ஞானமே மலியப் பெற்றதா
நலமணந் தினுநிறை நைமிசக் கானமே. (௧)

வேறு.

வளங்கொண் மாமழை மண்ணிற் பொழிதர
விளங்கி யோங்குவ வேள்விக ளெங்கணுந்
துளங்கி விண்ணுழித் தூமம தேகுறு
நளங்கொள் வாவியி னைமிசக் கானமே. (உ)

விண்ணின் வாழ்நா விழைநதுநன் ஞெடொறு
மண்ணின வந்தவி வாங்கி யருந்திடியே
யெணணி லாசிக வீநதிடப பெறறது
நணணி யோஙகுறு நைமிசக கானமே. (௩)

மநதி ரம்பொலி மாமறை யாதிய
சிந்தை யிறறினஞ சீத்தியி னோதுறு
மந்த ணக்குல மந்தமி லாருறை
நந்த னஞ்செறி நைமிசக கானமே. (௪)

கற்ப கஞ்செறி காமாநன் ஞடைடயு
மறப மெனன வருவருத் தெணணுறும
பொற்ப கததுப புனிதாதம வாழவுறு
நறபு கழ்பபெறு நைமிசக கானமே. (௫)

விலல மாதுளை வேனமகிழ் பாதிரி
குல்லை மாலதி கொன்றைவண சணபக
நெலலி யாத்திதொன னீபங்க ளாநிழ
னல்கி யோங்குறு நைமிசக கானமே. (௬)

எடுதத சனமத தெழுமின மம வாய்தாத
தொடுத்த பாசந் தொலைந்தற கொழிதர
வடுத்த யோக ரனேகருஞ் சூழ்தரும்
கடுதத விலலது நைமிசக் கானமே. (௭)

நீறு மெய்யினி னீடத் தரிபபவ
ரோறு கண்மணி யோதரப பூண்பவா
வீர வக்கர மைந்தையும் விள்பவா
பேறு பெற்றோ பிறங்குமக் கானமே. (௮)

வேறு.

மன்னிய வேள்விச் சாலை மறைபல புகலுஞ் சாலை
பன்னரு மியோக சாலை பாங்குயர் பன்ன சாலை
துன்னிய யாகசாலை துதைந்திடும் பூசைச் சாலை
யுன்னருஞ் சாலை கோடி யோங்குறு மெங்கு மாங்கண். (௯)

வேதிகை தோறு மேவி வியனமறை யோது வாருந்
தாதவிழ் மலர்க ளேவிச் சங்கரற் பூசிப போரு
மாதவன முனனி ருநதே யருஞ்சநதி யாற்று வாரு
மோதரு மாக மஙக ளுரைககுநா பலல கோடி. (௧௦)

இத்தகைக் கானத் துள்ளா ரெழிலுறு ஞான முற்று
ரொத்தவா யிரங்கண வேந்த னுயரிய நாட்டு வாழ்வும
வித்தகப் பிரமன வாழ்வும வேலையிற றுயின்றோன் வாழ்வுஞ்
சுத்தமில கான்ற வூணாத் தோன்றிடக் காணப ரன்றே. (௧௧)

இன்பம்வந் துற்ற ஞான்று மெட்டுணை வியபபுங் கொள்ளா
துன்பமவந் தடாநத நாளுந் துயரினிற் சற்றுந் தாழா
ரன்பதே வடிவ மான வரனடி சதமென் றெண்ணி
வன்பகன் றளிய சிநதை வாய்ந்திடு முனிகளு ளாங்கள். (௧௨)

சங்கர னுருவே காணபர் சங்கரன் கதையே கேட்பர்
சங்கரன பெயரே சொலவா சஙகர னருளே கொள்வா
சங்கரன் றனையே தேர்வர் சங்கரன் றொண்டே யேறபர்
சங்கர னடியா ரோடு சதிருற வாழ்தல் செய்வார். (௧௩)

முப்பொரு ளுண்மை யோர்ந்து முதலவனோ டிருநது நாளுந்
துப்பம ரின்பந் துய்க்குந் தூய்மையா முத்திப் பேறனை
யிப்படி யென்று யார்க்கு மினிதுறக் காட்ட வலல
திப்பியர் வாழப் பெற்ற தெய்வமாக் கானந் தன்னில். (௧௪)

கண்ணுதற் கடவு ளுளுங் களித்தவி சேறகும் வண்ணய
புண்ணிய மகங்க ளாற்றிப் பொலிந்திடு ஞான்றங் கோர்நாள்
நண்ணிய பிறவி மாய்தது நமபனு ரடியைக் காண
வெண்ணிய சூழ்ச்சி யாதென் றியமபினர் தம்மு ளாங்கே. (௧௫)

யாகமென் றிசைத்தா ரிலலோ ரியாணாநல விரத மென்றார்
யோகமென றுரைத்தார் சிலலோ ருணமையாம ஞான மெனறார்
மூகமென் றறைந்தார் சிலலோர் முனனிய விரததி யென்றார்
பாகமென றதிாததார் சில்லோர் பற்பல பேசி யாஙகண. (கசு)

இவ்வண முடிவொன றினறி யெண்ணுறுங் காலைத தூய்மைச
செவ்விய நீறு பூசிச சிவசிவ வெனறு பேசித
திவ்விய மணிகள் பூணடு தேறுமா ணுக்கா சூழ
வவ்வயின் வந்து சேர்ந்தா னருநதவச சூத மேலோன். (கஎ)

வலிந்துவந தாளப போநத வள்ளலை வருக வென்று
மலிந்தவா னந்தம பொங்க மகிழ்நதெதிரி ரோடிப் பாடிப
பொலிநதவஞ் சலிய ராகிப புகழ்பல வெடுதது பேசிக
கலந்தனா முனிவ ரியாருங் களிநதகம விளைநது வந்தா. (கஅ)

தருபபையா சனததி ருததித தண்ணருக கிபங்கைக் கொணடு
விருப்புட னருச்சித தேத்தி விதிவழா தடியின வீழ
விருப்புவந் திருமி னெனறு விருநதவ முனிவன் சாற்ற
வருப்பமில் லடிக ளியாரு மமாநதன ரறைநத லுற்றார். (கசு)

எண்ணருங் கலைக டோநத விருநதவ முனிவ கேணமோ
வண்ணனம் பரசி வன்ற னடியுறு முபாயந தனனை
நணணிட வாய்ந்து நாளு நலனுறு சூழ்சசி தோா
தெண்ணமுற் றிருககு மேலவை யெமமுனாக காடசி தந்தீா (உ0)

எந்தவம பலித்த வென்றே யிருமையு மகிழ்வு கொணடோங
கந்தரம் புரையுங் கூநதற் கன்னியொ பாகங் கொணட
வெந்தையா பாதங் காணற கேதுவை யெங்கட் கிறறைச
சிந்தையி னுவநது சொறறி திகை யெலாம புகழுநதூயோய (உக)

எனறலுஞ் சூத மேலோ னிருடிகண முகங்க ளோககி
நன்றுநீா கேடட மாற்ற நாரியொரு ஞான்றுமப பாகந்
துன்றாற் பதவி கேட்டா சொல்லுவ முறையிற கேணமின்
பொன்றலில் சிவத லத்துப புகழினைப் புகலல கேட்டல. (உஉ)

அன்றியு மத்தலத்தி லமைவுற வைக லாங்குத்
துன்றிய தீர்த்த மாட றாயனற் சிவலிங் கத்தை
நன்றலர் கொண்டு ஞான்று நவையறப் பூசை யாற்ற
லென்றயா தானு மொன்று லெய்தலா மென்னச் சொற்றான் (௨௩)

உண்மைய தாகு மென்னு வுறுவாக ணயர்ந்து ஞானத்
திண்மைசேர் முனிவ ரூன்றுஞ் சிறந்தோர் தானந் தன்னின்
வண்மையை யெடுத்துக் காட்டி வையக முய்யு மாறு
நுண்மைக ளனைத்து நாடி நுவலுதல் வேண்டு மன்றி. (௨௪)

கண்ணினாற் காண்டற் றாலுங் காதினாற் கேட்டற் றாலு
நண்ணிய திசையை நோக்கி நாடியே பணிவுற் றாலு
மெண்ணமுற் றியம்பி னாலு மினைத்தொரீஇ வசித்திட் டாலும்
புண்ணிய முதவிப் பேறு புரிதலம் வேண்டு மென்றார். (௨௫)

கேட்டபோ தவ்வை பொங்கக் கிளர்மனத் தெண்ணி யெண்ணிப்
பாட்டளி முரலுங் குலலைப் பண்ணவன் முதலோர் போற்று
நாட்டமூன் றுடைய வெங்க ளையகற் கினிய தானம்
வாட்டமில் வான்மி யூரே மற்றிதற் கிணையே தென்னு. (௨௬)

பிணையறு கனியல் ரூடும் பெருந்தகைப் பிள்ளை யானை
யணைகடந் தருட்பெ ருக்குகூற் றறுமுகக் கடவு ளாரைத்
துணைமருந் தீச னாசை சொக்கநா யகியா நாயை
யிணையறு வியாதன் றாளை யேற்றுபு நவிலவான் சூதன். (௨௭)

நைமிசாரணியப்படல முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் ௨௬௬.

புராணவரலாற்றுப் படலம்.

வேதா கமங்க ளின்றளவும் விசாரித் துணரா வொண்ணுது
நாதா நாதா வென்றரற்றி நண்ணற் கரிய சிவபெருமான்
மாதா மும்மையார் பொலிவுறவே மன்னு மடியார்க் கருள்சுரக்க
மீதா யுறைய வெழுச்சிகொளு மேன்மை யுற்ற துயர்கயிலை. (௧)

உலக மியாவு நனியொருங்கி யுள்ள போது தனியாக
நிலவி வாழு நமமுதல்வ னிலையை நிகரக் காட்டுதலபோற்
சுலவு மூவரி யாதிபவாஞ் சுவறிச சாம்புங் கடைநாளி
விலகு நெடிய வுருவாகி யெழுநது வளரு மெழிற்கயிலை. (௨)

தூங்குந் தெய்வந் தனைநம்பிச் சுமநது வாழப் பெற்றதனு
லேங்குஞ் சிசுவின வாயபபுகுந்து மெழிலாமலையின்மதிக்குற்றுந்
தீங்குபெற்றே னினிவாழே னென்னத் திருப்பாற் கடலதுதா
னேங்கு மலையா யானடிக்கீ ழுதித்தாலனன துயாகயிலை (௩)

முன்னம் வேயின் முளைத்தெழுந்த முத்தநதன்னைததாங்குவமேற்
பின்ன மடையோ மினிமாந்தா பிறங்கு காத்தா லெனவுனனி
மன்னு முலகிற பஃறிசையில வதியு முத்த மெலாமொருஙகே
துன்னு முருவாத் தோன்றுவபோற றுலங்கு மந்தச சுடாகயிலை.

வெண்மை யாய பூதிமெயின் விளஙகப பூசு மடியாரி
ஞெணமை காட்டி நாஞூரு முயரு மவாத மருள்போன்று
வண்மை காட்டி யழியாது வாழு மவாக ணிலைநோ
வுண்மை காட்டிநிலைத்தொளிநதேயொப்பறறுறையுமொண் கயிலை

வேறு.

இன்ன மாமலை முடியினி லிருங்கதிர் விளஙகு
மன்னு மாவொளி சினகரத தொருபுடை மதிக்குந்
துனனு மாயிரஞ சோதியா துதைந்திடு மாபோற்
பன்னு மெணணில தூண்செறி பளிங்குமண டபத்தே. (௬)

சண்ட பானுவு மதியமுந் தடனனு முறையு
மண்ட லமபுரை மிகுவொளி வயங்கிடு பொலனுற்
கொண்ட மாபுலிப பிடரினிற் குலவிட நிலவு
மண்டு மாமணி பற்பல மருவுமா சனத்தே (௭)

பின்னை பாரதி சுந்தரி பிறவுள மாதா
துன்னி யொவ்வொரு புடையினுந் துதிபல கூறி
மன்னு போருள் பெற்றிட மலாடி வருட
வன்னை யாகம தம்பிகை யமர்தா வொருபால். (௮)

துமபி மாமுகக் கணபதி சூருயிர் குடித்த
தமபி வேலவன றனனெனு தக்கனீள் சிரசு
வெம்பி வீழ்தரச சாடிய வீரபத திரனும
பமபி யேததிடு கணங்களும பயிறர வொருசார. (கூ)

கறறை வெண்கதிர வீசிய கலைமதித திஙகட
பெறறி யொததநோர வெணகுடை பெருநிழல செயய
வுறற தெண்கடற றிரையன வுழையுழை சாந்து
சுற்றி மாமணிச சாமரை சூழ்நதுட னிரடட. (௰)

தேவர் தானவர சாதரர சித்தர்கள் கருடர
மூவர் முபபதது மூவாகள முறைமுறை வணங்கிப
பாவ மாகிய தமவினைப பகுதிகள் பா றத
தேவ தேவவென் றறைநதவர திசைதிசை நிறக. (கக)

ஆரண வாகம மாதிய வருங்கலை யனைததும
பூரண மாவுணர நந்தியம புணணியன் முனனாத்
தோரண வாயிலி லியாரையுந தொகையுற விடுங்கால்
காரண காரியங் கடந்தநங் கணணுத லிருநதான். (கஉ)

அந்த வேளையி லனைவரு மவரவர கருத்தை
முந்த வோதியே வரமபல முயங்கிடப பெறறுத
தந்த மாவுல கேகினர் தையல ரோடு
மெந்தை யாகிய சங்கர னிருந்தனன் றமியே. (கங)

அன்ன செவ்வயி னான்றிரு வடியிணை யேததிக
கன்னி மாமயி னடைநிகர கனனியர மன்னை
மன்னு மையம தகன்றிட மனதிலொன் றுனனி
யின்ன வாறவண் கேட்குற வின்புகொணடிசைநதாள். (கச)

வேறு.

தண்ணிய மதியும் பாமபுந் தரித்திடு தலைவ மேனு
னண்ணிய முருகற் காக நகைவடி வேலோன் றேற்கப்
புண்ணிய தவததை நானே புரிதிரு மயிலை தன்னி
னண்ணிய புகழை யெலலா மினிதுற வறைந்த போழ்து (கரு)

அப்பெரும பதிக்குப பாங்க ரையநின றனக்கே யொப்பாச்
செப்பிய பெருமை வாய்ந்து திகழ்தரு முதநி தன்னைத்
துப்புற வளிக்கு மங்கைத் தோனறுமா மலக மென்று
வொப்புறச் சொற்ற வநத வுயரிய தலைத்தின் மேன்மை. (கசா)

அன்புடன் கேட்க வெண்ணி யாவலகொண டிறறே னென்று
வென்பசை மாலே நால வெளியவ ருள்ள மேவி
வன்பமா மனத்தி னாககு வலியனு வாழு மெநதை
யினபுட னமமை யாககவ கிசைததன னுளளங கொண்டே.(கஎ)

இததகைத தூய காதை யிணையறு காநத மென்னு
முததம புராணந் தனனி லுளளசேத திரகாண டததுண்
மத்தியி லுளது கேணமின வானமுறை சொலவே மெனனுப்
பத்தியிற குரவற போற்றிப பகருவன சூதன றுசே. (கஅ)

புராணவரலாறறுப்படல முற்றிற்று
ஆநச்செயயுள உசுசு.

வான்மீகர்பூசித்தபடலம்.

புரிமுறுகக முடைநதுறபபாய் புதுமதுவ நறைவாயநத
விரியிதழின் மலாததவிசின வீறறிருக்கும வேதாமுற்
றெரிதரவின் றிடுசாலிற் சிறநதுமறை தெளிந்துறற
வரியபுகழ்த தொனமையவி யாகிருதித தவததனியோன.(க)

தந்தவததுத தருபிரசே தசுழிவனனு முனிவான்றன
முநதவத்தை யிலனுகி முமமலமு முனிந்திறைவ
னந்தரிய விணைமலாத்தா ளுறுனு மேயிறைஞ்சிப
பிந்தவிலா மையவானப் பிரததனுச சஞசரிததே. (உ)

வேறு.

பெற்றதோர் புத்தி ரன்றுன் பிதாச்சொலைக் கேளா னுகிக்
கற்றிடுஞ் சால்பங் கின்றிக கதிர்நுழை யாத வோதி
யுற்றிடுங் கட்சி வைகி யூறுசெய் மறவா ருேயம
பெற்றன னவரு ளுற்றும் பிழையெலா முற்றுந் தோந்தான். (ங)

சந்திவந் தனைம றந்தான றகககமா மறைகளோதப்
புந்தியிற் சற்று முணரான் புண்ணியஞ் சிறிது மெண்ணா
னந்தியும பகலு மினனு வாறறிடு நியமம பூண்டா
னநதுல காயு தபபேய நசசிட முயஙகி னானல. (௪)

வேடுவா குவவிற சூழநது வேடடமே வியங்கி னுள்ளென்
றோடுவ னலைச சேயமை யுயரிய மான்க ளெஃகி
நாடுவன மிருக வீட்டம் நணணிய போககிற கண்ணி
போடுவ னதனுட் சிககிப பொறியுறும புளளிற் செலவன. (௫)

வழிகொடு கானின மீளு மாந்தாமேல வரிபோற றுவிப்
பழிசிறு வரையு முளகான் பறித தவ ரியாககை முறறுங்
கழிபெறக கொண்டங கூறறா களிப்புற வாழ்தல செயவ
னிழிதொழி லிழைக்க வலலா ரிவனறனக கிணையிலாரே. (௬)

இவவணம வாழு மெலலை யிருமட வியினு ளோராளன்
றெவவம துஞறறும பாயமா வொன்றினை யீாதது மீளச
செவவழி விடபி மேறறுற சிரஙகாலு முரண தாககக
கவவியே யொருவ னுலக கணடிறும பூதங் கூறறே. (௭)

பாதவ ஞாஙக ரிநதப படியிவ னிருநத தெனனே
சாதக வாடல போலுந தக்கண மாயப்ப னெனனுக்
காதகன விசுகம் பறறிக கடுகென வோசசி நிறக
வேதம துறற வேவு மிரணடெனப போழந்த தன்றே. (௮)

பிளந்திடக் கறுவு கொணடு பின்னுமா சுகஙகள் தூண்ட
வளமபெறு மவைய னைததும வலியநுண் பூழ்தி யாக
விளமபுறு தேவன் கொலலோ வியன்முனி வரன்றன் கொலலோ
வுளநதனி லுறுததக கானே னேவோயிஃ தென்னேயென்னே.

என்றுபல வகையான மெசசி யிவனுயா வாகை கொணடோன்
கன்றிய வெனகைக் கோலகள் கடுவள வேனு மின்னு
மின்றிவன் பாலிற காட்டா திரிநதன வின்னுன் றன்னைக்
கொனறிட வுன்னி னேனுன் கொடுமபாவி யானே யெனறான.

தவத்தினின் மிக்க தாய தன்மையிங் கொனறுங் காணே
னவத்தினிற் கொனனே போதை யழித்தியான கெட்டேனந்தோ
பவத்தினில் வந்த விநதப் பழிபடு தோற்ற நீககிச
சிவத்தினிற் காணப் பேதை செய்வதிங் ஙனமே தென்றான். (கக)

விப்பிரர் குலீனந் தோன்றி வேடுவ ளுகி யேழை
யிப்பெரி யோன்றன் ஞான வெழிற்றனு நோக்க நோககச
செப்புசை தன்ய மென்னுட சிறிதிவண் டோன்றிற் றமமா
திப்பிய விலோச னஙக டிறநதெனைக காணடற் செய்யின. (க௨)

என்னிடப பிறவிக கிற்றை யெலலைவந் துறுத றிண்ண
மின்னவன் விழிகளுங் காறு மிவவுழிப பேறே னென்று
மன்னிய காண்ட மாதி மண்மிசைச சேயமை வீசி
யன்னவ னருளை நேடி யமாந்தன னங்கண பன்னாள். (கங)

மாதத்தினைப பற்றுக் கொண்டு வளாதவ முஞற்று மன்னோன்
பரத்தினில் வாயநத நோககைப பகிர்முகப படுத்தித தனபால
வரத்தினைச் சிவண வைகும வயனுறு வேடற கணடு
சிரத்தினை மிசையெ டுத்துச சிறிதரு ளாற்றிச சொலவான். (கச)

முனிபிர சேத செனனு முதிர்மறைப பூசு ரன்பாற
கனிவின்கான் முளைய தாகக கவினுல கலந்திற றோன்றி
யினிதெனத தாதை யாற்று மிருநதவ வுழபப தின்றிச
சனியென வாழ்நதி யாக்குஞ சழககுகள் கோடி செயதாய். (கரு)

நல்லவா தமமை ஞானறு நடுககுறக கணடாய தீயப
புல்லர்க ளோடு புலவிப புன்விடக் குயத்துத தேககி
யலலவை தாமே யாற்றி யடவியி னழுங்கிக் கெட்டாய்
சொல்லரு மபவ ருக்கஞ் சோரநீ யெங்ஙன சேர்வாய். (கசு)

அறத்தினைப் பயகருஞ சாகை யநதணா குடிவந் துற்று
மறத்தினை வலிவிற கறறாய் மாமிச மலைய மாகித
திறத்தினின் மதுகை வாய்ந்த தீயருட் டலைமை கொண்டா
யிறத்தலைச செயயா தெனனே யிருக்கிறாய் பாவி பாவி. (கஎ)

என்றபற் பலவும பன்ன வெழினூறு சவர ஞேடி
யன்றவன் சரணந் தாழ்ந்தே யையநீ யாள்க வேண்டு
நன்றல முற்று மாற்று நாயினே னவைபொ றுத்திங்
கின்றுநா னுய்வதற்கே யியமபுவாய் சூழ்ச்சியென்ருன். (க௯)

வேதியா விழுப்பத துற்ற வேடுவ விளமபக் கேணீ
யாதியி னேர்ந்த வூழி னருமையாற் சிறிது போத
நீதியிற பயந்தா யிற்றை நின்மல ஞன ஞானச
சோதியைத தரிசித் தேததத துணையது யோக மாமே. (க௰)

யோகத்தி லுழக்கு முன்னா யூசிததங் கறியக கேட்டி
யாகததி லுறுவ தாகு மைமபொறி யடைவிற சுறறு
மோகத்த புந்தி தன்னை முனமடக குதலோ டென்றும்
போகததில வேட்கை நூக்கும புவியினை யயாத்தல வேணடும்.

பின்னாதத துவததின் கூறறைப பிரித்திட விகிாதந் தமமை
யுன்னிநன் கோாநது நாடி யுறுமிவை துணைக ளென்று
மின்னவற றினுககும வேறு விருப்பதொன் றுளது காண
வன்னதங் கானமா வென்று வரிதா னியதி யாகும. (உக)

அததகை யான்மா தேசி னுமல கத்துப் போன்று
நத்திடு மதனை ஞான்று நண்ணுசாா போத ஞகி
மொததிடு மலததைப போகக முன்னுவன் வேறு மொன்றைச்
சுத்தவப பரமான் மாவைச சொறறிடிற் சோதி யாமே. (உஉ)

சோதியா வவிரு மநதச சுயமபுவைக் கூாசச நோக்கப்
பேதியா மூலம வைகிப் பிறங்கீடு மூரிப பாமபை
வேதியா வனலைக் கொணடு மெலலெனா வெழுப்பிச சென்னி
யாதியா மதியிற் றுக்கி யவண்சொரி யமுதந் தேக்கி. (உ௩)

கோடிய யுகங்க ளேனும குறுகிய நொடிப்போழ் தாக
நாடிய வோரொண சித்தி நண்ணுகை வல்ய மாகத்
தேடிய யாாக்குங் கிட்டாத் திருவருட் டன்மை பெற்றுக்
கூடிய யோகத் தென்றுங் கொள்ளுவர் பெரிய ரொன்றுன். (உ௪)

என்றவன சொற்ற வீத மிசைந்ததா ளாண்மை யாறறி
யொனறிய வகதத னுநல லுயாதிரி பதகை வாரத
தனறொரு வாசீா மததை யணியுற வகுததது வேட
னனறெனக் குணக்கு நோககி நாடின னியோகக தன்னை. (௨௫)

ஆயிரம வற்ச ரங்க ளரியயோ கததுக கூடக
காயமவன் மீக மூடிக கனததங் கூகக மாக
வாயதன ஞாஙக ரால மனேகமா விழுது நாற்றுப
பாயவிண் முற்று மொய்ததுப பரவின நியக்கு ரோதம். (௨௬)

தொனமான மீது சாலத துணையுட னண்ட சங்கள
மன்னின தொகுதி யெனனு மாததின தடியி னுனந
துன்னின வயமா பாய்மா துடியடி யூக மாளி
மின்னிய விகாத்த னனவான் வெயிலனு வேனுமின்றே. (௨௭)

இவ்வண மீறி யோக மிவனுஞற றிடுஞான் றெனறிற்
றிவ்விய மாட கததைத் திரிகிதந திரிகண மீட்டிச
செவவிய யாழை யேந்திச சிலைமா முருகப் பாடு
நவ்வியின் மிக்க நலல நாரத முனிவ ரனறுன. (௨௮)

சத்தியப புவனம போநது சரோருகத தவிசின் ஞாங்கர்
வித்தக வாககாள் வாககின வீறறிருந் தருளும வேத
கத்தனங் கிரியிற் றாழ்நது கைகுவித தஞச லிததுச்
சத்தவின னிசையின் கானத் தௌத்தியஞ் செய்து நின்றான்.

பாரதி கொழுந ஞைககிப் பண்ணிசை மிழறறி நின்ற
நாரத முனிமே லோணை நலனுற வாசி கூறிச
சீரதங் குற்ற விணணின் மண்ணினிற் சிறபப தான
நீரதி ரேகந் தானு நிகழந்திடக் கண்ட துண்டோ. (௩௰)

என்றவே தாவின் முன்ன ரின்னிசை மகதி யாழோ
னொன்றிய வியப்ப தென்று முயரிய வுலக வைபபி
லின்றொன் றுங கணடே னில்லை யினிவரும விமமிதங்க
ணன்றென நிகழ்வ துண்டே னாறி தாசசெய் கென்றா. (௩௧)

வேறு.

இசையேழில் வல்லநா ரதவறிந வென்மாற்ற நவில்வல கேட்டி
வசையில்கோ தாவரியின் கூலத்துக் கௌதமனூர்மன்னி முன்னர்த்
திசைமகிழுஞ் சிவபூசை யேபுரிந்து வீற்றிருக்குமவைக லாங்கு
நசையுடனே நாரணன்வந் தெதிர்போந்து பலவாறு நனகுசாவி.

முனிவரநீமிகவெய்த்தாயெத்தேயத்துழையிருந்துமுடுகிப்போந்தாய்
கனிவுடனேயெங்கெங்குத்தளிகளினைத்தரிசித்தாய்கதுமெனப்பாய்
நனிகுளிர்நீர்த்தீர்த்தங்களெவ்வெவற்றிற்படிந்திட்டாய்நாளுமாங்கே
யினிதுறவேகண்டவிம்மிதங்கடமையென்பாலினிசைக்கென்றனல.

மன்னுமோரதிரேகங்களைக்குன்றிலசசுத்தனேவழுத்தக்கேண்மோ
துன்னுகூவிளமாதிமுற்பறித்துமேனியெலாந்துலங்கப்பூதி
மின்னவிரச்சணணித்துவானரங்கணன்கலைதாம்விமலன்றன்னைச்
சென்னியினுறப்பரவிவலஞ்சூழ்போந்துவைகிடுமாலசிறக்கநாளும்.

இவ்விதமாக்கடுவன்கள்பஃறினமுஞ்சிவபூசையுஞற்றியார
வவ்வதரிற்போந்தவனசரனொருவன்வலையெறியவைகட்டமமை
யெவ்வமுறவேபிணித்துப்பாசத்தாலேயிறுக்கியேகுங்காலிற்
கவ்வியெழுந்தியவனைநோக்கியொருமந்தியதுகழறுமனறே.

எங்களினுளினக்குவருமாக்கமதுசிறிதேனுமில்லையில்லை
சங்கரனற்றினமாலியங்கொணடேயெமமிலவிற்சார்ந்தபின்ன
ரங்கதனைப்பருகியபினகுழவிகளுமுலையுணணுமவற்றையினறு
தங்குறுமமமனைமாருமுணவுபாசரதமிதுதயைசெய்யாயேல.

வழிபாரப்பாபாணித்திங்கிருத்தலினுன்மிகவுயங்கிவலசியின்றி
யழிந்திடுவொன்செய்வேமளியுறநீயெமைவிடுத்தியையவென்றுப்
பழிதொழிலசெய்வனசரனுமணமிரங்கிநீத்தவனிற்பரிந்துபோந்தான்
கழிசெறிதாபரமொனறிறக்கவிநான்குமேயுறைந்துகளையுந்தமமுள்.

இக்குமபரவியின்வருமுத்தறறிங்களாயிலகுமெழினன்றுளிற்
றக்கசிவநிசியெனறுமற்றைநாட்சிவலிங்கந்தனைப்பூசிக்கின்
மிக்கபுண்ணியமீனறுஞ்சின்முனிவரிககானிலவிளம்பத்தேர்ந்தேம
புக்கமபாற்றுயருறுநாமென்செய்வமெனத்தமமுட்புகலக்கேட்டேன்.

என்றுரைத்தகவுதமன்சொல்லழகியநாரணனசெவியேற்றிறும்பூதுற்று
நன்றுநன்றுநாம்வல்லைபோந்தந்தக்காட்சியினைநாடுவோமென்
றனதிருவருஞ்சென்றங்கம்பினாலற்றமுறுமவற்றைநோக்கி
வென்றியுறக்கடைக்கணித்துமாயவனகேதமதைவிலக்கினனால.

வலிமுகங்கள்வலியேற்றுவிளங்கிடலுஞ்சிவநிசியுமவந்துநேரப்
பொலிவுடனேயெழிறகோதாவரிககூலநீராடிபபூதிபூசி
மலிவாகக்கூவிளமாதியதளிர்கணமிகப்பறித்துமகிழ்வினோடு
புலியளைசேர்நினமலனைசசநநிதியிற்பூசிககபபோந்தவனறே.

முன்னரேசினகரததினுண்ணுழைந்துபொறபுதவைமூடிக்கொண்டு
பன்னரியசிவலிஙகற்பூசைபுலததியனருளபண்ணுமேலவை
முன்னதனிற்கீசகஙகணமுசசாமம்பாணிததுமுனிவுவாய்ந்தங்
கன்னகதவம்போத்துப்பூசைசெயசசினகரததுளணைந்தவனறே.

புலத்தியனமமறகடங்கடமைநோக்கிமிகசசினவிப்பூசைநாப்ப
ணலத்தலுறப்புரிந்ததனானீவிரெலாமவீநதிடுவீராகவென்று
வலத்தசாபமபேசமுனிவரனையவைதெரிநதுமறுமைநீயுங்
குலத்துடனேயெந்தம்மால்மாய்வையெனாககொடுமொழியைககூறிவீந்த

சிவபூசையிடையதனிற்கடுத்திட்டவினனலினாற்சினமிக்கூறு
மலமுடையவரக்கர்குலவிராவணனாப்புலத்தியன்றனவனிபபோந்து
தவமியற்றிமனிதாகுரங்காதியனைமதிககாமற்றககதேவ
ரெவராலுந்தபுதலுறுவரங்கள்பலபெற்றிலங்கையிருப்பானன்றே.

அத்தரையிலவ்வசுரன்வீதற்கேயிணையிலியாமரியநந்தி
வித்தகமாவழஙகியதோசாபத்தாறசீதரனுமவிளங்குஞானச்
சுத்தனெனமானிடனாக்கோசலததுத்தசாதறகுசசுதனாததோன்றி
யெத்தகையவிடுக்கணையுமேகளைநதங்கியாவருககுமினியனாவன்.

அங்நான்குபிலவங்கஞ்சின்னாளென்னுலகதனிலமர்ந்துவைகிக்
கன்னாடுமவாலிசுக்கிரீபனனுமந்தனங்கதனாத்தோன்றி
முனனாளிற்பெற்றவுபகாரத்தாலிராகவற்குமுற்றுநேயம்
பண்ணுளுங்கொணடுதசக்கிரீவற்குமீளாதபகைஞராவர். (௬௫)

என்னநான்முகன்கூறமிகப்பரவியஞ்சலித்தங்கினிதுநோக்கிப்
பன்னுமேழிசைசகுரியநாரதனார்பணிவுடனேபரிந்துவாழ்த்தி
யன்னநாரணன்றனக்கங்கருங்கயிலையோம்புடைகொளண்ணனந்தி
சொன்னவச்சாபவகைதெளளுதலோடுரைத்தியெனத்தொகுப்பானவேதன்.

பிருகுமுனிபுவனமனைத்தினும்போந்துதிரிதருநாட்போவைகுண்ட
மருகினிலவந்தச்சுதனின்மந்திரத்துடசெலலுதலுமாங்குகாத்த
கருடன்கண்டனனமுனியேயிறைஞான்றெம்மணணல்கமலக்கண்ணன
றிருவுடனேசுரதலீலைக்கலவிவிழைகின்றனசெலலேலென்றான்.

பிரதோடவமையத்துமகளிருடன்முயங்குதுறபேதையோரை
யரகரசிவசிவாவெனவவயிறுங்கேட்டிலலையசசோவசசோ
நராகளுமிவ்வினனவினைபுரியார்கள்பலதேவாநாடுமிந்த
வரமாயனயாகுவனேலவன்மதியையென்னவெனமதிக்கறபாற்றே.

என்றுமனசசீற்றங்கொணடக்கணமேயப்பதமவிட்டிரிந்துபோந்து
மன்றலமொழிற்குமரிமஞ்ஞளியுடனம்முதலவன்வதிவதான
தொனறுநீளராசலத்துதத்துவிதியசமபுளைப்பணிந்துதுணைத்தாளேத்தி
யினறொருசாரநோந்தவொருவிபரீதமவிளமபுவலயானேறகவெனறே

இந்தவுலகடங்கலுமேசஞ்சாரமாச்சூழ்ந்தேனெவருமபெம்மான்
சிந்தனையாசசிவலிஙகநறபூசையேபுரியுஞசெலவமுறறா
வந்தபிரதோடத்திறசுகிர்தமுறுமமையத்துவைகுணடத்தே
நந்தனிலக்குமியோடுஞசையோகமேபுரிந்துநலமவிழைந்தான்.

இவவாறுபுரியுமவறகென்னகதிவாய்ந்திடுமெறகியமபுகென்ன
வவ்வார்த்தைகேட்டநந்தியமபெருமானருளபுரிவனறிநகேட்டி
தெவ்வோடவாறறுமொருபிரதோடவமையத்திற்றெரிவையோடுஞ்
செவ்வேசெய்சிவபூசையுஞற்றுதுமுயங்கியதோசிதானறுன.

மன்னியவொர்நராணுருவையேவாய்ந்துவையமதிலவாழ்தல்செய்வா
னன்னவன்றன்மனைவியினையரக்கனொருவனெடுத்தங்கடவிசெல்வா
னின்யாநிலையோடுமஞர்மிகவுற்றங்குழன்றபினரிணையிலவேதம
பன்னரியசிவலிங்கவர்ச்சனையால்வைகுந்தம்படர்வனன்றே. (௫௨)

அன்றியும்பிரதோடகாலத்திலெவரேனுமரியின்பேரை
யென்றியுறவேயுரைக்கினரகடைவரவ்வமையமவிமலற்கேயா
மென்றனுமேபெரிதுவந்துபிருகுமுனியெழினந்தியிணைபொற்றாளை
நன்றுநன்றெனப்பணிந்துமிகவாழ்த்திபபிறவிடங்கணண்ணினனால

வேறு.

இன்னவிரா மன்காதை யியமபிடலு மான்மகனை
யனனநா ரதனருழ்ந்தங் காசியொடு மீண்டபின
ரன்னசெய்வ விசசரித மெவாகவேனும விளமபேனே
லெனனுடைய சிரமதுதா னிரிநதிடுமா லெனவெருகிழநது. (௫௪)

அடவியினி லோர்புற்றை யாலவிருக கததடியின
றடமதனி லேநோநது தன்வாயை யவணவைதது
மடவானற் கலைவாணி மணவாளன சொறறதனை
யடைவாக வேபகாநதங கவனடைவு பெயாநதனனால. (௫௫)

புற்றதனு ளேவைகும புளினன்றவ நாரதன் சொல
கற்றறிநதான் வெளிவருமோ காலமெணி வதிநதனனா
லற்றைநா ளவன்யோகத தனலானுன மூவுலகி
னுற்றசரா சரமாய வொணபொருளக டநதனவே. (௫௬)

இவன்றவததிற் காறறுமை யெலலோரு மெணணணமுன்
தவவுலக மேநாடித் தானுசாற்ற வவவொலலை
யவனவிபுலை தனிலிழிந்தங் கடவியினி லேபோநது
கவமிகுதத மயனறன்ன ணணணுபுத லெல'ாற்றி.. (௫௭)

வன்மீகத துள்ளுறைந்த வான்மீக மாதவநீ
யுனமோனத் தியோகதனி லுறறதிது காறமையும
பொன்மாகத் தமரரெலாம புகழ்நதுன்னை யேததிடவே
மன்மேதி னிவயின்வந்து மகிழ்நதினிதிங குறைவாயால். (௫௮)

என்றனுமவ் வேடவுரு வினிதொரீஇ முனிவரனுக்
குன்றெனநீள் வன்மீகக் குவியலினின றெதிர்போந்து
நின்றுபோ தன்றாளி னோபணிந்தங் கேயெழுந்து
நன்றுபல தோத்திரங்க ளலமுறவே வழுத்தினனால். (௫௯)

அயன்முனிவன் முகங்குறித்தங் காசியுறு வேகமுறி
யுயர்வுறுநல் வியாழக்கிழவ னுன்றனக்கிங் கேயுரைத்த
நயமுடைய சீர்க்காதை ஞாலமுற விரித்துரைத்துச்
சயமடைவா யென்றுசொலிச் சத்தியலோ கம்புக்கான். (௬௦)

அற்றைநாண் முதலாக வரியவான் மிகமுனிவன்
மற்றையோ ரியரோடு மகிழ்வெய்தி யாழிருடி
சொற்றதோர் காதையினைச் சுவையினலங் காரமுடன்
கற்றவர்க ளெலாமகிழக் கட்டுரைத்து வாழ்போழ்து. (௬௧)

அந்தகனை வெரிக்கண்ட வரியமாக கண்டேயன
வந்திடலு மெதிரோடி வந்தித்துப் பஃறரமு
முந்தியடி யுழைவீழ்ந்து முறையாக வேவழுத்தி
யெந்தையிவ ணெழுந்தருளு கெனவுரைத்தீ டிகைநலகி. (௬௨)

எழுந்தருளச் செய்தபின னெதிரிருந்து சிவஞானக்
கொழுந்தெனவே யுறைகின்ற குணகுன்றே யடியேன்றன்
றொழுந்தெய்வ மாவந்த துரியமே மாயையினி
லழுந்தியவெ னறினையெடுத்தங் காதரிக்க வருபெரியோய். (௬௩)

ஆயிரமா மாண்டளவு மாறறியவென் யோகததாற
பாயிருளச் சீதசெழுஉம பகரெழுநா மூவுலகும
போயினதங் கேயுற்ற பொன்னுலகச் சேமுதலோர
நாயகமா மலரோறகு நனகுரைகக வவாபோநது. (௬௪)

வயப்புற்றி னினறெழுபபி வன்மீக முனியெனவு
வுயர்நாம மிட்டழைதத டொருமகதி கரததேநத
னயமுடனே சொற்றிட்ட நலவிரா கவன்காதை
செயச்சொலவிப் போயினனை தேவரீர காணு கென்றான். (௬௫)

நோகத்தான் வருளுமனை நூறியகன் முனிசொல்வா
னாகத்தோ டுள்ளிருந்தங் கயுதயுக மாயுளுற்றும்
யோகத்தாற் கலவியினு லூகித்த லோஞான
மூகத்தாற் கோடியுக முதிரமலையா தியு முளவால. (௬௬)

கோடியா யிரமாண்டு குறித்தயோ குற்றிடினு
நாடியே மகநூறு நலம்பெறவே யிழைத்திடினுந்
தேடிவா னவர்பூசை செய்திடினு மறைபலவும்
பாடியே புரியுமெமகள் பரன்பூசைக் கொவ்விடுமோ. (௬எ)

அரியபசுக் கறைத்த டமை யாயிரமா யிரமாகத்
தெரிவுறவே பா டிடினுந் தேர்ந்தடைவ திலையொன்றுங்
கரியமிடற் றுக்கடவுட் கண்ணுதலாம் பத்தசிகம
புரிபவருக் கற்றவொரு புண்ணியந்தா னுண்டுகொலோ. (௬அ)

குடங்கை யினீ ருறக்கொண்டு கூவிளநற் றழையொன்றுற்
றடங்க லந்த சிவலிங்கந் தனைப்பூசை புரிபவரே
மடங் வரமொன்று மறவிபய மகிதலத்தி லேயொரீஇ
நடை வகுலவு நம்பரம னலரடியைச் சாருவரால். (௬௯)

புரவோனுஞ் சிவபூசை யியற்றுமே யூணயாவரா
பவங்கோடிப பிறபபேறறுப் பசியாகநீப பிணியுழன்றங
கவமானத் துடனிறந்தங் கருநரகத் துள்ளழுந்தி
யவமேறுந் திமைகளை யமமமம வனுபவிப்பார்.

மன்னுசிவ பூசையிலா மனையனைத்தும் புலைச்சேரி
யன்னவாக ளூழையிருந்த காதரவாச சலபான
மன்னமுத லயின்றவாக ளாழுநர குழைக்கிடந்து
மன்னுபுலை யாகளாக யகிஞாயகாப பிறந்திடுவார். (எக

பவமாற்றுந் திருநீறு பகரரிய வக்கமணி
யுவமான மற்றிலகு முயாபஞ்சாக்கரவொண்மனு
தவமியுஞ் சிவலிங்கத் தயாளுவினல வருமபூசை
புவனியினிற் புனையாரும போற்றாரும புலையாகளே (எ௨

கண்ணுதலார் சிவலிங்கங் காண்டலொடுங் காதலிபபோ
ரண்ணலசா தனமாதி யன்புமிகப பூண்டிடுவா
ரொணணரிய வடியவரை யெதிர்கொண்டங் குபசரிப்பார்
விண்ணவரும போற்றிடவே விமலனடி மேவுவரால். (எ௩

சங்கரனார் சிவலிங்கந் தன்பாலி லெஞ்ஞான்றும
பொங்குவிழி நீர்சொரியப் பூசைபுரி யடியவரா
மங்களமா ரவர்வடிவை வண்மையுறத் தரிசிக்கி
னிங்குலகிற செனமவலை யிடைபபுக்கு வாழ்வர்கொலோ. (எச)

மறைநான்கும புகலபூதி மணியக்க மேபூண்டங்
கிறையவனை வில்லுவததா னிறைஞ்சோ மாயிடினு
நறையாரு பூநதுடனவை நணணுசிவந் தலநாடித்
தறைமீது பூசிததாா தமபெறறைச சாறறரிதே. (எரு)

தாததிதலந் தீர்த்தங்கண முறையாக வேநாடிச
சீர்த்தியுற வாங்காஙகே சிவலிங்கப பெமமானைக
கீாதநிபெறப பூசிததாா கேண்மையினைக் கொண்டவருந்
தீர்த்தமொனத் திகழ்வரெனுந் தெய்வமறைச சொலுமெனறான்.

வேறு.

மாதவமார்ககணமேடயனிவவாறங்குணரத்திடலுமகிழ்ந்துபோறறிச
சீதமதிமுடித்த முடிசசிவபெருமானறிருவருளிறசேகககிநாளு
மோதரியசீாத்தியுறமொணமுனிவவெனையாளவுவந்துகொள்வா
யேதமுளேனெனசெயவனெவிறைஞசிவானமீகியியமபுகின்றான்.

ஐயவெனககுனகடைககணருடபாாவைநல கியெனையாதரிப்பாய[னே
வெய்யதுயருறறதிண்ணமவெண ணீறுங்கணடிகையுமவெறுததேனநதோ
துய்யசிவலிஙகவருச்சனைபென்றுமுனுற்றதுதுயருழன்றேன்
செயயவருநதீாததங்களாடிலனேதிருததளியுஞ்சேர்ந்திலேனே.

சிவனுருவாகியபஞ்சாக்கரப னுவையொருஞான்றுஞ்சிந்தியேனே
தவமாகுநிஎமால்யவமுதமடைதபபுசியாதுதவிாவுறறேனே
பவமாற்றுநமமுதலவனவிழாப்பொலிவைததரிசியாப்பாவியானே
னவமானமறவெனைக்காத்தற்கிங்காஞ்சூட்சியினையறிகிலேனே.

யோகமனைதசசாதகமென்றெண்ணுதுசாத்தியமாயுகிததேனே
மூகமதேஞானசோபானமெனவேயுன்னிமூகனுனேன்
போகமொருவியநானேபெரியனெனவெவர்முன்னுமபுகழ்நதிட்டேனே
சேககமெலாமொழிகுறுநற்பதிபோறறேன்பசுககதைேயசொல்லுகேனே.

இனியேனுமெளியனானிருக்கதனிலிருக்குநம்மிறைவறகேற்ற
றனியருட்சீர்சிவலிங்கப்பூசையினையியற்றினமையெய்தக்
கனிவுடையநினதுள்ளஞ்சிறிதென்பாலருளுடனேகசிதல்வேண்டு
முனிவரனேயெனமாாககணடேயமாதவனடியின்முடிவைததானல்.

வான்மீகமாமுனிவநீயடையுமபேறறினுககுவகையைககேட்க
கான்மேவுமலாககூநதற்குழனமடவாளொருஞாங்கர்காணசசீல
வானவெரிநிலவருமெங்களரற்போறறியமரொலாமாக்கமுறறு
றூன்வடிவநிலத்தவருஞசிவபூசையேயுஞற்றியுயர்வுற்றூரால (அஉ)

சிவலிங்கபபூசையொனறேயிமமைககுமமமைக்குஞ்சீாததியாகுஞ
சிவசினனமிலேசசுதலேயாககதெலாஞசிறநதசெலவமாமால
சிவனடியாாதமைச்சிவமாநனியுன்னிப்பணிவதுவேசெமமைஞான்றுஞ
சிவகதைகடமையெழுதிவாசிததுசசெபபுதலேசெபபஙகாணே.

ஆவிதொருவடிவனைததுமபாலதுவாநிறைவாகவமைநதிட்டாலுந
தாவுமதன்செருத்தலுறுஞ்சுரையிடத்துச்சுரநதுவருநதன்மைமான
மேவுமொருமுதலவன்றானசருவவியாபகனாகிவிளங்குறறாலுஞ
சீவாபொருட்டொவவொருநறறலஙகளிருநதருளசுரநதுசிறநதுவாழ்வன.

அததகையதிருததலங்களுடபுககுமுறையாகவரனைநாடிப்
பத்தியுறச்சிவபூசையாதிசெயவொன்றொருபானபலனையீயுஞ
சித்திபெறக்காசினியைசசவவியமாவருவாயேறசேண்வாககஙக
ணிததலததிலிருப்பவெனவவணகேட்பையவவுழைவாழிறைவனறன்னை

ஆகமததுசசொறறுஙகுநீயேததிபபூசிததநஙகணுகுவாயேற்
றேகததைவாயநததனலாயபயனனைததுமுறசசெவ்வனுற்றுச்
சோகததைத்தவிாககுமொருபரஞானமுற்றிடலாஞசோகவென்றா
லேகத்தையேபணியுமினையின்மாாககண்டேயனிசைததப்போனன்

வானமீகமுனிவானுமனமகிழ்ந்திடடஙஙனமேவலலேமேவித்
தான்ஞாலமனைததினையுமபிாதககணஞ்சூழ்ந்ததறுவாயோர்சாா
வானமேவுமசரீரிகேடடலுமானநதமுடன்மகிழ்வுபூததது
நான்பெறறேனபெற்றேனலவிபவமெலாமெனபபாடிநாடினனால்.

அதுதக்கணத்திசையாக்கிரனதியான்வளங்களழகின்மேவக்
கதுமெனவேமணியாதிகொழிக்குமலைசெறிகின்றகடலின்கூலம்[ன்
விதுமுடியோன்றிருமயிலைக கொருகடிகையெல்லையினில்விளங்கும்வைப்பி
மதுகரமார்வன்னிமரனடியதனின்வேதபுரிவரனைக்கண்டான். (௮௮)

கண்டவுடனாடினானடினான்பாடினான்கணக்கில்லாது
கண்டமெனவீழ்ந்தெழுந்துதொழுதுபுலனைந்தறுத்ததக்காபோறறு
மண்டர்நாயகவென்றனடியேனைககாவாதிங்களவிலகால
மண்டனிலேயெங்கிருந்தாயிக்கணந்தோதிருவருடான்வநததென்றன.

இவ்வாறங்காராமைமிகப்பெருகவேயேதியிறைஞ்சிபபோற்றிச்
செவ்வேசெனறருநீரிலுறவாடிபபுலாவெணபேய்சசீலைசூடித
துவவானசுடாபபூதியெணணிடததுயாகமங்கள்சொற்றுங்கிடடாங்
கவ்வாதிவிழிகளெனுமககமணியாங்காங்கணனபிறபூண்டு. (௯௦)

செய்யபதுமாசனத்திலேயிருந்தங்கனுட்டானஞ்செவவேயாறறித
துயயநாறசுத்திகளைச்செய்திதயபபூசையினைத்துலங்கசசெய்து
மையவெளிபபூசனையைபபுரிதறகுமிருசுத்திபரிவாயுன்னி
யையனைநமமுடையவனையாசனத்திலெழுநதருள்வித்தருக்கியங்கள்.

தூபதீபமபுரிந்துபின்னர்நின்மாலியநற்சுததிகணடு
சோபமறவடடபுட்பஞ்சாததிமணவபிடேகஞ்சுகமாவாடடி
மாபதமாங்கலையுடனேவாதனநறபணிகலனைவயககுவிததுத
தூபதுமமாதியொடுவிளைசோததிநிவேதனமுநதொடாபினாடடி.

பதினாறுமுபசாரமபுரிந்தருகினடசதையுமபரிவினிட்டுப்
பதிசகததிரத்தாயவருச்சனைகட்பீததிமையிற்பகர்நதுபலல
துதிபலவுநன்காற்றிககணணீர்கமபலையுமுறத்தோத்தரித்து
நதியணியெமவேதபுரிநாதனையேதியானித்துநாடும்போது. (௯௩)

மானமழுநறகறைமிடறுமுமமைவிழிநாற்புயங்கண்மலாசசிகூர
வான்வெரிநிநெறுருஞாங்கருமைமயமமையழகுசெயவைங்கரத்தோன்
வேன்முருகன்பாங்கருறமாகத்தினினறிழிநதுவிபுலஙகாணக
கான்மருவுவேதபுரிக்கேத்திரமுற்றிருந்தானறகருணைமூர்த்தி. (௯௪)

அரியொருதண்ணுமையேந்தித்தனுதனுவெனத்தாளவமைவுசெய்ய
விரிமலரோன்கஞ்சனத்தாறகணீர்கணீரெனவொலியைவிளக்குவிக்க
வரிநிரையுமியாழிசையைநாரதகிம்புருடர்செவிவயின்மடுப்பத்
தெரிதருவிணைமேனகையூர்வசியரம்பைதிலோத்தமையுஞ்செய்யநட்டம்.

நந்துதியசமபுமணிவேத்திரத்திண்புடைதாங்கிநாப்பணின்று
பந்திபந்தியாநிலவுதேவர்முனிவர்கடமைப்பகுதநல்செய்தா
னிந்தவிதமீனாவிப்பௌணமியிற்றரிசிதருங்கினபுவாய்ந்து
சந்ததமவான்மீகமுனிமுனநின்றுதோத்திரங்கள்சாற்றினனால.

மங்களநாயகபோற்றிமங்கையொருபாலமருமணாளபோற்றி
கங்கைசெஞ்சடையதனிற்கலைமதியமபூண்டிலகுகபாலபோற்றி
யங்கையொளிமான்மழுமூவிலைபாசமணிந்தருணமரனேபோற்றி
பங்கயன்மான்முதலோர்கள்கழல்விழையப்பார்த்தபரம்பரமபோற்றி.

கலியாணசுந்தரநற்கவிதாமநதோளணிமுக்கணனேபோற்றி
வலிவாயகொடியவிடமணிமிடற்றிலேயமர்ந்தவரனேபோற்றி
பொலிபலவாங்குண்டலிகவாபரணமாயிலகபூண்டாய்போற்றி
மலியுமுனபதத்தன்பரிதயத்திலெஞ்ஞான்றுமவாழ்வாய்போற்றி.

எனப்போற்றிமீதுமமலன்றனைகைமைநுவன்றிடுவனேழையேன்றான்
மனத்தானும்வாக்கானுநின்பெருமையெடுத்துரைத்துமதிக்கற்பாற்றோ
வுனைத்தானுமித்தனைகயனுமெனவேயுவமித்தகுணைப்பாரியாரோ
தினைதானுமென்றனுவேயுன்னுமஞ்சிறிதுணைதனுஞ்சிறந்ததன்றே.

அறிந்துமறியாதியற்றுநவையனைத்தும்பொறுத்திஞ்ஞானமுளவேண்டுஞ்
செறிந்தநின்றனடிக்கமலச்செழுமலரினேழைமனசசிறுசுரும்பர்
மறிந்திடாநனிவிருப்பமுண்ணுமைந்துசுலவுவதானமகிழ்விதேனுடு
முறிந்துநிதமயர்பாக்குநின்னருளாமபிரசமதிங்குதவலவேண்டும.

இந்தவிதம்வான்மீகமுனியோகிதோத்திரிக்கவிளநற்கூனற்
சந்திரசேகரபெருமான்புன்முறுவலுறப்பூத்துசசார்ந்தவன்பிற்
புந்தியுளநன்முனியேநினறெளத்தியங்கேட்டுப்பூரித்திட்டேம்
விந்தையுறநினக்குவேண்டியவரங்களீந்திடுவேம்விளம்பாயென்ன.

உடலுமுயிரும்பொருளுமெனதன்றேயுனதென்பதுண்மையன் றூ
மிடலவிடம்பொருத்தியிமையவரிடுக்கண்களைந்தருளும்விமலனு ன
மடாதருநின்றாளிணைக்கண்மெய்யடியருடன்கூடியன்புமேவக்
கடலுலகில்லென்ஞான்றுமுனைப்பூசித்தேவாழக்கருணைகூர்வாய்.

மன்றல்பெறுமிப்பதியென்னுமத்தானென்னாளுமவழங்கவேண்டுந்
துன்றியவிக்கேததிரத்திறந்தோன்றுசராசரமனைத்துந்தூயமோக்கந்
தெனறுமடைந்திடவுமையோடிருந்திடற்குத்தண்ணளிதானிசைதல்வேண்
மொன்றியநின்கபர்த்தூரிவணடைத்தமாயிலகவுதவலவேண்டும்[டும்

என்றுபலவரங்கடமைக்கேட்டுமிகக்குழைந்திட்டவிருடிதன்னைக்
கொன்றைவேணியனோக்கியருள்புரிவன்முனிவாகேட்டுறுமவண்ண
மின்றுனக்குவழங்கினமிங்கையவைகயாந்தீர்த்தங்களின்வைதோன்றி
வென்றியுறக்கோடீரவாநதியிணைந்திவலைவிசினைமால. (கo௪)

சனமநாசனிகுணகருஙகன்மநாசனிதெற்குஞ்சனனந்தோறு
மின்னறராப்பாபநாசனிகுடக்குஞானதாயினியுதக்கு
முன்னியசிரமோட்சதாயினிநனநதலைக்கணனுமோங்கத்தீர்த்த
மன்னியவிக்கேத்திரவளவிலவிபுதங்களொடுமவயங்காநிற்கும.

பன்குளநன்மீனரவிபௌளணமியாநதிதிகளிவைபயன்பெற்றோங்க
விங்கெனதுவிழாபடுபாலிவைவதரிசிக்கவருமடியரெவர்களுமாக்கஞ்
சங்கவளவளிததிடுவேமபுததிராதியபேறுநதருவலவீற
யெங்கணுமுற்றவரேததபபுவியாளுமாசரெனவியறறுவேமால்,

அன்னவற்றுண்ஞானதாயினியென்னுந்தீததநீரமர்ந்தஙகாடிப
பன்னியவேதாகமத்துமுடிபாகவேயிலகுமபானமைத்தான
துன்னுபதிபசுபாசபபொருளுண்மைமுறறறிந்துதுளங்கப்பெற்றே
யிந்நகரின்மேற்றிசையிலெஞ்ஞான்றுமிருபபமைகவின்பம்வாய்ந்தே

எனககமலன்வழிவருவான்மீகமுனிக்கருளசுரந்தங்கிமயமபூதத
கனக்குழலையுமையுடனேயருடகுறியாஞ்சிவலிங்கங்கரந்துறைநுல்
வனக்கோவினைஞரங்கர்வருநம்பாமனெனச்சூநன்வகுத்துரைசுதான்
மனக்கோபமறுத்தநைமிசாரணியமுனிவாநனிமகிழ்வுகூர்வான.

வான்மீகா பூசைபுரிபடல முறறிற்று.

ஆகச்செயயுள். கூஎ௨.

இரட்சசுசென்மநாசப்படலம்.

அம்புயப் பொகுட்டின் மேவி யரசுவீற் றிருக்குஞ் செய்ய
வம்பலர் மலரோன் றன்வாய் வந்தகொட் டாவி தன்னி
லும்பரும் பனிப்புக் கொள்வா னுயரிரட் சசுவென் றோது
நும்பெயர் பூண்டு மந்தி யுருக்கொள வுதித்தத் தந்தை (௧)

சத்திய புவன முற்றுஞ் சஞ்சரித் துறுவ ளாரிற்
றத்திய விலதை மொய்த்த தருப்பல கனுலுங் காணி
னித்தியங் கனிவாய் மேடு நிரம்பவே யயின்று தேக்கி
வித்தகச் சாம்பு வந்தன் வியனெம்பி யெனவாழ்ந் திட்டான். (௨)

நாமக டனத்தி னுள நலனுரப் புயம மூதத்துந்
தாமரைக் கிழவ ளோநாட சத்திய வுலகத் தோர்சார்
காமமிக் குற்ற நல்ல கலியாண தீர்த்த மொன்று
பூமரம் பொலிவு கூரப் புத்தய மகழ்ந்து நோக்கி. (௩)

இச்சர சுழையி லேவ ரோனுநீ ராடி னோர்கான்
மெச்சிடும் வனப்பு வாய்ந்து விபுதரும வேட்ட முற்ற
யிசைமா னினிய ராகி யியங்குவ ரொன்றுச ரூளோன்
றச்சம துறவே சொற்றங் கவனுல கமர்ந்தி ருந்தான். (௪)

அத்தட னாங்க ரோங்கு மருங்கனி யகமத தும்பர்
சுத்தநற் சுகம தொன்று சுகமுட னிருக்கக் கண்டாங்
கித்தைநா னெற்று வேனென் றிரட்சசு தாவி யெக்க
வத்தரு ணத்துக் கம்பித் ததுபறந் திட்ட தன்றே. (௫)

கிள்ளைவிண் ணோடிப் போகக் கிளைகெழு நுனியி னின்றுந்
தெள்ளிய தாங்க ளுக்கித் தெரிந்ததன் னீழல் கண்டே
யெள்ளியிங் கென்னே யென்னையே வொருவனுத்திங்
குள்ளமர்ந் துள்ளா னென்செ யுறுதொழு வுஞ்செய் கின்றான். (௬)

இவனைநான் கொலல லில்லா தியங்குறே னென்னத் தாவிச்
சவதமுற் றிலஞ்சி யததுச் சடக்கெனப் பாய்ந்து நேடி
யெவனையுங் காணு தெயததங் கெழிற்கனா மீதி லேறித்
துவரிதழ்த துணைநற் கொஙகைத தோகையிற் றற்காண்டுற்றே.

இனனநீர் நிலையி லுற்றோ னெனுனரு மெய்யைக் கவ்வித்
தன்னிக ழுருவை பெற்றுத தநுதன் னுருக்க ரநதா
னென்னயான் செய்வ லென்றங் கேங்கியே பாங்க ருற்ற
வுன்னத நிகேத னத்து ளுறறயா மனையைத் தாழ்ந்து. (அ)

பனனினன றுதிக ணீளப பணிநதனன் பகரெண டோளி
யெனனநிற கிங்கு வேட்கை யியம்புக வொலலை யெனவு
வன்னையே சிறுககன வாயந்த வணங்கமை யுருவை மாறறி
யென்னையாட் கொள்ள வேண்டு மிணையடிக் கமலம போறறி. (கூ)

என்றுகை கூப்பி யேதது மிரட்சகைச சூரி நேர்நதே
யினறுனக கேயநத லிந்த விளமபிடித தோறற நுநகை
யொனறுநல விரகா லன்றி யொருவுரு தநநாட காறு
நன்றுபெண ணுணி னின்மெய நவமபெறு மயனந தோறும. (கo)

கொணடுநீ சரிததல செய்க வெனவீரி கூறிப போக
வண்டுமென் வடிவை மாறறி யறறம துறுதத கைய
னண்டாத நாட்டை நாடி யவன்கரந திருபப னென்று
வெண்டிசை முடிய றேட விரடசசு முனனி னுளால. (கக)

பொறபினுக் கிணையே தெனனும பொலனிழை முறறும பூதத
விறபுரு வான மாதர் வியநதபி னயததி னுடக
கறபுடைச் சசிநற் றேவி கவானிடை யமாந்து சாரக
கற்பகத் தடியி னீழற் கவினமணிக் காநதி வீசும. (கஉ)

ஏற்றம துற்ற சீய விருமபிடர்த தவிசின் ஞாங்கா
வீற்றிருந் தருளும போகி வியனவை நடுவட் போநதங்
காற்றரு நிருத்த முற்று மமைதியிற கணடு நெஞ்சி
லூற்றெழ வன்பு வார வுயரிரட சகநின றுளால. (கந)

இங்கிவ ணின்று ளியாரென் றெழிற்புரு கூத னோக்கி
மங்குன்மா வளக மென்கோ வளர்மதி வதன மென்கோ
சங்குநீண் மிடற தென்கோ தளவுவெண் ணகைய தென்கோ
பங்கயந் தனங்க ளென்கோ பதமிரு கஞ்ச மென்கோ. (கச)

என்றரு கினனே யோடி யிருகரந் தாவிப் பற்றித்
தன்றனி யுறையுட் கொண்டு தனித்தமஞ் சத்திற் சேர்த்தங்
கன்றுதன் கலவை மார்பி லணிமுலை ஞெமுங்கப் புல்லக்
குன்றென வுறழும் வாலிக் குரங்கினைப் பெற்றா ளன்றே. (கரு)

சின்னாளின் பிற்றை யோர்நாள் செங்கதிர்ச் செல்வ னோக்கி
முன்னாகத் தோன்று மிந்த மொய்குழ லாளை மான
வென்னாளுங் கண்டே னில்லை யெவ்வயி னுறைவா ளென்னாப்
பின்னாகப் பையச் சென்று பெய்தொடி மலர்க்கை பற்றி. (கசா)

தறையிருள் காத்தா லோச்சுந் தக்கவா தபனும் வானத்
துறைதரு மதியு நோக்கங் கொன்றுறச் சந்தித் தென்னக்
கறையறு முகத்தின் முத்தங் கனிவுட னீந்து காந்தி
நிறைமணி நிலவு மொற்றை நேமியந் தேரிற் சேர்த்து. (கஎ)

விசயமண் டலத்தி லொற்றை விநாடியிற் போந்தங் குற்ற
வசதியிற் றங்கிப் பூண்ட வமயினைப் பிரித்த தோன்றுங்
குசவிணைக் குழையப் புல்லக் குலவுசுக் கிரீவற் பெற்றுக்
கிசவடி நோக்க மற்றைக் கிளாசுரா லோக முற்றாள். (கஅ)

இவ்வண மிங்கு மங்கு மிரட்சகர் சூதத்த லாவி
நவ்வியங் கண்ணி வாணி நாயகன் றானு மோர்நாள்
செவ்விய தனவா யான முறச் செய்தகொட் டாவி மாட்டுத்
தெவ்வற வந்தா ளியாண்டுச் சேர்ந்தன னென்னாச் சூழ்ந்து. (ககூ)

அறிவினிற் கூர்ந்து முன்னி யவணிலை நன்னர்த் தேர்ந்து
செறிகுரற் றிவவு வாய்ந்த திப்பிய மகதி தாங்கிப்
பொறிபுலன் யாவு மந்தப் புந்தியின் வயத்த தாக
நெறியொடு மீட்ட வல்ல நீண்முனி வானைக் கூவி. (உ0)

கொட்டாவி யூடு போந்த குமரனென னிளஞ்சி றுக்கன்
கட்டான வென்குள் கொண்ட கலியாண தீர்த்த மூழ்கி
மட்டாரந்த குழலி யாகி வானுல கியங்கி வைவான்
கட்டான மிடறிறைப் பறறிக கடுகெனக் கொண்டி வர்ந்து. (உக)

நான்மகிழ்ந் தேதத்க் கோடி நலன்பல பெறறங் குய்ந்த
வானமியூா வைபபு நாடி வளாசன்ம நாச னிபபோத்
தேனமலி தீரத்தத் தூடு சேடுற வாட்டு வித்துப
பான்மதிபபரமறபோற்றிபபழையதோருருசசெய்விப்பாய. (உஉ)

என றலு நார தன்று னெமகனுந துருவி நேடி
யென்றுமண் டலதனதச சூழு மிந்துவின் வட்டணைக்கு
ளனறவ ளுறைதனைக்குற றகாவன் சொறற வெலலா
நன்றவ னெடுத்துக கூறி நானிலய வநது நண்ணி. (உங)

இருவரும வதிவுற றேகி யெழிற்றிரு வானமி யூரின
மருவருஞ் சன்ம நாச வாவியிற படிநத வேலவை
யொருவரு மணங்கு ரூப மொழிநதிடக் குதூக லித்தங்
கிருவகைப் பயனு முறறே விரட்சசு மிகபபூ ரிததது. (உச)

அதிசய மிஃதா மென்றங் கருங்கனா மீதி லேறி
நிதிநிசர் பாலின் வணண னீடுமா லயமே தோன்றப
பதியிதோ வந்திங் குற்றுன பழவினை பாறற வென்னுக
கதுமென வீழ்நது தாழ்ந்து கைகுவித தஞ்ச லிததே. (உரு)

உலகநா யகனே போற்றி யும்பர்தம பிரானே போற்றி
யிலகுமான் கணிசசி யேந்து மிணைமலர்க கரத்தாய்போறறி
குலவிய வருந்த வதத்ர் குறைதவி ரோந்தாய் போறறி
யலகில்சீ ரைய போற்றி யணணலே போற்றி போறறி. (உசு)

மங்கைநா யகனே போறறி மறைமுதற் பொருளே போறறி
திங்களும பணியும் வைகுந் திகழ்சடை யாள போற்றி
பொங்குவெண் டலைய ணிந்த புண்ணிய முதலே போற்றி
சங்கரா போற்றி போற்றி சதாசிவ போற்றி போற்றி. (உஎ)

அம்புய மலர்வா ழெந்தை யாதியர் தலைவா போற்றி
வம்பல ரிமய வல்லி வாமபா கத்தாய் போற்றி
நம்பிடு மறிஞ ருள்ள நளினமீ துறைவாய் போற்றி
யெம்பரம் பரனே போற்றி யீசனே போற்றி போற்றி. (௨௮)

எண்ணருந் தோத்தி ரங்க ளிரட்சகன் போற்றிச் செய்து
நண்ணிய முனிபி றங்கு நாதமேற் போந்து வேதப்
பண்ணவன் றிருப்பணிந்து பண்டையின் வாழ்ந்தா னென்று
வண்ணனற் சூதன் சொற்றா னருந்தவர் தமக்கு மாதோ. (௨௯)

இரட்சகசென்மநாசப்படல முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் - ௪0௪

பார்த்தசாரதி பாபநாசப் படலம்.

பொங்கரி வண்டினம் புரியுடைத் திணாமது பூரித் துண்ணும்
பங்கய நாண்மல ருந்தியிற் போதனைப் பண்பிற் றந்து
சங்கணி சக்கரம் வாள்சிலை தண்டமுஞ் சார்பி னேந்தி
யங்கத வணைமிசை யலைகட லறிதுயி லார்ந்த வண்ணல். (௧)

குழவிவெண் மதியினைப் புறங்கொளும் வாணுதல் குலவு மின்னார்
மழலைமென் கிளவியை மருந்தமா கிளிசொல மகிழ்வி னூட்டி
முழவுக ளியம்புறத் தாளமொ டுறுநட முறையிற் செய்யும்
விழவுள வீதியின் வடமது ரைப்பதி விளங்க ஞான்றும். (௨)

எழிலவசு தேவனுக் குயிரன மனையளா யின்பு வாய்ந்த
பழிதபு தேவகி மணிவயி றொளியுறப் பணபிற் றோன்றிப்
பொழிதரு பாறயிர் நிறையுமாய்ப் பாடியிற் பொற்பு மிக்கத்
தொழிலுடை நந்தன சோதையின் மனைவளர் குனு வானான். (௩

நந்தனன் மனையுழை வதிதரு நறுநுத லுரோணி யின்பொன்
னந்தனை யாலிலை யனவுத ரத்திடை யழகு மேவச
செந்தளி ருருவென வந்தொளிர் மேனி திகழத தோன்றி
யுந்திடு மொருபல ராமனொ டனுதின மூவநதங் காதி. (௪)

கிருட்டின னெனவொரு பெயர்கொடு பாடியிற் கீர்த்தி வாய்ந்து
தெருட்டின னனையயன முதலிய யாரையுந திகழ்தன் மாமன
மருட்டியங் குயத்திடு மிகவலி யுறபபெறு மலலா தமமை
யுருட்டின னுடலகள் பற்பல வாற்றின னுமப ராபப. (௫)

கண்டவ ருளமீத தெருமாக கவினுடன கணைநோ நோக்கு
வெண்டள வருமபுறழ மென்னகைப பூதனை விரவ நோககிப்
புண்டரி கம்புரை வாயுற வெமமுலை பொறபின் வைத்தங்
குண்டனன் பாலுமங் கவளுயி ருஞ்செல வுலகமுண்டோன. (௬)

தொடடிலிலயாவொடுநதுயிலகொளூஉசசெவவிதிறறுணைத்தாணீட்டி
யெட்டியங் குதைதரச் சகடம தருந்துக ளெனனப போகக்
கட்டிவிண வளிசுழ லதரொரு வவுணனுங கடிதன் றேகத்
துட்டன திருவிழி பிதிருற நிலமிசைத தொலைததிட் டானால். (௭)

பாடியி லாயர்கள் மகிழ்தரத தவழுதல பணபிற செய்து
நாடிமண ணினையளி யுணடிட வசோதையு நன்கு நோக்கி
யோடிவந் திதுதொழில செயதிட லெனக்குணி லோசசு மேல்வை
பாடியில் வாய்திறந் தழுதனன கணடனள பார்வினை முற்றும.

மறந்தன ளெடுத்தனள் மாபினி லணைததனள் மகிழ்வு மிக்குச்
சிறந்தநல விழிவரு நீரினை நீக்கினள் செப்பி னொக்கும
பறந்தவண முலையினை யூட்டின ளழுகையைப் பண்பின் மாற்றித்
துறந்தன டயிரைம திததிடும் வினையினிற றொடுவெண் டாப்ப.

பாறதி யிழுதினைத தன்னக மயின்றுளி பயந்த வஞ்ஞை
சீறுவ ளென்றெணி யயலவா மனைதொறுஞ சிகசென் றேடி
யேறுவன் ஞானிறிடு முறியினைத தாவியங கெட்டா தாகி
லூறுசெய திடுவனற் குழிசியைக் கல்லினி லுரான்மீ தெஃகி. (௧௦)

இவ்வணம் புரிபவன் றனையுனூ கலனுட னிறுக்க யாத்துச்
செவ்வண வாய்சசியும் வாய்மடித் தூறுக்கியே சிறிது நீங்கக்
கவ்விய வுரலுடன் மருதிடைத் தவழுறக் கரிசாய்ந் தன்ன
வவ்விடு மரனுெயிரந் திரிநதுமுன் வடிவினை யடைந்த வன்றே.

வனந்தனிற் கனறுருக் கொண்டொரு நிசிசரன் வற்சலத்தி
னனந்தலை யொருவரு மறியொணு வகையுற நன்கு தூக்கித்
தினந்தின மழகுறப் புகழுடன வளர்தரு மலர்ச்சேய் கண்ண
னினநதரு விளங்கனி யுதிரத்தன னெறிநதன னிரிந்தா னன்றே.

மானவண் களியினனு செறிவுற நிறைதரு மலர்தத டததோர்
தானவன் சுலவுறு குருகென வுருக்கொடு தனித்துப போந்தங்
கானதின் பிறகுறு கணணனைத் துய்த்திட வதனின் வாயை
யூனமுற் றிடமலர்க கரத்தினி லீாததவ னுயிர்கொண் டானுல்.

மலைசெறி வினிலொரு நிருதன்வெம பணமென மலிநஞ் சேய்ந்து
கொலைநிறை பகுவா யுடனுற முழையெனுக குழக னுனனித்
தலையினு டுழைந்தத னுடலினை யீர்க்கவுந் தன்னே சற்ற
கலைபயி லுருவெனச சாபம தொருவிநற் கதிசேர்ந் திட்டான.

தாதலை யளிகுல மாடல்செய் திசைபுரி தவிச தென்னுப்
போதலர் மேவிடு தமனியன பாடியிற பொலிக துப்பை
மேதகு சிறுவரை விழைவொடு கவர்ந்திட மிடைகுல லைதததார்ச்
சீதரன் பண்டைய படிவகுத் திட்டனன றிகைகக வேதன். (கரு)

யமுனைநற் கரையதி லானிரை காத்திடு மாய ரீட்டக
குமரர்க ளொருமடு நீர்குடித் தொழிதரக கோதில வாசங்
கமழ்தரு துளவணி மாயவ னக்கணங் கடைகக ணித்துத்
தமவிட மொருவுற வெவரையுங் காத்தனன் றபுத றீாத்தே. (கசு)

அத்தட நாப்பணிற் கன்னிய ரவங்களொ டடர்ந்து சூழ
நிததமு முறைதரு கடுபெறு காளிய னீண்ப டத்து
வைத்தல ரடியினை நடஞ்செய வயர்வுறு மமமர் நோக்கி
யொத்தபெண் ணரவின மிரந்திட விடுத்தன னுதந் தன்னில்.

இக்க வியந்தமை யொற்றரிற் றெரிதர விறைகொ ணா
சுத்தநற் சேயினைப் பரிவுடற கண்ணுறத் துறையினோ
தத்தழ லுறுகணஞ் சுற்றிவெய் தியற்றிடச் சலச நாப
னத்தணங் கியாவையு முண்டன னவைவயிற றடைக்கும

தினந்தினந் தன்னொடும பற்பல வாடல்செய் சிறும காரை
வனந்தனி லொருபொழு தழலுற வளைதரு மம்மரிக் கால
துளவனற் படலிகை துயலவரு மாரபுறத் தோன்று கண்
னுளமகி ழுடனழல் பொருகவென நுகாநதன னும்பரிமெ (௧௩)

விரைகமழ் மலர்செறி குழலசை தொறுவியர் விறலிமாா
முருகவிழ் நறுதுணா மனைநிறை மடுவயின மொய்த்து நீ
மருவுதன் கரையிடை மணிக்கலன் மேகலை மகிழ்வின
தருபுனன் மூழ்கினர் விரைதிமிர தாடினா தண்ணி ரோ (௧௪)

அவ்வம யந்தனிற் கரைதனின மேவிய வாடை யாதி
செவ்விய குருமணி யலகுனற் றேகையா தேறு வண்ண
மவவயி னுயரிய சினைசெறி யெழிறகுருந தகமத் துமபா
கவ்விகன் கேறினன் கருணையங கடலிகா கரிய கண்ணன. (௧௫)

கள்ளவெம் முடைக ளீகென விரந்திடக காந்தை மீாநீர்
வெள்ளம தலைதரு கரையிடை வநதெனை வேண்டி னுங்கட
குள்ளபொன் னுடையைத் தருகுவ னெனறன னெப்பில
தெள்ளியவமைக்குழலவைததுநன்கிசைசெயுஞ்செவ்வாயின. (௧௬)

கரைவயின் போந்துதம படவா வலகுலைக காததாற் பொத்
விரைகமழ் குழைபல கொணடரை மூடி விழைவின் வேல
சிரசினி லஞ்சலி குவிததவர்க் கேகலை சோத்த பேரழ்து
சரசநற் காமமுஞ் சோத்தன னுயாதங் தைய லோரபால. (௧௭)

கலையரை யுடுத்தினர் கணகளுக் கஞ்சனங் காணத்திட்டி
முலைகளில் விரைகமழ் குங்குமத் தேய்வைமேன் முழுதுமட்
தலைமயிர் புலர்த்தியொற் றகிற்புகை யூட்டிநீண் சடைகள் வ
மலைவுசெய் காமன்விற் போரினிற் சிக்கினர் மையல் கொண் (௧௮)

ம வியாவுற வியன்மணி நூபுர மெல்லென் றார்ப்பப்
)குலி லமிர்தூற வணமுலை பம்மி விமம
। கணணனங் கொவ்வொரு பொதுவிய ரரிவை பாலு
)னும் காணிடைத் தனித்தனிக் கிரீடையி லுவப்புறுத்தான்

lண் வேந்தனுக் கீந்திடும பூசையை நணிவி லக்க
விந்திர னெழுமுகி வினைவிடுத தாவி னீட்டஞ்
, கவிகையா யேந்துகோ வாத்தனச் சிகரி யொனறுன்
ரயக் காத்தன னெழுதின மாயவன வலாரி வெட்க. (உசு)

வேறு.

ரம வைகு மாய னெழிற்றிறை யமுனைத் தீரஞ்
ய சூழலின் வேயைச செங்கையி னினிதங் கேந்தித
துகிரி னேருஞ் செய்யவாய்க் கமலம் வைத்தே
)ற் குரலாற் சத்த சுரநதொடும பணக ளாற்ற. (உஎ

lனை யோாந்த நலலா ரிருண்மலி கூநதல் சோா
டை நெகிழ்நது வீழ நகுமுலைக கசசுப் பிற
lழைப் பார மாறறு தணியிடை வாடி யஙக
)வி சிலமபங் காாப்ப விணைந்தனா கண்ணற் சூழ்ந்தார்.

ன் வெரிநி லேதோ மறுக்கணடாங் கதனைத தொட்டே
ன் சாணிற் றுழ்ந்தங கவனுடற பரிசங் கொண்டு
ன் மாலை வைகு மீளவரி யோசசிக மாமாக்
தயர்ந்து காமக கவலையின் முயங்கி னாால். (உகூ

பிங் கிவற்கு நோா யசுலையி லிசைப்ப மென்பர்
பிங் கெடுநதுப பன்னச் சேடனுந் தாமோ வென்பார்
ரநா மோாநத போழ்தே பெரிதுள நாடு மெனபாா
வாாத் திட்டே நமமைத தண்ணளி யினியுண் டென்பார்.

ணலா நந்த மீது கடைக்கணி யாதோன் றன்னைக்
ணனென றழைக்க யாாக்குங் கணக்கது முண்டோவென்பா
ரணினை மருட்ட வல்ல பெருஞ்சித்த னிவனு மென்பா
ரணருங் கோடி மாற ரிவற்கிணை யல்ல வெனபாா. (௩

இவ்வகை வெருளு மன்று ரிணைமுலை மோதிச் சாட
வவ்வயின் றுடனவை தோறு மணிமலர்ப் பந்தர் தோறுஞ்
செவ்விய குகைக டோறுஞ் செறிந்ததன் னகலஞ் சாதித்
தவ்வலுற றுறுநற கணணன றனித்தனிக் கலந்திட் டானே

மங்குலின வண்ண மேனி மாயவன் மகளி ரோடுங்
கங்குலங் கொருவி மாயக் கதிரொளி காட்டுங காறும
பங்கயக் காதததாற் பற்றிப் புணைமுலை நெருங்கப புல்லி
யங்கயல பாயும பண்ணை யாயாபா டியினிற புககான். (௩௩)

பாடியின் வைகு ஞானறு பகாசரச சுவதி தீர
நாடிய மறையின வல்ல நணணுவிப பிராக ளோடுஞ்
சூடிய விந்து மோலிச சோதிதன் விழவங காறறி
நீடிய வரங்க ளேறறு நிலையகஞ சோநது றைநதான. (௩௪)

நந்தன்கண டுஞசு போழது நடுநிசி வயினங் கோநாள
வந்துவெம பாநதள் கவவி வாய்விழுங் கிடவக கணணன்
றநதுணைச் சாரறு றுககத தன்னொரு வடிவ நீங்கி
முந்திய வியக்க ளுகி முனபணிந தேததிப் போனான். (௩௫)

திரையலை யமுனைத் தீரஞ் சீதா ளுலாவு மெலலை
வரையுறழ் சங்க சூடன வநதுபல வின்ன லாற்றத
தரையினின மோதி மாயததுத தானவன் காத்தி லுறற
யுரையறு மணியைக கவவி யொருகுழை யோனுக கீந்தான. (௩௬)

சேவினல் லுருவ மாகிச செறிநதிடு நிரையி னுபபண்
மேவிவந் துற்ற தீய விடநிக ரவுணன றனனைக
கோவிய ருடனே கூடிக குலவிடுங கண்ண னேககி
யாவியைப் போககு விததா னலாகரத் தறையொன் றீங்கே. (௩௭)

கண்ணனற் செயலக ளெல்லாங் கஞசனு மாமன கேளா
வெண்ணரும வெகுளி பொங்க விணைவிழி மிக்குச் சேப்பத்
திண்ணிய கேசி யெயக்கூய்த திகழுளைப பரியா மேவி
நண்ணிய மாயன றன்னை நாடுதி தொலைக்க வென்றான. (௩௮)

கந்துக வுருவந் தாங்கிக் கன்மலை நடந்தா லன்ன
வந்ததோ ரவுணன் வாயின வன்கர நுழைத்து ருண்ட
பந்தென வெடுத்து வீசிப் பாரினி லெறறிக் கொன்றான்
நந்தகோ பால னாகி நணணிடு மையன் மாதோ. (௩௯)

திறன்மய னெச்சன் கொற்றத் திண்படை வியோம னெனபார்
விறல்கெழு மாய ரீன்ற வியன்மகா ரோடுங் கூடி
யுறவுட னவரை யாங்க ணோர்கிரி முழையிற் சோகக
மிறலுறுங் கண்ண னோர்ந்து மீட்டன னவரைக் கொன்றே. (௪0)

கஞ்சனும் பெருமி தத்தாற் கடைக்கணின் ஞெகிழி யுக்கு
வெஞ்சிலை வேள்வி செய்க விளக்குக மலலர் சாலை
குஞ்சரக் களிற்றை விண்ணைக் குடைந்திடும வாயில் சேர்க்க
மிஞ்சிய வரசர் தம்மை விளிக்கநங் களத்திற் கென்றான. (௪௧)

கல்லினும் வலிய தோளான் கஞ்சனங் குறற நோன்மை
மல்லர்த முகத்தை நோக்கி மாவுர மமைந்த நுங்கள்
வல்லபத் தானே மேக வண்ணனை யணணன் றன்னை
யில்லையிங் கினிமே லெனறு மிமைப்பினிற் படுத்தி ரென்றான்.

பொறிமுகக் கரடத் தானப பூட்கையோ டியறறு போக்குங்
குறிதிகழ் மல்லற் போக்குங் கூரளி துதைந்து பாடும
வெறிதுள பத்தோன் முனனோன் வியனுற வலிய ரொன்று
மறிகுவ மழைத்தி யென்றே வக்குரூரற்குச் சொற்றான். (௪௩)

காந்தினி புதல்வ னெல்லைக் கடுகெனத் தேரிற் போந்து
பாந்தணமே லாடி னானைப் பணிந்துமன் னவனுங் கொறற
வேந்தனங் கழைத்த சேதி விளமபலும் கேட்டு வல்லை
யேந்துமான் வையத் தேறி யெயில்வளை மதுரை சார்ந்தான்.

அங்ஙக ரணியா ராமத தருவினி லிறங்கிப் போந்து
மன்னவன் கலைது வைத்து வருமொரு தூசன் றன்னை
மன்னிய வறுவை கேட்க மறுத்தலுங் கணணன் மாய்த்துப்
பன்னரு மாடை யாவும பறித்தியா தவர்க்கங் கீந்தான். (௪௫

ஒன்றினை யரையின் வீக்கி யுயர்களுசற் கணிவோன் வந்து
நன்றுபொற் கலன்க ளேந்த நண்ணுற வலங்கரித்து
மன்றலர் மாலை தாங்கி மற்றவ னளிக்கச் சூடிக்
குன்றிய கூனின் மெய்யாற் குலவுமோ ரரிவை வந்தே (௪௬)

எண்ணருங் கடிகை வீசு மெழின்விரைச் சாந்தங் கொண்டாங்
கண்ணனுக் களிப்பே னென்று வருங்கரந் தன்னி லேற்றுக்
கண்ணனுக் கீயத் தானுங் களிப்புடன் வாங்கி யப்பிப்
பெண்ணவள் கூனை மாற்றிப் பேரணங் கென்றுச் செய்தான.

சிலைமகம் வளர்க்குஞ் சாலை சிகசெனப் போந்தங் குற்ற
மலையுறழ் தனுவைப் பற்றி மதர்ப்பொடு முறித்துத் தள்ளி
யலையெனப் புரண்டு சூழ்ந்த வணிகெழு மல்லர் தம்மைக்
கொலைசெயு மறலிக் கீந்தான் குரைகழன் மலர்த்தாட் கண்ணன்.

கூனமதி வெரிநைத் தேய்க்குங் குடுமியி னுயர்ந்து ஞான்றும
வான்படு கஞ்சன் கோயில் வாயிலிற் சென்று புக்குற்
றான்மலி கோட்டி னோடு மொருகாஞ் சுழற்றிப் போக்குக்
கோன்விட வந்த வந்தக் குவலயா பீடந் தன்னை. (௪௯)

கைமமலை முன்னர்த் தாக்கக் கனத்தவா லதினைப் பற்றிப்
பொம்மெனச் சுழற்றி யார்த்துப் பொறிபுலன் கலங்கிச் சோரக்
கொம்மைகொள் பூணு லாவுங் கோட்டினை முறித்து வாங்கி
யிம்மெனு முன்னர்மோதி யிரித்தன னெழிற்கோ விந்தன். (௫0)

மல்லர்க ளேறுக்கிச் சீறி வலிகெழு கரங்கள் கொட்டிச்
சொல்லரு முட்டி யுத்தந் துணிவுடன் புரிதற் குன்னிக்
கல்லொடு முரணுந் தோணற் கண்ணனைத் தாவித் தாக்க
வல்லவர் சவையின் முன்னர் வளைந்தனர் கஞ்சன் காண. (௫௧)

அருந்திற லோடு வந்தங் கார்த்திடு மல்லர் தம்மைப்
பொருந்திய காலாற் றூக்கிப் பொள்ளெனத் தூக்கி யெற்றித்
திருந்தல ருயிரை வானிற் றிகழெம புரத்தில் வைத்தான்
குருந்தினி லிவர்ந்து முன்னங் குலவிய வண்ண றானே. (௫௨)

அற்றைவெஞ் சவையி னுப்ப வணிமணி யிழைத்த பீடத்
துற்றிடுங் கஞ்சன் மீதி னும்பலக் கவ்வித் தாவிப்
பற்றிடும் வயமா வென்னப் பாய்ந்தவன் படிக்கண் வீழ
வெற்றின னுயிரைக் கண்ண னேற்றினன் விண்கூற் றற்கே.

காமர்வண் டிசைக்குந் தாரான் கஞ்ஞனை மாட்டி நோக்கி
நாமகள் கணவ னாதி நாகலோ கதத ரியாருந்
தாமரைத் தாளைப் போற்றித் தருக்கிய களிப்பினோடும்
பூமழை சொரிந்தெஞ் ஞான்றும புகழுடல் பூரித் தார்கள். (௫௪)

இன்னபின் னிராம னோடு மிருவருங் காசி போந்து
பன்னரு மோன சாந்தி பனியெனு முனிவன றன்பா
லுன்னரு மெய்வெட் டாகு முபரிய வினைசை முற்று
நன்னர்கூ றுபா னோடு நான்கெனு நாளிற் கற்றார். (௫௫)

அங்கவர் குருவின் சேவை யாண்டுபல கழிந்த வோர்நாள்
செங்கராக் கவ்வி யுண்ட செய்தியை யறிந்து காலன்
றங்கிய வூரிற் கண்ணன் றனைந்தந்த மகவை மீட்டுப
புங்கவன முன்னா விட்டுப போநதனன் மதுராநாடி. (௫௬)

ஊன்றனைப் பிளிற்றும் வேலோ டுறுசரா சந்த மன்னன்
றேன்றனைச் சொரியுஞ் சூழற் செறிந்திபி மதுரைக் கண்ணே
மான்றனை மருட்டு மாயா மகளிர்த மணாள னேயென்
பான்றனோ டியுத்த மாற்றிப் பதினெழு தரந்தோற றானால். (௫௭)

பின்னரோர் கலவ யன்றான் பெரும்படை கொணர்ந்துசார
வன்னவன் றனக்குத தோற்ற வாறுபோற் கண்ண னோடித்
துன்னிய மலைமு டுக்கிற் றுயில்வுறு முசுகுந் தன்பின்
மன்னனு மம்ம றைத்த மன்னனை யுதைத்தா னற்றை. (௫௮)

எழில்முசு குந்த மன்ன னிணைவிழி விழித்து நோக்க
வழலினிற் பட்ட பஞ்சி னழிந்தன னவுணன றங்கு
மழவிடை யொத்த வேந்தன் வழுத்தலு மவற்குக் கண்ணன்
றெழுகுலம் பிறந்து மேன்மை துலங்குற வரங்க ளீந்தான். (௫௯)

மதுரையைச் செவ்வ னோக்கி வருசரா சந்தற் கண்டு
கதுமெனக் குகையி லோடக் கண்டவன் குகைக்குத் தீவை
யிதுளியே மாய்க வென்று விட்டுத்தன் னகரஞ் சார்ந்தான்
பொதுவரின் குலத்துக் காளை போந்தனன் குப்புற் றுங்கே.

அன்னவாய்ச் சியர்செவ் வாயி னமுதினை யருந்துங் கண்ணன்
பன்னுயோ சனையீ ராறு பரவிய நியக்கு ரோத
மன்னுமந நீளத் தோதை மணிக்கட லகட்டி லாகக்
துன்னிய நகர மொன்று துவரையென் றியற்று வித்தான். (௬௧)

மணிவெயி லெய்பபு நீதது வதிதர நிவக்கு மிஞ்சி
யணிகெழு துவரை யூரி லமர்கையிற் பலரா மற்குத்
துணியெயா னநத நாட்டிற் சுகவிரோ வதன்றன பெற்ற
பணிநிறை குதலைச செவ்வாய்ப் பாவையை யீந்திட்டானல்.

உறறிரு விதர்ப்ப நாட்டி னுருக்குமன றங்கை தன்னைக்
கொறறவேற் சிசுபா லற்குக் கொடுத்திடக் குறித்த ஞான்று
மறறவ டுவரை யூர்க்கு மறையவற் றூது போககச்
சொறறநற் கணண னேகித் துடுமென வெடுத்துச சென்றான்.

தடுத்திடச் செருவினுற்ற சயசரா சந்த னோடு
மடுததிடு முருககு மன்ற னணிபடை முற்றுஞ் செற்றுத்
தொடுததிடு கழற்காற் கண்ணன்றுவரையி லினனுரா முன்னர்
விடுததபி னழலசான் றுக வியனுருக் மணியைச சேர்ந்தான்.

எழிலுறுந் துவரைக் கண்ண னிருந்துவ ரதர முணடு
தழுவுகைக் கடங்கா தோங்குந் தனிமுலை ஞெமுங்கப் புல்லி
விழைவுசை யோகத் தென்றும விருமபிட வேனி லாளி
மழுவென வந்து தித்தான் மன்பிரத் துய்மம னாக. (௬௫)

சத்திரா சித்த னென்னுந் தரணியைத் தரிக்கும் வேந்தன்
பத்தியோ டீன்ற சத்ய பாமையை யளிக்க வேட்டு
முததவெண் ணகையா ளோடு முயங்கிடு மோக மாந்தி
வித்தகன் றுவரை யூரில் வீற்றிருந் தருளு மேலவை. (௬௬)

சந்தமார் தருகா ளிந்தி சாம்பவ திப்பெண் வீசு
கொந்தலர் மித்ர விந்தை குழற்செறி சத்தி நெற்றி
யிந்துபத் திரையந் தீஞ்சொ லிலக்கணை மாத ரானை
விந்தையிற் றோய்ந்து வாழ்ந்தான் விஞ்சையின் வல்லு மாயன்.

மனைவியர் தங்கட் கெல்லா மன்மகா ரோங்கி மல்கு
வனைசாம்ப வதிபாற்கானை வந்திலனாகக் கண்ணன்
புனையுப மனியற் போற்றிப் புகழுறு தீக்கை யேற்று
நனைசிவ பூசையாற்றிச் சாம்பனை முதலோர்ப் பெற்றான். (௬௮)

இலையிழை புனைந்த மாத ரெண்ணிரண் டாயிரதர்
முலையுடன் முலைகள் சாடி மோதுற வடர்ந்து தாக்க
வலையிடை யொசியப் போந்த வவர்தமைக் கண்ணன் மார்பின்
மலையினை மலைசேர்ந் தன்ன வலிபெற முயங்கி னானல். (௬௯)

பஞ்சவர் நாடு கவ்விப் பஞ்செனப் பறக்க டித்துத்
துஞ்சலில் வீர தீர சுயோதனன் வாழு மெல்லை
மஞ்சினை வெளிறக் காணும வண்ணநன் மேனி மாய
னஞ்சலென் றடுத்துப் போற்று மைவரோ டினிது சேர்ந்தான்.

பாண்டவர் வனவா சம்போய்ப் பறித்ததம் பதிக்காச் சார்ந்தங்
காண்டவற் கண்டன் னோர்க ளமைத்தசந் தாற்றிப் பின்னர்ப்
பூண்டவற் பினனாப் பாரத்தன் புகழுறுங் கூவி ரத்தேர்
தூண்டிட வலவ னென்னாத துணிந்தனன் கருணை மிக்கான். (௭௧)

சவ்விய சாசி யோடு தானிர தத்தி லூர்ந்து
வெவ்விய துரிய னாதி வேந்தர்தம் படைமுன் போக
வவ்விய மில்வீ பற்சு வச்சுதன் வதன நோக்கி
யொவ்விய வேத நீத முரைத்திடற் கெண்ணி னானல். (௭௨)

படைமுனைப் போந்தார் முற்றும் பரிசனத் தமர்க ளாகி
யடைவின்வந் தவரை வீட்டி யவனியை யாள முன்னு
நடையினை நோக்கின் மிக்க நடுக்கம துறுத லாலே
விடையளித் திடுவாய் போரை விடுத்திடச் சலசக் கண்ணா. (௭௩)

சயமக வுற்றிட் டாலுந் தரணியிற் கோடி காலம்
பயஞ்சிறி தின்றி யாளும் பயனதங் குண்டு கொலலோ
பெயர்வறப் புரந்த மன்னர் பேசிடக் கேட்டே மில்லை
யயர்வுற வாளா மாய்த்திங் காணடிடேன் மண்ணை யென்றான்.

சாதிப் பணியை யேற்ற சலசநா பனுஞ்சொல் வானல்
வீரில வீர ருேயை விரிநதிடுமெ விவகா ரத்திற்
சாரம தென்னுச சாறறுஞ் சதிருறு கருமமியாவும்
பாரமார்த் திகத்தின முற்றும பயனிலை யுண்மை தேர்தி. (எரு)

குடமுறு வான முற்றுங் குலவிய வாறு மாபோன்
றிடமிகு சிவ கோடி செறியுமப் பிரம மாகு
மடமையி னிஃதோ ராதா மயங்கியே பேதித் தென்றும
புடவியிற் கருமததுள்ளரப் புந்திகெட் டழிவரன்றே. (எசு)

பிரமமே நானு மாவன் பிரமமே நீயு மாவை
பிரமமே நினைகை வாளி பிரமமே யொன்ன லாகள்
பிரமமே சமரதாகும் பிரமமே வெற்றி யாகும்
பிரமமே தோல்வி யாகும பிரமமே யாவுங் காண்டி (எள)

ஏகம துற்ற வந்த விணையிலிப பிரமந் தானே
போகம தாக நின்று பொலிந்திடு மதனை யூட்டு
மாகவி னேனே வாளா யடாதரு தட்டிற் சாய்ந்து
மோகம துற்றாய் போரில முனைகுவாய் முன்ன மென்றான். (எஅ)

இவ்வகை மருட்டக் கண்ண னிணையிலகாண டீபம வாய்ந்தான்
றெவ்வர்க ளோடுந் தெவ்வைத் திண்ணிய நிருபா சூழ
வவ்வயி னீரொன் பானு ளாற்றினன் வயத்தைக் கொள்வான்
செவ்விய தருமற் கன்று திகழ்முடி சூட்டி னானல். (எகூ)

பாரத முகித்து மாயன் பஞ்சவர்க் காக்க நலகி
நேரலா முடிக விழ்க்கு நீணகர் துவரை யேக
வாரமிக் கடர்ந்து வாச மகணித மளவு மாறறி
நாரத வகடு முட்டு நணணுமோா துடவை யணமட. (அ0)

வேறு.

பூதியினைப்பூதியத்துநனிபூசிக்கண்டிகையைப்பூணின்வேய்ந்து
கோடீவிடுகோடீரமுடியதனைமுடியென்னக்குலவவீக்கிச்
சோதிகுண்டிகையையேந்திச்சீரையினையிடையிறுக்கித்திகழுநாவி
லாதிசிவமனுவுடனேயுபமனியுமுனிவரனங்கடாக்கண்டான். (௮௧)

கண்டவந்தக்கணமிறைஞ்சித்தோத்திரங்கள்பலபோற்றிக்கரங்குவித்து
முண்டகநின்னடியெளியேன்முடிசாத்தித்தீக்கைதருமுனிவரேறே
பண்டைவினையிற்றறையொழிந்தேனினிநன்வாழ்க்கையெலாம்பண்பிற்கொ
மண்டனில்யான்பெற்றபேறெவர்பெறுவரெனநிட்டானவனசநாபன[ள்வேன்

ஆயதிருப் பாலளக்க ரயின்றவுப மன்னியமுனி யறைதல செய்வான்
மாயவனீ மகிதலத்துத் திமபாகனைத் தீதநிவான வநதா யேனு
நேயமுறச்சொற்றரூன் மறவியுறப் படைதொட்டு நீதி யாளர்
வாயதனிலவததமன்றுசொலுவித்துவஞ்சகப்போரவனைவித்தாயால

அன்றியுநின் றோழனருச சுனனுககங் கடுகளததி லவலமான
வென்றியுறவக்கணததிலவன் மனதிலவெருவடையவிகிர்தஞ்செய்தா
யென்றுமவன்சிவபூசைக்கருமங்களமுத்தியினுக்கேதுவாக
வன்றெனநீமறுத்ததனைவிவகாரநதனகென்றேயரற்றினுயால்

மறையுண்மையோரநதிருநதுமாதவியினறகொழுநன்மயங்குமாறே
யறைந்தனைநீயவவமயமாயிடினும்பிதையாகளவலமபித்துத
தறைமிசையிற்பவமுறுவரப்பைதனினைநதொடருந்தகவோயந்தக்
குறையொழியககழுவாயைநாடுதலேநினறனககுகுணமாமென்றுன

விளையாட்டிற்கேயியறறிககாதலிககுஞ்சிலகருமமவினையாமபோலத்
தனையுற்றேனென்செயலாலென்செயகேனிவ்வினனற்றடுக்குமாறு
களைகணுவெழுந்திட்டமுனிவரனேயோகழுவாய்காட்டுகென்று
னளையதனையுறியுழையிலேகிருடிவாய்நிரமபவடைத்தகண்ணன்.

கண்ணதனைக்காங்காலிறறுங்கியநனமுனியருளுங்காதல்சொல்வா
னெண்ணரியபவமனைததுமிம்மையினேயொழிநதிடற்குங்கிருள்சேர்கண்டத்
தண்ணலார்சிவலிங்கத்தரிசனமேயல்லாமலவனிமீது
விண்ணுழையும்வேறுவகைவிரகொன்றையெவரேனும்விளம்பக்காணேன

அத்தகையதரிசனமுமதிதவழ்நீர்ச்சடைபபாரத்தண்ணல்வாழு
முத்தமநறறலங்களின்மாட்டுற்றுநேரிடிற்புண்யவுயாவுண்டாமால்
பத்தியுறநீபணிநதங்கேத்திவரமபெறறிடற்குபபதிந்ததாய
சித்தியுறசசொலுமுறுதிதனைக்கேட்டிசெங்கமலத்திருக்குமானே.

சிறந்ததிருவான்மியூரபவநாசததடபபெருமைசெப்பற்பாற்றே
திறந்திகழுமருநதீசன்றிருபபெயரைக்கேட்டவருந்தெய்வமாவ
ரறந்திகழுநின றனககிங்குரைததிட்டீவெளியேனுமனகமுற்றே
னிறந்ததையுமபுயலவண்ணவொல்லைசிவேணததிசையினேடுகென்றான்.

குரவனுபமனியமாதவமுனிவன்றிருததாளிற்குழைந்துசென்று
வரவனுஞைபெற்றலுமேபஃறுறையுமோங்கல்களும்வனமுநதாண்டி
யரனகயிலையினிலுலவுதமிழ்மொழிசோதெனுதுதிசையடாந்துநாளுங்
குலலையினமணிகொழிதநுககருளகெடுககுநகுணககடலினகூலந்தனனில்.

திருவானமியூரெலலையினையண்ணிபபூரித்துததீரத்தநாடி
மருவுமொருபாபநாசனிநீரினிற்படிநதுமகிழுவினோடு
மருமைமிகுபூதிநணியுடலமெலாஞசண்ணிததிட்டங்கந்தோறுங்
குருநிறையுமணிவடமபூணடைமபததநுச்சரிப்புடனேகோயில்சார்ந்து.

விமானமுனந்தரிசித்துப்பணிந்தெழுநதஙகுட்புக்குவிடைப்பானின்று
சமானமிலிபபாறபணியவனுஞைகொடுகணபதியைததனிச்செவ்வேளை
யமானமெனவேபுகழ்நதுபிரதககணஞ்செயதஙகருமையாய
கமாலவிலுவமேயுமபெமமானறனசநநிதியிற்சாறறுவானுல. (௬௧)

வேறு.

சதமே சிதமே யானநதந தானு நினற தனிப்பொருளே
வித்தே யுலகம விளங்கு தறகும வேணடு மவற்றையளிப்பதறகுந்
தத்தே வுற்றுத தளாவுறுமித் தமியேன றனனை யாளுகநன
முததே பவள முழுமணியே முதலே போறறி போற்றியே. (௬௨)

என்னைப படைததுப புரந்திடடா யினிநின்மனத்தாணிழறருவா
யுனனைச சரணென் றடைநதே றகிங் குறற விடுக்கண் பலதீர்ப்பாய்
கன்னற் சுவையைக் கயபபிக்கும் கன்னியிடங்கொள்கருணையனே
யுன்னற கரிய பெருமபொருளா மொருவ போறறி போற்றியே.

நலத்த வளியா மென்னெஞ்ச நாடு நின்றன் மலரடியைக்
குலத்த தேவர் முனிவருங் கூறு மாந்தர் பற்பலரு
நிலத்தி னுறுமன் பதையுமிக நேடிச் சித்தி பலபெற்றார்
சலத்திற் கிளவெண் மதிதவழுஞ் சடையாய் போற்றி போற்றியே.

பால விழியான் மதுசகனைப் பற்பு மெனவே முன்பொடித்தாய்
சால வகையி னுவற்றேன் சகிக்க கில்லே னினிக்கணமுங்
கால கால கடைக்கணிக்கக் கருணை வைத்திங் கெனையாளா
யேல வடியாக் கினிதருளு மீசா போற்றி போற்றியே. (௯௫)

இன்ன வகையிற் றொழுதிறைஞ்சு மெழிலியனையா னோகாண
வன்னை யுமையா மலைவல்லி யழகி னிடபபா கததமாத
தன்னே ரில்லாச சிவலிங்கந் தன்னி னின்றும வெளிவந்து
தன்னந் தனிய னுயொளிரு நநதை திருவாய மலாநதிடுவன்.

கண்ண நினது தோத்திரங்கள் கனிவாக் கேட்டிங் குளமகிழ்ந்தே
மண்ணின் பார மொருவலிவனா வநது பிறந்தே திமபர்தமை
திண்ண வலியா லொழித்தபெருஞ் செய்கை நன்கா மாயிடினு
மெண்ணு நலஞ்சே நெறிவழியி னியைநதா யிலலை யன்றியுநீ.

என்னைத் தவிர வேறுபொரு ளில்லை யென்னு மறையுண்மை
தன்னைச் செவ்வே யோர்ந்திருந்துந் தணவாச் சமர முடிப்பிப்பான்
பின்னை யன்ன சுபத்திரைநற பிரியன றன்பால வேறுவகை
மன்ன போதித தவ்வமய மயககு வித்தா யாகையினால். (௯௮)

பாவ நின்னைப பற்றியதாற் பாவநாசத் தடம படிந்து
மேவக் குடைந்த வககணமே விட்ட துன்றன் செயிரனைதது
மாவ லுடனே துவரையினி லன்பிற் சின்னாள் வைகியபின்
தேவர் களுறும் வைகுண்டஞ் செறிந்தங் குறைவாய் சுகமென்றே.

தெய்வ லிங்கந் தனிற்காந்தான் செந்தா மரைநா பன்றனு
மைய வுய்ந்தே னுய்ந்தேனென் றாடிப் பாடிப் பலகாலும்
வைய மீது வீழ்ந்தெழுந்து வான்மி யூரை வலம்வந்து
பையப் பைய வேதிரும்பிப் பரம னுருவே சிந்தித்து. (௧௦௦)

வான்மி யூருக் கோர்கடிகை வாய்ந்த வுத்த ரத்திகையிற்
றேன்வண் டினங்க ளணிமுறலுந் தெய்வவல்லித் தடத்தருகிற்
றுன்மிக் குறைந்து கங்குலினிற் றனியே போந்து மருந்தீசன்
பான்மே னியனைத் தரிசித்துப் படர்வான் பார்த்த சாரதியே. (கOக)

பார்த்த சார திப்பெருமாள் பால்வண் ணத்தன் றிருவருளாற்
றீர்த்த னாகி யுரைந்ததலந் திகழு மல்லிக் கேணியென
வார்த்த வன்பி னடியவர்க ளறைந்தங் கவனைப் பணிந்தேற்றிச்
சீர்த்தி யுற்று வாழ்வரிரு செல்வ மல்கப் பெற்றின்றும். (கOஉ)

பன்னு கப்பூ டணன்றனக்குப் பகரும வேத புரியதனி
னன்ன ருமபர் நனியேதத நலவி ழாக்கள் பலவாற்றிச்
சொனனார் தமககுஞ் சுகமருளிச் சோர்வில பார்த்த சாரதியுஞ்
சின்னு ளல்லிக கேணியுழை செவ்வ னுறைந்து வாழ்ந்தனனால்.

கோட்டு மதியுந் தவழ்மாடக் குடுமி தோறுங கொடிநிலாக
ளாட்டுந் துவரை நகர்சசோந்தா னாரணன்று னென்றுரைத்தே
ட ட்டு மறிவிற் றனையுணரு மெழிலார் முனிவர் தமக்குரைத்தான்
வீட்டுக் குரிய வுயர்ஞானம விளமபுஞ் சூத மாதவனே. (கOச)

பார்த்தசாரதி பாபநாசப்படல முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் - ருOரு.

சந்திரன்காமநாசப்படலம்.

இலல றததுக் கிழமையினுக் கேற்ற சீல மேயுறுற்றி
நல்ல யோகத் தவத்துநிலை நண்ணி யுண்மைச் சிவமறிந்து
வல்ல வபர பரஞான வண்மை யனைத்து மொருங்குணர்ந்து
சொல்ல வலல புனிதனருட் சுலவத் திரிமா முனியென்பான். (க)

அரிய தவத்தி னீன்றெடுத்த வமுத கிரணச் சந்திரனு
முரிய மகவை விழையுமனத் தவகை யோடும வளர்த்தெடுத்துப்
பெரிய நிபுண னுவனெனுப பிறங்குங் குறியாற் பெரிதுணர்ந்து
தெரியவுண்மைக் கலையனைத்துந் தேற்று விப்பா னனியுன்னி. (உ)

உறையு மியோக முனிவரரு ளுற்ற மாட்சி யோடொளிர
வறையுஞ் சுவர்க்க விபுதர்களுக் கான குருவென றேதோவா
னிறையும்விஞ்சையனைத்தையுமேநிலைகண்டோர்ந்தமறையவன்பால்
முறையிற் கற்க விடுத்தனனுன் முகிழ்பைங் குமுத நணபனையே.

தேவ குருவுஞ் சந்திரன்றன றிகழ்நுண் ணறிவின் கூர்மைமன
மேவ வாய்தலைத்துணர்ந்து விளங்குங் கலவி யனைத்தினையு
மாவ லுடனே கற்பித்தங் கரிய புலமை யாளனென
வேவ ருங்கண் டதிசயிகக வெழினமா ணவக னுசசெய்தான். (ச)

வேத மங்க மாகமபு ராணமுதலாம வியனூலக
ளோதி யையந் திரிபின்றி யுணர்ந்தான் கரவா மலகமென
மாத வத்த முனிவரனு மகிழ்வங் கெயதிக கன்மாருட்
போத மிகுத்த மாணவனைப் புததிரன்போல் வளர்த்துகந்தான். (ரு)

காலுங் கரமும வாரிசமாக் கதித்த முழந்து தூணியதாய்
காலுந் துதிக்கை யேகுறங்காய் நண்ணு மகல மகலமதா ரன்
யேலுங் கந்து கநதுவா யெழிலார கன்னங் கஞசனையாக்
கோலும் வாகு வரையதுவாக் குறித்த கண்க ணீலமதாய். (சு)

வில்லை யெள்கு நன்னுதலும் விளங்கும பவளச் செவ்வாயு
முல்லை யிணையும் வெண்ணகையு மொய்த்த செங்கைரேகைகளுஞ்
சில்லை முசுங் கடமுளருஞ் சிறுகட் களிற்று நேர்நடையு
மெல்லை யளவி னடங்காத வெழிலங் கடைந்தான் சந்திரனும். (எ)

கலைக ளுடனே கவினனைத்துங் கவின வோங்கி வளருகையி
னிலைநல லறத்தின் றொழிற்றிணையி னின்ற வியாழன் காதலிவெம்
முலையிற் காய்த்து வடிததெடுதத வுயர்வே லொண்க ணுறழ்தாரை
மலைவு வாய்ந்து சோமன்றன் மயக்க முற்று ளுளுளும். (அ)

அட்டிற் சமைத்த வெண்ணடிசி லரிய கனிகுய் கருணையுடன்
கிட்டி யமுத கிரணன்முன் கிள்ளை மருளு மொழிமொழிந்து
வட்டித் திடுவ ளாவின்பால் வடித்துக் காய்ச்சித் திரட்டியநற்
கட்டித் ததியை யேயொழுக்கிக் கனிவி னுகரச் செய்திடுவாள். (௯)

பட்டி னிழையி னிழைத்தநற் பலபொற் றூசங் குடுப்பித்து
மட்டில் மணியா ரமபலவும் வகையா விலங்க வணிவித்து
மட்டி றுதலிற் பொற்றிலக மன்னமற்றைக கைசெய்து
திட்டி வாங்கிப புன்முறுவல செய்வாள் சந்தி ரனைக்கண்டே. (௧௦)

தூங்கு மமய முழுமதிக்குத் துணிவின் முத்தம் பலவீந்து
நீங்கி யெழுபபி யவன்முனனர் நிலைவெண் தருப்ப ணங்காட்டி
யாங்கு நகைததுக கன்னத்தி லணிமென விரலாற் கிள்ளிடுவ
ளீங்குத தாரை யிஙஙனமா வினிய சரச மோடுறைய. (௧௧)

சந்தி ரன்றன் குருமனைதன் சரசநடைக்குப் பெரிதுட்கி
யிந்த வினைகளிங் கென் செயவ லீசா சிவனே யென்றனுங்கி
யெந்தை யததி ரிபபெரியாக கெட்டி லென்னைச் சிவந்திடுவ
ரந்த வைரா வதபபாக னறியி னவமா னமபுரிவன். (௧௨)

ஆனு லிந்த்ரத் தாரையின தழகை நேர மூவுலகின்
மானார் தம்முட் கண்டதிலை மறறு மிவளைப படைத்தமறைக்
கோனு மலரோன மயங்காமற குறிததங் கிருந்த திறம்பூதே
தானுப போந்து முயங்கிட்டா றறமியேனுகூழ்மிகனறே. (௧௩)

என்ன செய்வ லங்கசன்ற னிலங்கைங் கணையின் மொத்துண்டே
னன்ன மனைய வரிவையிவ ளங்க முற்று மூடிலளால்
முனன நானே யூக்கமுடன் முடுகி லியாது விளைந்திடுமோ
வின்ன வாசை தடுத்திடற்கிங் கெந்த ஞானந் தலையெடுக்கும். (௧௪)

கூடா யிவட னிலலெனினுங் குபேரன் வதியுங் கோயில்வற்
சீரா யிடுக்கிச செய்தவத்தின் சிறபபிங் கிவடன் றரிசனநற்
பேறாக் கேட்டுச் சிந்தித்தல் பிறங்கு மோன மந்திரமத்
தாரா மெய்யின் சையோகந் தன்னே ரற்ற வத்துவிதம். (௧௫)

இந்த வகையி லிமகானு மிசைத்து வாழ விருவாக்குஞ்
சந்தற் பங்க ணோாமே தடைகள் பலவந் தேனுதலுஞ்
சிந்தை மகிழ வவ்விருவா சித்த சன்றன் றெழில்வெருட்ட
முந்தை .ன்னா வினைவாது மூணடு கொண்ட தோர்வைகல்.(கசு)

கடிப்போ தவிழ்த்துக் கருஞ்சுருமபர் கசிதேனுண்டு களித்திசைக்கத்
தடிப்பாய் நிவக்குங் கற்பகநற் றருவி னிழறக ணினிதமாந்து
நடிப்பாற் செனுத செனுதவென்ன நடன மாதர் விபவமொடு
பிடிப்போ லியங்குஞ் சசிதேவி பிரியா துறையும புருகூதன். (கஎ)

கருத்திற் கருதி னோகளுமெய் கமபித் தலர வெருவநத
மிருத்தி யிம்ப ரமபரினு மிணையி லின்ன லாதியினுற்
செருத்தி யுடனே மூவுலகுந் திரிதல செய்து வதிதநத
விருத்தி ராசு ரன்றன்னை வீய மோதி யொழித்தபினர். (கஅ)

சாந்தி புரிதற் குளத்துனனித தனியா கமங்க ளெண்ணுன்கு
மாந்திக் கனிந்த முனிவாரா மறைவ லாள ரொடுசூழ்நது
காந்தி காலும் வெண்ணிறத்த கவினத தோடுங் கலலணைமே
லேந்தி யுலவும் பரிமேத மிசைந்த தென்றே மனததுனனி. (கசு)

சுரர்க டமக்கங் காக்கமது சுாக்கும் வண்ண மேவிழையும
பிரகற் பதியை நனிவிளிக்கப் பெரிது முன்னித் தூதுவன்பான்
மாபிற் றிருமு கந்தந்து மகவா னேவி விடுப்பவவன்
விரைவிற் போந்து பணிந்திந்தான் விறலார் முனிவ னமலர்க்கரததே.

திருமுகமங் குடனேக்கித் தெரித்த வெல்லா நனகறிந்து
மருமத் தணையு மனைவிமலா வதன நோக்கி முனிவரனுந்
தருமத் தலைவன் சொற்றிடுவன் றைய லாாக்குட் டலைமையுறு
மரும லர்த்தார்க் குழற்கொண்டை வரித்த மாதே கேட்டிடுதி.

இந்திரன்கற் பகநாட்டிற் கிறைனொன்றி வியான் போகு
சிந்தை நனிய வெனைநினைத்துச் சிறிதுந் துயாங் கொள்ளற் க
வந்து விடுவ லோர்மதியுண் மகிழு நமதா சீர்மத்து
ளெந்த வறமும மிழையாம வியற்றி நலனே டுறைதியரோ. (உஉ)

தலையை நீவிச் சிணுக்கறுத்தல் தகரமிடுதல் பொட்டணிதல்
கலைகள் பலவுமுடுத்திடுதல் கமழும் புட்ப மிலைத்திவர்தல்
விலையின் மணிப்பொற்பணி பூணல் மிக்க வடிசி லயின்றிடுதல்
தலைவ னிலனா லமையத்திற் றருகற் புடையா ராங்குயிற்றார்.

இந்தத் தரும விரதமஃ தியற்றி நீநின் குறைவதுட
னெந்தக் கருமமுன் றனக்கிங் கெவ்வெவ் வமையம் வேண்டினுஞ்
சந்தி ரன்றன் றுணையதனுற் சதிரா முகித்துக் கொள்ளுதியா
லுந்து வயத்திற் சேயேனு மோங்கு மதியின முதியோனே. (உஅ)

இவனை வேறு நினையற்க வில்ல றத்தை நடாத்துவதி
லுவனைக் காட்டி லுமமுலகி லுறவ னொருவ னுண்டுகொலோ
வவிரும் விழியி னிமைநிகர்க்கு மதுபோலரிய காப்பிழைப்பன்
கவலை கொள்ளேல் விடையெனக்குக் கடுகத் தருவா யென்றனனே.

தலைவ னவின்ற வாய்மையெலாந் தளிமத் தாரா கேட்டலுமே
தலையை வணக்கிப் பணிபுறுத தரையை விரவி னுற்கிறி
முலையி னெற்றி நீர்முத்த மொய்க்க விமமி யேயழுங்கிக்
கலைசேர் வளைசூழ் வலக்கரத்தைக் கன்னஞ் சேர்த்தங் குரைத்திடுவாள்

நன்று நன்று நின்னனர்த்த நலமில கூற்று நிறகழகே
யென்று நின்னை யானறணந்திங் கிருந்து தனியே வதிதந்தே
னென்ற னுள்ள மாராய விவ்வா றுரைத்த தென்னைகொலோ
வொன்று மறியா வேழையின்பா லுற்ற சீற்ற மொழிகருகவே.

மனந்தா னினக்குத் துணிவாயு வகையைச சற்று மோரகிலே
னெனவென் றுனைப்போய்வருதற் கியம்பத் துணிவ னென்வாயா
லனுப விக்கு மின்பத்திற கவதி தெய்வஞ் செய்ததென்னே
கனிவிற் றடுத்தா லியாகத்தைக் கலைத்த பாவ மெய்திடுமால்.

தீர்த்த யாத்தி ரைக்கண்ணுஞ் செய்ய தீக்கை வகிப்புளியு
மூர்த்தி தேவ வுபாசனத்து மூண்ட பலவாம் விரதத்து
மார்த்த முனிவர் குழுத்தலையு மரிய பூர ணைச்சாரும்
பேர்த்தருதுத்தி னத்துழையும பெருமபோ தொழிந்த தழுவாமே.

இன்ன வகையி னெழிதரா னெய்ந்த தினத்து மிஃதாகி
லென்ன திறத்தி யாஞ்சகிப்ப லெவ்வா றுன்னை நீத்திடுவன்
சொன்ன நெறியி னில்லேனேற் சொற்ற கற்பின் பங்கமுள
தன்ன போகத் தீர்வதனுக் காகுங் கால மறையென்றாள். (௫0)

யாக நிரப்பங் காயினவு மியானோர் விகலை நிலையாது
வேக மாகப் போநதிடுவல் விடுக நின்றன் மனத்திலுறுஞ்
சோக மினைத்து மிக்கணமே தொலைப்பாய் முப்பான் சிறுபொழுதும்
போக விடைதா வெனப்பகாநதான புகழூந் தேவ மநதிரியே.

நேய விலல றப்பணிக ணோமைத் தாக நாடோறு
மாய நினமா ணவனுக்கிங கரிய மாறற முறைத்திடுக
ஞேய வெளளைக் கதிரோனை நின்னைப போலு மாதரிப்ப
னேய வகைசசெ வீஇவருக வென்று ளணஙகாந தாளையுமே.

ஒற்றைச் சகட்டி னுளொசெறியு மோரேழ் மான்பூட டொணடேிற
கற்றைக் கதிரகளொலிகாலக காணு மாத வனறுனு
மிற்றை யிவாகட கனுகூல மியறற னலமென் றுளத்துனணிச
சற்றுப பசசி மதத்தைகயிற சாயநது விளைவிற காந்தனனே.

குருவின் பின்னர்ச சிறிதளவு கூடபபோநது சந்திரனும்
வருவ தற்கு ளெழிற்றுளை மகிழ்ழ முளமுஞ சகியாமே
தருணத் தாறு சுவைபடிசில சமைதது பாததிரத திடடு
மருவுந் தண்ணீர வெநநீராய் வாசப பொடியோ டஙகமைத்தே.

ஆடை கலன்க ளாதியன வனபின் வரிசைப் படநிரப்பி
மேடை மலியு மமளியினை மெனமை மேவப் பொறபுறுத்திப
பேடை யன்ன மெனவேகிப பிறஙகு வாயிற படிநின்று
வாடை நோக்கிப் பாாத்திருந்தாள் வநதா னழகிற கோர்தலைவன்.

சென்று போநத வமபுலியைச் செவ்வ னோக்கி றுவன்றிடுவ
ளுன்றன் குருவின் றுணைவியினை யுனபால் வைத்துக காக்கவென
வின்று வகுத்த மாறறமது மெளளேல மிக்கா தாத்தோடு
மென்ற னுளமுங் கோணுமை விருததனினக்குக் கடமையதாம் (௫௬)

போது போயிற் றெழுந்திடுக புனித நீரி லாடுதற்கென்
றுத னம்வேய்ந் தேபரிவி னதன்மீ தன்னோன் றனையிருத்தி
மோது வளைகல் லெனவொலிக்க முகத்தின் வியர்வு முத்தரும்பக்
கோது கூந்த லவிழ்ந்துவிழக் கோதத வாரஞ் சிக்குண்ண. (கஎ)

துடையி னளவு மாடையினைத தூக்கி மிகநன் றுச்செருகி
யடைவின் புனித நீராட்டி யரும்பொற் கலையா னேதுடைதது
மிடையுங் குடுமி புலாதருவான மிககவாசப் புகையூட்டி
யுடைக ளீந்து கலனணிந்தங் குறும ணபபூ மிலைசினாளால். (கஅ)

பொன்ன வள்ளக கல்லையிறறாய்ப புசிபபுக் குரிய பலபடைத்திட்
டன்ன வடிசின் மீபபருப்பு மமைய விழுது மிககொழுக்கி
மன்னுங் கருணை சூழ்வித்து வணணச சிவிறி கொடுவிசிறிக்
கன்ன னிகாத்த மிழற்றலொடுங கனிவி னூச செய்தனளே.

உணட பின்ன ருடுபதியு முறற சுதைசோ முககனியுங்
கண்டு மெள்கிக் கிள்ளைக்குக் கறறுக கொடுககுங கொஞசுமொழி
கொண்ட தாரை தன்னிடததுக் குலவுங் காமம வைத்தனளென்
றணடு வாச மிகவீசு மழகி னுயயா னனஞ்சோந்தான். (௨0)

பின்னர்த தாரை துவர்விளையோ டோமா விகையிற் பெரிதூறு
நன்னீ ராடி யுயாசரிகை நகுமே கலைவெண் டுகிலுடுத்து
மன்னு பீதக் கச்சணிநது வாசத் தகர மேதரித்துப்
பொன்னங் காமாக் கலனறுங்கிப புனைநதா ணறுமென் மலாநவிரின்.

இன்ன மங்க லபபொதிாவி னித்தி யிலந்தை யெலுமிச்சை
வன்னி வில்வம வெட்பாலை வாகை மருத நாரததை
புன்னை கடமபு பூவரசு புனன்மு ருக்கு மஞ்சாடி
யின்ன கனுறு மாராமத் திருக்கு மதியின் முனர்நடந்தாள். (௨௨)

கச்சைச் சிறிது நனிதளாத்திக் கனத்த கொமமைத் தனம்பிதுங்க
வுச்சி யோதி யிடையிடைததன் னுள்ளங் காத்தான் மிகநீவிப்
பச்சென் றிருக்குங் கோடாத்துப் பைந்தே னிழியு மலாகொய்து
நச்சு நயமபற் பலகாடடி நாடுஞ் சாலத் தொடுநடந்தே. (௨௩)

சிறிய நீர்க்கால் பலதத்திச் செறிந்த மரத்தி னிழல்வாய்ந்து
நறிய மஞ்ச ரிசெறிவே நயக்கு மின்றுற் றூரலமைந்த
நெறியிற் றூனுஞ் சுரங்கெளொடு நிலைத்தின் னிசையைவிளைவித்துக்
குறும்பின் னகையி னடர்ந்திட்டாள கொலைவேற் காமாக் கண்டாளை.

சந்தி ரனுந்த னேக்கொத்துச் சகிக்க வொண்ணு வவசத்தாற்
புந்தி திகைத்துப பேதுற்றுப் புத்தம புதுமின னெனவுன்னி
முந்தைத் தவமே யோருருவின் முனனர் வந்து முளைத்ததுவோ
வெந்த னல்லூழ்ப பெருமையினை யென்னே யெனனே யிஙஙிசைப்பல்.

வச்சி ரததா லாயவொரு வண்ண விமப மேயெனகோ
முசச கத்தி லிஃதுறழ முடிநத வுருவ முணடுகொலோ
மெசசுமவாணிகொழுநனைகையனகொள் படைப்பி னடங்கிலதோ
நசசுந் தாரைக் கணமனைத்து நாடி விவண்மு னெனனுமால. (சசு)

அங்கத் தமைந்த வவயவத்தி னழகை யொன்றுக் குவமமெனு
விங்க ணெடுத்துக் கூறிடுவ ரேழை மதியை யுடையவரோ
யெங்கு முளவாம் பொருளனைத்து மிவ ளுறின் கவினை யுறக்கவர்ந்து
பொங்கு முலகிற் சிறபபுற்றுப புனிதம வாய்ந்து வாழ்வனவால்.

இன்ன கோலக் கட்டழகி யிங்குத தனிததுத் தோன்றுவளே
லனன மதனுஞ் சரணடைநதிங் கடிமை யாக வாழானே
வன்ன நடைய ளிங்குற்று மவடன் றேசு புடைசுடர
வுன்னு மிந்நந தனவனமு மொபபில் வனப்பி னேங்குறுமால.

இந்த வகையி னுமோத மியைநத மனத்துப பலவுன்னுஞ்
சந்தி ரன்றன் புடையணைந்து சாசத தாளை முறுவலித்து
வந்து நயம்பற பலபடித்து வாடை யொருங்குக் கமகமெனக்
குநதி யொருபாங் கரினமாந்து கொணட விதயக குறிபபுறுத்தாள்.

கண்டு மதியம் பரவசமாக் காம ருடலஞ் சில்லென்ன
வண்டு காத லுறவடககி வகித்த வாண்மை பிழையாமே
தண்ட லைக்க ணுன்வதியத் தனியா யிவளே னிங்குற்று
ளண்ட மருட்டுங் கொடியமத னநதோ வினியென் புரிவானே.

என்றன் றவங்கள் பலித்தனவா லிவளுந் தனிமை யாயினளா
லென்றும் வஞ்சி யனாவிழைந்தங் கேமாப் புறனூன் மாபன்றே
யின்றுந் தகைதல் புரிந்திடுவ லிலேயேற் குறிப்பின்வகை நடப்ப
னென்றுதாளா மலர்முகங்கண் டிசைப்பான் வெண்டண் சுடரோனே.

அந்த ரங்கத் திவணமைந்த வருந்தண் டலேயி னுற்றதெனே
விந்தை மணிமா டந்தனைந்து வேண்டுவவாற் றிலகொலலோ
வந்த மிலகு பொற்பணிக ளாள னில்லா வமையத்துச்
சிந்தை யுவக்க மிலேந்திடுதல தேரு மடவார்க் கறமாமோ. (ருஉ)

தனிமை யாக யான்வைகுஞ் சாரபி னீதுன்னிடலாமோ
புனித சிந்தை யாநாமும பொருந்தி யுறைதல புரிந்தாலு
முனிவு மிகுந்து நொதுமலாகண முந்தி நிற்ப ரலரிசைபப
கனிவி னெழுந்து போந்திடுக கடுக வென்று னிசிக்கோவும.

சொற்ற சோமன முகநோக்கித் துணுக்கென் றறைவடாளாயிவ
ணுற்ற நின்சார் யான்வரினிவ் வுலக வைவிங் கென்செய்யுங்
கற்ற நினேக்காண பொருட்டிலங்கு கலன்க ரேசும புனைந்திட்டேன்
மற்ற கருமமகத்தியற்ற மறறைப போழ்து சாலுமரோ. (ருச)

உன்னைக் காட்டி னுஞ்சிறுமிக் குயர்வுப் புரிவு முணடுகொலோ
லென்னைப் போலு மிதுகாறு மேங்கிச சகித்தா ரொருவரிலே
முன்னை நோற்ற நல்வினையே முயக்கு வித்ததாதலினு
னின்னை யிங்குத் தனிமையுற நேர்த லமைந்தேன் முனியற்க.

முந்து நினது கட்டழகை முன்னி முனனி மூாச்சித்தேன்
சந்த முலேக ணின்னகலஞ் சார்ந்து குழைய விமமுதலு
மந்த முறுமென் கரங்களினு லதுக்கி யதுக்கி யடக்குறுத்தே
னுந்தும் வேளாற் பட்டவரு ருணாக்க வெளியட் டிறமாமோ.

வஞ்ச மின்றி வருப்பலிவண வளாநின் மனேக் கியமென்னைத்
துஞ்சலொருவித் தழற்படுதகத் துணையே யின்றுன் சரணடைந்தே
னஞ்ச லென்றிங் காதரிக்க வாலிங்கனமே புரிகென்றுள்
மஞ்சி னெழிலே மருட்டிடுநன் மலர்மென் கூந்தற் கவின்றுளா.

கேட்டுத திசைதனுக் கலைநிதியுங் கேசப் புளகாங் கிதம்வாய்ந்து
மூட்டு மாகூ ழிங்ஙனமோ முடிந்த தெனபா லெனவுன்னிக
கூட்டுந் தெய்வந் தனைநெஞ்சிற் குறித்து நன்கு வாழ்ததெடுத்து
மீட்டு முரைப்பான் ருரைகரு மேலோர சொற்ற நீதிபல. (௫௮)

சுத்த வினகன் மரபுடையாய சுராதங் குருவை மணந்தனைசொன
முத்த லத்து வனிதையருண் முற்று மிறைமை யினிதுற்று
யுததமசுந்த ரீயெனவே யோஙகும பெருஞான றிதுகாறும
வைதத நீயிங் ஙனதபொழுகல வைய கதறி னேசசனறே. (௫௯)

சுராகட கெலலா நாயகமாத தோனறுத துணையா நற்குருவாய்
வராங்க ளேற்று நனிவிளங்கி வண்ண யாகம பலபுரிந்த
வானை வஞ்சித திடுவாயேல வானோர் நாளு நகையாரோ
நாரு மிவ்வா றியற்றுவரோ நாடு மெற்கும் பவமன்றே. (௬௦)

தீரா வெவ்வ முளனேனுந் தீமைத் திரளுற றவனேனுந்
தேரா மிடிய னேயெனுந் தேரு முறுப்பங் கிலனேனு
நோரத் தலைவ னனபினர் நோமை யுடனே நாணுளுஞ்
சீரா யவனோ டேயுறைந்து திகழ்வ னல்ல வுததமியே. (௬௧)

பெற்ற வன்னை யய்யனுமே பேசா தெள்ளிப பகைத்திடுவ
ருற்ற மாமன் மாமிநனி யொறுத்து நீக்க முயல்வார்கள்
சுற்றத் தார்கள் கொலைக்கேதாஞ் சூழ்ச்சி நாளு மெண்ணுவரோ
லெற்றுக் கிந்த வபவாத விழைப்பு நமக்கு ளொழிகென்றான்.

சந்தி ரன்பாற் றளர்தாரை தவள முறுவல பூததுரைப்பா
ளிந்த நீதங் கணகிலவா வெனக்குந் தெரியு மோர்ந்துள்ளே
னுந்து வருவி நீச்சரிய வுஞற்றல் போலு நீகுயிற்ற
லந்தக் காதையனைத்து மென்மு னப்பாற்கட்டி வைததிடுதி. (௬௩)

மாதர் சையோ கத்துற்ற மறவி யொன்றே யானந்த
மீது மான விம்மைவயி னின்ப நல்குந் தவமுளதோ
பூத ரம்போன் முலைத்துணைகள் புல்லிப் பழகி யறியாநீ
யேதங் கூறிக் காலமெலா மேனோ பாணித் திடுகின்றாய். (௬௪)

போது நினக்கு விகடமதாப் புகலு மாற்ற மிவ்வமய
மோது காம முள்ளொளித்து முழங்கு கின்ற வொல்லாய்போல்
காதன் மதனுன் மொத்துண்டு கலங்கிப் போர்து நின்சரணி
லாத ரிப்பா யெனவடைந்தே னவமா விடுதல்பவமாமே. (௬௫)

இந்த வுடல நினககடிமை யினித்தாள்கிலனோ ரிறைவனையு
மெந்த மான மிரிந்திடினு மெனக்கிங் கின்ன லினியிலலை
யந்த மிளமை யாசைபல வடைவி னிலவா யொருவினறல்
வந்து நின்ற னதரதனை வழங்கி னினக்கே புண்ணியமாம். (௬௬)

சின்ன வாயு ணமுதலாச் சீரின் வளர்த்தேன் கௌமார
னென்ன வமைந்திங் கெனனுரைக்கு மேறு மாறிற்றுணிந்தனைகொ
லுன்னை யணையு முரிமையெனக குளதென பதுவு மறந்தனையோ
வின்னுங் கற்ற விஞ்சையினை யீங்குக் காட்டா திசைந்திடுக. (௬௭)

நாய கனூர்சொற் றகைந்திடுத னலமே யாகா வென்றுரைத்தை
நாய கன்று னீயெனவே நாடு பின்னர்த் தவறுளதோ
நாய கன்றன் பான்மனைவி நாடும வெஃக லுறமறுத்த
னாய கன்றன செயலாமோ நடுவி னீயே பிழைத்திட்டாய். (௬௮)

தாரு காவ னத்துழையுந் தனிதத வாயர் பாடியினுஞ்
சீரு லாவு கோதையர்க டிறமு நாமு மறியேங்கொ
றேரும் பிரமன் றனளித்த திகழுங் கலைவா ணியைமணந்தா
னுருங் கண்ணன் ராதையெனு மத்தைதக குயங்க ளணைந்திட்டான்.

கவுத மன்றன் பன்னியின்சீர் கண்ட வாச வன்புணர்ந்தான்
யுவதி யாய பிருந்தைதனை யூக மோடு மரிவிழைந்தா
னிவர்க டேவர் முனிவரென வின்று மாப முன்னவரி
னவதி யற்ற தீமையெலா மளக்கற் பால வேயாமோ. (௭௦)

மனைவிக் கின்பந் தக்கவகை வழங்க வலியின் மெலிமுனிவ
ரனைய ரயலார் தலைமகாடி யனுப விப்பர் சுகமென்னுப்
பனையி னோளோ லையிலெழுதிப் பயமு முறுவித் தனர்கப்பு
முனைப்போன் றவர்கள் பலனிழந்தா ருண்மை யீது தேர்ந்திடுதி.

அழகி னோர்ந்த நல்லார்க ளல்குற் றடத்தி னேழுழ்கிப்
பழகுங் கொங்கைத் துணைப்பற்றிப் பவள வாயி னமுதருந்தி
விழுமி தாய வின்பத்தின் விதத்தை யுணரா தவமுஞற்றி
யுழலவீர் வனத்திற் சுகமிழந்தே யுடலைச் சுமையாத் தாங்கிநிதம.

புதும ணப்பெண் டீர்கடமைப் புல்லி யணைத்து வாழ்வதினுங்
கதுமென் றெழுமபு முலையெ முங்கக் கலவிக் கலையி னனிதேர்ந்த
விதுமென் முகத்தி யாருடனே விரும்புஞ் சையோ கத்தினல
மதுவே மிக்க பேரின்ப மாராய்ந் தறிதி யென்மாட்டே.

வந்த பாவந் தனைநானே வகித்துக் கொள்வே னெளியேற்குத்
தந்த வான்மப் பிசசையினுற் றழைக்கும புண்ய நீயேற்பா
யிந்த வுரையை மாற்றுவையே லினிமேற் கணமுந் தாளேனு
னந்த முலவு வடிவமைந்த வாசை நேச நாயகனே. (எச)

துரையே யடடா பயனின்மை சொல்லிக் காலம் பாணித்தல
புரையே யாகு மிதுவரையும போதுஞ் சல்லா பம்மனைதனும்
வரையே நிகர்த்த நின்றோளை வழங்கா யெனறே தாரையதி
விரைவின் சென்று சந்திரனை விரகத் தோடு மணைந்தனளால்.

வேறு.

மூர்ச்சித்துப்பரவசமாய்நனிசொககிச்சிறிதளவுமுணங்கிநின்று
பேச்சின்றியிருவர்களுந்தவத்தெளிதுருதுகவிதுப்பெருமூச்சிட்டே
யோச்சிடுமென்மலர்க்கரத்தாலுடலமதுமற்கட்டாயொருங்கணைத்துக்
காய்ச்சியகன்னலின்சுவையின்மிக்கினிக்குஞ்சுவையதரங்களித்திட்டாரால்.

பலதாரமு முத்தங்க ளீந்திட்டே பணைமுலைத்தம் பாரஞ் செய்யக்
கலகலவென் றணியாரஞ் சிக்குண்ண மேகலைநற் கலைகிழ் சோர
மலரடி மென்னூபுரங்க ளார்த்திசைக்கக் குறுவியர்வை வதனங்காண
வலமிடமா வரவொப்ப னணிபுரண்டார் வாரிநிகர் வாஞ்சைமிக்கார்.

பின்னர்தாரகையெழுந்தங்கோர்சுற்றுக்கலைசெருகிப்பிறதோளிட்டு
மன்னிருட்கூந்தலையிடதுகரத்தேந்திவலக்காத்தான்மகிழுங்கொண்க
னன்னசந்திரன்கரத்தைமெலப்பற்றிப்பொருக்கெனத்தன்னகத்திற்சார்ந்தா
டன்னிகாற்றிறுமார்துவிம்மியெழுமிருதனமுந்தத்தளிப்பான்.

சொன்னத்தினூற்குயிர்சிகவமணிகளவேய்ந்திட்டசொலிப்புமிக்கு
மின்னமலிப்பூவணை...யதற்றுறொழிறகலையுள்விளங்குமல்குற்
பன்னியினைத்துணைககாத்தாலுடுபதியுமபற்றிததன்பக்கஞ்சேர்த்தான்
புன்னகையதருமபிடாற்பொற்கலைகளின்றுளாசகம்புறமபுனிச.

துப்பனையமென்செவ்வாய்துடிதுடிக்கப்பொறிச்சுணங்கினறுலைதத்துவிம்மி
செப்பனையவிருதனங்கணிவந்தோங்கக்கசசவிழசசேணைகாணடற
கொப்புடையநடுநடுஙகப்பற்பலசலல்லாபங்களொருமைகாட்ட
மைப்படிந்துமதாததிடுசெவவரிபடர்ந்தகருவிழிகண்மருட்சிகொள்ள

துணைபபயோதாமவருடியாடையினைஞெகிழ்ந்தெரிந்துதுலைதநதக " ற
பிணைநிதமபத்தினைததடவிபபசியசைவலக்கூந்தலபிடாலைபப
விணைகொடியினிற்சுறறன்மாமெக்கலெளளரிசியெனககலதத
லணையாலபாலெனசசிவணறுடைநெருககலகுறிநோமணுககமாக்கல்

கொங்கையழுத்திடுதெனுதற்பொருததிடுதலெண்வகையாககொள்கலப்பே
டங்குறுதலினைவிமுத்தமிடனுசசிமுலையண்ணுமத்தி
தங்குசகுனமமுதுகுபிடாகதுபபுநெற்றிதொடைததாணமெட்டிற்
செங்கைவிரலினைக்குவிததுத்தட்டிடுதலகுட்டிடுதல்செவ்வையாக.

அங்கையிஞற்புடைத்திதென்மெலக்குததற்றாசசனியாலழகிஞன்றல்
தங்குதாச்சனிமததியானெருக்கலவைகளினையடக்கப்பற்றி
யங்குறடுப்போற்பிடிததிடுதந்தாசசனிகொணடங்கதிற்றுலைததல்
பொங்குமுறையேதாடனங்களெண்வகையாகபபுரிந்துபின்னர்.

கண்கன்னங்கொங்கைநுதலகைமமூலநடுசிசம்பங்கனிமென்செவ்வாய்
நண்ணுமூந்தியெண்ணிடத்துச்சுமபித்துங்களநதனத்தினற்கூறுயு
மெண்ணுகடிதடததிடையிலெதிரெதிராகச்சேர்ததுமியம்பியோநதல
கண்ணுமிடறுனிவளவாத்தனத்தடியிலொருவரையுமதன்மீககண்ணே.

நாலவாயரேகைகளுநுணியதனிலோரைந்துநண்ணுங்கொங்கை
யாலநல்லவல்குலினுமூங்கிலிலையைப்புரையவணிநகததாற்
கோலமுறக்குறிபதித்துமதாத்திற்சேப்புறவுஙகூறுமக்க
போலத்திலிதழதனில்வடுவுறவுந்தசைசக்திட்டபொலங்கன்னத்தே.

பல்லுமிதழ்பொருந்திடவுமுதடுமைழயேபல லொன்றுபதியவைத்து
நல்லகைம்மூலநுதன் மார்புதொடையிடங்களினேகன்குகாணச்
சொல்லுபலமிகப்பதித்துமபெரியவிரலபினபுறத்தா
ளல்குனமூழந்தாளுபிமாரபுமூலை கைமமூலமணிக்கழுத்தில. 86

கன்னம்வாய்கண்ணெற்றியுச்சியெனுந்தானங்கள்கதிதிட்டோங்கு
மன்னவமுதத்தினிலையாராய்ந்துபரவசமாய்மகிழ்சையோகந்
துன்னிடவுமொய்யாரவெழிநறுனைபுளகிதகத்துணைவன்றனி
லன்னதனமிகவழுத்திமனமுருகியெயபபொழியவதரமீந்தே 87

சங்குவண்வளைநெறியப்பாதசாலங்கலிக்கச்சக்குசசேப்பத்
துங்கவிதழ்வெளிறடையவியர்வருமபக்கண்டதிற்றோகையன்னந்
தங்குபுறுக்காடைவண்டுகுயிலகோழிசெம்போதநின்றகையவோவொண்
பொங்கொலியிறகற்பகத்தைப்பினனியவோகாமவல்லிபோற்பிணைந்தே

சந்திரனையநகணைத்துசசுரதநீரூற்றெறடுக்கச்சலிப்பிலதாரைச்
சுந்தரிசெய்லீலையினைமிகவியந்துதைவருடிச்சுதாகரன்றுன்
குந்திடுதன்மலலாத்தவொருககணித்தலகுனிதனிறறல்கூறுமைந்தாம்
விந்தையபல்காணத்துசசிறிதளவும்பிழையாதுவிளக்கிபபின்னும்.

கந்துகம்பன்னகம்வெருகுகுக்கிடமவியாக்கிரமக்கதிகளாற்றிச்
சிநதையுடன்சிந்தையுமாயாவினுடனுவியுமாசசெவ்விதாக
வுந்துமானந்தசாகரததனிலேயழுநதியுதிததயார்க்கு
மெந்தவுலகந்தனிலுங்கிடைக்கரியபேரினபமேய்ந்திட்டாரால்

அருந்தவச்சந்திரன்றனைமிக்கோலாகலமுற்றான்புதேங்க
வருந்தியகாமக்கலவிதனினமொய்த்துண்டினைத்தனர்களம்மவின்று
மிருந்திடுதற்றகுதியலவெனவுனனியிருடகுழாமிரிந்துபோகப்
பொருந்தியபல்கிரணசமூகத்துடனேயாதிததன்போந்தானன்றே.

இருவர்களுமமளியைவிட்டினிதிறங்கிவெளிவந்தங்கெழுநீராடி
யருமுடையாதிகள்பலவுமேபுனைந்துகுய்யாதியடிசிலுண்டு
பெருமையுறநாளுளுஞ்சுகபோகமேநுகர்ந்துபிறங்குபோழ்து
மருவுமவர்க்கட்டமத்துச்சனியென்னச்சுரகுருவுமவந்திட்டானல். 92

மறையவனைத்தரிசித்தவெழிற்றாயோடோடிவணங்கிநின்று
கறையுறாநற்சரணநகடமையலம்பியந்நீரைக்கண்ணிலொற்றி
நிறைமணியாசனத்திருத்தியருகிருககமனைவிழுகநீத்தோனைநோக்கிக்
குறையுளதோவேதேனுமென்னவவடாமில்லாக்குறையொன்றென்றான்

சந்திரன்போந்தடிபணியவாசிசொலிபபூதியினைச்சாத்தித்தன்முன்
குந்திடசசெய்தெவவிதமாப்போழ்தகழித்தாயெனவகருவைநோக்கி
யெந்தையேநின்வரவையெதிபாராத்திநகிருந்ததுடனெழினற்றாள்
சிநதைமகிழ்வெய்திடவேநினபணிபோற்செய்திட்டேன்சிறுவனென்றான்.

கேட்டுமிகக்களிகூர்ந்தங்கெழுமபிததன்னித்தியசற்கிருத்தியங்க
ளாட்டமுடனினிதுஞற்றிவருஞான்றுதாரைக்குநன்மதிக்குங்
கூட்டுமனுதாபமொடுசரசசல்லாபங்கள்குறிபபிறநேர்ந்து
வாட்டமுறவச்சுறுத்தமனையவளுந்தன்னுண்மைவகுத்திட்டாளால்.

இவர்கடமைச்சபிததிடறருமாதவனுமனந்தனனிலெண்ணுமெல்லை
துவரிதழ்நறாறுரைபணிந்துரைததிடுவடொல்வேதச்சூழ்ச்சியாவு
நவநவமாததேர்நதிட்டநாயகநீநடுநிலையிலுடுங்காலைத்
தவறதனையாற்றுமேவதிநதிட்டார்தேவாதபோதனரிலுணடோ.

ஊழ்வினையினபடியல்லாவிடையுதிப்பதேதேனுமுளதோங்கொல்லோ
தாழ்வடைநதபோககன்றோயாகமத்திற்கழுவாயுஞ்சாற்றிவைத்தார்
பாழ்மதனனுற்பிரமனுதியருமனங்கலங்கிபபழியேறறாரோற்
கீழ்மையுற்றவென்போல்வாாநிலைமையினையென்னவெனககிளாப்பதைய.

கடமுறுநீர்கனல்கொளுத்தகொதிததிடினவேறுளதணணீர்ககலப்புகொள்
கடலெழுந்துபொங்கிடுமேலென்செய்வரொவர்பாலுநகருணையாள [வார்
மடமையுருவாயவிப்பெண்பேதையுமிச்சிறுவனுமேமயங்கினோமால்
கடமையுனக்கேயன்றோகாததளிததலெனவுரைத்துக்கண்ணீாவிட்டாள்

வியாழமுனியம்மாற்றங்கேட்டனுமேமனமிரங்கிவிகிர்தமற்ற
தயாவுடனேதன்றுணைவிநவைபொறுத்துச்சந்திரனைச்சமீபங்கூவிக்
கியாதியினிலிழுக்குற்றாய்நன்மரபிற்கோர்மாசுகிளைக்கச்செய்தாய்
வியாதியினிற்சயரோகமேயுற்றுநாளுநீமெலிகவென்றான். (கூகூ)

சந்திரனுமவிடைகொண்டுபதடைக்கக்கணடிருமபத்தாரைதனனைச்
சிந்தையினிற்சிந்தையொடுஞசிந்தித்துததந்தையுழைசசெலலுமகா
விந்தையுறுமகதியாழினையேந்திவெணணீறுவிளஙகபபூசி [லெ
மந்திரஙவம்பதமோதிவருநாரதபடபடிவன்வழியினோர. (௧௦௦)

கண்டவுடனெதிர்நாடியகமகிழ்ந்துசிரமீதுங்கைகுவித்துத்
தண்டமெனவீழ்நதெழுநதுநனியேததவிருவாகளுஞசமீபததுறற
தண்டலையினோர்ஞாங்கரிற்றணியேவிற்றிருககசசரியைக்கணணுற்
றண்டமுழுவதுநொடியினிறசூழுநாரதனறுனைறைகுவாறல.

அத்திரியாகன்முனிவன்பனனுஞ்செயததவததருமையானே
புத்திரனுச்சனித்தெவருமதிதன்னின்மதிததிடவேபோநததீதா
னத்தனையிலுறுநாருநனிவெறுக்குமரந்தையினையநதோவாறறிக்
கத்துசயரோகத்துனுஞநலிவுறவேகலசககமுறறுய. (௧௦௨)

காமமேபொய்யதனைச்சொற்றிடறகுநிமிததமெனககருதலாகுங்
காமமேகொலையதனைப்புரிநதிடறகுவாயிலெனககரைதலாகுங்
காமமேகளவதனையாடிடறகுவாயிலெனககழறலாகுங்
காமமேதீமையனைத்தினுககுமொருதாரகமாக்காணலாமே. (௧௦௩)

காமத்தாற்சதக்கிருதனுடலமெலாமாயிரமாங்கணகளுற்றுன்
காமத்தானிதிக்கிழவனிருவிழியிலொருவிழியைககடிதுநீத்தான்
காமத்தாற்கடன்வண்ணன்பெற்றபெருஞ்சாபஙகள்கணககினுணடோ
காமத்தால்விளையிடும்பையெணணிலவாமெனமுனிவன்கழறினுல்

கேட்டலுமேமிகவெருவிக்கமபலையுற்றடிவீழ்ந்துகெட்டேனசசோ
வாட்டமறப்பலவிஞ்சையறிவுறுத்துமிறைவனையேவஞசிததேனல்
மீட்டுதலாற்சராசரங்களனைத்தினுககுஞ்சுகவிளைக்குமேன்மையாள
நீட்டினரோயாரேனுமததகையதீதினுக்குந்தீர்விங்கென்றுன்.

சுத்தவத்திரியின்குமான்முகநோக்கியாழ்க்கிழவன்சொல்லலுற்றுன்
முத்தனையமுரலுமைநாயகன்றனெழிற்கபர்த்தமுடியினின்றுந்
தத்துகடலலையினிற்சங்தகில்கொழிக்கும்வான்மியூர்த்தலததினுப்புண்
வைத்திட்டசுத்தமுறுதீர்த்தங்களைவகையாவளப்பம்பெற்ற.

காமநாசனிப்பெயர்கொடீர்த்தமொன்றப்பதியுடுகொணுமந்த
நீமநீர்த்தடமூழ்கிநீறணிந்துகண்டிகையைநிரம்பப்பூண்டு
நேமமுடனைநதெழுத்தையுச்சரித்துவான்மியூர்நிமலற்போற்றின்
வீம்வினைமுழுவதுமக்கினிமுன்னாப்பஞ்செனலாவீயுமன்றே.

தங்கையக்காளன்னைமுன்னவன்மனைவியயலாகடாரஞ்சுத்த
புங்கருதுணைவிதானினறிட்டபுத்திரியைபபுணர்ந்திட்டார்க
ளங்காமநாசனியிலேபடியிலககணமேய்யனகாரவர்
மங்களவத்திர்ததததின்மகிமையுரைததிடவெவரும்வலலாரல்லர்.

அக்காமநாசனிநீர்நீநாடியதிலாடியருகிலுறற
தக்கதிருவானமியூரநாதனிருதாடொழுது தாழ்வையாயின்
மிககநினவினைமுழுதுமிரவிமுன்னிமமென்னவீயுமாமாற்
சிகமெனவேசெய்திடுகவெனநாரதப்பனவனசெப்பிசசென்ருன்.

விரைவாகசசநதிரனுந்நாமதியாததுசெய்வானவிருப்பமுற்று
வரைஞாஙகாபடுமெகிலுமுயாகளபசசந்தனமும்வாசப்பூவு [தாங்கி
நிரைதயிாபாவிழுதுடனேபலகனிகளலையெனுமென்னீள்கைத்
வரைமகளுயகனபூசைபுரிதரபபோவதுபோலும்வருநற்பாவி.

உத்தரநற்கூலத்திலொருமூனறுயோசனையங்குற்றவெல்லைச்
சுத்தமுறுகாமநாசனித்தடததினின்மூழ்கிசசுகமதாகப்
பத்தியுடனீறுசுகண்மணியணிந்துமந்திரமுமபண்பிற்பன்னிச்
சத்தவியசினகாததுட்சங்கானசநதிதிநின்றுசாற்றுவானல்.

வேறு.

நறைமலர்க கொன்றை வேயந்த நாதனே சரண நீலக்
கறையணி கண்ட முற்ற கடவுளே சரண நானகு
மறையினுந் தேடிக காணு மகிபனே சரண நாயே
னறையுனிற சரணந தன்னி லணடினேனுள வேண்டும். (௧௧௨)

பத்தியா யடிய ரோததும பணபனே சரணம ஞானச்
சத்திய சத்தா னந்த சங்கரா சரண மெங்கு
நித்திய மாகி நின்ற நின்மலா சரண நின்பா
லித்தினஞ் சரணஞ் சார்ந்தே னெளியனை யாள வேண்டும.

முனிவரர் மூவர் போற்று முன்னவா சரண மேழைக்
கினிவரும வினையை மாற்றற் கேறறவா சரண மென்றுங்
கனிவருஞ் சிந்தை யாரிற் கலந்தவா சரண மோன
நனிதருஞ் சரணஞ் சார்ந்து நண்ணினே னுள வேண்டும்.

இவ்வணந் துதித்துப் பின்ன ரெழிலுறு குமுத நண்பன்
செவ்வணம் வாய்ந்த சொக்க நாயகி சேரநிற்கு
மவவண மீசன் முன்ன ரணுகியா னந்த மேவ
நவ்வண முற்றுந் தோந்து நணணுநோய் நீங்கப் பெற்றே.

இகலரு வான்மி யூரி னெல்லையோர நததனைச சூழ்ந்து
புகலரு மாங்காங் குற்ற புண்ணிய தலங்க ளேததிப
புகழுறு தந்தை வைகும புனிதநன் வைபபுச் சார்ந்து
மிகுதிரு மகிழ்சசி தேகக மேவிவாழந திருநதா னன்றே.

கிளர்தரு வான்மி யூரின கேததிரத தெல்லையுள்ளா
லுளபல தீாதத மின்னு முன்மழயுமை யோங்காநிற்குந்
தளர்வற வமையம வாய்ககச சாற்றுவ றேரி ரெனறுன்
களமது கறுத்த வீசன் கழலடி பணியுஞ் சூதன். (ககள)

சநதிரனகாமநாசப்படல முறறிறறு

ஆகசசெயயுள - ௬உஉ.

சூரியன் பூசைபுரிந்த படலம்.

அருந்தவ முனிவா கோடி யடாபுகொண் முழைக தோறுந்
திருந்திய யோக முற்றுத தினகர மண்ட லத்துட்
பொருந்திய பரமற் போற்றிப் பொருந்துதற் கேற்ற தான
பெருந்தட நியக்கு ரோதம பிறங்கிடு முதய வோங்கல். (க)

அருகினி லலையாற் கோணு மரியமா தேசு மென்று
வொருபெருந் தீவங் குண்டா லுயர்தரு விருககந் துன்ன
மிருகா சும்பல் பாய்மா மிண்டிய கநத ரங்க
டருமலை யெழவின் மொய்ததுத தங்கிய சால்பு வாய்ந்தே. (உ)

அத்தகு தீவக தன்னி லாயிர மயுத மாக
நித்தமு மொய்ப்பர் மேனி நிசிநிற நிகர்தத நீரார்
குதநிர மாயங் கற்றூர் கூறிய வெயிறு வாய்ந்தார்
சுத்தமி லசுரர் நாளுஞ் சூரியற் கஙித மாஞா. (௩)

மாலேபல் கிரண மோசசி மங்குலே வெருடட விணணிற்
காலேயிற் கதிர வன்றூன் கவரியைக கடவுந தோறும
வேலேயிற சூழ்ந்தங் கெணணில் விசிகங்கள வீசிப போராச
சாலவு மாற்றி வந்தார் தைத்திய ராஞா தாமே. (௪)

இவ்வகைக் கரிய வாகத திராக்கத ரோடு நாளுஞ்
செவ்விய வொறறை நேமிந தோவரு தினக ரன்றூன்
வெவ்விய விதற்பங காற்றி மேனியின் மெலிவை யுற்றுத்
தெவ்வர்முன னிலலா தோடத தேவர்க ணடுங்கி யாரத்தார். (௫)

விண்ணச ரீரி யொன்று விணமணி வதன நோக்கி
யண்ணலே யசுர ரார்ப்ப வமரினே யாறறு தோடே
லெணணலா தமமை யெற்றி யீரதநிடற் கேற்ற தாய
நண்ணிய சூழ்ச்சி சொலவே ஞடுமென் றுெலிதத தன்றே (௬)

சொல்லிய வகையே செய்யிற் றுன்னலா பாறி மாய
வெலலுவ துடனே ஞான விபவமு மடைவை கணடாய்
தொலலுல கதனிற றென்பாற் றேனறிடுஞ சம்புத் தீவி
னல்லபுத தேளிா மோனா நண்ணுகந் தருவா போற்ற. (௭)

பந்தியின் குடுமி யோங்கிப பகாவெளிக் கங்கை மூழ்கி
நநதியெம பெருமான் குன்ற நடுவினிற் றிரிநது வலலேத்
தந்தியின் கோடு சந்து தனியகில மணிபொன் ஞுதி
யுந்திய கரையின் மோதி யோட்டுறும் பாலி ஞாங்கர். (௮)

தேன்வழி கற்ப கத்தாா தேயரி பிரம ஞுதி
வான்மலி யமர ரியாரும் வந்தடி பணிந்து போற்ற
கான்குழல மனேயி ராக்கங் ககனவைப் பீந்த செலவ
வான்மியூர்க் கேதநி ரத்தை வணங்கிடி லிரிவ ரன்ஞா. (௯)

என்றவா காய வாக்கை யிரவியுங் கேட்ட போழ்து
கொன்றையங் கடவு ளெற்குக குறித்ததோ ராணை யேற்று
நன்றெனப் புலரி சாய நான்செயும பணியி னீஙகி
யின்றவண் சேர்வ தெவவா றெனறவ ணிருந்த ஞானறு. (க0)

கலலதுங் கசிய மீட்டுங் கனதியாழ்க் கிழவனை போந்தே
யெல்லைமார்த் தண்ட நிற்கங் கெமபியா மசனி தன்னை
யொல்லையின் விளிநதங் கேவி யுஞற்றுவிப பாயென் றோத
நல்லதென் றவனை நெஞசி னயந்துபி னினைநதிட்டானல். (கக)

எண்டிசை யண்ட ரண்ட பேழ்கட லேழு தீரத்த
மண்டல மேழ்பா தாள மாதிர மற்றை மன்றம
விண்டிட வார்ப்பரிநது விநிரப்புறச சத்த மிட்டே
யண்டபோ னியின்முன் வந்தா னவனெமபி யசனிதானே. (கஉ)

வசியெனக் கிரண சாலம வரிசையிற் கொண்ட சோதி
யசனியின் வரவு நோககி யாசிகள் பலவுமாற்றி
யசலையை யசைக்க வல்ல வரியவென் பினரா னுய்க்கு
வசனமொன் றுரைக்கக் கேட்டி மகிழ்வுட னென்றிட்டானல்.

உன்னைநா னெமபி யாக வுறறதோர செல்வந் தன்னைப்
பன்னிட வென்வா யொனறு பற்றுமோ பாரி னீதா
னுன்னருங் கரும மொனறை யுஞற்றியெற் குதவி யாற்றி
மன்னிய புகழை நாட்டி வாழ்குவை யாரு மேத்த (கச)

தீவெனு மந்தே கத்திற் றிணணிய வசுரா கோடி
யாவரும் போந்திஙகெனறெ டியாணடுநெதெவ் வியற்று நின்றார்
தாவுமென் றேரி னின்றுந் தனியனாய் மலைய கில்லே
னுவதற் குளதோர் சூழ்சசி யவாதமை வெருட்டு தற்கே. (கரு)

நாடொறும் படரு மென்ற னடையினிற் பிழைத்தே னாகில்
வீடுவ ரகிலத் துற்ற விப்பிர ராதி மாந்தா
கோடுவெண் கயிலை மேவுங் கொன்றையங் கடவுள் சீறு
நாடுவாய் கரும மொன்று நண்ணிய வென்பொ ருட்டே. (கசு)

வேறு.

கீரதிக கூசியினிற் கிளாமூன்று யோசனையில
வாரமுறுங் கீழ்கடற்கு வாருணநற் றிசையதனின்
மூரவினி னோரலனா முனிநெரித்த மருந்தீசன்
சேரவிசை வாயந்திட்டு திருவான்மி யூர்நேடி. (கஎ)

அங்குற்ற பெருமான்ற னடியிணைக டரிசித்துச்
சங்கதனு லுபசாரத் தனியபிடே கம்புரிந்து
துங்கநறு மலர்சாத்தித் தொழுதெழுந்தங் கென்பேராற்
பொங்குநீர்த் தீர்த்தமது புரிவிப்பா யத்தலத்தே. (கஅ)

என்றலுமவ் வெழிலசனி யேற்றமுற விறைநதோடித்
துன்றுபுகழ் வான்மியூர்த் தொலகேத்தி ரத்தடைந்தே
யென்றுதனக கிசைத்தவகை யிரவொன்றிலே முகித்து
நன்றுபல வரமேற்று நபோமணிக்குச சொற்றிட்டான. (ககூ)

அன்றுமுத லழலவன்று னமாக்குவரு மரககாதமை
வென்றுதின னிவெருட்டி வியனசீ ரத்தி வாய்ந்திட்டான்
துன்றியநீ ரலைகொழிகுஞ சூரியநற் றீர்த்தத்தி
லென்றுமபோந் தாடிடுவா ரிணையிலாச சுகமடைவார. (உ0)

உலகமுவந் தினிதேத்து மொருசகடடின் மிசையூர்ந்து
நலமருவ வுதித்துலவு நற்பகலோ னிரவினிலித்
தலத்தினிடைப் பூசித்த தன்மையினு லறைமுதல
குலவவரு மருந்தீசன குடககுமுக மாவதிவன். (உக)

அறுபதினு யிரங்கோடி யாககாகளை வெலத்தகக
வுறுதியினை யுதயறகே யுதவியதோ ரத்தீர்த்தங்
குறுகியவண் படிந்தார்கள் கூறுமுழுக் கொன்றினுக்கு
நறுமலர்கற் பகநாட்டி னுலுயுகம் வைகுவரால். (உஉ)

அத்தடத்தி னெருகுடநீ ரதுமுகந்து வாகேற்றி
வித்தகர்கள் சூழ்ந்தடரும் விமானத்தி னுட்புக்கங்
கத்தன்செஞ் சடைமுடியி லபிடேக மாட்டிடுவா
ரித்தலையி லவர்பேற்றை யெம்போல்வா ரியம்புவதோ (உங)

முறையாக வேழூழ்கி மூலமருந் தீர்தமை
யிறைவியளா மவாமனையை யெஞ்ஞான் றுந் தொழுதேத்தி
யுறையுமன்பி னுலுருகி யுற்றதக் கணம்வருவார்
தறைமிசையி லவர்தெய்வந் தாமெனபா தேவரெலாம் (௨௪)

ஓதுமக்க ணமனைவி யுறவி கள சுற்றத்தா
தீதறுநற் பெருங்கலவி திரவியமப்ல விளைவாதி
யேதுதமக கேய்கவென வெண்ணிடினு மத்தடத்துப
போதொன்றி னின்மூழ்கிற் பொலிந்திடுவர் புண்ணியரே. (௨௫)

தானமந்தி ரஞ்செபங்க டனிப்பிதுர்க்க ளினகடன்கண்
மானதர்ப்ப ணமவிரத மகேச்சுரன்பூ சைகளாதி
யேனைதடத் தின்ஞாங்க ரியற்றுமொன்றிற் காயிரமா
மானபல னீந்திடுமா லரியவிந்தத் தீர்த்தமதே (௨௬)

இத்தடத்துக் கூலமதி லிருந்தோங்குந் தருக்களின
முத்தொளிர்நீர் படுதலினுன் மோகசுத்தை யுற்றிடுமே
னித்தமுமங் கதின் மூழ்கி நிலைவானமி யூநறைவார்
சுத்தநல மாட்சியராச் சோதிசொரூ பரோயாவா. (௨௭)

ஆகையினி லிதீர்த்த மனைத்தினுக்கு மிக்கதெனச
சாகைபல வாராய்ந்து சங்கரநற் றெய்வமெனு
வோகையுட னேயுரைக்கு மொருசூத மாமுனிவன்
வாகையுட னமிசத்து மௌனியாககுச சொற்றனனல். (௨௮)

சூரியன்பூசைபுரிநதபடல முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள-௯௫௦.

இந்திரன்சாபந்தீர்ந்தபடலம்.

அசுரரிற் றலைமை பூண்ட வகிதவுட் டிரனு மின்னுன்
கசிவுடன் றவம தாற்றிக் கடிமலர்த் தவசி னேன்பா
லுசிதநல் வரங்க ளேற்ற வுறுபராக் கிரமந் தன்னாற்
றிசையனைத் தினிலும் வெற்றத் திறமுறச் சேணிற் சென்று. (௧)

கற்பகத் தருவி னீழற் கனைகுழற் சசியி னோடும்
பொற்புடன் வீற்றிருந்து புகழ்புரு கூதன் முன்னர்
விற்படு விசிக மேந்தி வியன்சமர்க் கழைத்த லோடும்
வெற்பெனும் வெள்ளை யுமபல் விண்முழு தாளி யேறி. (௨)

கோலமுற் றசுரர்நேரிற குறுகலுங் களிநல் வியானை
வாலினிற் சிலரை மோதி மருப்பினாற் சிலரைக் குத்திக்
காலினாற் சிலரைத் தேய்த்துக் கரத்தினாற் சிலரைவீசிச
சாலவே கோற லாற்றச் சாரத ரோடி னரால். (௩)

கண்டபோ தமரா தெவ்வன் கணைகளா யிரங்களவ்வே
தண்டமீ தழுந்த நொந்து தளாவுறநூறு கோல்கள்
டுண்டமே லோச்சி நிறபத் துணுக்கென நிலனின் வீழக்
கொண்டது சோரி வெள்ளங் குலேகுலேந் தண்ட ரேங்க. (௪)

உதிரமே பெருகி யோங்க வொருவயின் காப்ப வைத்திட்
டெதிரினிற செறுநன் மீதி லிந்திர னூறு கோடி
கதிர்நெடுங் கணைக வேவிக் கடுகடுத் தமர மாறறி
விதிர்வுறக கண்டான விண்ணோர் வேலேபோற் குதுகலிக்க. (௫)

அப்பொழு தமரா வேகத னுமபலங் கெழுந்து போந்து
துப்பையுட் டையன் றேனைத துதிககையாற ருவிப பறறிச
செப்புநாற கோட்டாற ருககிச சிதைததுநுண ணேி யாக்கிக்
குப்புற வலவன் றனனைக கூறநெனச செகுத்த தன்றே. (௬)

அகிதவுட் டிரனும வேறங் கணிரத மொன்றி லேறித்
துகிளொன விழிகள் சேப்பத் துமபியின் றுதிக்கை பற்றி
மகிமிசைக் கரக ரொன்று மலிவுறச் சுற்றி மோத
முகிலென வீழ்ந்து சாய்ந்து மூர்ச்சையிற் கிடந்த தன்றே. (௭)

அந்தவே லேயினிற் தேவ ரசுரராக டேசி முன்ன
ருந்துபோ ராற்றி யெண்ணி லுயர்சாங் தூண்டக் கண்ட
மூர்திய வவுண ரியாரு முடுகிப்பல் படைக ளோங்கிச
சிர்திணர் கைகள் கால்கள் சிரமுர மொய்மபு தம்மை (௮)

ஆயிரங் கண்ணன் கண்டங் காயிரம வாளி யேந்தித்
தீயவர் தம்மேன் மேகத் திவலையென் றடாத் தூவி
நோயுழந் தேங்கிப் பாற நூறினன் பின்ன ரங்கே
யாயவில் லேந்தி நிற்கு மகிதவுட் டிரனை நோக்கி. (கூ)

முருகலர் கற்ப கத்தார் முயலகுறு மகனி றீத்தன்
பெருகுமத் திரங்கள் கோடி பெருமழை யெனத்தூண்ட
வருகினி லுள்ள வந்த வகிதவுட் டிரனுங கணுற்
றொருகரந் தன்னுன முற்று மொதுஙகிட விலக்கிக் கொணடே.

கள்ளன்வெங் கோலகண் முனபின கணககில தொடாபிற் றூண்டி
யெள்ளருஞ் சீாத்தி யேயந்த விந்திரன் காமா மேனி
தொள்ளைக ளென்னுச செய்து தூணியை யறுததுத தள்ளி
வெள்ளததின் மிகுந்த தேவா வெருள்வுற நகைதது நின்றான்.

கற்றுணைப் புயசு ரேசன் கணவயின் கனலி காலப
பறறலன் மீதோா வைரப புடையொன்றை யோச்ச லோடு
மற்றவ னதைை நோக்கி வணகரந் தன்னுற பற்றி
நிற்றியென றொருதண் டேந்தி நேர்வர மகவா னுட்கி. (கஉ)

தவந்தனில வலல னுகித தமனியன் வாங்க ளேற்ற
விவன்றனை ஞாட்பில் வெல்ல விகலபுரிந் திடுதல ஞான்று
மவமெண வுன்னி யாதா மரியவோர் சூழ்சசி தூக்கப
புவனியி லடைவே னென்னுப பொனனக ரத்தி னீங்கி. (கங)

அமலன திடபபா கத்தை யாணடுகொண டருளு மன்னை
விமலைவந் தவதரித்த மேவரு மேமபா டோர்ந்து
தமனியக் குனற மாதி தாம்பணிந் தேத்திச் சூழு
மிமயவண் வரையி னோர்சா ரிறங்கிவாழ்ந் திட்டா னன்றே. (கச)

வேறு.

இம்மலையி னோர்ஞாங்க ரெழில்வன்னி மந்தார மினியபுன்னை
செம்மயிலை மாலதிமா தவிதளவ நறும்பிண்டி செறிந்த வில்வ
மம்மல்லி கைக்கொன்றை கருந்துணர்ப்பா டலமுல்லை யரிய வாட
பைம்மலர்க டமையுழக்கு மளியிசையார் தடவைசெறி பன்னசாலை. (கரு)

தனில்வானப் பிரத்தனென்றுத் தானிருந்து முக்குற்றந் தமைக்க டிந்து
தனிஞானத் துறுப்பாய நாற்பாதங் களுமுணர்ந்திச் சார்ந்தவண்ண
மினிதமரு மான்மகோ விலினுறையும் பரவான்ம வின்பைத் தேக்கு
முனிபிருகு வைகையினி லொருவைக லவண்போந்தான் முனம்பலாரி.

இந்திரனைத தெரிசலுமே யெழிற்பிருகு முனிவரனு மெதிர்கொண் டேகி
வந்தனைக்கண் மிகவாற்றித் தனதாசிர் மதிலன்பின் வரவ ழைத்துக்
குந்திடவோ ராசனமொன் றுறவளித்து முன்னிருந்து குசல மாக
வந்தவகை யனைததினையு முசாவியிரு வருமங்கண் வதியு ஞான்று. (கஎ)

மெச்சிநெற பிருகுமுனி வரப்பெருக்காற பெறறிட்ட மெல்ல ணங்காங்
கச்சதனைப் பீறியதன முகமாகக கரியநுனிக் கணணு ளேக்கும்
பொச்சைமுலைத துணைதாஙகாதொசியிடையோடனமெனப் போநதுலாவு
மிச்சையிளம்பிடியதனைககண்டொருஞான்றிமையவர்கோனேங்கிச்சொலவான

விண்ணிடையே விளங்குபெரு மாககமெலா நனியிழந்த விழல னேனு
மண்ணதனி லிற்றையுனைத தரிசிக்க முற்றமைந்து மகிழ்வ தானேன்
பெண்ணமுதே கணமணியே கற்கண்டே கனிரசமே பிறஙகுமுததே [ளால்.
யெண்ணருஞ்சீ ருயிரதது்ணையே யெனசசொலியோர் முததமதங்கீந்திட்டா

பிருகுமுனி யஃதோர்ந்து சதமகனறன முகநோக்கிப் பேயா நாளுந
திருகுமனத தசுரரகளே தெரிவையரை வலிதீர்த்துச் சேர நேர்வா
ரருகவத னோர்நீயு நிகழ்ததினையிங் கறிவின்றி யாத லானே
கருகியதொ ருடலரகக ளுததிரிவை யெனச்சாபங கழறினனால். (உ0)

வெண்ணகைப்பூங் கறபகநன னீழலுறு வாழ்விழநதும விளஙகுமிநத
மண்மிடைந்த கொடியவிராக கதனுக வுழலுறுவான் வாய்நதேனநதோ [ல்
நண்ணியவென னூழ்வினையின் வலியதனைததகைததிடற்குநானென்செய்வ
விண்ணவர்க ணகைககவுடல் வாயநதனனென்றிநதிரனும்வெய்துற்றனனால்.

பொனனுலகிற்போகியினையிழநதவிண்ணோர்தாஙகுழுமிப் போந்து மண்ணி
மன்னவரசெம்மணியுமுடிதீண்டலினுனனிசிவக்குமலர்ததாள்வாய்ந்த [ன்
வனனமுசு குந்தனவை யுழைச்சென்றங காசிபல வறைந்து தங்கண்
மன்னியபன் னிலைகூறி விண்காக்க வருகவென வகுத்திட்டாரால். (உக)

தேவரிடுக் கண்களைத லேகடனு மெனவுன்னித் திறத்தை வாயநதே
யாவனுட னேபோநதங் ககிதவுட் டிரன்சடததை யடலிற் சாடித
தாவருநற் கற்பகததண் ணீழலுழி யேயமாந்து தனிச்செங் கோலான
யாவனையும புரந்தருளி யினிதமாநதான முசுகுநத னியாண்டு னாறே. (௨௩)

வேறு.

இந்திர னுனமனத் தின்னன் மிருந்தே
சுந்தர் மென்முலைச சுரிகுழற பெணசசி
கந்தமிக் குயாமனைக் கடவுளை நணணியே
வந்தனை யுடனவன் மலரவற ருழ்நதனள. (௨௪)

பிரமனெண் சசிமுகம பெரிது நோககியிச
சிரமமேன் மானனை செவ்விழி நீருகப
பிரமைகொண் மனதமொடும் பெயர்நதிவண் வநததென்
கிரமமக் கிரமமோ கிட்டிய தென்றனன் (௨௫)

அகிதவுட் டிரனவ னடாதர விண்ணுள
சுகிர்தமி கழ்நதுமண சூழ்தரப் பிருகுவா
லகிதமுற் றரக்கனி னுயின னுயகன்
சகிவிவ ணெவவணஞ் சாறறு கென்றனள. (௨

அன்னங்கண டலமர வறைறதரும பாவையே
யின்னலை யகற்றுவா யினிச்சின் னுளுளே
மனனவ னித்திணை வாழ்வுறச செயகுவன்
மன்னிய வுறையுளில வைகுக வென்றபின். (௨௭)

நானமுக னக்கண நாரதற் போக்கினீள்
வான்முக மாயனை விளிததலும வந்தனன்
றேனமுகத் தார்செறி தேவேந் திரனறனைக்
கான்முகங் கணடுநீ கறையுரு மாற்றுவாய். (௨௮)

என்றலு மியாழ்முனி யிமமலை தொடர்ந்துசென்
றொன்றிய வடவியி னோர்புறந திரிதரு
குன்றுறழ் புயவலிக் கோமகற் காண்டலுஞ்
சென்றுவந தருகினிற் சீற்றமோ டேசினன். (௨௯)

அக்கணங் கமண்டலத் தரியநன் னீர்தெளித்
தொக்கபஞ் சாக்கர வுயர்மனு புகன்றிடச்
சிகெனெ வடங்கினன் சீற்றம தொருவினன்
மிக்கவன் றடியிணை மீதிற் பணிந்தனன். (ரு0)

மன்னிசை மாடக் மகதிநா ரதமுனி
யன்னதொ ராக்கத ஞமபுரு கூதனைத்
தன்னுடன வருகெனத் தானழைத தேகியே
மன்னிய வானமியூர வரையிடைச சோர்ந்தனன். (ருக)

இந்திர ராகதத னெலலையின் மிதிததிலன்
பிந்தின னவனெடும பிடரியி னூரத
னுந்திடக் காததிறு லுரமொடு நூககியே
சந்தடர் சென்மநா சனியுழை யழுததினன். (ருஉ)

அககணந் தைததிய ஞமவடி வொழிந்தது
மிக்கநன் மேனியும வியனழ குற்றது
தொககதொல லறிவுமீத துலங்கப பெற்றபின்
புகததிங கென்னெனப புகன்றனன வாசவன். (ருங)

மகதிநல வீணையன் மகிழவொடு கூறுவ
னகிதவுட டிரனுனை யலைபபச் செய்தலும
புகலிட மாகிநீ போநதனை பனிமலை
திகழ்தரு மவவயிற றேரிடும பிருகுவின். (ருச)

மகளினைக் காண்டலும வழங்கினை முததமே
தகுவனுப் போகெனச சபிததனன் முனிவரன
புகழ்தரு மானமகன் புகன்றதோர வண்ணமே
திகழருள் வான்மியூர்ச் சோத்தன னின்னையே. (ருரு)

சென்மநா சனியுழைச செறிததவைப போக்கினன்
புன்மைகொ ணிசிசரன் புணர்வினிப போயது
தொன்மைநல் லறிவெலாந் தோன்றிட வந்தது
நன்மையி னிங்கா நண்ணு கென்றனன். (ருசா)

வாசவன் கேட்டனு மாதவற் போற்றியே
நேசமோ டென்னுழை நீயிவண் செய்ததோர்
வீசிடு நனனரும விளம்பற் பாலதோ
தேசனே யென்றுமின் றிருமபினன் விடைகொடு. (௩௭)

வேறு.

அள்ளிலைவேற் பொற்குலிச மாளும்மா யிரங்கண்ணன்
கள்ளகநதி னினமுளிக்கும் கழினறும்பூ வனனியின்கீழ்த்
துள்ளியமான் மழுசத்தி துணைககாதலி னிதேந்து
மௌளருஞ்சீர்மருந்தீச னிணையடிக ளேத்திடுவான். (௩௮)

வேறு.

அந்தர முகங்க ளைந்துந் தூயவன் புயங்க ளெட்டு
நந்தமா செவியி ரண்டு நண்ணிய விழிகண மூன்றுஞ்
சந்திரன் றவழுங் கங்கைச் சடைமுடி யழகுங் காட்டி
யந்தியின் மேனியோடு மமர்ந்திடு மமல போற்றி. (௩௯)

அஞ்செழுத் தோதா தோதி யளிதிரு நீறு பூசி
மிஞ்சிய மணிகள் பூண்ட மெய்யடி யாாக டங்கள்
சஞ்சித வினையை மாற்றித் தனிபெருங் கருணை காட்டி
யஞ்சலென் றருளு மெங்க ளண்ணலே போற்றி போற்றி. (௪

ஆதியே போற்றி முக்க ணமலனே போற்றி ஞானச்
சோதியே போற்றி நித்த சுததனே போற்றி வேத
நீதியே போற்றி செலவ நிமலனே போற்றி மங்கைப்
பாதியே போற்றி யென்றன் பரமனே போறறி போற்றி. (௪௧)

இன்னவா றன்பி னேத்தி யிணையடி பணிந்து வாழ்த்தி
மன்னிய வுவணை சாரந்து வயமுசு குந்தற் கண்டு
தன்னர சாட்சி யேற்றுத் தருநிழ லமர்ந்தா னென்னுப
பன்னருஞ் சூத முன்னோன் பண்ணவர்க் குரைத்திட் டானால்.

இந்திரன்சாபந்தீர்ந்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள்-௪௪௨.

பிரமன்றிருவிழாச்செய்படலம்.

முந்திய கற்ப மொன்று முகிந்துபின் றோனறு மேல்வை
கந்தம தடருங் கண்ணிக் கருந்துழா யலங்கன மாய
னுந்தியம் பொகுட்டு மென்மை யுயரிய மரையி னுபபண்
வந்தனன் முதல்வ னோக்கான் மறையவ னொருவன் றானே. (௧)

வேதியன் வந்து தோன்றி விண்முகி லனைய மேனி
யாதியி னடியிற் றாழ்ந்தங் கன்புட னேத்திப் போற்றி
நீதியி னியறற வேண்டு நீள்பணி பணிகக வெற்குத்
தாதையே யென்னாத் தாழ்ந்து தலைமிசைக் கரங்கு வித்தான். (௨)

மைந்தனே நினக்கு மெற்கு மன்னுபல லுயிர்த மக்குந்
தந்தையாத தாயாய் மற்றைத் தமரெனப் போந்த வெம்மான
சிந்தனை யாகி நின்று செவ்விய தவமு னாற்றி
யிந்தநல லண்ட மாக்கு மேறறம தடைதி யென்றான். (௩)

என்னலும பின்னு மேம வெழிலுறுங் கமல யோனி
பின்னைதன் கேள்வ றாளப பெரிதுவந் தேத்தி யைய
மன்னிய கேததிரததுள் வாயபல வினைவி னலகு
முன்னருந் தான மொனறிங் குவகையி னுரைத்தி யென்றான். (௪)

கேட்டபோ தன்பின் மூழ்கிக் கேசவன் புளக முற்று
நாட்டமோ ரெட்டு வாய்ந்த நான்மறை யோய்நி னக்குப்
பாட்டளி முரலுஞ் சோலை பரவிய தான மொன்று
காட்டுவ லதனினூங்கு கனவினுங் காணே னானே. (௫)

இப்பொழு தந்தத் தான மென்னுளத் தெழுந்த தன்சீர்
செப்பிடற் குரிய தாய சீர்த்தியிங் கினிது வாய்ந்தேன்
மைப்படிந் தலருங் கண்ணாள் மலைமகள் பாகத் தெங்க
ளப்பனே சொல்வ தல்லா லியாரறிந் தருமை தேர்வார். (௬)

சிவபுர மண்ணிற் போந்து திருத்தல மாயிற் றென்கோ
நவமிகு கயிலைக் குன்ற நன்னில மாய தென்கோ
வவனியி லதன்பே ரோனு மஞ்செவி கேட்கி லாரே
தவமுடைத் தேவ ரோனுஞ் சவமெனச் சாற்ற லாமே. (எ)

வேதமோர் நான்குங் கூடி வியன்கிரி யான வந்த
வோதருந் தலம வாகி யுயரிய மூயிலதாகக்
காதலோ டன்னை யேற்றுங் கபாலியங் தலமு தக்கு
மாதொரு பாகன் வைகும வான்மியூர நடுவுண்டாமால். (அ)

என றுதன் னததன் சொற்ற விசையெலாஞ் செவிம டுத்து
நனறென விடைபெற் றேகி நண்ணிய யாம நாடி
யொன்றிய தருமம பூத்த வுவமயி லத்த லத்து
மன்றல ரிதழ்ம ணகரும வான்மியூர மருவி னுைல. (சு)

எல்லைகண் டஞ்ச வித்தங் கிருநிலம படிய வீழ்ந்து
மெலலென வெழுநது போநது மேனமைமகொ டர்த்த மாடி
நலலவெண் ணீறு பூசி நாடுகண மணிகள் பூணடே
டொலலையி ஞேர்சா ருற்ற வுயரிய வாரா மததே. (க0)

ஒருபதி னுயி ரந்தா னுற்றிடுமெ வற்ச ரங்கள்
வருமறை யாளன் மிக்கு வருந்திய தவமு ஞற்றப
பருவரை பயந்த வெங்கள் பரசிவை பாங்கா மேவத
திருமுடிக கங்கை யுமபா திகழ்தரு மதியு லாவ. (கக)

வெள்ளியங் கிரியின் ஞாங்கர் பொன்மலை விளங்கு மாபோற்
றுள்ளிட விடைமேற காணச சூழ்தரு தேவர் மோன
ரெள்ளரும் பூத நாத ரியக்காகின் னாாகள் மற்றோர்
தெள்ளிய கீதம் பாடிச் செப்புதல் கடவி ஞேங்க. (கஉ)

சததிர மால வட்டங் தனிக்கொடி கோணகொள் தண்டஞ்
சுத்தசா மராசாங் தாற்றி சுடர்தடி யொலியன் முற்றும
பத்தியிற பாரி டங்கள் பண்புட னங்கை கொள்ள
வெத்திசை முற்றுஞ் சூழ வியமொடு சூதர் பாட. (கஙு)

வாசனை கவர்ந்து தென்றல் வந்துமென் மோத லாலே
தேசுறு மலேசு ருட்டுங் திகழ்தரு கங்கை நன்னீர்
வீசிமென் மதியி லுற்ற வீறிய மாசை நீக்கும்
பேசரு மவுலிப் பெம்மான் பிறங்குநற் காட்சி தந்தான். (கச)

எண்ணருங் கருணை வாய்ந்தே யென்முனா வநகா னீச
னண்ணிய ஞான மெய்தி நலனுறப் பெற்றே னென்றுக்
கண்ணனன் மகன்விரைந்து கரங்களைச் சிரமேற் கூப்பி
யண்ணலி னடிபணிந்தே யன்புட னேத்தி நின்றான. (கரு)

பிரமனை நோக்கிப் பெம்மான் பெரிதுநீ தவமு ஞற்றி
யுரமது நைந்தா யென்று வோரிரு கரங்க டம்மாற்
சிரமம தொருவ நீவிச் செம்மையின் விருமபி வந்த
வரமது கேட்டி யென்றான் வள்ளலை வணங்கி நின்றே. (கசு)

அரியதொர காட்சி யென்பா லருளுறக கருணை கூர்ந்து
பிரியமொ டளிதத பின்னும பிறிதுவேண டுவது முண்டோ
வுரியநின கழலகள்பேண வுயர்தவ முற்ற வெற்கு
விரியுமெவ வுலகு மாக்கும வியனறொழி லருள்கவென்றான். (கஎ)

எனறலு மிறைவன் முன்ன ரிறைஞ்சுவே தாவை நோககி
நன்றுநீ புவன முற்று நமதரு ளாணை செய்ய
வின்றுயாங் தநதோம வன்மை யிசசெயன் முகிந்த பின்னா
நின்றவிவ் வான்மியூரி னீடிய விலிங்கங் கண்டு. (கஅ)

அன்னதாங் தெயவ லிஙகத தருகினிற் றடநின பேரான்
மன்னிடக் கண்டங் நீரான் வயமுற வபிடேகத்தைச்
சொன்னதொர மூர்த்திக காட்டித துலஙகுநன விழாவி ழைக்கி
னன்னர்நி னெண்ண முற்று நாடுதி யெனம றைநதான். (கக)

எழுந்துமுன் கற்பம போன்றவ கெவற்றையு மயன்மு கிததுக
கொழுந்தடர் காஙி வந்து குலவிய வான்மி யூரி
னழுந்திய வற்புமேவ வருந்தட மொன்று கணடு
தொழுந்திரு வருடகு றிக்குச் சுததவாந நீரா லாட்டி. (உo)

கந்தமென் மலர்க ளோடுங் கவினுற வில்வஞ் சூட்டி
யுந்திய வேறு வேறா யோதனம பலவு மூட்டிச
சிந்தையிற் களிபபு மிககுச சீரெலா மெடுத்துப பன்னி
வந்தனம வகையிற செய்து வரமபல வேய்ந்த பினனர். (உக)

வேறு.

ஒருவாதசினகரததைவலமவநதுவெளிபோநதர்குமபாமெசசுந்
திருவான்மியூரவைபபினெழுந்தருணமபெமமாறகுத திருவிழாவைப
பெருமாகததுறறவரும்பூவலயத்துள்ளாருமபெட்பினுட
வருகாகவோரஞாங்கமெழிலுறுநனமணடபததுளமாநதுவைகி.

குமபமுனியாதியசௌமியாவருகைநனிகூவிக்குறிததுநோக்கி
நம்பெரியசொக்கநாயகிபாகததினிதமருநககணாகவெ
கம்புவியிலரியவிழாவாற்றியெவருங்காணவாாவுவகொண்டேன
பம்பியவாகமமுன்னூலசொற்றிடடமுறையதனைப்பனனுகெனறுன

கேட்டனுமேகுதுகலிததுமறையவனைவாழ்ததெடுததிககிளககுஞானக
கோட்டமமாமருந்தீசனடிமனததுசசிநதித்துககுலவுநீதிக
கூடடமுறுமாகமததுட்குறிததவகையனைததினையுஙகுறிததுநோககித்
தேட்டமுறத்திருவிழாததிறப்பொலிவுநடததும்விதிதெரிததிட்டாரால்

காமிகாகமமுதலாநூலனைத்துந்திகழுறுநற்கருததங்கோர்ந்து
பூமியப்பொன்னுலகமற்றைநிலததுள்ளாரேவாகளுமபுகழினேடுங
காமுறவேவந்தணையககருத்தகததுசசிந்திததுககடுகக்கூவிச
சாமிதன்க்குயர்விழாநடததிடறகுமறையவனுஞ்சாந்திட்டானுல

பாயிருளைநணிசீககுமபலமணிநற்குவியலினைப்பதிப்பித்திட்ட
வாயிரத்தெட்டுறுமாற்றுபபசுமபொலனுலமைத்தநயவணிகடம்மை
யாயபொருளனைத்திற்குமபோழகையளித்தருளுமரியனெங்க
ணாயகன்செம்மேனியுழைபுனைந்துதரிசித்தாாகளுகலோகர். (உசு)

அழகுறுமென்மலருடுமணமாகியமர்ந்தெழுஉமமலனார்க்குப்
புழுகுகுங்குமஞ்சந்துநிறைகதம்பநானங்கற்பூரமுப்பி
முழுவிசும்பினையிடையிற்கலையென்னப்புனைந்தருளுமூர்த்திபாலிற்
றழுவியபொற்சரிகைசெறிபீதாம்பரததினையுஞ்சாத்தினுரால்.

கோயிலின்வாயுள்நிவேசனமனைத்துமலங்கரித்துக்குலவுஞ்சில
மாயனான்மாடநியமங்கள்பெருஞ்சிங்கார மலகுவித்துத
தூயுவருந்திருத்தேரமமேருவெனத்தோன்றிடவேதுலங்குவித்துப்
பாயகொடிபடாதரமாத்தோரணங்கள்பதியினிற்பரப்பினாரால.

அம்பொன்வசிரமபச்சைபவளமணிமாணிக்கமமைமயசெய்த
தமபங்கடனிலவாழைகமுகிளநீர்க்குலைகளொலாஞசதூராததூக்கி
வமபலருமபலமலரின்மஞ்சரியோடணிதொங்கலவரிசைநாலப்
பமபியநலவிதானமுறபபூபபநதாவீதிகளிற்பணணுவித்தார்.

அரிசிவெண்மாவொடுசுத்தநீராகலவிப்பொன்வள்ளததடைததுபின்னர்
பரிசனாகளேநதிவரபபயோதரங்களகசசதனிற்பமபிவிம்மக்
கிரிசமுறவிடையதனுற்கூனியபோற்பூவையாகள்கிளாந்துவந்து
வரிசையெனக்குனிநதுவீதிகடோறுமவணணமுறக்கோலஞ்செயதார்

பஙகுனிநன்மதியததனிறகொடிதூககிபபலிவிழாபணபினுற்றித
தஙகுமுதனாளதிபஃதுதினமவாகனஙகடமமினேறறி
யைங்கரனசேவற்கொடியோன்றணடீசனமமையுடனரனுருககுப்
பொங்குவிழாவியற்றிடற்கங்கெதிககுமுள்ளாரும்போநதாரன்றே

காலையினிலலங்காரங்கவினுறவேவீதிவலஙகணடபின்னர்
மாலையதுவந்துறவுமருந்திசனணிவிழாமருவவுன்னி
வேலையெனவடாநதுவிண்டாணைவருமன்னிணாகளவிரவிபபோநது
மேலைசிவபுரமெனவேவிளங்குதிருவான்மியூர்வீதிவந்தார்.

மறையவர்சொலவேதபாராயணத்தோடடாபுகொளவந்துசூழ்ந்தார்
முறைமையினிரைதகிம்புருடரியாழ்மீட்டிவரமுனனஞ்சூழ்ந்தார்
நறைசெறிகுங்கிலியதூபககலயமேந்தினருநன்குசூழ்நதார்
கறைமிடற்றன்பனுமாவளிகூறியடியவர்கள்கலநதுசூழ்ந்தார்.

வெள்ளியபட்டாடையினிற்சித்திரித்தவெகுண்டைகள்வீசவோங்கித்
துள்ளிடுபன் மயிர்க்கவரியாலவட்டஞ் சாநதாற்றி துதைந்து நீரு
மொள்ளியசீர் மணிக்கொடிக ளெண்ணரியதாஙகினர்களுலகமியாவும்
வெள்ளமெனவுந்தணைத்தாரெள்விழுதற்கிடமின்றிவிளங்கினாரால்.

சூரியன்சந்திரனக்கத் திரமாளி கரிசிங்கந் தொடர்தீ வர்த்தி
பாரிசத்து முனபின்னுங் கோடிசூ ரியரென்னப் பரிவினேந்த
பேரிகையாழ் கைப்படகம் பறைமுரசு குடமுழவுபெரியசின்னம்
பூரிபெக்கா ளஞ்சங்கமினந்தாளந்தண்ணுமை ம் பொலிவினார்த்தார்.

வீதிகளின் வேதிகைக டோறுநற் கும்பங்கள் விளக்கஞ்செய்ய
வேதியர்க ளாதியர்நல்லட் டமங்க லத்துடனே விளங்கு தட்டி
லோதருமபல் கனிதேஙகாய் தாம்பூலம பொற்காசோ டுறுகற்பூரச்
சோதியினைச்சோதி முனங் காட்டிததம்வேட்கையினைச்சொல்லிநின்றார்.

ஆடுவாக டமைமறந்து சிலவடிய ரவ்வாடன முறறுநோகக
நாடுவர்கள் கூட்டமெனச சிலவடியர் நயமனைததுநன்குமேவப்
பாடுவாகள் பலபாடல சிலவடிய ரபபாடற பயனைக் கேடகக
கூடுவர்களொலலையினிற்சிலவடியாருதுகலிததங்குவகைகொண்டே.

மறைமுடிவின்விளையாடுகமபெருமானிவண்வந்தான்மழுமுன்னேந்திக்
கறைவிடமுமமுதாகவுணடபரனிவணவந்தான்கயிலைநீங்கித
துறைகெழுநன்வான்மியூர்மருநதீசனிவண்வநதான்சோதிஞான
விறையவன்வந்தான்வநதானெனசசின்னமெமமருஙகுமெடுததஙகாததார்.

பசிலையொன்றிட்டார்க்குபபலநிதியநதந்தாளுமபரமன்வந்தான்
பசசைமாலயனமுதலோர்க்குரியசெயல்வகுத்தருளும்பண்பனவநதா
னிச்சைவளாசிவனடியரெஞ்ஞான்றுமேததிடாநகிஙகெளியன்வந்தா
னிசசைமிகுஞ்சொககநாயகிகணவனெனதிாவந்தானிலங்கவெபைாா.

எளியர்களையாளுதறகேயிருங்கருணைசுரந்திடுகவென்றார்சில்லோர்
களியுறுநற்செலவமுறக்கடைககணிப்புக்கூட்டுகெனக்களாவார்சில்லோ
ரளியமருமபலவிஞ்சையடைந்திடவேயருடருமெனறைறந்தார்சில்லோர்
வெளிறலகைநனிமறககும்போதமததருதியெனவிண்டார்சில்லோர்.

நங்கடவுடிருவீதிபோந்தருணல்லமயமிதுநாடுகென்று
வங்கொருவருக்கொருவரோடோடிநனிவிளித்தங்கணைந்தேவல்லைச்
செங்கரங்கடமைச்சிரசின்மேற்குவித்துப்பலபாடிச்செவ்விதாகச்
சங்கரனார்விழாப்பொலிவைக்கண்ணாரம்பததரிசித்துத்தஞ்சமென்பார்.

வருந்திரளினடுவிலிருளுங்கருமின்கொடிநேரவரிவைசமேவி
யுருத்திரப்பேர்க்கணிகையர்கள்பரதநாட்டியம்பலவுமுளுற்றிச்செல்லக்
கருத்ததனிற்குதுகலித்துக்காளையர்கள்பலகுழுமிக்கலவப்பன்னீர் [டாரால்.
தெருக்கடனில்வருவார்மேல்மழைதூவலெனத்தெளித்துத்திறங்கொண்

இத்தகையதுப்புரவினுடன்சொக்கநாயகிநல்லிமையச்செல்விப்
பத்தினியினுடன்வீதிவலம்போந்துவிண்விபுதர்பரவிப்போற்றக்
கததனமவான்மியூர்ககண்ணுதலோன்யாவர்க்குங்கருணைநல்கிச்
சுத்தகோபுரவாயிலணித்தாகமணடபத்துத்தொக்கரமாதோ.

வந்திடலும்பலவரிசைவிபயிரர்கள்வணக்கமொடுமவழங்கிப்பின்னர்க்
கந்தனனிவேதனஙகள்வாயபொத்திமுனைகொணர்ந்துகனிவிறகாட்டி
யெநதைசிவசிவசிவசங்கரதேவமாதேவவீசாவென்று
வநதரர்களுயாதீபாராதனைமுனனன்பினொடுமடைவிற்செய்தார்.

பாடகமெல்லடியரம்பையாதியர்களனநடையிற்பையவந்து
நாடகநட்டுவர்தாளவிசைமலியநயநடனநன்கினுடி
யாடகத்தட்டினைத்தமதுகரமேந்தியாலத்தியழகிற்சுற்றிப்
பாடினர்பலலெச்சரிக்கைசுபசோபனங்கணனிபரிவுகூர்ந்தே.

வேததிரததிணபடைதாங்கிநந்திமுனமேசெலலவிமலாபின்னர்க
காத்திரகோபுரவாயிலுட்புககுவிமானமதைககணிவிற்சூழ்ந்து
தோததிரங்கள்கரதாளமுழங்கவாகனமிழிந்துதுதைமாணிக்கம
பூததொளிருமணியரியாசனமமர்ந்தான்புண்ணியநற்பொருளாமன்னே

இவ்வகையாப்பலவைபவத்துடனேயெவ்வுலகுமினிதுபோற்ற
வொவ்வியபஃதல்கலினுமவெவ்வேறுவாகனங்களுயர்விமானஞ் [த்
செவ்வியநற்றிருத்தேர்களிவைமேல்விழாக்கொண்டுசிறந்தபின்னர்
திவ்வியபுண்ணியரூபப்பெரும்பாலைவேலையினிற்றீர்த்தமாடி.

அழகியசெமபொற்கோயிலினையணுகியவ்வணையிலரிதின்மேவிக்
குழகனனுசொக்கநாயகிவாமத்துனிதமாக்குலவிவந்து
கழல்பணியுமடியவருககரியபொருண்முற்றுறவேகனிவினீந்தங்
கெழுதருபீடத்திருநதானிலங்குதிருவான்மியூரீசன்றனே.

அடுத்தநாடனின்மவுனபலிதூவிப்பிறபூசையாற்றிப்பின்னர்த்
தொடுத்தநாளந்தணர்நான்மறைவழுத்தமுனிவர்கடொழுதுநிற்க
வெடுத்தகொடியினையிறக்கிமற்றொருநாடிருக்குளத்திலேற்றமேவு
விடுத்ததெப்பவிழாவணியுமேகண்டியாவர்களும்விழைந்திட்டாரால்

அருந்திருவிழாவகுத்தவோர்பஃதுவைகலினுமன்னதானம்
விரிந்தபூதானஞ்சுவணதானமவரவாகருவேண்டுந்தானம்
பரிந்தளித்துப்பண்ணவருமண்ணவருமுனமவந்துபரிந்துவேண்ட
வரம்பலவுமேயளித்துநான்முகன்றனவீற்றிருந்துமகிழுமெல்லை.

காராரு மேனியன்ற னுந்திதனின் முளைத்தவெழிற் கமல வேத
னீராடுஞ் சடைப்பெருமான் வான்மியூர் மருந்தீச நிமல னாக்கந்
தீராறு மதியங்க ளினுமிக்க விழாக்களெலா மினிது செய்து
சீராரு திருவடியைப் போற்றிச்சந் நிதிமுன்னர்த்திகழ நின்றான்.

அத்தகுவந்தணன்முன்னர்ச்சிவபெருமான்சிவையுடனேயழகதாகச்
சுத்தசிவ லிங்கத்து முன்முருவ மாவெழுந்து தோன்றி யன்ப
நித்தியநை மித்திகவி ழாக்களெலாம் புரிவித்தாய் நிரம்ப வாவம்
வைத்தநின்றனக்குரித்தாய்வேண்டுவரங்கேளென்னவகுத்திட்டானால்.

கேட்டலுமேதமனியன்றனறும்பூஞ்செவ்வடிபணிந்துகிளம்பிநின்று
நாட்டமுட னெவரேனும் வான்மியூர்த் தலமதனை நாடி நன்கு
வேட்டமுற விழாவணியை நடத்துபவர் செய்விப்பவர் விளக்கமான
மேட்டிமையுற்றுன்னடிக்கீழ்வாழ்தருளும்புண்ணியத்தைவிரவச்செய்வாய்

இத்தலத்துவிழாப்பொலிவைத்தரிசித்தாரேதேனுமியன்றமட்டும்
பத்தியுடனவ்விபவநடத்துதற்கங்குபகரித்தார்பண்பினுரு
மொத்தபணிபுரிந்திட்டாரியாவர்களுந்தக்கவகையுறுதிமேவு
முத்திநிலையுறுமாறுநன்னெறியையளித்திடுகமுதல்வவென்றான்.

பலவரங்களின்னவகையாசித்தபங்கயனைப்பரமனோக்கி
நலமுடனேதந்தனநாநின்னுலகமேயடர்ந்துநாடேகென்று
வலமதனிலேயொளிருஞ்சொக்கநாயகியோடும்வண்மையான
தலமகிழுஞ்சிவலிங்கந்தனிற்கலந்துமிக்கொளிர்ந்தான்றற்பரன்றான்

சிவபெருமான்கரந்தருளிப்போயினபின்பிரமனுஞ்செவ்வேயேத்தித்
தவமிருந்தன்னுலகடைந்தான்பினொருகாலந்தனில்வெண்சங்கமேந்தி
குவவுகற்பகத்தோன்றலாதியர்கடிருவிழாகுலவச்செய்து
நவநவமாம்வரங்களினையேற்றுவதிந்தனனென்னவேநவின்றனனுந்தன். (ருக)

பிரமன்றிருவிழாச்செய்படல முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் எசஅ.

வேதம்பூசைபுரிபடலம்.

அசுரரிற் சோமு கனரு ணகிலமே யுருவ மாணு
னிசைவுடன் றவம தாற்றி யிறைபாற்பல வரங்க ளேற்றுத்
திசையனைத் தினிலு முள்ளா ரிடுகென நடுசங்கு கொள்வா
னுசிதம துற்று வாழ்ந்தா னொருவரும் பொருவா ரின்றே. (க)

பவமெலாந் திரண்டு வந்தோன் பகாங்கிசி வடிவ மானோ
னவனியிற் றிரிந்து யாரு மலறிடக் கொடுமை யாற்றித்
தவவுல கதனிற் போந்து தானவா வெருவ வாட்டி
யெவருமவன்றெதிர்க்கக்காணுனெமனெனச்செருக்குவாய்ந்தான். உ

சத்திய லோகஞ் சார்ந்து தமனியன் றன்னை நோக்கிக்
குத்திர மொதத் தனதோக் குவவுதிண் புயத்தைத் தட்டச்
சித்தம தடங்கி நொந்தான் றிசைமுக னெனறங் கெற்றி
யத்தடத் தூற்ற வேத மனைத்தையும் வாரிக் கொண்டான். (௩)

மறையனைத் தினையு மள்ளல் வயனுற வழுத்தி வைத்துத
திறைசெறி கடலிற் புகுந்த சோந்தன னவுணன் றனை
மறையவன் றிகைத்திகைத்து வயங்குபா லளக்கா நாடி
நறைகெழு துளவம் வேய்ந்த நாரணற் குறைத்திட் டானால். (௪)

ஆனதோர் கமல நாப னருஞ்சின மிக்கு வாய்ந்து
கானரு நீள மென்னுக் கதித்ததோ ருடல மேவு
மீனம தாகி யாழ்ந்த வீளாயிற் பாய்ந்து முக்கிப்
போனவோர் தருவன் றன்னைப் புனலினி னேடுங் காலை. (௫)

வாலினால் வீச லாலே வாரியுங் கலங்கிச் சிந்தி
நாலிரு சாரவு நீத்த நண்ணிட நீரே ழும்பி
யாலமென் றெங்குந் தூவ வருணனுங் கண்க ரிப்பக்
கோலிய வண்ட பித்திக் குவட்டினுங் குறுகிற றன்றே. (௬)

சோமுகற் பார்த்த லோடுந் துணுக்கெனம் பாய்ந்து தீய
னுமவன குருதி ககக யலமர வுயிரை யுண்ணத்
தாமரைப பொருட்டுத் தேவன் றன்கரங் குவித்து நேர்ந்தா
னேமமோ டளிதத தநத வெழினமறை யனைதது மீனம. (௭)

வாலெயிற் றரகைகற் கொன்ற வன்மையி னெனனை நேர
மேனுல கதினுமுண்டோ விறலிய ரெனதத ருககை
மாலவன் பண்டை மேனி வாய்ந்திடற் கரிய னாகிக்
கோலவண் சகுலி யென்னக் குரைகட லூடே தங்கி. (௮)

கடலுழை யுலவுந் தோறுங் கரைவயி னலைபி றழ்ந்து
புடவியிற் பாய வோதம புடைநக ரங்கண் மூழ்க
விடைவெளி யெங்கு மின்றி யெழுகட லொடுங்க லந்து
நடலைய தெவர்க்குஞ் செய்ய நான்முகன் முதலோர் நோக்கி. (௯)

அருளதே வடிவ மாய வரியதோர் கயிலை வெள்ளிப்
பெருவரை நாடித் தெய்வப் பிரானறிரு முன்னர்ச் சென்று
வெருவரப் புடையொ துங்கி விரைக்கமல மலரை யேத்தித்
திருமகள் கணவன் மீனாத் திரிந்திடா செய்தல சொற்றார். (௧0)

கண்ணுதற் கடவு ளீசன் கருணையாற் கடைக்க ணித்துக்
கண்ணனமிக் ககங்கா ரத்தாற் களிததன னதனுன் மீனின
வண்ணமே வாய்ந்து முன்னா வண்ணநன் மேனி கொள்ளான்
றண்ணின மணிகொ ழிக்குந் தருங்கடற் புடையி லென்றான். (௧௧)

கறைகெழு நீலகண்டக் கடவுளே கருணை வாய்ப்ப
நறையெழுந் துளபத் தேவ னவையினை மன்னித் திங்காண்
முறைமையிற் காத்தல் வேண்டு முற்றுமென் றடைவிற் கூறி
மறையவ னாதி யோர்செம் மலரடி வாழ்த்தி நின்றார். (௧௨)

தேவாத மாற்ற மன்பின் றிருச்செவி யுறம டுததே
யாவலிற சாத்தன் றன்னை யககண மாங்குக கூவி
மேவரு முவரிற் போந்து மீனமா யியங்கு மாயன்
பாவகச செருக்கை மாற்றிப் படருக வெனறு ஞதி. (கங)

அடுபடை சாதத னேகி யரியதோர் வலைய ணுகித்
தொடுவலை யோசசி நேடத் துடக்கியுங் காணு ணுக
நடுககடற் றுவி மீன நடுநடுங கிடககாச சித்துப
படுகவென விழியி ரண்டும் பறித்தனன் செருக்கொ ழித்தான்.

கணணினைக கொணாநது சாததன் கணணுறற பாதம வைத்து
நணணினன றேவ தேவ னகுமுதத முறுவற பூத்தா
னெண்ணரு மண்ட ரியாரு மிறையடி பணிநது வீழ்நது
பணணுறத் துதித்துத தததம பதங்களி னேகி னாரால. (கரு)

மீனவிர் வடிவ முறற விணடுவு மதாவு நீஙகி
யானதன் னுருவ மாற்றற் கருங்கட லதரி னேகிக்
கூனலங் கரையின் முததங் கொழித்ததண் ணலைசோ வாரித்
தானமெங் கணுமே வீசத் தண்ணொளி பரவி யோங்கும. (கசு)

கோணமா மலையிற் போந்து குறிததநற றவநன் காற்றிக
கீணம துற்ற மீனுக் கிளைததொ ருருவம போக்கி
யாணமுற் றுலவும் பண்டை யாக்கைய னுகிச் சேர்ந்தா
னேணநாட் குரிய னுனே னேங்குவை குணடாந தன்னில. (கஎ)

ஓதிம முயர்த்தோன் பாவி லுறறநால் வேத மநத
வேதனை நோககி யைய விடலுறு மசுர வினப
பாதகன் கரத்தி னுங்கள் பட்டதாற் பாபமேற் றேனுஞ்
சாதக முளதே னீங்கச சாற்றுக வெங்கட் கெனன. (கஅ)

உண்மைநீ ருனைத்த மாற்ற முறழ்நிரு தன்கைப் படட
புன்மையை யொருவ வுன்னிற் புகழ்நிறை புறமொன் றுண்டா
னன்மையே யளிக்கு மநத நண்ணுகேத் திரக்கு நேரோன்
றின்மையென் றெழுதி நும்பா லிருப்பதை யோரீர் போலும.

"படைத்தலை யுளுற்றற் கெண்ணி பதுமநா பன்சொற கூற
வடுத்தநற் பூசை யாற்றி யளவில வரங்க ளேற்றுத்
தொடுத்தனன சினக ரங்க டிதிவிழா பலவுங் கண்டே
னெடுத்தவென் ஞயு டனனி விதற்கிணை க்ாணே ஞனே. (உ0)

எனறுசொற் றிடலும் போதனிணையிலசீர் வேத நான்கு
நன்றுநன் றெமக்கு முளளி ளிலைதததது ஞான மோனந்
துனறிய யோகர் துன்னுந் தொனமையாந் தானந காண
வின்றுநீர் விடையிங் கீவா யெனறுனா கூறிய பின்னா, (உக)

மனிதநல வுருவ மேறறு மண்மிசைப் போந்து தெற்கி
லினிதுறும பஃற லங்க ளெய்திபபஃ றடமு மாடிக
கனிவினி விறைஞ்சி யேத்திக் கலிகடற் கூலந் தனனிற்
பனிதனை நெய்தல ஞாங்கா படரிய ஞாழற் சூழ. (உஉ)

முபபுரி நூலை யெயநதார் முன்கையிற காண்டங் கொணடோ
வைப்பெனப பூதி பூசி வயங்குகண டிகையைப பூணடோா
துப்புட னோந்தெ ழுத்தே சொறறிட மன்னு வாய
ரிப்புவ னத்தி லுற்ற வெழிற்றவர் மிடைந்து கோல. (உ௩)

சிந்தையிற் றியானங் கூடிச் செறிதவ முளுற்று வோாகள்
பந்தியி லிருந்து தெய்வப பாசிவ பூசை செய்வோ
ரந்தியும் பகலு மாக வருஞ்செப மாறறு வோர்கள்
விந்தைநல வியாகஞ் செய்வோா மேவிடு தவத்தர் நேர. (உ௪)

இந்தவற் புதமா யெங்கு மெழிற்சைவ மணமே வீசு
மந்தநல வான்மி யூரி னணித்தென வழகி னேங்கு
விந்தையுற் றிலகுஞ் சோலை விருப்பமுற் றதனுட் டங்கிச்
சிந்தைகொண் மகிழ்ச்சி நீடச் செய்யநற் றவம தாற்றி. (உ௫)

பங்குனிப் பருவ ஞான்று பண்புட னெழுந்து போந்து
கங்கையஞ் சடைவ ளைத்த கண்ணுதன் மருந்தி சன்றுன்
றங்கிய சினக ரத்துட் டொமிசை வீழ்ந்தெ ழுந்து
சங்கத மாக வேதஞ் சாற்றின தோத்தி ரங்கள். (உ௬)

சங்கரா போற்றி சாம்ப சதாசிவ போற்றி வேதன்
கங்கரா போற்றி நீல கண்டனே போற்றி நீண்ட
பொங்கரா வணிந்தாய் போற்றி புண்ணியா போற்றி யன்பிற்
றங்கரா போற்றி போற்றி சயசய போற்றி போற்றி. (உஎ)

எந்தையே போற்றி தேவ ரிறைவனே போற்றி மூவர்
தந்தையே போற்றி மேலாந் தருமமே போற்றி யார்க்கு
முந்தையோய் போற்றி சோதி முக்கணா போற்றி யோங்கு
மந்தழ லுருவா போற்றி யரகர போற்றி போற்றி. (உஅ)

செய்யனே போற்றி சுத்த சீலனே போற்றி ஞான
மெய்யனே போற்றி விண்ணோர் விமலனே போற்றி சூலக
கையனே போற்றி வானக கங்கையாய் போற்றி யெங்க
ளையனே போற்றி போற்றி யரகர போற்றி போற்றி. (உகூ)

என்பன பலவாப் பன்னி யிவ்வகை யேத்திக் கூறி
யன்புகொண் டுருகி மிக்க வாசைகொண் டெழுத லாலே
யென்புறம் பொடிப்ப நின்றங் கெழின்மருந் தீச னாத
மென்பதம் வீழ்ந்து தாழ்ந்து வேண்டின வேத மியாவும். (௩0)

அத்தகை யவகா சத்தி லருமருந் தீசன் றோன்றி
மெத்திய வாங்க ளீவேன் வேண்டுவ நவிலகென் றோத
சுத்தனே நாங்க டைய சோமுகன் காத்தி லுற்றுத்
தத்தினிற் பிழைத்தேம் பாவத் தடிப்பினை யொழித்தல் வேண்டும்.

வேதநற் புரியென் றிந்த வியன்காக் கொருபே ரொன்று
மோதுதல் வேண்டு மியாரு முற்றவிப் பதியி னெல்லை
நீதியோ டிருந்து நாங்க ணிலைத்தவம் புரிந்த வைப்பே
வேதசி ரோணி யென்று விளங்குதல் வேண்டு மென்ன. (௩உ)

ஆதரத் துடனே கேட்ட வங்ஙனந் தந்தே நீவிர்
வேதன துலகம் போந்து விளங்குவீர்நாளு மென்றே
சோதியுங் காந்து றைந்தான றுணைவியோ டென்றச் சூதன்
மாதவர்க் குரைத்து மற்று மகிழ்வுட னுரைப்ப தானன். (௩௩)

வேதம்பூசைபுரிபடல முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள்-எஅக.

காமதேனுவருள்பெறுபடலம்.

எள்ளரு மணியும பொன்னு மெடுத்தலை கொணர்ந்து வீசுந்
தெள்ளிய கங்கைக் கூலந் திகழ்தரு காசி வைப்பிற்
கள்ளவிழ் கொன்றை வேணிக் கண்ணுதல் சரண மேத்தி
யுள்ளொளித் தவங்க ளாற்றி யுறைந்திடு முனிவ சிட்டன் (௧)

கற்பக நீழ றன்னிற் கடவுள ரனேகர் சூழப்
பொற்பமர் மணிதியங்கப் பொலனரி யாசனத்தி
லற்புடன் வீற்றி ருக்கு மாயிரங் கண்ண னேரு
நற்சபை நாடிப் போந்து நவிலுவன் மாற்ற மொன்று. (௨)

எண்டிசை யோடு மேத்து மிமையவர் வேந்த கேண்மோ
வண்டரும் வேட்குங் காசி யற்புத வமல னூரை
மண்டல மபிடே கித்து மகிழ்வொடு பூசை யாற்றக்
கொண்டதோர் தணவா வெஃகல் குறைவற நிறைவே றற்கே.

உன்னுழை போந்திட் டேனா லுவணுறை சுரபி தன்னை
யென்னுழி வைகு விக்கி னெழிலுறு மதன்றீம் பாலாற்
பன்னரு முதல்வற் காட்டிப் பணிகுவ னென்னக் கூற
வன்னவ னியைந்து விட்டா னவன்பினாத் தேனுவைத்தான். (௪)

தேனுவோ டருள்வ சிட்டன் றிகழுமவா ரணாசி யண்ணி
நானமா வமுதங் கொண்டு நல்லபி டேக மாற்றித்
தானமர்ந் திருக்கு மேலவை தனித்தவான் சுரபி காசிக்
கானமே போந்து லாவிக் கயிலைஞாங் கரினி லோர்நாள். (௫)

அவ்வயின் ஞெமிர்த லுற்ற வருவியின் பாங்கர் நற்பூச்
செவ்விய சுகந்த மோச்சிச் செறிதரு சந்த னக்காக்
கவ்விட வுட்பு குந்து களிப்பினி லமல நோக்கி
யொவ்விய மனத்தி னோடு முற்றதங் கோர்நாண முற்றும். (௬)

பிற்றைய ஞான்று போந்த பிறங்குதே னுவினை நோக்கிக்
கற்றையங் கபர்தத னார்க்குக் கவினபி டேக மாட்ட
வுற்றவுன கீர மீயா தொருவைகல பாணித் திட்டா
யிற்றைநீ யாமா வாக வென்றனன் வசிட்டன சாபம். (எ)

வான்பசு சாப மேற்று வயநகாக் கர்சி நீங்கிக
கான்படு மாறு மாறுங கடநதுபி னீதது நீத்துத்
தேனபடா துடைவை துன்னுந திருவானமி யூரின் கொததங்
தானபடிந் திட்ட போழ்து தன்னறி வுற்ற தனறே. (அ)

எலலையு ளிறுமபூ தெஃதோ விருப்பதென் றோர்ந்து நேடி
யொலலையி னஙகு மிஙகு மோடியே யுற்று நோக்கத்
தொலலையி னிவந்து மிககத் துதைபுத ஞுப்பண் கண்ட
தெலலையிற் சீர்த்தி யேய்ந்த வெழிற்சிவ லிங்க மொன்று. (௯)

தெய்வந லிலிங்க மூர்த்தி தெரிதர வாாவ மிக்குற்
றையவின் றுய்ந்தே னென்று வரியதன் சுனையி னின்றும்
பெய்தது பெருக்கிப் பாலை பிரான்றிரு முடியின ஞாங்கா
செய்தது வைக றோறுந் திரிநதவ வெல்லைத தனனுள். (கO)

வெணணிலாக் குடைக விக்க வியன்புவி தாட்ப டுத்தி
யெணணிலா மகுட மனன ரிருஙகழற் பணிநதங கேத்த
நண்ணிலர் கனவி லேனு நாடிடக் காணா ணுகி
யண்ணிய விரவ லோாபா லருமழை நிகாக ரததான். (கக)

கோடாத செங்கோ லோச்சுங் குனைகழற் சதயூ வென்பான்
வாடாத வூறற மிககான வனையள வாக்க முறறு
ஞேடாத நான்கு கூறு யுயரிய தானை வாயந்தான்
வீடாத போக மார்ந்து வியனகர்ச சைதை வாழ்ந்தான. (கஉ)

நாட்டினி னிசியிற் போந்து நற்பைங்கூ ழழித்து ழக்கிக்
காட்டினிற் றுதைந்து வைகுங் கனத்தினைக் கோறற் குன்னி
வேட்டமேற் செல்வான் வீர வேடுவக் குழவு கூட்டி
வாட்டமில் பரியி லேறி வந்தன னெஃகு தாங்கி. (கங)

படுபறை யியங்கக் கொட்டிப் பகர்விசைக் கயிறு கட்டிக்
கொடும்புலி யென்கு பூட்கை குஞ்சர மோழ லேன
மடுங்குல மனைத்தும வீட்டி யணிவளை யெனக்கு வித்துக்
கடுகிப்போர் திட்ட போக்கில கண்டனன் மடங்க லொன்றே.

காண்டலும் விசிகம் வீசிக் கடுகியே தொடர்ந்து போக
வாண்டது வானமி யூருக் கணித்தென வண்மி நோ
நீண்டவவ் வெல்லை வைகு நிகரில்வான் சுரபி நோககித்
தாண்டித்தன் மருப்பாற் குத்திச் சாய்த்தது சியந் தன்னை. (கரு)

பரிமிசை விதப்ப தாகப படர்தருஞ் சதயூக் கோமா
னரியவிக் காட்சி கண்டங் கவணிறும் பூதுற் றென்னே
யரியினைப் பசுவென் றிட்ட வருங்கதை கேட்டி லேமாற்
றெரிகுவ துண்மை யென்னாச் சீக்கிர மணுகி யாங்கு (கசு)

தேனுவைப பறறற் கெண்ணித் திறமையிற சாலஞ் செய்ய
வானனும புதலுக் குள்ளா லடைந்தது வழக்கம் போலுங்
கோனவன் மாழ்க லுற்றுக் குறுகிமுட் செறிவைச் சார்ந்து
தானைசூழ் போத வாற்றத் தானசிறு வாளி விட்டான். (கஎ)

ஒலியினைச் செவிம டுத்தங் குயர்பசு நனிகுப புற்று
வலியதன் காற்கு ளமலை வள்ளலின் முடிமேல வைத்துப்
பொலிவுற வெளிவந் துறப புரவலன் றனை யாதி
நலிதர விறையில் வீழ்ததி நண்ணிய தருங்கா சைக்கண். (க௮)

வேணியிற றழுமபு மேவி விமலர்பா விருக்கக் கண்டு
நானினி யயர்த லென்னே நண்ணுமென் குளம்பு தன்னு
லீனமா வினைவி ளைததே னேய்ந்தன னென மந்தோ
கானவா வடிவை மாற்றக் கதியது முண்டாங் கொல்லோ. (கசு)

என்றுமுன் னழுங்க ஞான வெழிலுரு விலிங்கந் தன்பாற்
குன்றென வயங்குஞ் செங்கண் குவலிய குண்டை யும்பர்
மன்றலங் கூந்த லம்மை மருவிட ஞாங்கர் வாசக்
கொன்றையங் கடவுளோக் கோவது பாலிக் கூறும். (உ0)

வேறு.

புண்ணிய வண்ணமாப் பொலிதரு மேனியி
னண்ணிட வாற்றின னொரு தழும்பினைப்
பண்ணுவ தீதெனாப் பாவியேன் றெருளுறே
னெண்ணிய நின்னடி யெய்திடப் பெறுவலோ. (உக)

கருணையே படிவமாக் காணுமோர் மேனியி
லொருவடு வதிதர வுஞற்றின னிற்றைநான்
பருவர லொருவியே பண்பினை யுற்றிட
மருவரு நின்னடி வழங்கிடப் பெறுவலோ. (உஉ)

ஞானமே பிழம்பெனா நண்ணிய மேனியி
லூனமே வாய்ந்திட வொருகுளம் பமைதலி
னீனமே தணந்திட வின்பமுற றுயர்தரு
வானமே னின்னடி வழுத்திடப் பெறுவலோ. (உங)

அருவுரு வாகியிங் கமர்கொளு மேனியின்
மருவிட வடியினை வைத்தனன் வன்மையின்
வெருவிய வினையற விண்ணுல கமர்தாத
திருவளர் நின்னடி தீண்டிடப் பெறுவலோ. (உச)

அடியர்க டவமெனா வார்தரு மேனியிற்
கொடியதோர் தீமையாற் குளம்பினைப் பதித்தனன்
மிடியனிங் குற்றபுன வியனினை மாற்றிமுன
வடிவுற நின்னடி மருவிடப் பெறுவலோ. (உரு)

இன்னண மிசைத்திடு மெழிலுறு தேனுவைப
பின்னிய சடைமுடிப பிஞ்ஞகன் றேற்றுவா
னின்னலை யொழிதிநீ யெதற்கு மஞ்சலை
யுன்னில னெஞ்சினி லுன்னவை தன்னையே. (உசா)

அடியவ ருஞற்றிடு வரிசினை யுன்னிடே
மடியெனுங் குளம்பினை யுறிர்துநீ வைத்திலை
கடிகமழ் கடம்பணி கந்தன தடியெனாக்
கடியுற வெண்ணினங் கலங்கலை காபியே. (உஎ)

முன்னாற் காஞ்சியின் முருந்தடி வெண்ணைகை
கன்னலின் சொறசுவைக் காதலி தந்தருண்
மினனிய கைவளை மென்முலைத் தழுமபுகண்
மன்னிய போலுநீ வைத்ததொர் குளம்பதே (உஅ)

நினசுனைப பாலினு னித்தமு மாட்டினை
யன்னதொர தன்மையி னருட்சிவ லிங்கம
துன்னரும வெண்மையி னொண்ணிற மேவினம்
பனனுவ ரியாவரும பாலவண னெனனவே. (உகூ)

பண்டைய சட்டகம பாங்குற வாய்ந்துநீ
யண்டரு முனிவரு மன்பொடு வாழ்த்துற
விணடனிற் கௌசிகன் விளங்குமச சார்பினி
லணடிநீ வாழுதி யனேக மாயுளே. (ங௦)

எனறபின் றேனுவா விறந்திடு மேந்தலைத்
துன்றிய ஞாட்பினை தோன்றிட வருள்புரிந்
தொன்றிய வன்னையோ டியாவிடை தன்னொடு
நன்றவண் கரந்தன னம்மருந் தீசனே. (ஙக)

வேறு

வான்சுரபியக்கணமேபழையபடிவம்வாய்ந்துவள்ளற்போற்றிக்
கான்மலியுங்கற்பகநாட்டினையண்மிகேகாபதிபாற்களித்ததனறே
தேன்வழியுய்யானனத்துசசைநகர்திகழ்சதயூத்திறலாவேந்த
னுன்வான்மியூர்தணந்தேயினியென்றனகாதலைநாடேனென்று.

தன்னமைச்சர்தானையர்களாதியரையுறவிளித்துச்சாற்றுகிற்பா
னெங்கிலத துங்காணுதவிறும்பூதிங்கிற்றைஞான்றியங்கக்கண்டே
னுன்னுறுஞ்சீர்ப்பால்வண்ணரிணையடிகடமையேத்தியுறுதியாக
மன்னிடுவனினியரியாசனததிருந்துநாடாளமதிக்ககில்லேன். (ஙங)

மனமகிழவின்றிட்டவெண்ணுகாதலனுக்குமகுடமேற்றித்
தினமவன்றன்சார்புறைந்துநீவிரொலாஞ்சூழ்ச்சிசொலித்திறமதாகக்
கனந்தவழ்ஞாயிற்சூழுஞ்சைசைதபுரியினைப்புரந்துகளித்துவாழ்க
வெனக்கூறியவ்வவர்கடமையேவியதன்பின்னரொழுநீராடி. (ஙச

ருதிமணிவடந்தாங்கிப்பால்வண்ணன்சந்நிதியிற்பூசித்தேத்தி
யதிலர்கடமைக்கூவிப்பொருளீந்துபுதனைத்திமெடுத்துவிசிச்
சோதியாலயமண்டபங்கோபுரங்கள்பலதுலங்கக்கண்டு
வீதிபலவகுத்தவற்றிற்சைவரெலாங்குடிமல்கும்விழுப்பஞ்செய்தான்.

நன்னகரமேயெடுத்துத்திருவிழாபயலநாளுநடாத்தியாரும
பன்னரியபால்வண்ணப்பெருமாற்குமமமையாம்பார்வதிக்குந்
துன்னரியபொன்னணிகடேசுடைகளெண்ணிலவாத்துளங்கச்செய்தவ
கெந்நாளுமடியர்தமையரனெனவேகண்டவுடனிறைஞ்சியேத்தி.

பன்னருஞ்சீர்மோட்சதாயனிதீர்த்ததினின்மூழ்கிபபரமனுரு
மன்னியதோர்கற்கயிலைதனின்மேவிச்சிவகணத்துவதிந்தானென்றே
யுன்னரியவியாசமாணுக்கனுபாசூதமுனியுவகைவாய்ப்பப
பன்னினன்முனிவராகள்கேட்டுநனியானநதம்பயந்தாரன்றே.

காமதேனுவருள்பெறுபடல முற்றிற்று

ஆகச்செய்யுள் அகசு.

இயமன்பழிதீர்படலம்.

மறைமுழு தனைத்துந தோந்து மாணபுற வங்கமோதி
நிறைதரு மாக மங்க ணீள்கட னீந்திச சைவ
முறைநெறி யொழுகி யாக்கு முதனமையென் றறைய நின்ற
கறைகெழு வினைக டிந்த கவின்மிரு கண்டு யோகி. (க)

கற்பினுக கரசி யென்னுக காணமருத துவதியென்னும
பொற்புடை மனைவி யோடும் புகழ்தரு காசி வைப்பிற்
றற்பரன் விசுவ நாதன் றாள்பணிந் தேத்திப் போற்றி
வற்புடன் தவமி ழைத்தே மகிழவோர் மகவைப் பெற்றான். (உ)

என்றதோர் காதற் காயு ளீரெட்டென் றிறைவ னோதத்
தோன்றிய தொன்றே சாலுந் துயரெலாந் நீங்கிற் றென்னுத்
தோன்றலா யுதித்தீ தங்கள் சொல்லருங் குழவி தன்னை
யான்றவின் வளர்த்தெ டுத்தங் கார்வமுற் றிருந்தா னன்றே. (ந)

பாலமு துற்ற வாரி பயந்தமேதா மதியம போன்று
சாலவு மரிய வேதஞ் சாத்திர மாக மங்கண
ஞாலமீ துணாந்து ஞான நற்றிணை தலைப்பா டோங்கப
பாலனமாக கண்டற் கனறு பதிந்ததங் கொட்டாண்டியே. (௪)

கணடதாய தந்தை யாருங் கவலையின மிக்கு மூழ்கிப
பண்டைய வினையின வாறே பாலனமாக கண்டன றன்னைக
கொண்டிட வீட்ட டாணடிற் கூற்றுவன் கூடு வானேன்
மணடனி லேது செயலே யாற்றிட வெனறு நொந்தா. (௫)

தந்தைதாய் தம்மை நோக்கிச சாற்றுவன மாககண் டேபன்
சிந்தைநொந் தாவ தென்னே தீவினை முழுது மாற்றி
வந்திடு ஞமனை நூறும வகையது நேடு தற்கு
முந்திய வாக மதது முன்னரே கண்ணுற றேனால. (௬)

இரவிசந் திரன்வினை மீனக ளெழிலவெளி யுறறுலாவ
லரவமிக் குற்ற வோரந் மணைகட வாது தேறல
பரவிய விபுலை யாவும பயனுறல போத லாத
லரவணி பெமமா னீச னுணையென பதுவே ளாணமை. (எ)

தேவாக ளெறறை ஞானறுஞ் செயகரு மஙக ளியாவு
மேவரு முதலவ னாய விமலனற பாத தூளி
தாவிடச சிரமே லேறறுத தாமியற் றிடுவ ரலலாற
சாலவும பசுக்கட் குண்டோ தனிததனிச செயல்க டாமே. (அ)

தங்கரங குவிபபாக் கெலலாந தான்சுகங் கொடுத்த லானே
சஙகர னென்று வேதஞ் சாற்றுவ தானுன ஞானறு
மஙகவ ரடிய ராகுக கரநதைவந தடருங கொல்லோ
பங்கயன் படைபபுக் கூற்றன் பயமிவ னென்னே செய்யும். (கூ)

பசுசிலை நீரு மேநதிப பான்முடி யொருஞான் றிடடா
முச்சந் மாளப் பெறறு முன்னரு மருளிற் சாரவா
ரிச்சையிற படிநது ஞான்று மேநதுவார தமபா லேம
னசசிடப் போந்து கணனு றுடுதற லெனனுங் கொல்லோ. (க0)

பாசிவப் பொருளை யுன்னிப் பங்கய மலர்த்தா ளேத்தி
வருசம னச்சு நீககி வருகுவ னுமபா லெனனுப
பெருமுடிச சடைநற் றநதை பிறங்கடி முடியின வைததுப
பசினன் விடையை யேற்றுப படாந்தன னவாசி நோக்கி. (கக)

மலைகளுங் காடு நாடு மன்னிய நதியு னீநதுக
கலைசெறி யெனுநன் றேயங் கண்டலு மாஙகாங் கேயந்த
தலைமைகொ டலங்க ளோககித் தவவுற வாழததி யேததி
யலைபிறழ் பொன்னி யாற்றி னரியகூ லத்தே சாநது. (கஉ)

தேவரு முனிவ ரியாருந் திகழ்தரப் பூசித தெனறு
மேவருமவ ரஙகள வாய்நது வியனுற வாழ்தற கேற்ற
மாவருங கொனறை வேணி வளளலவீற றிருநது வைகும்
பூவரு மாரா மத்துப் புணணியக கடவு ளணமி. (கங)

சலலையின் படிநதெ ழுமபி யெழிலுறு நடீ ராடி
யொலலையி னூரைச் சூழ்ந்தங் குயரிய துடவை போந்து
மல்லிகை நரந்தை நாவன மந்தார ஞாழல சந்து
முலலைமா னூரங கன்னி முள்ளிதேங கொன்றை காஞ்சி (கச)

செருந்திபுன் னாகம வேங்கை செய்யமந தாரை தான்றி
குருந்துநா யுருவி னணி குசைநாணல காயா கொகருத
திருந்துவெட பாலை வெள்ளி திகழுமாற பலாசு படடி
பிருந்தமா விலிங்கம் பன்னீர் பெருவிலா மிசசை யாதி. (கரு)

பற்பல மிதப்பக கொயது பண்புடன கோயிற புககுக
கற்பனை கடநத சோதிக கடவுளைக கண்டு தாழ்நது
தற்பர தேவ சம்போ சங்கர சிவனே யெனறுபை
பொற்புடன் பூசை யாறறிப புகழுற வமரு ஞான்றில், (கசு)

வேறு.

கரியமலை யெனவருமோர் கடாமீநங கினிதேறி
யரியவிரு விழியூடங் கனலொழுகிழி யொளிசெயயப
பெரியவொரு கணிச்சியினைப் பிறங்கியதன் கரததேந்தித
தெரியமுனம வந்தருகிற் றிகழ்ந்திட்டான் றெனறிசைககோன்

கூற்றுவனைக் காண்டலுந்தன் கொளுகையினிற றினையளவு
மாற்றுதலு மிலலாமன மலாகொட்ருச சனையுடனே
யேற்றுவா கனன்சரணை யிதயத்து ளேயிருத்தித
தேறறமுற விருந்தனனச சிறுமுனியா யாாககணடன். (கஅ)

கறுவியகோ பததோடுங கருமறலி சொறறிடுவா
னிறுதியுனக் கீரெட்டி லேய்ந்ததனை யறியாயகொன்
முறுவலுறப பூசையினை முடிக்கவெனு வதுபோதுரு
சிறுபால வெனபிறகே சிககெனநீ போந்திடுதி (ககூ)

அயனரியே முதலாய வமரர்பல ரொஞ்ஞான றும
வயமுடைய வெனதாணை வயமாக வேவதிவ
ரியமுடனீ செயுமபூசைக கேயஞ்சி யேகுவலோ
நயமொழியிற் புகனறனனியா ருடுதியென் பிறகிகென்றன. (உ0)

எநதையரன திருவடியி லியறறுசிவ பூசையொரீஇ
சிந்தையினை வேறென்றிற் சிறிதேனுஞ் செலுததுகிலேன்
மந்தரமபோல வநதிடுநின வடிவதனைக் கண்டஞ்சேன
வந்தவழி யேசென்றன் மழமுனிமார்க கண்டேயன் (உக)

பாலனீ யானமையின பயமறியாயச சறறேனுங்
காலமுனக காயினமை கருத்ததனி லோாகிலலா
யாலமுண்ட வானபூசை யபமையினுக கேதுபபுச
சாலஞ்செய் யாதொலலைச சாறொன்றன் கொடுங்காலன (உஉ)

சிவபூசை யுழைககாடி சோந்துழககு மாபோல
விவணோநது வாளாக வெஃதெஃதோ பிதறறுவைநீ
கவலையிலா துறுவேறருக காலமதிங் கெனசெயயு
மவலமற நடவெனறு னழகியநன மார்ககணடன (உரு)

அண்டமெலா மோாகொடியி யலைபபுறவே வங்கையினிற்
றணடமதைக் காண்கிலைகொல் சாற்றுதியென் றுனகூற்றன
றண்டமதைக் கொணடெனதை தண்டித்தற கடபூட
வண்டாபிரான் றுனிலையோ வறியென்றன் மார்ககண்டன். (உச)

நாசமுறு மேலவையினி னார்களினை யாத்திடறகுப்
பாசமது நோக்கிலையோ பாரொன்றன கடுஞ்சண்டன்
பாசத்தாற் கட்டுண்டு நினைப்போலும பசுககளினை
நாசஞ்செய் யானிலையோ நடவென்றன மாரககண்டன்? (௨௫)

இனியமொழிச சிறுமகவென றிதுகாறுஞ சமிதகனனியா
னினியிறைபபோ தினுமபொறுக்கே னெழுகெனறு னுடன்செளரி
சனியெனவே சாரந்தனைச் சங்கரனொர பூசையுழை
நனிநிலலா தேகென்று னகையொளிர மாரககணடன். (௨௬)

நினைகமொலுத லேசாத நினனுடைய வலிமாறறந
தனைககாண்ப விமமெனுமுன் றுனெனறுன் பாசகர
னுனைநேரு மறலியாக ளொருகோடி யோருயினாத
தினையளவி லுணுமானைத தேரென்றுன் மாரககண்டன. (௨௭)

சுழலவிழியிற் புலிங்கமுடன் சுருட்டமே மேயெழும்ப
வழலெனவே சினமூள வடாமுகரோ மந்துடிகக
மழவெருமைப போத்ததனை விட்டிறங்கி மதாப்புறவே
மூழவொலியி னுரைகூறி முனனணிகி ஞனியமன். (௨௮)

வேறு.

அந்தகனமுன்னடர்தலுமேயழகியநன்மாக்கணடனயர்வுவாய்ந்து
சிந்தையுறப்பதைபதைததுததாரையிறகணணீரவாரதேவதேவே
யெந்தைசிவசஙகரசமபோசமபோவெனையாள்கவென்றுவோதி
யந்தமுறுஞ்சிவலிஙகப்பெருமானைத்துணைககரததாலணைகதுக்கொணடான.

ஆலமணிமிடறறிடையிலமாததிவானவாபபுரநதலையவோலங
கோல்வுபமனியனமிழ்தபபரவையுணச்செய்தகுழகவோலங்
தாலமழியாவகைவிணகஙகையொருசடைநுதியிறறரிததாயோலஞ்
சீலசிதர[illegible]ன்றுசங்காழியீந்தபெருந்திறலாயோலம. (௩௦)

ஆயிரமாயிரமுகததாயாயிரமாயிரங்கணணுடையாவோல
மாயிரமாயிரஞ்செவியாயாயிரமாயிரம்வாயாவரசேயோல
மாயிரமாயிரமுடியாயாயிரமாயிரமபுயததாயப்பாவோல
மாயிரமாயிரமபுடையாயாயிரமாயிரமபததாயணணுவோலம் (௩௧)

பிறைமுடியாய்நினக்கபயம்பிஞ்ஞகனேநினக்கபயமபிறங்குகோடி
மறைமுதலேநினக்கபயமழுவுடையாய்நினக்கபயம்வயங்குவேணிப்
பொறைமுடியாய்நினக்கபயம்புண்ணியனேநினக்கபயம்புலவர்போற்றுங்
கறைதபுசீர்க்கடவூரிற்கண்ணுதனின்கழலடிக்கேயபயமென்றான்.

எனமுறையிட்டடைக்கலமெனவேயேங்கிக்கம்பலைகொளிளைஞனமீது
சினமுறவெமபாசமதையந்தவன்வீசுதலுநதெய்வலிங்கத்
தனகனவனவெளிதோன்றித்திருவடியாலுதைத்தருளவந்தகனறான்
கனமலைசாய்ந்தாலனனப்புவியிசையின்வீழ்நதுநனிகலங்கிமாயந்தான.

திருக்கடவூரமுதகண்டநற்பெருமானமார்க்கண்டன்றிகழ்முகத்தை
யுருக்கமுறததவநோக்கியினியஞ்சேனித்தியமாயுறைதியென்றும்
செருக்குடனேவீற்றிட்டதென்றிசைக்கோன்றனையெழுப்பிச்சீர்த்திமிக்க
தருக்கொழிந்துவாழுதியாலென்றருளிச்சிவலிங்கந்தனில்வதிந்தான்.

அந்தகனுமடிக்கடிபூமியின்வீழ்ந்துபணிந்தேத்தியனபிறேடுஞ்
சிந்தையினிமழுமுனிவனறனைத்துதித்துநனிவாழ்த்திச்செல்வமேற்ற
விந்தைதிகழ்திருக்கடவூர்த்தனநதேகததிகையுதக்கில்விளக்கமான
சந்தகேத்திரங்கள்பலதரிசித்துப்பாலிகூலத்தைநேர (௩௫)

மகதியாழ்முனிவரனைமுன்னணுகிக்குதுகுலித்துமகிழ்வினேடுந்
தகுதியுறப்பணிந்தெழுந்துதக்கவாசிகள்பலவாந்தகவினேறு
மிகுதிசெருக்குனுற்றவினேனோந்ததிருவடியுதையைவிளக்கிநன்கு
புகழ்தருகேத்திரமொன்றிற்கழுவாயங்காறறிடறகுப்புகறியென்றான. (௩௬)

முண்டகககானற்செறியுங்குறைகடலின்வாரததுமுன்னநேராடக்
கண்டவிந்நற்பாலிநீரவளஞ்செறியுமவைப்பொனறுகாணுமாமா
லண்டாகளுமறிந்துசொலறகரிதானசீர்த்திபெறவாய்நதுநீல
கண்டமினிமருநதிசன்வானமியூரொன்றெவருங்கருதுவாரால (௩௭)

தலங்களினிற்றுயகமாவிளங்கலினுற்பயனுடுந்தக்காரியாரு
நலமருவவவண்போந்துதரிசித்துசசித்தியெலாநண்ணுமாறு
பொலன்மருவுதீர்த்தங்களிற்படிந்துபுண்ணியமாப்பூரித்திட்டா
ரலமருநின்புவமனைத்துமனன்முன்னர்த்துலவமெனவாகுமாமால்.

என்றுநாதன்கூறவிடையேற்றுவானமியூரொல்லையண்மி
யன்றொருஞான்றருட்பறைகடனிததிருந்துதவமியைந்தவரியவைப்ப
மன்றலமரெழின்வேதசிரோணியினையடைந்துமறலியாங்கே
யொன்றியபல்விம்மிதங்கடமைநோக்கிமனமகிழ்வோடுறைந்துவாழ்ந்தே

தனதுகரமலரினுறுமோர்தண்டமதைநிறுவித்தகக்கோரத்து
மனகமுறுஞ்சிவலிங்கமாமுனணிப்பூசித்திட்டருக்கினீடப்
புனணிறையுநதடமொன்றுதனதுபெயராற்கண்டுபொழுதுசாயத
தினந்தினமுமாலயத்துமருந்தீசனைப்பணிந்துதிருமபுவானால் (௨௰)

இவ்வகையினபலஞானறுபூசித்தசெயனமுனனரிணையிலசீர்த்தி
செவவியநல்லருட்குறிவைபபினினறுமருந்தீசனறேவியோடு
மெவவமறவெளிவந்துநினக்குவேண்டுதியேவியமபுகென்ன
வவ்வியக்கிடமபடியபபஃறரமுமவீழநதெழுந்தஙகுணாககலுறறுன

உன்னடியிறபூசித்திங்கேதுமடியாகடமக்கொருநாளத்து
மின்னலகளைனனலவிளைவதென்றுமிலையெனவறிநதேனேழையேன்றன்
சின்னறிவானமழமுனிவனபாலணுகியுறறவிடாசெனமநதோறு
முன்னிடுவலுயாகாலகாலனெனவோஙகிவளருணமையோனே.

ஓ

வானமியூரொலலையுறுமெழிலவேதசிரோணிவயினவயததிறேறு
நானமிகவற்புடனேததுஞசிவலிங்கபபெமமாறகுஞான்றுமென்றனா
வானபெயரையேவாயநதுபோநதுபணிநதிடுமவர்கள்வறுமைதீரநது
மேன்மையுறுபெருஞசெலவமனைமக்களுடனவதிநதுவிளஙகலவேணடும

நானகழந்த தடமதனுளொரானருயிறுமூழ்கினனரோசசுங
கானலருஙகொன்றையநதாததணடபாணிக்கடவுள்கழறபூசிக்கின
கானலனமநதாரகாசனுசூன்வயிறறுளைவுகரியமேக
மானமறுங்குட்டநோயவாதஙகாமாலைபன்னோய்வழிததலவேணடும்

என்றலுமேமருநதீசனவ்வணமேயளித்தனமியாமெனககரந்தான்
பின்றருமன்வியன்வேதசிரோணியுழைததன்பெயரிறபிறங்குஞானக
குன்றெனநீடண்டபாணிபபெருமான்குணசழலைக்குமபிட்டேத்தி
யொன்றியநல்லார்வமுடனவணுறைநதாஙகிவ்வண்ணமுரைத்துவானால்.

இடபநிறைநிறைவாகத்திகையனைத்தினுங்கோலவெழிலசோபனாசசி
மடவணிகணிற்றூணநிறுவுமணியொலிகாலுமண்டபங்கள்
குடமுடிகள்விண்ணிடமாநிவந்துயரமேருவின்ன்கோபுரங்கள்
தடமலியுமபொற்கோயிலாயபலமாணபுறவேசமைததிட்டானால.

விண்ணவாகளாதியரைவேதசிரேணிததலததுமேவககூட்டி
மண்ணவரினமன்னவாகள்பலாகளுமமுதலவனூலவகுததவணண
நணணியவெணமழவிடைநறகொடியேறறிவிழாவனைதநூனகுளுறறி
யண்ணியவேழாஞான றுசேரோட்டிபபதுவைகலானபினனா.

உமபாதியாநேரமளாவாவிரோட டியோஙகுஞசீாததிக
சும்பமுறுயானபட்டத்தையவரோகணஞசெய்தஙகனபினயாாகருக்
தமபிரானனவருட்குறியதாஞசிவலிஙகநதனனோநின்று
க்மபலையினருவிரோகணவாரததோததிரங்களகழறுவானால. (௪௮)

நெடியமாலயனபோகிககாதலியாமஙகலநூனிலைகநவன்று
மடியலைபாற்சலதியினிலெழுநாலந தனைமிடறறுவைத்தாயபோறறி
யடியவாசெயலாபமதையிலாபமதாக்கொண்டருளுமமலபோற்றி
படிவேதசிரேணியினிலெவ்னபொருட்டாவெழுநதருளுமபாமபோறறி.

காலகாலன்றனனையிவவகையினினிதேததிககாலன்றன ார்
சீலமுறபபோநதுதனகணஙகடகுசசிவனடியாாசசிறபபைக்கூறிக்
கோலமுடனடுநிலையிலினிதுறைநதானெனசசூதன்குழைநதவனபிற்
சாலமிகுமகிமைகளைநைமிசாரணியமுறைதவாககிசைத்தான.(௫௦)

இயமனபழிதீாபடலமுற்றிறறு

ஆகசசெயயுள-௮௬௮

இராமன்வரம்பெறுபடலம்.

திருவினுக் கரங்க மாகத் திகழயோத் தியினை யான்றுந்
தருநிகா கொடையின் மிக்க தயாத ஞரு மேல்வை
மருவிய வெச்ச மின்றி மமமாங் குறுதல் கண்டு
குருமகா முனிவா கூறக் குயிற்றினன் வேள்வி யொன்றே (க)

சந்ததி தன்பால வேட்டுத் தயரதன் புரியா கத்து
வந்தவோர பாரி டத்தான வழங்கிய வோத னத்தைச
சிந்தையி லன்பு வாய்ந்து திகழ்மனை மூவாக் கீந்தான்
வந்துதோன் றினர்க ளுன்கு மககளங் கருமை யாக (உ)

அவதரித தருளு மைந்த ரவாதமின் முனனா வநதோ
னவனியைப புரககுந தெய்வ வண்ணலாம பின்னை கேள்வன
துவாதரு மசுரா தமமைத தொலைத்திட வநது திததோ
னிவனரு செய்தை யோரநதே யிசைததன ரிராம நாமம. (ங)

தயரதன் காத லனருன றமபிய ருடனகு லாவிக
கயமயந தோம் தேறறந கனபடைக கலப பயறசி
சயமிகு மலலு யுத்தந தககநன விஞ்சை முறறும
வியனுறக கற்று வலல வீரரில வீர னுனன். (ச)

காதியின் மைநதன பினனாக கடுகென நாடிக கானின
மாதிர நேர வோங்கி வந்ததா டகையை வீழ்த்தி
யாதிவேள வியினை யாறறி யகலிகை சாப நீககி
நீதியின் ஞானச செங்கோ னீடுறு மிதிலை சாரந்தான். (ரு)

சனகனங் கேவ ரேனுஞ சானகந குனித்திட டாக்கே
தனை துநற சிறுமி யீயச சாற்றிய சூளின வாறே
கனமுறுங் தவனா வாஙகிக் கடுககென வணககிச சீதை
மனமதின் மாதர் பொங்க மணமது முகித்திட டானலை. (சா)

சீதையுந் தானு மலலற றிகழயோத தியினுக் கேகப்
பாதையிற பரசு ராமன் பகருமவில லொன்று காட்டி
யேதமே யறக்கு னிப்பி னிறறைநீ வீர னெனனு
வோதிடு முன்னாத் துண்ட முற்றிடச செய்து போந்தான. (எ)

அராவுடல் சுளிககத் தாஙகு மவனியின் பார முறறு
மிராமனன் மொய்மபி லேற்ற வெண்ணிய தயா தனசொ
னிராகரித் தயோத்தி மாட்டு நிலையுறப பரதன் கானத
தாதல மிராம னேகச் சாற்றின ளொழிறகை கேகி. (அ)

அன்னையி னினிய மாற்ற மனமினிற் சிரம்வ கித்துப
பின்னவ னுடனே சீதை பின்னுறத் தொழுது திக்கை
யுன்னிநன் னெறிகொண் டேகி யுயாதிரி பதகை யாடி
மன்னிய விரா ஞசி வள்ளலை வணங்கிப போற்றி. (௯)

அண்டரு மடிக ளியாரு மரியநன் வரங்க ளேற்க
மண்டனிற ருயித் திட்ட மன்னுபற் சிவ லிங்கங
கண்டுகண் டன்பிற் ருழ்ந்து கனிவொடு வாழ்த்தி யேத்தித்
தண்டகா ரணிய நாடிச சாந்தனன் சீதா ராமன. (௧௦)

அந்தநற கவனஞ் சார வங்குதா பதர்கள கூடி
வந்துபல லாசி கூற வாழ்நதனன் சிலஞான றோநாள
சிந்துசூ ழிலங்கை யாளுந திரா வணன்மா ரீசன
முந்துமவ வதரினைக மூவனாக கணணுற ருரால. (௧௧)

மாயமா ரீசன் பொன்மான் வடிவமாப போநது சீதை
யேயமுன் னரினு லாவ வெழின்மலாத் திருவி னனா
ளாயதைப பற்றித தாவென் றருங்கண வனபாற கொஞ்சப
போயினன றொடாநது தம்பி புகழ்மனை காககவென்றே. (௧௨)

மானது துன்னு மாபோன் மாயஞ்செய் தங்கு முங்குங
கானதிற் பாற வோததுக கணைவிற் றொடுததது விட்டான்
தானது சீதா வெனஞச சதிருறு மிராம வேறைதை
யானது நேரக கூவி யாண்டுவீழ்ந திட்ட தன்றே. (௧௩)

குரலினைச செவிம டுததங் குலைகுலைந தயாநது சீதை
யுரனிலக குமனை யுயத்தே யோடிப்பார்த திடுகென றேத
விரங்கலை யென்ற னண்ணற கேதம தில்லை யென்று
னாறறின ளலாப மாற்ற மக்கண மவனுஞ் சென்றான். (௧௪)

கண்டிரா வணனு மங்குக் கபடசந நியாசி கோலங
கொணடுமுன் போந்து பைக்கங் கொடுவென வேற்புற் றண்ணிக்
கணடகன் சீதை யூருட் காங்கொடுத் தெடுத்துச் சென்றான்
பெணடுகட கென்றும் புததி பெரிதல சிறிதே யமமா. (௧௫)

அண்ணலோ டிளவல போந்தா காவக லலகுற சீதை
நண்ணிடக காணு தேங்கி நாடினா நாறபு றததது
மெண்ணுவ தியாவு முனனி யேமுற லெய்தி னாால்
பெண்களின பேசசுக கேடடாா பெரிதுள மாழ்குவாரே. (க௬)

சீதையை யுன்னி யுன்னிச சிநதைநொந திராமன் கானின்
பாதையி னோநதா தமமைப பாாததிரோ மனையை யென்று
வாதையுற றலா நோககி வணககமாத தமபி யூங்குப்
போதநன் னீதி கூறப போககினன் சிறிது பைதல (கஎ)

ஊழ்வலி முனனி மொயமபி லுறறகோ தண்டம வாங்கிப
பாழ்தயித தியாக டமமைப படுத்திடச் செய்வ லெனறுத
தாழ்வளை யாறு கானந தணநதுமீ ளுதயச சாரற
கிழ்க்கடற கூல மாகக கேநதிரம பலல போற்றி. (க௮)

தென்கயி லாய மென்றுத திகழ்தரு சீகா ளததி
மினனிய வேலோன் வைகும் வேஙகடந தணிகை கூவ
முனனருட பாசூ ரூற லொறறியூா முல்லை தாய
மனனிய மயிலை யேததி வானமியூாப போந்திட டானை. (க௯)

உளமகிழந தாாவ மோஙக வுரைதடு மாறறங கொளள
வளவறு புனித கீாதத மமைவுறு மயததி லாடிப
புளகமுற றிடுவெண பூதி பூசிககண டிகைமாா போஙக
வளமிகு கோபு ரதது வணஙகிவா யிலினுட புககு (உ0)

சநதிர சாநதக கறக டதைபிர காரஞ சூழநது
முநதிய நநதி முனனோன முருகனை யஞ்ச லிததே
யநதியின் குணதத வெங்க ளணணலின முனன நின்று
வந்தனை பலவு ஞற்றி மகிழ்நதனன பூசை செய்வான். (உக)

நலவமபு தயில மான்பா னணணிய ததிபல வாசக
கலவைகுங குமஙகத தூரி கனிதேன்செங கனனற சாறு
டிலகுசாக கரைநெய் வெநநீ ரினனணஞ் சேக ரிததுத
துலங்கிய மருநநீ சறகுச சொரிநதன னுரசி தோய. (உஉ)

ஒற்றுடை கொண்டன கொற்றி யெள்ளளிய நீற ணிந்து
பொற்கலை பூணூல் சாத்திப் புகழ்மணிக் கலன்கள் பூட்டி
நற்றழை வில்வ மாதி நறுந்தொடைப் பொற்பு றுத்தி
விற்படு தூப தீப மிகுசுவை நிவேத னங்கள். (௨௩)

பற்பல பரிவி னோடும் பரிந்தமைத் தெடுத்துக் காட்டி
யுற்றிடு முபசா ரங்க ளுரிமையி னுளுற்றி முற்ற
விற்பிரு குடிநன் கேய்ந்த வியன்சொக்க நாய கிப்பாற்
பொற்புற வமருந் தெய்வப் புண்ணியற் போற்று வானுல. (௨௪)

சீறிய நரசிங் கத்தைச் சிதைத்தசம் பரனே போற்றி
வீறுமுக் குடுமி ஞாங்கா விண்டுவைத் திரித்தாய் போற்றி
தேறுவா மனன்கங் காளஞ் செருக்கறக் கொண்டாய் போற்றி
நீறணி யத்தா போற்றி நிமலனே போற்றி போற்றி. (௨௫)

மனனுதி விலோச னத்தான் மனோசனைக் காய்ந்தாய் போற்றி
புன்னகை குயிற்றிப் புல்லார் புரத்தினைப் பொடித்தாய் போற்றி
பன்னகம் பணிக ளென்னப் பழகிய மொய்ம்பா போற்றி
கன்னிநன் கணவா போற்றி கண்ணுத லோயே போற்றி. (௨௬)

கரமலைக் கிருத்தி மத்துக் கடவுளே போற்றி போற்றி
யரியுரி யனையின் வீக்கு மண்ணலே போற்றி போற்றி
பரவுகா ளத்துக் கண்டப் பண்ணவ போற்றி போற்றி
வரமளித் தென்னை யாள மனமுவந் திடுவா யென்றுன. (௨௭)

அக்கண மம்ப ரத்தே யரியவாக் கொன்று பூத்து
மிக்கநன் மதுகை யீந்தே மேன்மைய ராம வஞ்ச
றக்கண திசையை நேடித் தசகண்ட வசுரற் கோறிந்
தக்கநின் சீதை யோடுந் தனித்தகோ சலையிற் சாரே. (௨௮)

என்றச ரீரி யாட விருங்களிப் புடனே தாழ்ந்து
தென்றிசை நாடி மிக்கத் தீரமாத் தம்பி யோடுஞ்
சென்றன னன்னுச் சூதலா றிகழ்மறை யனந்த மாய்ந்த
மின்றிகழ் சடைக ளுளும் வேதியா தம்பாற் சொற்றுன். (௨௯)

இராமன்வரம்பெறுபடலமுற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் ௮௬௭

மருந்தீசப்படலம்.

இமய வசலத் தம்மைமினுக கேய்ந்த தெய்வத் திருமணநே
ரமய முககட் சிவபெருமா னருளு மாற்றனு சிரமேற்றுக்
சமம தாகி மகியனைததுஞ் சாாதற குன்னிக் குறுமுனிவன்
சிமய மோளி நிறைபெர்திகை சோநது வைகச சிமேவதையினே.

நாடி யிவாபோ தரியதமிழ் நாளு மணககுஞ் செவ்வாயன்
கூடித தன்னே டடாதருஉங் கோதின மாண வகாபாலிற
கோடி மறைகள் ளெடுத திசைதறுங் குனிகக வொண்ணுப் பாலவண்ணற்
றேடி வதியும வானமியூாத திருதத லததுப பெருமை சொலீஇ.

அநதக் கேததி ரஙகணடங் கணைநது தரிசித் தகமகிழ்நது
முநதிச சவவி யனுசூழ்நது முனன றுறற வயனறீாதத
முநதும பகல வனறீாதத முறறப பலவறறினு மாடிச
சிநதை மகிழ நீறணிநது செய்ய கண்டி கைகளபூணடு. (௩)

அன்பு கொழிககும பிருஙகிமுனி யரியசணடன ருபிதத
வின்பு வழஙகு மருட்குறியா மிலிஙக வடிவந தொழுதேத்திப
பின்பு வானமியூாககோயிற பிறஙகும பெமமான றனையுணனி
முனபு நினறு விணணகல முட்டும கோபுரமபணிந்து. (௪)

கோயிற புககு மனஙகுளிரக குவிததகரஙகள சிரமேறக
வாய விழிநீாருவியென வரிய மேனி பரவசமா
யேய கேச மேசிலிாபப விரங்கி யெண்ணி றமபணிநது
தோய வுவகை பாருசோதிததுணைததா டமமைத தரிசிததான்.

கண்டான் சிவபோ தத்துணையாற காணடற் கரிய வருட்குறியைக்
கொண்டான மதுகை பெருமிதமாக கூத்து கநதான் முனனரினி
லண்டா வேட்பு நணிபெருக வரிய வானந தககடலி
னுண்டான் ஞன வமுதமதை யுரைததான் மறைக்கண் வந்தனவே.

வேறு.

சஙகர சதாசிவ நமோநம சாமபவ மனோகர நமோநம
கங்கர மாாப நமோநம கயிலைநற் கிரியோய் நமோநம
பொங்கர மாாப நமோநம புணணிய ரூப நமோநம
விஙகுனை யடைந்தே னமோநம வெளியனை யாள்க நமோநம. (௭)

சூலப் படையோய் செயசெய சுருட்பூஞ் சடையோய் செயசெய
வால மிடற்றோய் செயசெய வரைத்தோ ளுடையோய்செயசெய
காலகாலனே செயசெய கருணைத் தலைவா செயசெய
வேலற் றந்தோய் செயசெய விரையார கழலோய் செயசெய. (அ)

கண்ணுத லோயே விசயீபவ கபாத்தநன் முடியோய் விசயீபவ
பெண்ணொரு பாக விசயீபவ பிறைமுடிப் பெரும விசயீபவ
வெண்ணுதற் கரியோய் விசயீபவ வெழில்விடைத் தேவே விசயீபவ
சுண்ணவெண் பொடியோய விசயீபவ சுடாமழு வுடையோய் விசயீபவ.

வேறு

இன்ன வகையின் வழுத்துதலு மிணையி னற்சீர தமிழ்முனிவன்
முன்னா பெருமா னெழுநதருளி முகிழ்த்த புன்மு றுவலுடனே
யென்ன வேட்கை கேட்டிடுதி யென்று வன்னிக கிழமர
வன்ன முனிவன பணிநதெழுநதங் கறைவான பொம்மறபணிவுடனே.

இன்ன விபுலத தினிதெழுஉ மெணணி லசர வோடதிகள்
மனனு மற்றை நறபொருளகள வயஙகும பெறறி யிணையோர
வினன பிணிககிங் கினனமருந தீயி ணநநோய் பாறுமெனு
வனன ஞான மெறகிஞுஞான றருளல வேணடு மென்றனனால.

நாட்ட மூன்றங கியைந்திடுநன னஙகை பாகத் தெழிற்சோதி
கேடட முன்ன மலாசசியுறக கிளாசசி யோடு நனிநோககி
வேட்ட வரங்க ளஙஙனமே விளங்க நினககுத தந்திட்டேந
தேடட மாகச் சிலவாய்மை தெரிபபே மிவவா னியமென்றான்.

வேறு

அகததியநீ கேட்டிடுக வனுதி யெலவை
யாவார கததாண வத்தி னின்றுஞ்
சகத்தினுமை யுருததிடட வனுவ ருக்கந்
தாஙகிடுமாற றனுகரண புவன போகம
வகுததவுடற் றன்மாறதத காம மோக்கம
வாயத்திடற்குச சாதனமா நண்ணு மேனு
மகததடைவே கன்மததா லுணடா னோய்பா
லாயிரத்து நானூறறு நாற்பத தெட்டே. (கரு)

அக்கொடிய பையுளினைப் போக்கற் காக
வரியவோ டாதிகளிங் கயுதங் கோடி
தக்கவகை கெழுந்துற் றெங்கு மோங்குந்
தடிதமரஞ் செடிகொடிபு னுங்க வற்றின்
பகருமவீப் பட்டைவே ரிலைமென் புட்பம்
பழமவிதைக் கட்டைரச மெனவே தங்கள்
ககருமவ வொவவொன்றுந் துவாபபுக காரபபுக
கசபபுத திததிபபுப புளிப்புததாமே. (கச)

இவைதமமு ளொனறுடனொன் றுற்ற போழ்தங்
கெழ்னுறுநல வெடுதமுப பாணி சணடா
நவையறுமவ் வுறைபலவு மான வாகரு
நணணரிய நயமவிளகக வேது வாமால
சிவைரசபா டாண கநதகஞ சிநதா தாமே
சிகிசசையினுக கெடுததாளவர் சிறுரன் மாகக
ளவையறியா தாருவரே லகவி டத்தி
லவலாகளாச சாபமுடன் பாப மேற்பர். (கரு)

சி-தசுததி காருணய நலலொ ழுககங
தேவவுபா சனைதீர முதல வான
சததமைதி யுடையனுத தனைசசாங் தானறன
றசநாடி தானமறிந் தெணப ரீக்கை
புத்தியுட னேயோாநது தேகந் தேயம
புகாசடாக் கினிகாலம வயது தூக்க
மொததவலி யடிசிலபே தங்க டமமை
யுள்ளவகை நனியாயந்து குணாதல வேண்டுமே (கசா)

தனிவாத பித்தசிலேட் டுமத்தா னேருந்
தன்னிலைபின பிறநிலைமேற பிறழற் றெருந்த
நனிநிதா னத்துடனே நாடி நோக்கி
நவையருப்ப முற்றுனுக கினிய மாற்றங்
கனிவுடனே மிகவழங்கி யாம யததைக்
கனைபவனே பண்டிதனு மிகந நாமந்
தனிபபரம ருமேறகும பெயருண டாமின்
றமிழ்முனியே பரிகார னாரு னனறே. (கள)

கும்பமுனி யின்முன்கேள் செய்யுஞ்சி கிச்சை
குயிற்றுமணி மந்திரம விடதம தாக
வம்புவியின் மூவகையா மவற்றின் சூழ்ச்சி
யாய்ந்தபிட கனைக்காணிற் பிணிக ளியாவுங்
கும்பிடுசெய் தக்கணமே விடைகொண் டேகுங்
குறித்தவிவற் றினமகிமை விரிவி னாகப
பம்பியவா யுள்வேதந் தன்னு ணனகு
பகாந்துள்ளே மாயிடினுஞ் சிறிது கேண்மோ. (கஅ)

மணி

ஆதியினிற் றருகா வனதது றைந்த
வருந்தவததா மதாப்பனைதது மழுங்க வாங்கு
நீதியினும வாய்ந்தவொப் பனைக்கவ கேறப
நீலமான் மோகினியா நிலவி நிற்கப்
பேதியா விரதத்தர் முனனாப போநது
பிறங்கியபெண ணுருடனே மருளக கணடு
சோதிநா முண்டென்னும் போத மூடடிந
தொண்டடிய ராகக்கொண்டு பின்ன ரெந்தன். (ககூ)

பரிக்கிரக சத்தியெனும விண்டு வான
பகாமோகி னிப்பெண்ணோ டரிய ஞானம
பரித்திடுநற் சையோக முயங்கு போழ்து
பகரைய ஞறுதித்தா னற்றை ஞான்று
தெரித்திடட விந்ததுவே றிசைக டோறுந்
திகழ்சத்த கிரிகளுழைத் தாவிச் சிநதி
விரித்தபன்னற் கேணிகளி னிரைந்து காளும்
வியனிரச மென்றுலகில விளங்கிற் றன்றே. (உ0)

சுததமுறு முனிவரனே நீபோந் தாருந
தொலபொதிகை வரையுமுள வாண்டு காண்பா
யிததகைய சூதமது வாய்க்கப பெற்று
ரினியகம னக்குளிகை நனகு றுறறிப்
பத்தெனுநற் றிசைகளெலா நொடிக்குள் ளாகப
படர்ந்திடுவர் மலைநிகர்மா ழைக்கு விபபா
சித்தியெட்டு மடைந்திடுவ ரிவாகட் கேலாச்
செயலதுதா னெனறுமிலை யுலக மூன்றும். (உக)

மற்றையவாம பாதரச முதல வாய
வகைகளறு பத்துநா லுபர சங்க
ளெற்றைக்கு மருந்துக்காய குளிகைக் காகா
வெழின்மணியா வியறறிடினு மிலேசதாய
வெறறிசில வேபெறலாம வியபபே யின்று
விருப்பமறுந் தவசிகடகே யிஃது மாகும
பெற்றியுற விதனவகையுட சிறிதுனனூலிற்
பெடபுறவைத் திடுதலுமோா பெருமை யாமால. (௨௨)

மந்திரம்

மநதிரமே நமமரிய மேனி யாகு
மநதிரமே சிவசததி வடிவ தாகு
மநதிரமே வெணகயிலைப படிவ மாகு
மநதிரமே சிறசபையி னடன மாகு
மநதிரமே யைந்துகிருத தியம தாகு
மநதிரமே திருவருளா கார மாகு
மநதிரமே சருவவியா பகம தாகு
மந்திரமே மோககததிற கேது வாமால. (௨௩)

ஐந்தெழுததா னிலவுநன மனுநான கெனறு
வருமறைக ணனந்தலையேய்ந் தமலை செய்யு
மைநதெழுத்தா னிறைநததனை யாயநது நோககி
னடஙகுமப பதிபசுபா சங்கண மூன்று
மைநதெழுததி லேவநத சத்த கோடி
யாகியெங கணுறவலு மநதிரங்க
ளைநதெழுததிற பாஞானப் படிய தாய
வபாகலை யாமுறறு மடங்கி நிறகும (௨௪)

நகரமது நஞ்சரண மகர முந்தி
நறசிகர முயாமொயமபு வகாந் துணட
மகரமது முடியாகு மவறறோ டாகு
மணியுறுஞா னக்கூததுச சிவமெவன றுரு
நகரமுடன மகரமதே யூன நடட
நடுயகரம சிவனென நண்ணி நீடு
நிகாறுதி சோ்தான மலமு மோாபா
னீடுமரு ளோடுசிவ மற்றோா பாலாம. (௨௫)

இத்தகைய வைம்பதத்தி னுண்மை தேரி
னெண்ணரிய வுருவதனை செபித்திட் டோதாத
தத்தமிரு விழிகளினா னோக்கி னானு
நைதவரனுற் றானுமனத் துன்னி னானுஞ்
சிதறிபா னுவினமுன்ன ரிமம தென்னாத
சிதறிப்போம பன்னோய்கள தவந்தின் மிகக
வுததமநற் சைவர்களுக கனறி வேறே
யொருவற்கும் பலியாது முனிவ கேட்டி. (உசு)

அவுடதம்.

ஓட திக னெண்ணரிய வோங்கி னானு
முற்றபாற் கடலைமுன்னாளிற தேவா
கூடிமதித திட்டஞான றமுதனு சிந்திக
குலவியமா மூலிகைகள பதினான் காகு
நாடரிய காராலனு சிதறத் தோன்றி
நணணியவெம மூலிகைக ளோரோன் பானும
பூடவைக ளாயமருந் தினுககுக் கூடாப
புகலுஞ்சா ரணைக்காகும புகல வற்றுள். (உஎ)

சத்தூக மிருவகையா விளங்கு மாக்களு
சாற்றுஙகா லையிலவையே மொழியொனாத
நித்தியகற் பத்தினுக்கு நோவ தாகு
நீணிலத்தி லிவைக்கிணைய வொன்று மிலலை
யுததமமா மறறைய கோடானு கோடி
யுறறமூ லிகைதமமின் பெற்றி யுன்றன்
புததியினிற் றோன்றிடவே யிற்றை ஞானம்
பொருததினே மெவ்வயினும பாப்பு வாயால. (உஅ)

வேறு.

என்றலுநற் பரசி வன்றா ளிணைமலரிற பணிந்தெ ழுந்து
நன்றுநா னிராசியங்க ணனியோர்ந்தே னிறைவ நின்னை
யின்றுமருந் தீச னென்று வேவருமே யேதல வேண்டு
முன்றன றரி சனஙகிடைததாக கொருநோயு மடரலாகா. (உகூ)

எனமுனிவன் கூறக கேட்டங் கிறைவனங் ஙனமா கெனறு
தனதரிவை யோடு லிஙகந் தனினமறைநது போயி னானல
பினாவானமி யூரிற் சின்னாள் பிறங்குமா ணவர்க ளோடு
மன மகிழ்வி னோடு றைந்தான் மறிகட லுட்கொண் டோனே.

மருநதீசப்படலமுற்றிற்று.

ஆகச்செயயுள்-கூஉஎ.

திருமணக்கோலங்காட்டியபடலம்.

அமபு யிக கேத்தி ரத்து ளங்கங்கு முன்னுங் தோறும
வமபவிழ் மணக்கோ லத்தை வழங்குவ னிற்கங் கெனறு
வமபிகை யவத ரித்த வமலவெண் ணிமய வெற்பி
லெமபரன் சொறற மாறற மெண்ணினை கும்ப யோனி. (க)

உன்னிய வக்க ணத்தி லுடலபுள கிககப பெற்று
னன்னதோா வான்மி யூரி னணணிய சினக ரததே
வனனியி னிழலிற காட்சி வழங்கினன் விபுத ரியாரும
பன்னுதற கரிய வெள்ளிப பாதவத் தெழுநத மூர்ததி. (உ)

ஆனகம படக மாாத்த வழகிய தாள மாாத்த
வானதுங் துமிக ளாாத்த வலிகெழு தடாரி யார்த்த
மானமல லாரி யாாதத மாடக வீணை யாாத்த
கானநன முரச மாாதத கனத்தபே ரிகைக ளாாத்த. (௩)

சித்தர்கங் திருவா வினறோ திகழுகின் னராகள் போக
விததியா தார்கள் யோகர் வேதபன் னகாக ணீத்தோர்
வித்தக கருடர் தூய வீணைநா ரதர்தும பூர்வ
ரித்தகை யமுதர் மீதுாங் திறைவனை யேததி நிறப. (௪)

திகழுமே னகைய ரமபை திலோர்த்தமை யூர்வ சிபபெ
ணைகழ்கடன மாத ரார்க ளணிவளா வனிதை யோகள்
புகழ்திசைப பாவை மார்கள் புரிகுழற் சசிம டந்தை
யகமகிழ்ந் தடா யாரு மரும்பணி பலவு ஞற்ற (௫)

பூதர்க ளருகி னின்று பொறகுடை தாங்கி யேந்த
மாதவர் கவரி பறறி வயமுற வெடுத்து வீசச்
சாதக வடியர் சிலலோர் தகுவால வட்டங் கால
வேதமி வியோகி யோர்க ளெரியந்த மேந்தி நிற்க. (௬)

கற்பக விடபி யுறற கானமென் வீடு றிததுப
பொறபமர் புல்வ ரியாரும பூஙகாந தமமி லேந்தி
நிறபதற் கிடமே யின்றி நீள்விசும பிடைநெருஙக
விறபடு மழைததா ரைபபோல வீசின ரெங்கு மெஙகும. (எ)

தனனிக ரின்றி யாக்குந தணணருள் பொழியும வள்ளல
சநநிதி போந்து சூழ்நத தவத்தின ருமப ரிமபா
துன்னிநன் னிரையா னோநது துதிககவேத திரத்தை யோசசி
மன்னிடு நநதி யெமமான மகிழ்வுடன் முனன நிறப. (அ)

அனநடை பாசிந கூந்த லல்கிய துடிம ருங்குல
வனமுலை நுதல்வெண் மூரல வளைகழுத தொணக ணீலந்
தனமலை குமுதச செவ்வாய் தனிததுடை யரமபை யென்று
வனமுடைத தோகை யம்மை மதாவொடு ஞாஙகா மேவ. (கூ)

கங்கைபொற ருது கொன்றை காமாகூ விளநல மததந்
தங்கிய கபர்த்த ஞாலுந தனித்திரு முடியு ஞானம
பொங்கிமிக கருளகொ ழிககும புனிதவா னனமு மெஙகுந
துங்கமுற றொளித யஙகுந தூயநல விழிகண மூன்றும. (கo)

குண்டல மூச ஞலுங குலவிய செவியு மெண்ணில
பணடைமா மறைகள் சொற்ற பவளசசெவ வாயு முமபா
பெணடுகள் கந்த ரததுப பிறஙகுமங் கலநா ணிறகக்
கொண்டநஞ் சத்து நீலக கோலமா மிடற்றின் பொற்பும (கக)

மான்மழு துடிமுச சூலம் வரதமோ டபயம வாயந்த
மேன்மைகொள் கரங்க ளனைகும விளங்குபூ ணூலின் மாாபுந
தேனமலி தாரினோடு திகழுபாம பணியி னாபபுங்
கான்வளர் வரியின றெக்குக் கட்டிய விடையி னேர்பும. (கஉ)

மதியினைத் துலக்கி ஞான மலரடி நீழற கூட்டுங்
கதியரு ணீறறுப பூச்சுங கண்மணி யசையு மொய்மபும
விதியினற் றந்தை நீல விணடுவின் விழிய தொன்றை
வதிதர விலங்கி மோககம வழங்கிடுந் துணைபொற் றளும. (கங)

பலவிமை யோர்கள காணப பவிமுன னேதகி நிற்பப
பலவியம பலமுழககப பதவியா வாழ்த்தெடுபப
வல்லியா பலலாண் டோத மறையொரு பாங்கா கூற
நலலிசை வீணை மீட்ட நன்னரி யாச னததே. (கச)

இன்னவா றெநதை யீச னெழிற்றிரு மணககோ லததை
யன்னநீ ரகணி துன்னு மரியதொன் வான்மி யூரிற்
பனனரு நியககு ரோதம பரவிய வன்னி யினகீழ்
மனனிடத தரிசித் தேததி வாழ்ததுவன றமிழதோ குமபன்.(கரு)

வேறு.

ஏகமா யனேகமா யியங்குகின்ற சிவமே
யெலலாமா யலலதுமா யிணைநதிட்ட தவமே
போகமாப் பாகமாப பொருந்துநற் றேவி
புகழ்கின்ற மகிழ்கின்ற புணணியவென தேவே
சோகமாய மோகமாய் முன்போநத வென்னைச
சோதியாய பேதியாய சுதநதரானு னலலன
பூகமா யீகமாப் பொலிகினற பண்ணை
புனைவானமி யூரினின் பொன்னடியிற் சரணம. (கசு)

மடக்கு.

முப்புரங் குப்புற முறறிய விலலனே
முன்னுவாா முன்னம ளாவிய வில்லனே
யப்பினி லெழுதரு மாலமா களத்தனே
யன்பில ரகமதி லயாதரு களத்தனே
செப்பரு நீறுடற செவ்விய வேடனே
சீதான் றோழனெ டமரடா வேடனே
வைபபென வரியயா வாழ்ததிடு தலைவனே
வளாவயல செறிந்திடு வான்மியூர்த் தலைவனே. (கஎ)

வேறு.

மதியொரு கலையாய் சூல மழுதுடி கலையாய திககுப
பதியவை கலையாய் பாய்மா பருவுரி கலையாய ஞானறுங்
துதிமறைக கலையாய் மார்பிற் றுவன்றிடு கலையாய் வேகக
கதிவிடைக் கலையாய் வெண்மைக் கதிருமிழ் கலையாய் போற்றி.

மறைசா னரியாய் போற்றி மகிழ்உட மரியாய் போற்றி
தறையொரு வரியாய் போற்றி தாமரீ ளரியாய் போற்றி
யறைகல னரியாய் போற்றி யருமுட லரியாய் போற்றி
நிறைசிர மரியாய் போற்றி நெறறியி லரியாய் போற்றி. (கக)

யமகம்.

சங்கர சஙகரத தானய ஞதியர் சாற்றுகுழைச்
சங்கர சங்கரத் தாலடர்த தாண்டவன் றுதைதமிழ்ச்
சங்கர சங்கரத் தந்திகழ் வான்மியூர்த் தாண்டவனற்
சங்கர சங்கர வெனபார்க் கருளுவன் றண்சரணே. (உ0)

பதுமபந்தம்.

மானகன மானமன மோனரின ஞானதன
மானமருந் தீசநின்றன் வார்கழலை—யீனன்
றனிதரிச னஞ்செய்தேன் றக்கநலம பெற்றே
னினியுலகில் வேணடுவ தென். (உக)

அஷ்டநாகபந்தம்.

பருவாணி செல்வி பணியுமா மங்கை
மருவு மலேயந்த மாது—பரவு
மனகமா பூணிமிசை யல்கந் தணனே
பனிய தொழிய பரி. (உஉ)

இரதபந்தம்.

நயவாய்மை வாணியன்ப ஞாணன்சொல ஞான
மயமான வான்மியூா வாச—நயமேவு
மாமரு தீதற வான்தந் திடுமரு
மாமருந் தீச மணி. (உங)

கோமூத்திரி

திருவான்மி யூரனைத்தினமு மேற்றுவேன்
வருபான்மை யூழினை வதியமு ஞற்றுவேன்
கருவேத னையேகக் கணத்தி லேற்றுவேன்
கருதாத ரையேதக் கணத்தி லேற்றுவேன். (உச)

கழிநெடில்.

சிவசிவ வாளுதிபே
வளை மகளு மாபதி
சிமயங் கரமாளு
வகீங் கணிகளுவா. (உரு)

திரிபங்கி.

தீதற வேவெனைக் காததிட வுன்றனைச சேர்ந்தனனியான்
போதமி லேனினை வாழ்ததினே னென்றும் புகழுகிற்பே
ஞதர நீயெனைத் தாழ்ததிடாய் நன்றென்னை யாளுவையா
ஞத சிவாவனை யததனே மன்றி னடிப்பவனே. (உசா)

தீதறவே	எனைக்காத்திட	உன்றனைச்சேர்ந்தனனியான்
போதமிலேன்	நினைவாழ்ததினேன்	என்றுமபுகழுகிற்பேன்
ஆதரநீ	எனைத்தாழ்ததிடாய்	நன்றெனையாளுவையால்
நாதசிவா.(உஎ)	யனையத்தனே. (உஅ)	மன்றினடிபபவனே. (உகூ)

காதைகரப்பு.

விறுவ யன்மேன் மலரு பாத
முதுவ னலமா சுவளரு நேச
பறுமை யணிமே னிமதரு வாம
பொதும யதயா யெனையருளாக. (ஙo)

காதை கரப்பிற் கரந்தது.

கருணையாயது மருமமேயது
சருவமானது தருமமேயது. (ஙக)

மாத்திரைச் சுருக்கம்.

ஒனறு மாத்திரை யொல்குநின் ஞனியை
யொனறு சிஙகுமெ ஞெண்மர வுரிகொளி
ஞென்று தேய்வுறு முரனற வங்கெடு
மொன்று குன்றிய வூமன்பா கத்தனே. (ஙஉ)

மாத்திரை விருத்தனை

நீண்டு மாத்திரை நிலவிய நின்றலந்
தூண்டு மொன்றுறழ் சூலிநான் சேரவலோ
தாணடு மொன்றுறு தயைநிதி நோக்கியான்
காண்டு மொன்றிவா கயமகொடு யந்தனன். (ருரு)

பிறிதுபடுபாட்டு.

சாலாக ஞாலுந தனைநதவொண் செஞ்சடையின்
மேலாக கஙகை விரவிநிதம போலாகப
பாலாய கிரோரா பனனி பாகுறநீ
மாலோடு மாலாகி வாழ்ந்ததிறும் பூது (ருச)

இது.

சாலாக ஞாலுந் தனைந்த வொண செஞ்சடையின
மேலாகக் கஙகை விரவிநிதம—போலாகப்
பாலாய கிரொாபன்னி பாகுறநீ மாலோடு
மாலாகி வாழ்நததிறும பூது (ருரு)

வேறு.

இன்னவா றிறைஞ்சி யேத்தி யெழினமருந் தீசன் மாட்டு
நன்னரின் விடையேற றேகி நடையினகேத திரங்கள சூழ்ந்து
முன்னருந் தென்றி முநது முறைநிறை மலயத் துமபா
தனனினன் புகழ்பல் லேய்நது தொலகட லுண்டோனேயின்.

என்றுமா சூதன் கூற வெணணரு முனிவ ரியாரு
நன்றெனக குரவற் றுழ்ந்து நளினபா தங்கள் போற்றி
யின்றுயா மருநதி சனற னிணையிலவான் மியூரையணமி
வெண்றியுற் றருளி லாட விடைதால வேண்டு மென்றார். (ருஎ)

முனிவர ரிணைய மாற்ற மொழிதர சூதன் சொல்வான்
னனியது நீவிர் வாயந்த நாடுருமு வாஞைசை யிற்றை
யினியது பழுது றுமே யேகியங் கெழிற்பி ருங்கி
நனியுமை நண்ணு நாளு நற்றவம் புரிகவென்றான். (ருஅ)

திருமணக்கோலங்காட்டியபடலமுற்றிற்று.

ஆகச்செயயுள்-கஃகரு.

பிருங்கிதரிசனஞ்செய்படலம்.

உருத்திர வமல ஞான் வுயாதிரு மேனி போனறு
மருததியி னமருஞ சைவ வடியவ ருள்ள நோநதுரு
சருததியி னிவநது மேழுவுஞ சததுவ குணமிக கொத்தும
விருததியின் வெளிறு வீசும ேவள்ளியங் தரணி யோசார. (௧)

மறைகளா கமவே ளாணமை மதியுழை கூாநது தூககி
முறையினைம பூத மாய்ந்து முனனிய தவமு ஞறறி
யறையுநல வியோகத் தெனறு மாதியை யுளகி வைகிப
பொறைமிகு மௌனா சூழப பொலிதரு முனிபி ருஙகி. (௨)

அஞசெழுத தசைபபி ேஞதி யருமணி மொய்மபின ஞால
விஞசிய நீறு யாணா மேனியில விளஙகப பூசித
தஞசமுற றாகண் மாடடுச சைவநன் னிலையைச சேர்தது
நெஞசினிற சிவம தலலா னோநதிடான வேறு மொனறை. (௩)

சிவமனு வுருவேற் றற்குச செபமணி கரததி னேற்றுத்
தவமுந லடிய ரோடு சாாதலுற றினிதி ருபபன்
பவவினை தணததற கேறற பரமனற் பணியே செய்வ
னவததுழை யமையம போககா னன்புரு வாயி ஞனே. (௪)

இனனணம வைகு மெலலை யெண்ணின னுனனைத தோாநாண்
மனனிய பசுககு மாததைப பாசகா ரியமாட டாழ்த்தித
துனனிய போக மூட்டத் துலைபரி பாக நோககித
தனனடி நீழ லாாச சமைததிடுங் தாணு வொனறே. (௫)

குணமது குணித ணந்து குலவுஞான் றெனறு மிலலை
குணியது குணம றுத்துக் குறிததிடக் கணடே னிலலை
குணமதே குணிய தெனனக குயிறறிடி னனன லிலலை
குணியதே குணம தாகக கொணடிடி னவையொன் றிலலை. (௬)

குணகுணி யென்ற யாருங் குறிப்பது கரும நோககிக்
குணகுணி வகைசெய் தோதல் குற்றமே யாத லானே
குணகுணி யேக மென்னக் கொள்ளுதன் முறைமை யாமக
குணகுணி யாக நிறபன் குணமிலாச சிவமே யென்றும. (௭)

ஆகையிற சிவம தலத்தா லனனிய மாவொன றென்று
மோகையிற றெரித லூறென றுன்னிவை கறைசாய் போழ்து
வாகைகொண டோங்குஞ் சைவ மாதிரத் தும்பர் போந்து
தோகைநன் டழுங்குஞ் சாயற்றூநடைப பிராட்டி யாளை. (௮)

போறறிடா ளாகி ஞான்றும பொலனசடைப் பெமமான முன்ன
ரேதியங் கினிதி றைஞசி யிறைவனைத தனியே சூழ்ந்து
வீறறினி திருந்து ரைநதான் விறலகெழு பிருங்கி யென்பா
னாற்றிய வவனு ழபவை யமமையு மவணகண் ணுறறே. (௯)

இவவகை யிவனு ளுறற லேதெனத் தெரிவே னென்று
நவவியு மருணடு நோககு நலவிழி மலைம டநதை
புவவிய முறற தேவி தனனருந தலைவன் மாடடுக
கோவவைமென் வாயம லாநது கூறுவள கும்பிட டேததி. (௧௦)

எனனருங் கொழுந கேணமோ யிவ்வுழை வருபி ருஙகி
யுனனையே யிறைஞசி யேததி யுனனையே வலமு னாற்றி
யெனனையே றாவு காறு மெண்ணிடா திறுமாப புறறு
னன்னவ னுளளத தாழ மறிகில னெனவி சைததாள. (௧௧)

திஙகளங் கணணி வேணிச் சிவபிரான் சிலையை நோக்கித
துஙகநல் லுலக முறறுந துதைமடிக் கிழத்தி மாதே
யிஙகிவண போநது தாழு மிணையிலசீர முனிபி ருங்கி
தஙகுபே ரறிவின் மிககான சழககினை யுளறறுன ஞான்றும. (௧௨)

எனனினு முன்னை வேறு வெண்ணிடா ளாகை யானே
யெனனையே யஞச விபப னிவனீ யெள்க லென்று
னெனனதங் குணாநத வமமை யஙஙன மாயி னிநத
வுனனருங கயிலை யும்ப ரொருவனீ வைத லின்றி. (௧௩)

எனனையுன ஞாஙகா சோததிங் கெய்தர லழக தாமோ
வுனனிலு மெனனை மாறு வுள்கிடா ளாகி விற்றை
யெனனையே வழிபட டேத்தி யியங்குத லேனோ செயயா
னன்னவன மதாவு முறறு மறிகுவ லடியா டனனை. (௧௪)

உனக்கவ யவியி லந்த வுருவெனு வுனூற்று வாயேல்
பினரிவண போந்து தாழும் பெறறியைத தெரிவ லெனரு
ளனமவள் சொற்ற வாறே யமலனு முறுவல பூத்துத்
தனதுடன் மனைவி யாவத் தனிததுவிற் றிருந்தா னன்றே. (கரு)

மற்றைஞான றவண்பிருங்கி வள்ளலகோ லங்காண் குறறுக
கற்றையங கபாதத வண்ணல் கண்ணுதன் ஞாங்கா நேரே
பெறறியி னடிவ ணங்கிப் பிறங்குே நன ஞிமிற தாகி
மற்றவா நடுது ளைதது வான்றனைச சூழ்ந்து போனான். (கசு)

அததனு முனிவ னனபை யாயநதுள மகிழ்நதி ருந்தான
விநதகி யிமய வலலி வெகுணடுடன் வீறறி ருபபப்
பததியின மறறை ஞானறும பணிதரப் பிருங்கி போந்தான்
சததியு மவனற் சததி சருவமுங் கோடற செய்தாள். (க…

என்புரு வாய்ந்து சற்று மியங்கிடச சததி யின்றி
யன்புற முனிபி ருஙகி யபயமெனன றனை நாட
முனபொரு காலை யேறறு மூனறுகால கொணடு நின்று
தனபெருங் கொளகை யாகத தறபாற் றுழந்தங் குற்றான். (கஅ)

வேறு

சஙகரனுமருநதவனையேவிளிததுபபஙகிறனுசசாறறுஙகிறபா
ஙிஙகுநீமறையொருஙகுதெளிந்திருந்துமந்தணததையோநதாயிலலை
பங்கிலவாழசததியினைபபணியாதுபாவமதுபரிததிட்டிநநா
ளஙகமவெணணஙகமதாயழகொருவியவலனுயாகினுயால. (ககூ)

காரணகாரியமென்னுககதிரொளிபோற்சழவாயஙகதிக்குமியாவுங்
காரணஙகள்சூககுமமாககாரியமேதூலமெனககனுனறுநிற்குங்
காரணத்திறகாரியம்வநதிலதெனனிலெவவினையுங்கணித்தலகூடா
காரணததினைக்கருதிக்காரியத்தைக்கைவிடுதலகனமநன்றே.

காரியந்தனைக்கொண்டேகாரணததினைததேருங்கடபபாடுற்றுங்
காரியத்தைததணந்திட்டாற்காரணத்தாற்சிறிதளவுங்கடததலேலா
காரியமேகாரணததினும்வலிதாமெவற்றினையுங்காட்டலாலே
காரியமேலமனைத்துமடைந்திடறகுக்காரணமாக்கழறலாமால.

என்றுபலநன்னெறிகளிருங்கயிலையங்கடவுளெடுத்துக்கூற
நன்றிதுநன்றிஃதெனையறியாமேவாணாளினவுமிழந்தே
னின்றுநானுய்ந்திடற்கிங்கெவ்வகையிற்கழுவாயையியற்றுகிற்பே
மொன்றியம்புகெனனத்தூழ்வினையெனைமயக்கியுளுற்றிற்றன்றே.

அன்னை சராசரமனைத்தும்பெற்றுப்பெற்றருள்கின்றவம்மையாளைக்
கன்னிகிரிகன்னனுசெய்யக்கருதாமற்கரியெனனுக்கைகளைந்துநின்றே
னன்னைசெயற்கனககென்னவில்லாதவமலனையேயறிந்துபோற்றிப்
பண்டைமறையினையறியாதேயசசோவாணாளைப்பறித்திட்டேனால்

இவ்விதமாய்முனிவரன்றுனெஞ்சுருகச்சிவஞ்சத்தியிருவர்முன்னாச்
செவ்வையுறப்பஃறரமும்வீழ்ந்தெழுந்துகரமுகிழ்ப்பச்செப்புவானால்
லவ்வமதுவாய்ந்தவெனதாகமதைக்கழுவாயாற்பரிகரிக்க
நல்லியபுண்ணியமவழியுமோர்சேத்திரஞ்சாரக்கருதுவேனால். (உச)

மூன்றுமொருகற்பத்தேயரியயர்கள்பூசையிழைத்தன்பின்ஞான்றும
நிகழ்தையுறவிழாவணிகளெடுப்பித்துப்பேறுபலவிளங்கமேவிப்
புந்தியுடனளித்தலினேடாக்கலினைவாய்ந்ததநற்புகழுற்றோங்க
வந்தவொருநற்றலமென்னறிவினுமையிஞ்ஞான்றிலமைந்ததன்றே.

விடையருளிற்செல்கிற்பேனெனவிறைஞ்சிதொழுதேத்திவிரும்பிநிற்பச்
சடைமவுலிப்பெம்மானுமபருப்பதியுமநனமேசாகவென்ன
வடைவாகமுப்பாதம வாய்ந்துநாற்பாதங்களமைக்கவுன்னி
யிடையதனிற்சீராபுனைமுனிபிருங்கியாசலம்விட்டிறங்கினனால்.

சிவபெருமான்றிருவருளிற்றிளைத்தநனமுனிவரனேசிறுபேதத்தாற்
றவமிகுவெண்மாசயிலையினையொருவித்தவுபரிசசாந்திட்டானேற்
பவவுலகந்தனிலமருமபுனமக்கட்கெனனுகுமபாரின்முன்னு
ளவபேதத்தாலிருவாகமுகுகளாயமர்வேதமலையுஞ்சாட்சி (உஎ)

வேறு

துங்க வெணபொற் கிரிபொருவித தூய விருடி சிவேதையினிற்
கங்கை யாதி துறைகளுறைக் காலந் தோறு நீராடி
யங்கங் கேய்ந்த வருட்குறிக ளமர்ந்த தலங்க டரிசித்தே
யெங்கள் வான்மி மாநகரி னெல்லைக் கணித்தாக் குடதிசையில்.

வந்த யாண்டங் கோர்சயில வண்மை முடிய ரெனிநோக்கி
யிந்த வடுக்க லினைமான வெங்குங் கண்ட நிலையந்தின்
சுந்த ரத்தி னைத்தோச் சுகமா மனமுற குவிதலினுன்
முநதுங் குடுமிச் சோவலென முனிவன ஞாங்க ரெங்கின்றலை.

கருக்கு வாளி கருங்காலி களளி காயா குங்குமமால
முருகுத்த தேக்கு நாரத்தை மூஙகில வன்னி வெட்பாலை
குருந்து கோஙகு புனமுருககுக் கொனறை சந்து பூவாசு
முருஙகை வாகை புனமுருஙகை முகிழமஞ் சாடி சிவநதி. (௮௦)

இனன சாலம பலகளுற வேய்நத கறக ளின்றுப்பண்
மனனுரு சுனைக ணிறைநீரி லோதாண் மனாக ணெகிழ்கரவே
மினனு முவனைதத திரளொலிகண் மெலமெலன் றவரோ கணமாகத்
துனனு மெழிலி யொரு ஞாஙகாத தூங்கி யாரோ கணமுளுறற.

அன்ன மனறி லூாககுருவி யாந்தை யுள்ளான் கவுதாரி
சின்ன காடை குயிலகுருகு சிவந்த கோழி செமபோத்துக்
துனனு நாரை சிவலகிளளை தோகை புறவு மீனகொததி
யின்ன பலதண டலையதனி லிருநது சிலமபி லிறசிலமப. (௮௨)

எநதவிபுலக் கருப்பொருளு மேய்ந்து கழும வியபபுற்றுச்
சிந்தை மகிழ வொருபுடையிற் செவவி தான வளையுமபாக்
குநதி யிருநது பிருங்கிமுனி குதுகு லிதது வதிதரவு
முநது முழைக டமினினறு முனைவ ரெணணி லர்கள்வந்தார்.

முனிவர் போந்து பிருங்கிமுனா முகமன் கூறி மேதகவாக்
கனிவின மொயததங் கினிதிருக்கக கணடு கான்மூன் றுடையமுனி
புனித மேறற மிகப்பெரியீர் பொலிவு வாயிச் சிலைமாட்டு
நனிவை கிடுநீ ரியாரொன்ன நவில வேண்டு மென்றனனுல். (௮௪)

வேறு.

நய்மிசக் காணடந் தன்னி னண்ணிடு மௌன ரோயா
மெய்துதற் கரிய வீச னெழிலுறுந் தளிக ளினசீா
வைதிகச சூதன் பாங்கு மகிழ்வுடன் கேட்ட வோர்ஞான்
றுய்வதற கேறற தான மூயாவன்மி யூமொன் றோர்ந்து. (௮௫)

இதகல மேதுதற் குயூனி யிணையில்சீ ருதன் முன்னர்ப
பததியின் விடைக ளுடைப பணணப னிசைந்து நீவிர
யுத்திடு மூன்று காலக டாங்கிய முனிவன போகதங
கத்தலஞ் சாரு மெலவை யமருவீர தலதது மெலன்றான். (கஅ)

வநதுவண் வான்மி யூரில வளராை யோச னைகக
ளுக்துமிக கிரியின பொறறை யோாந்திதன் ஞாங்கா வைகி
யநதியிற் றினமும போநதே யருமருந் தீசன் பாதம
வநதனை செயது வநது வாழ்குவ மீஙகென் றுரால (கஎ)

கேட்டலும் கிளாசசி பொஙகக நேணமைகொ ளருட்பி ருங்கி
நாட்டமூன் றுடைய வாளை னற்சிவக குறிய தொன்றை
நீட்டமுற றிட்ட வநத நீணமலை தனிறறு பிதது
வாட்டமில பூசை யாறறி வணஙகினன முனிவ ரோடும். (கஅ)

அருங்குவ லயகது மாநர் ரற்றைதொட டிறறை காறும
பிருஙகிமா மலையென் றோதிப பெருமபுகழ் பேசு வாரா
னொருஙகிய நகததி னுசசி நிலைத்ததோர சிவலிங கத்தை
யொருஙகிய மனததா லேதத வுயாகதி யடைத றிண்ணம். (கக)

கடியுயர் மலைம டந்தை கணவனம பிருங்கி யீச
னடிகளை யுன்னத் தனனி யக்கிரி வலவந திட்டார
படியினின் மனைவி மககள பாககியம் பலவு மெய்தி
முடிவினிற் சிவபு ரத்தே முந்திவீற் றிருபப ரனறே. (உ0)

நாயகன் முனிபி ருங்கி நலலரா சலத்தி னோர்ந்த
வாயதன் சரித முற்று மற்றவர்க் கெடுத துரைதது
நேயமோ டவாகள சூழ நீண்மலை விட்டி றங்கித்
தாயகம் வாயநத தெயவ வானமியூாத தலததி னுற்றான். (உக)

அணிததெனப போந்த போழ்தங கராமிய வளங்க ணோக்கிக
கணிததிடற் கரிய வெமமான் கழலடிச சிரை யுனனி
மணித்தட மலகு மாட மாளிகை மறுகு நீததுக்
குணித்திட வானைத் தாங்குங் கோபுர வாயிற போறறி. (உஉ)

சோதிநற் றீர்த்தங் கண்டு சுகமுட னுடிப் பின்றைப்
பூதியிற பொருந்த மூழ்கிப புகழுகண் டிகைதோ டாங்கி
நீதியி னைமப ததைதை நேர்மையி னுச்சரித் தங்
காதிமுன வாயிற் றன்னி யடியுற வீழ்ந்தெ ழுந்து. (உங)

நலமரு ளொற்றைக கோட்டு நாட னருளே யேதகி
மலாககர மஞ்ச விக்க மகிழ்வுடன் சிரமே லேற்று
வலமென சூழ்ந்து ஞான வளளலாய விற்றி ருககுங்
குலவிடும வானமி யூரின் கொழுநதினைத தரிசித தானால. (சச)

மறைபல முறைக ளிட்டு மதித்திட றகரிய னாகி
நிறைவுற நின்ற தெய்வ நீண்மருந தீச னெங்கள
பிறையணி சடிலப் பெமமாற காணடலும பெரிது வந்து
தறைமிசை வீழ்ந்து கணணீர ததும்பிட வேத்தினானால (சரு)

வேறு

திருநதலாகண மூவெயிலைச சிதைவிழியி னுடைவிழுங்கி
யருநதவாமுத தகுவருமை யருமேனுககந தானருளி
வருநதியவிண ணவாவீமம வலலியுற வாழ்வளிதத
மருநதீசன றனையுனனு மனமெனன மனமே
மகதேவன றனையுனனு மனமெனன மனமே (சசு)

திஙகளுர கமபயிலுஞ செஞ்சுடிலத தைநதுடியிற
கஙகைதீரத திகையிறுததிக காரிபா தியவிபுதா
மஙகியகம பலவிலகக வணகறபத கேயமாததுனு
சங்கரனைத தாழாத தலையெனன தலையே
சதாசிவனைத் தாழாத தலையெனன தலையே. (சஎ)

நறைவழியு மலாததுளப னானமுகன்வா சவனமுதலோர்
குறையொருவ வநதிறைஞசிக கூக்குரலவிட டோலமுறக
கறைமணிகண் டததனெனுக காடசியினை யேயளிதத
மறைமுதலவ னைசசாற்று வாயெனன வாயே
வானமியூ ரனைசசாற்று வாயென்ன வாயே. (சஅ)

நணணுசரா சரமுய்ய நலவியோகத் தமாபோழ்து
தண்ணருநாண மலாபபகழி தாஙகியைங கணைககிழவன்
புண்ணியனமே னியிலோட்டப பொறியழலுட குழைவித்த
கணணுதலோன றனைநோககாக் கணணெனன கணணே
காமநா சனைநோககாக கணணெனன கணணே. (சகூ)

பொங்காழிக் கூபுரந்து போநதயா வலிமுனனாச
சங்காழி மாலண்மிசை தாலமே வடியிரந்தே
பங்காயந்து லகளந்தோ னவன்வெரிநென பிணைக்கவர்ந்த
கங்காளனை சீர்கேளாக காதென்ன காதே
கயிலையோன சீர்கேளாக காதென்ன காதே. (ருO)

மடலவிழ்வீ யினமார்ந்த வளளருட் குறிமுடியி
லடாவருச் சீந்தமார்ந்த வரியமழ முனிவரன்முன்
விடவிடென வருஞமலி வீய்ந்திடவே நணியுதைத்த
கடவுளினற் பணிபுரியாக் கையென்ன கையே
கடாவியின் பணிபுரியாக் கையென்ன கையே. (ருக)

இம்மையினு மம்மையினு மெம்மையினு மேபுணர்ந்து
செம்மையுறச் சேதனாக்குந் திருவருளைத் துயபபிகருஞ்
செம்மலென வெஞ்ஞான றுஞ்சீர்த்தியுற வேயெழூஉ
மைம்முகஞ லயஞ்சூழா வடியென்ன வடியே
யனந்தஞ லயஞ்சூழா வடியென்ன வடியே. (ருஉ)

வேறு

இங்கிவ னிவ்வா றேத்தி யெழின்மலைப் போந்து வைகிச்
சங்கர னனது சேவை சார்தரு மந்தி தோறும்
பொங்கிய முனிவ ரோடும் புரிந்தபின் விடைபெற் றேகித்
துங்கான கயிலை சார்ந்து சாம்பவக் கிரேச ரானன். (ருங)

வேறு

திருவான்மியூர்ப்புராணந் தன்னைப்படித்திடுவார் செவியிற்கேட்பார்
மருவுமன் பெழுதிடுவா ரெழுதுவிப்பார் பிறர்மாட்டு வகுத்துச்சொல்வார்
பொருளுரைப்பார் தமைப்பணிந்து பொன்னுதியீந் திடுவார்பூரித்துள்ள
மருமலர்கொண் டென்றுமருச் சித்துப்பூசித்து வணங்குவார்கள்.

இம்மையினிற் பதினாறு பெரும்பேறு மனைத்தினையு மெளிதினாளுஞ்
செம்மையுற வனுபவித்துப் பற்பலவாம் பதமுந்தித் தேவரோடு
மம்மையினின் மிகத்துய்த்துச் சொக்கநாயகியம்மை யமரும்பாகத்
தெம்மருந்தீசன் றுணைத்தாண் மலர்நீழலெந்நாளு மிருந்து வாழ்வார்.

போற்றிடுநற் றிருவான்மியூருறையு மருந்தீசப்புனிதன் வாழ்க
சாற்றரிய கருணையுரு வானசொக்க நாயகியாந் தன்னை வாழ்க
வாற்றுபெரும் பூதிமணி யைம்பதத்தி லன்புகொளு மடியார் வாழ்க
வேற்றிடுவே தாகமபுராண மிதிகாச முதலெவையும் வாழ்க. (ருசு)

நீலமா மணிமிடறு முக்கண்ணுஞ் செஞ்சடையு நிறைவெண்ணீறுங்
கோலமார்ந் துமைபாகு மணிவரதா பயமுழுவுங் குலவுமானுந்
தாலமகிழ் திருவான்மியூர்த் தனிலேயொளிரத்தனித் தமனறத்
தேலவே திருக்கடனந் விலவெடுத்திடு பாதமிறைஞ்சி வாழ்வாம். (ருஎ)

பிருங்கிதரிசனஞ்செய்படலம் முற்றிற்று

ஆகச்செய்யுள் - க0உஉ.

திருவான்மியூர்ப்புராண முற்றிற்று.

பிழைதிருத்தம்.

ம்.	பாட்டு	பிழை.	திருத்தம்.
௮	௧௯	சேப்பா	சோப்பா
௨௦	௧௧	பரததியா	பரதையர்
௨௧	௭	தானே	தென்று
௨௭	௪௪	வானமியூ	வானமியூா
௨௮	௫௦	பரததியா	பரதையா
௩௦	௯௭	ஒழிககினி	ஒழுககினி
௩௯	௧௦	சாநது	சாரநது
௫௪	௯௯	தமை	தமைப்
,,	௧௦௦	அனைததரு	அனைததும
௫௫	௧௦௫	கேததிர	சேததிரததி
,,	௧௦௯	பனகு	பஙகு
௭௭	௧௭	இநதை	இநத
௮௪	௯௦	ரியறறு	றியற்று
௮௫	௭௧	ரீளோ	ணீளோ
௮௯	௭௮	நாரகை	தாரை
௮௭	௮௩	திருதன	திடதன்
,,	,,	தறறாசனி	தாச்சனி
,,	,,	தறதாச்சனி	தல்தாச்சனி
௯௯	௧௮	ணேஙகி	ணேஙகி
௧௦௭	௩௧	இயற்றிடர்ககங்	இயற்றிடற்கங
௧௦௮	௩௯	இடாககிங	இடற்கிங
௧௧௨	௭	கெனம்	செனப்
௧௧௭	௭	நோககி	நோககிக
,,	௧௦	ஐய	றைய
௧௨௫	௭௭	அணிகி	அணுகி
௧௨௪	௨௪	யலைப்பு	லலைபபு
௧௩௩	௯	ஞன	ஞான
௧௩௯	௨௦	றிசைக	திசைக
௧௪௧	௧௮	துவன்றிடு	றுவனறிடு
௧௪௩	௩௧	கருணை	கருனை
௧௪௪	௩௮	மொழிதா	மொழிதாச
௧௫௦	௪௩	வீழ்தெ	வீழ்நதெ
௧௫௧	௪௪	மென	மெனச